

ONSDAG DEN 16. FEBRUAR 2011

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

(Mødet åbnet kl. 9.05)

1. Åbning af mødet

2. Gennemførelsesforanstaltninger (forretningsordenens artikel 88): se protokollen

3. Fortolkning af forretningsordenen

Formanden. – Fortolkningen af artikel 56 og artikel 50 i Parlamentets forretningsorden, som blev vedtaget af Udvalget om Konstitutionelle Anliggender på dets møde mandag den 14. februar 2011 blev meddelt under afstemningstiden i går. Da der ikke blev gjort indsigelser mod denne fortolkning i henhold til forretningsordenens artikel 211, stk. 4, antages fortolkningen for vedtaget. Som følge heraf er afstemningen om Mathieu-betænkningen om proceduren om tilladelse til tredjelandsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område blevet taget af dagsordenen for denne samling. Som De ved, er dette spørgsmål blevet drøftet indgående, og vi har nu en fortolkning, der er baseret på forretningsordenen og de principper, der ligger til grund for vores arbejde.

4. Statusrapport for 2010 om Kroatien (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om statusrapporten for 2010 om Kroatien.

Jeg havde i går et møde med Kroatiens premierminister, og jeg blev ledsaget af repræsentanter for to af vores vigtige institutioner, nemlig hr. Swoboda, ordfører, og hr. Hökmark, lederen af Delegationen til Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Kroatien. Vi drøftede spørgsmålet om Kroatiens fremskridt på dets vej mod EU. Jeg er meget glad for, at vi i dag direkte kan drøfte forhandlingernes status og udsigterne for Kroatiens fremtid i EU med alle de tilstedeværende medlemmer. Det glæder mig også, at kommissær Füle, som er ansvarlig for vores naboskabspolitik, er til stede i salen. Jeg vil nu bede hr. Martonyi om at tage ordet for Rådet. Hr. Martonyi og det ungarske formandskab tillægger det stor betydning, at EU udvides med Kroatien, og dette er derfor et vigtigt punkt på det ungarske formandskabs dagsorden. Hr. Martonyi! De har ordet.

János Martonyi, *formand for Rådet.* – (EN) Hr. formand! Tillad mig på vegne af EU's formandskab at sige, at det er en særlig stor glæde for mig at tale til Parlamentets plenarforsamling i dag.

Dette møde frembyder en god lejlighed til at gennemgå det fremskridt, der er sket i Kroatiens tiltrædelsesproces, og fremlægge det ungarske formandskabs planer for det første halve år.

Jeg vil først og fremmest understrege, at jeg er glad for, at Parlamentet aktivt er involveret i udvidelsesprocessen, og at Parlamentet generelt yder et konstruktivt bidrag til drøftelserne om udvidelse og i særdeleshed vedrørende Kroatiens tiltrædelsesproces.

Som vi flere gange har understreget, styrker udvidelsen freden, demokratiet og stabiliteten i Europa, tjener EU's strategiske interesser og bidrager til, at EU bedre kan opfylde sine politiske målsætninger på vigtige områder, som er afgørende for et økonomisk genopsving og en bæredygtig vækst.

Udvidelse er en vigtig drivkraft for politisk og økonomisk reform. Den foregår i et tempo, som i vid udstrækning er bestemt af kandidatlandets overholdelse af Københavnskriterierne og landets evne til at påtage sig forpligtelserne ved medlemskab.

Udvidelse er en af hovedprioriteterne for vores formandskab, og i dette halvår vil vi arbejde på at fremme denne politik i overensstemmelse med den fornyede konsensus om udvidelse, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i december 2006, og i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 14. december 2010, som er blevet godkendt af Det Europæiske Råd.

Hvad angår Kroatien, er afslutningen af tiltrædelsesforhandlingerne som fremført i Det Europæiske Råds konklusioner nu inden for rækkevidde, og det er vores hensigt at afslutte forhandlingerne ved slutningen af det ungarske formandskab –

naturligvis under forudsætning af, at Kroatien opfylder de resterende benchmarks for at kunne lukke forhandlingskapitlerne.

Vi ønsker også i så vidt omfang som muligt at færdiggøre tiltrædelsestraktaten og således bane vejen for Kroatiens tiltrædelse af EU, som vi glæder os til. Dette halvår vil derfor, som De har understreget i Deres beslutningsforslag, være afgørende for Kroatiens forhandlingsproces.

Jeg skal nu ganske kort komme ind på de udestående spørgsmål. Siden begyndelsen af forhandlingerne har man åbnet 34 af de 35 forhandlingskapitler, og 28 af disse kapitler er blevet midlertidigt lukket.

Vi er derfor meget tæt på forhandlingernes afslutning. Men der er stadig nogle vanskelige kapitler, som vi ikke er blevet færdige med som f.eks. konkurrence, landbrug og udvikling af landområderne, fiskeri, regionalpolitik og koordinering af de strukturelle instrumenter, retsvæsenet og grundlæggende rettigheder og finansielle og budgetmæssige bestemmelser, hvoraf nogle naturligvis har budgetmæssige konsekvenser.

I Rådets konklusioner om Kroatien, som blev vedtaget i december sidste år, fremhævede vi nogle vigtige spørgsmål, hvor der kræves yderligere arbejde på disse områder. De er blevet underrettet om disse spørgsmål. Vi vil også gerne understrege nogle punkter, som med rette er indeholdt i Deres beslutningsforslag.

Rådet har noteret sig, at Kroatien har gjort opmuntrende fremskridt på mange områder, herunder retsstaten og bekæmpelse af korruption på højt niveau. Men det er samtidig klart, at der er behov for en yderligere indsats. Det gælder retsvæsenets uafhængighed og effektivitet og bekæmpelse af korruption på alle niveauer.

Rådet tilskyndede også Kroatien til at øge bestræbelserne på at opfylde de resterende benchmarks, herunder påvisning af overbevisende resultater, især hvad angår konkurrencepolitikken samt retsvæsenet og grundlæggende rettigheder.

Jeg skal i denne forbindelse understrege den store betydning, vi tillægger kontrolprocessen vedrørende Kroatiens tilpasning til – og gennemførelse af – EU's *acquis* med henblik på at sikre den administrative kapacitet og på at kunne påvise overbevisende resultater.

Kommissionens vurdering i marts af det fremskridt, der er gjort på retsområdet og vedrørende de grundlæggende rettigheder, vil især være af stor betydning for eventuelt at kunne lukke kapitel 23 senere i halvåret. Hvad angår Den Internationale Strafferetsdomstol for Det Tidligere Jugoslavien (ICTY), bemærkede Rådet, at Kroatien generelt samarbejder godt med ICTY, men understregede samtidig igen, at fuldt samarbejde i overensstemmelse med forhandlingsrammen fortsat er afgørende.

Nu da den tværinstitutionelle taskforce er begyndt at efterforske nye spor, har Rådet opfordret Kroatien til at fortsætte den administrative undersøgelse for at kunne gøre rede for de forsvundne militærdokumenter.

Rådet udtrykte desuden tilfredshed med Kroatiens aktive rolle i det regionale samarbejde samt med forbedringen af landets forhold til nabolandene og dets bestræbelser på at skabe forsoning i regionen.

Ikrafttrædelsen af voldgiftsaftalen om grænsespørgsmålene med Slovenien i slutningen af november var en meget velkommen udvikling i denne henseende. I lyset af hvor vigtigt et godt forhold mellem naboer er, har Rådet tilskyndet Kroatien til at bygge videre på dette fremskridt i dets bestræbelser på at løse alle udestående bilaterale og regionale spørgsmål i samarbejde med de berørte lande.

Afslutningsvis skal jeg gentage, at der stadig er meget, der skal gøres under vores formandskab. Kroatien bør arbejde ihærdigt på at opfylde de resterende benchmarks, bevare og forbedre det, der allerede er opnået, og i overensstemmelse med forhandlingsrammen bestræbe sig på at få afsluttet gennemførelsen af alle udestående forpligtelser.

For vores vedkommende behøver jeg vist ikke at sige, at vi regner med støtte og samarbejde fra alle medlemsstaterne, fra Kommissionen og naturligvis først og fremmest fra Parlamentet i disse bestræbelser.

Det er afgørende at fastholde dette momentum for at kunne afslutte forhandlingerne med succes, hvilket er en af det ungarske formandskabs prioriter indtil slutningen af juni, dvs. indtil slutningen af vores formandskab.

Formanden. – Naboskabspolitikken er meget vigtig for EU, Middelhavsområdet, det østlige partnerskab og først og fremmest Vestbalkan. Jeg giver nu ordet til den kommissær, som er ansvarlig for denne politik.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne gratulere ordføreren for Kroatien, hr. Swoboda, og udtrykke min værdsættelse af hans fair og afbalancerede betænkning. Betænkningen anerkender det imponerende fremskridt, som Kroatien har opnået med hensyn til at leve op til tiltrædelseskriterierne, samtidig med at det erkendes, at der stadig er behov for en yderligere indsats for at kunne afslutte forhandlingerne.

EU og Kroatien har midlertidigt lukket 28 ud af 35 forhandlingskapitler. På tiltrædelseskonferencen på ministerniveau den 19. april skulle det være muligt foreløbigt at lukke yderligere kapitler, hvor Kroatien enten har opfyldt eller er meget tæt på at opfylde de nødvendige benchmarks for lukning. Som det blev konstateret på mødet i Rådet (almindelige anliggender) i december 2010 er afslutningen af forhandlingerne nu inden for rækkevidde.

Som i alle forhandlinger skal de vanskeligste spørgsmål behandles i afslutningsfasen. Som hr. Martonyi lige har understreget, meddelte det ungarske formandskab tidligere, at man stillede mod at afslutte forhandlingerne i første halvdel af 2011, hvis alle kriterier og benchmarks var opfyldt. Det er en ambitiøs målsætning, som kun kan opfyldes, hvis Kroatien fortsat gør en ekstraordinær indsats for at opfylde de resterende krav i tide.

De største udfordringer, der skal overvindes, er de nødvendige benchmarks for at lukke kapitel 23 vedrørende retsvæsenet og de grundlæggende rettigheder og kapitel 8 vedrørende konkurrencepolitikken. Kroatien har arbejdet hårdt på begge områder, men nu er tiden inde til at gøre arbejdet færdigt.

Med hensyn til retsvæsenet og de grundlæggende rettigheder er de vigtigste områder, hvor Kroatien skal leve op til sine forpligtelser, påvisning af troværdige og holdbare resultater i bekæmpelsen af korrupsion, styrkelse af retsvæsenets uafhængighed, ansvarlighed, upartiskhed og professionalisme, behandling af spørgsmålet om straffefrihed for krigsforbrydelser, efterlevelse af målene i boligprogrammet for flygtninge og forbedring af gennemførelsen af mindretallenes rettigheder. Fuldt samarbejde med ICTY er stadig et krav.

På alle disse områder er der benchmarks, der skal opfyldes. Kommissionen er for øjeblikket i færd med at gøre status over de fremskridt, Kroatien har gjort for hver af disse benchmarks, og vi vil aflægge beretning herom i den kommende interimrapport, som skal være færdig i midten af marts.

Jeg havde i går et meget nyttigt og konstruktivt møde med premierminister Kosor. Vi drøftede vigtigheden af at fastholde momentum i tiltrædelsesforhandlingerne og tackle de udestående spørgsmål, der endnu ikke er blevet løst. De kroatiske myndigheder er helt klar over, hvad der skal gøres. I den forbindelse glædede det mig, at premierministeren forsikrede mig, at hun personligt er engageret i at sikre, at arbejdet fortsætter med fuld styrke, indtil EU-tiltrædelsesprocessen kan afsluttes.

Jeg er fuldstændig enig med dem, der opfordrer EU til hverken at give Kroatien en særlig rabat eller opstille kunstige hindringer for landet. Principperne om fuld overholdelse af de fastsatte betingelser, der gælder for kandidatlandene og fuld overholdelse af de forpligtelser, som EU har indgået, er fortsat hjørnestenene i udvidelsesprocessen. Det er selve kernen i processens troværdighed.

Kommissionen vil fortsat give sin fulde støtte til Kroatien, som arbejder hårdt på at nå sit mål om tiltrædelse af EU. Jeg er sikker på, og her følger jeg hr. Martonyis linje, at medlemsstaterne vil beslutte, at tiltrædelsesforhandlingerne kan afsluttes, så snart vi kan konstatere, at de resterende benchmarks for lukning af forhandlingerne er blevet opfyldt. Jeg er ligeledes overbevist om, at Parlamentet, når det skal give sit samtykke til udkastet til tiltrædelsestraktat, vil spille sin kritiske rolle i overensstemmelse med den meget konstruktive holdning, man har udvist i forbindelse med Kroatiens tiltrædelsesproces.

Som Deres ordfører, hr. Swoboda, er jeg fast overbevist om, at Kroatiens borgere, efter at de har givet deres støtte til deres lands tiltrædelse af EU, vil kunne vælge deres repræsentanter ved det næste valg til Parlamentet.

Hannes Swoboda, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil først gerne oprigtigt takke alle skyggeordførerne for deres gode samarbejde, som førte til, at vi nu har en betænkning, som forhåbentlig finder bred tilslutning.

Jeg skal begynde med at nævne premierminister Jadranka Kosors efter min mening meget vellykkede besøg i Parlamentet i går. Hr. formand! De nævnte, at Kroatiens tiltrædelse ikke blot er af stor betydning for Kroatien og for EU, men at den også har stor betydning som et signal til hele regionen. Det første, jeg gerne vil sige for at understrege dette aspekt, vedrører reformerne. Hvis et land udfører de opgaver, man har bedt det om, så skal vi også holde de løfter, vi har givet om medlemskab. Som hr. Martonyi og kommissæren har sagt, er der stadig arbejde, der skal gøres. Budskabet skal stadig være, at man også skal gennemføre de sidste skridt i reformerne, således at vi kan nå vores fælles mål om at afslutte traktaten i juni.

Under drøftelsen med fru Kosor sagde hr. Schulz, at stridighederne i Piranbugten tidligere ville være blevet afgjort ved krig. I dag sætter vi os ved forhandlingsbordet og prøver at forhandle os frem til en løsning af disse spørgsmål. Det er også et vigtigt signal til hele regionen – her tænker jeg på Serbien og Kosovo – om at sådanne stridigheder kan afgøres ikke ved at slås, men simpelt hen ved forhandlinger og dialog. Premierministeren sagde, at regeringen og oppositionen i hendes land bevægede sig i samme retning, når det gælder EU. Min sidste samtale med Zoran Milanović, lederen af den socialdemokratiske opposition, bekræftede ligeledes, at det er tilfældet.

I går drøftede vi Albanien. Også Albanien kunne tage dette som et eksempel på, hvordan man kan arbejde sammen, når det drejer sig om vigtige fælles anliggender, og se bort fra politiske betragtninger.

Vi skal derfor sende et budskab både til Zagreb og til Kroatien som helhed om, at vi – Rådet, Kommissionen og Parlamentet – arbejder sammen på at afslutte forhandlingerne i juni, således at traktaten kan afsluttes, og vi så kan give vores samtykke til efteråret, så ratificeringsprocessen virkelig kan begynde, men vær venlig – og det er henvendt til Kroatien – at tackle de spørgsmål, der endnu ikke er blevet løst. Med hensyn til korruptionsbekæmpelse er der allerede taget modige skridt, men der er stadig behov for nogle få sidste skridt. Når det drejer sig om reformen af retsvæsenet, og også når det gælder skibsværfterne, er der stadig arbejde, der skal gøres. Men alle disse punkter er også indeholdt i vores betænkning, og de frembyder ikke uovervindelige hindringer, men giver Kroatien lejlighed til at opfylde de pågældende krav.

Med det in mente skal vi i dag sende et fælles budskab fra os alle her til Kroatien og til hele regionen om, at hvis et land udfører de opgaver, som det er blevet bedt om, vil EU også overholde sine løfter om, at landet kan blive medlem af EU. Hr. formand! Som De sagde i går, vil det også være til EU's fordel, hvis vi accepterer Kroatien, forudsat at Kroatien har gjort, hvad det er blevet bedt om.

Jeg vil derfor endnu en gang takke alle skyggeordførerne. Hvis vi kan sende et så enigt budskab som muligt til Kroatien og hele regionen, har vi taget et stort skridt i retning af en fredelig integration af hele regionen.

Bernd Posselt, *for PPE-Gruppen.* – (DE) Hr. formand! Jeg må indrømme, at jeg er meget bevæget i dag, for det er i år 20 år siden, at demokratibevægelsen i Slovenien og Kroatien slog rod. Den var et år gammel, og folk jublede, som de også gjorde det i Ungarn, Den Tjekkiske Republik og andre steder.

Så kom den jugoslaviske folkehærs brutale angreb den 28. juni 1991. Dengang syntes alting at være vendt tilbage til det, det var før. Jeg var i Vukovar, da denne lille blomstrende model af Europa blev tilintetgjort, og mange hundrede tusinde mennesker mistede deres

hjem, og mange tusinde mistede livet. Jeg har siden kunnet følge Kroatiens vej mod EU. Vi må helt klart erkende, at Kroatien har gjort en uhørt indsats for at følge den vej.

Kommissæren har udtalt det afgørende ord i dag. Han talte om fairness. Vi kunne overordnet benævne Swoboda-betænkningen "Fairness for Kroatien", for det er det, det drejer sig om. Det drejer sig ikke om privilegier eller rabatter – det er allerede blevet sagt med rette – men om fairness. Kroatien er i dag rede til at tiltræde EU. Der er stadig nogle sidste anstrengelser, der skal gøres på nogle få områder i de kommende måneder. Men vi må ikke opstille kunstige hindringer for dette land, som det desværre har været tilfældet gentagne gange i de sidste par år. I en historisk og kulturel sammenhæng hører Kroatien sammen med Slovenien og Ungarn. Kroatien burde have været optaget i EU sammen med disse centraleuropæiske lande – Kroatien er også i høj grad et centraleuropæisk land. Det skete af mange grunde ikke, men nu er tiden moden. Det er derfor, vi presser på. Vi fastsætter ingen datoer – vi holder fast ved vores linje om, at kriterier er vigtigere end datoer. Men vi opfordrer kraftigt til, at der ikke opstilles kunstige hindringer, og til at dette land behandles på fair og retfærdig vis.

Ivo Vajgl, for ALDE-Gruppen. – (SL) Hr. formand! Det er i dag sidste gang, at vi drøfter betænkningen om Kroatiens fremskridt som kandidat til fuldt medlemskab af EU. Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. Swoboda, som har arbejdet med dette i en årrække, for hans konstruktive og venlige tilgang både over for skyggeordførerne og i hans forhold til den kroatiske regering og hele det kroatiske folk.

Set i bakspejlet og i lyset af de omstændigheder, hvorunder Kroatien blev et selvstændigt land for 20 år siden, kunne vi måske sige, at Kroatien har ventet længe nok, ja måske for længe, på medlemskab. Hr. Martonyi! De har givet os meget konkrete oplysninger om Deres planer vedrørende Kroatiens tiltrædelsesforhandlinger. Vi støtter Deres planer og håber, at de bliver en realitet.

For ledelsen i Zagreb er der meget, der skal gøres i de kommende måneder, før Kroatien kan afslutte forhandlingerne. Kapitel 23 har i hele forløbet været genstand for særlig opmærksomhed i Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa (ALDE). Vi drøftede dette og blev enige i går under den venskabelige samtale mellem hr. Verhofstadt, formand for ALDE-Gruppen, og fru Kosor.

Dette kapitel er nøglen til retsstaten, til seriøst at håndtere fortidens arv, til et effektivt og uafhængigt retsvæsen, til retlig sikkerhed og lighed for alle borgere. Alle lande, der bygger på retsstaten – alle medlemmer af EU – skal sikre frihedsrettigheder såsom åbenhed og medieuafhængighed, beskyttelse af mindretal, ligestilling mellem mænd og kvinder og beskyttelse af alle, som er anderledes.

Den kroatiske regering og premierminister Jadranka Kosor fortjener ros for beslutsomt at have tacklet korruption og kriminalitet. Kroatien skal også anerkendes for med succes at have etableret venskabelige forbindelser med dets naboer, men samtidig skal man tilskynde landet til at løse de endnu ikke afklarede spørgsmål.

Når vi giver Kroatien grønt lys for den sidste runde af forhandlinger og for dets sidste anstrengelser for at blive fuldgældigt medlem, skal vi påpege, at denne betænkning henvender sig til alle de lande i det sydøstlige Europa, som har de samme forventninger. Vi har også forventninger. Vi forventer, at Europa fuldender udvidelsesprocessen og bliver et kontinent med sammenhørighed og med samme værdier.

Tillad mig blot at tilføje en sætning. Kun på denne måde vil EU i verden i dag kunne blive, og spille rollen som, en verdensleder. Hr. formand! Tak for Deres tålmodighed.

Franziska Katharina Brantner, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil tilslutte mig dem, der har takket hr. Swoboda for et godt samarbejde sidste år og for første gang i år.

Jeg er enig med hr. Posselt i, at det er en fair betænkning. Vi glæder os meget til at byde Kroatien velkommen – som det er blevet sagt – så snart alle kriterier er opfyldt. Det er et særligt land, der tiltræder EU, og EU har et særligt ansvar for at bagefter at sikre, at alle de andre lande i Vestbalkan også vil kunne komme med. Det er set i lyset af dette regionale perspektiv, at Kroatien skal være klassens duks nu, således at dets klassekammerater kan tiltræde senere. Vi har et ansvar over for de andre lande, for hvis vi fejler nu, og hvis vi begår fejl nu, vil det være meget vanskeligere for andre at komme med. Vi kan ikke opgive vores mål vedrørende Vestbalkan.

Nogle har nævnt kapitel 23, der drejer sig om korrupsion. Vi mener, at EU også skal være ærlig for sit vedkommende og virkelig overveje, i hvilken udstrækning EU også har været impliceret i korrupsion. Derfor opfordrer vi ligeledes OLAF til at undersøge konsekvenserne for EU. Jeg opfordrer alle grupper til at tilslutte sig disse bestræbelser, da det er nødvendigt, at vi også er ærlige over for os selv.

Til sidst vil jeg gerne påpege, at et vigtigt aspekt af medlemskab af EU er, hvordan vi håndterer fortiden. Man har nævnt ICTY. Dette er afgørende, men vi mener også, at de lokale krigsforbryderdomstole skal fungere bedre. I en rapport fra Amnesty International understreges det, at der stadig er en række huller og mangler. Vi mener, at der er plads til forbedringer f.eks. vedrørende beskyttelse af vidner, og vi ville også gerne se forbedringer der. Vi mener, at det er afgørende, at EU insisterer på dette aspekt af fortiden og arbejder med fortiden.

Bortset fra det glæder vi os alle til at byde Kroatien velkommen i Parlamentet.

Geoffrey Van Orden, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vi mener, at udvidelse er et af de mere vellykkede aspekter af EU-politikken, forudsat at den gennemføres i henhold til strenge kriterier, og at man lærer af tidligere tiltrædelser.

I henhold til Rådet er afslutningen på tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien inden for rækkevidde, men vi ved fra Kommissionen, at man endnu ikke helt har fået løst korrupsionsspørgsmålet og forskellige spørgsmål i forbindelse med reformen af retsvæsenet. Det er meget alvorligt. Vores bekymringer er ganske konkrete.

Kroatien, der har en befolkning på 4,5 millioner, lider tilsyneladende under et efterslæb på en million ubehandlede retssager, og et stort antal af disse sager har at gøre med misbrug af ejendomsrettigheder. Mediefriheden er også under angreb. Tidligere ministre er blevet anklaget for korrupsion. Nogle vil måske betragte dette som et bevis på, at der gøres noget. Men i virkeligheden afslører det et dybtliggende onde, som næsten ikke er blevet berørt. En omfattende korrupsion blandt politikere og ansatte inden for retsvæsenet har betydet, at man ikke har tacklet den organiserede kriminalitet, der direkte har forbindelse til Balkanruten.

Til trods for den klagesang af problemer, der her er nævnt, ser det ud til at være givet, at Kroatien hurtigt vil tiltræde. Det ville være en skam, hvis tiltrædelsesprocessen blot blev

en formalitet, der er afhængig af et subjektivt politisk ønske, og bliver afsluttet, før disse grundlæggende problemer er løst.

Takis Hadjigeorgiou, for GUE/NGL-Gruppen. – (EL) Hr. formand! Vi i Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre er for Kroatiens tiltrædelse til EU, og vi håber, at landet snart bliver fuldgældigt medlem, forudsat at det er det kroatiske folks vilje, og forudsat at landet opfylder alle tiltrædelseskriterierne.

I statusrapporten konstateres det, og det er vi glade for, at der er blevet gjort fremskridt med hensyn til flygtningenes tilbagevenden, kvinders rettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder og afklaring af problemerne i forholdet til nabolandene. Men vi insisterer på, at der skal gennemføres yderligere reformer, især hvad angår retsvæsenet og udryddelsen af korrupsion.

Vi skal imidlertid også være opmærksomme på den kroatiske befolknings socioøkonomiske problemer, såsom fattigdom, langvarig arbejdsløshed og undermineringen af arbejdstagernes rettigheder. Forslagene om at fremme en liberal økonomi i Kroatien vil desværre forværre kroaternes socioøkonomiske situation.

Vi støtter derfor fremme af en reel social udvikling, som vil sikre livskvaliteten for alle Kroatiens borgere ved at modernisere socialbeskyttelsessystemet, gøre noget ved arbejdsløsheden, forbedre adgangen til sundhedstjenester, boliger og uddannelse og udrydde diskrimination, især over for mindretal.

Jaroslav Paška, for EFD-Gruppen. – (SK) Hr. formand! Siden oktober 2005, hvor det blev besluttet at påbegynde drøftelser om Kroatiens tiltrædelse til EU, har den kroatiske regering gennemført omfattende ændringer i den måde, landet styres på med det formål så godt som muligt at forberede Kroatien til medlemskab af EU.

Det største fremskridt i tiltrædelsesprocessen blev gjort i 2010, hvor vores kroatiske venner afsluttede forhandlingerne om en række komplicerede kapitler og gennemførte grundlæggende ændringer i forfatningen samt gjorde fremskridt med hensyn til en civiliseret løsning på grænsestridighederne med nabolandene. Den serbiske præsident Tadic's officielle besøg i Vukovar viste, at forbindelserne mellem de kroatiske og serbiske borgere også kan bygge på gensidig respekt, agtelse og forståelse.

Hvor hurtigt tiltrædelsesprocessen nu afsluttes er alene op til Kroatien, som efter at have opfyldt alle betingelserne for EU-medlemskab også skal have deres borgeres samtykke til et sådant skridt i en landsomfattende folkeafstemning. Jeg ønsker oprigtigt vores kroatiske venner held og lykke med hurtigt at få afsluttet de sidste kapitler, og jeg håber, at de via en folkeafstemning vil kunne bekræfte, at de er rede til at blive en del af det europæiske fællesskab.

Andrew Henry William Brons (NI). - (EN) Hr. formand! For mindre end 20 år siden kæmpede Kroatien for at sikre sin uafhængighed. Nu bliver den dem tildelt uden affyring af et eneste skud.

Kroatien har måttet gennemføre omfattende og gennemgribende lovgivningsmæssige ændringer. Kroatien har også måttet tage støtten fra sine vigtige industrier og de mennesker, der arbejder i disse industrier. Kroaterne skal gøre alt dette, før EU nedlader sig til at acceptere Kroatiens medlemskab.

Men det, der har størst betydning, er, at man går med til alle disse ændringer, før befolkningen via en lovet folkeafstemning har givet sit samtykke eller endog er blevet

spurgt. Til trods for at opinionsundersøgelserne viser, at der er stor modstand mod EU-medlemskab, tager man det for givet, at resultatet af folkeafstemningen bliver positivt. Når der gennemføres vældige ændringer i forventning om et ja, som man endnu ikke har fået, kan vi være overbevist om, at samtykke blot betragtes som en formalitet.

I denne rapport hævdes det, at redaktører og journalister klager over alt for stort politisk pres. Men der siges ikke noget om, hvorledes dette pres kan sikre en fri og fair folkeafstemning.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. rådsformand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Ja, vi er nu nået til sidste runde før tiltrædelsen, for så vidt vi skal drøfte dette spørgsmål i fællesskabsinstitutionerne, for så kommer dernæst ratificeringsprocessen i de nationale parlamenter, og den vil ganske sikkert heller ikke blive nem. Men da jeg i min tid som formand for Udenrigsudvalget på nært hold kunne observere de foregående 12 udvidelsesmedlemsstater, kan jeg sige, at Kroatien er et land, der har gjort et stort stykke arbejde over en lang periode for at opfylde kriterierne, og af den grund er udviklingen mod et ja positiv.

Vi bør støtte dette af politiske grunde. Det er også et signal til andre lande, som måske er nødt til at vente længe, før Europas dør åbnes for dem i stedet for generelt at være lukket. Det generelle politiske budskab er vigtigt. Men jeg vil på grundlag af vores erfaringer med andre lande sige, at det er nødvendigt, at Kroatien arbejder på at reformere sine retlige og administrative systemer også i egen interesse – uafhængigt af tiltrædelsesprocessen. Når det tager alt for lang tid, inden sager behandles, eller der rettes anklager om korruption, men retssagerne mod de anklagede varer for længe, skader det landets samlede udvikling. Der skal gøres mere på dette område.

Göran Färm (S&D). – (SV) Hr. formand! Først en stor tak til ordføreren, hr. Swoboda, som har gjort et godt stykke arbejde. Kroatiens medlemskab af EU nærmer sig nu, men der er stadig nogle udfordringer tilbage som f.eks. bekæmpelse af korruption. Kroatien har vedtaget ny og bedre lovgivning, men nu skal reformerne gennemføres. Der behøves effektive efterforskninger, retsforfølgelse og domstolsafgørelser.

Lige nu hviler alles øjne på sagen om den tidligere premierminister, Ivo Sanader, som er fængslet i Østrig. Vi priser det mod, som journalister og politikere i Kroatien har udvist i afdækningen af korruption inden for den politiske elite. Men sagen om Ivo Sanader er også et sandhedens øjeblik for EU, da korruption forudsætter to parter. I og med at anklagerne går på, at Ivo Sanader har forsøgt at påvirke EU på utilbørlig vis, har jeg foreslået, at Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, OLAF, skulle samarbejde med de kroatisk efterforskere for at kaste lys over disse oplysninger, for vi ved naturligvis ikke, om det er sandt.

Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) vil stryge denne vigtige del af beslutningsforslaget, men vi opfordrer sammen med Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance alle politiske grupper til at støtte den. EU skal være proaktiv og ikke blot lægge ansvaret på Kroatien.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Hr. formand! I den globale økonomiske krises stormfulde vande er det opmuntrende at se, at Kroatien holder en fast kurs mod medlemskab.

De hidtidige fremskridt har været imponerende, men jeg vil gerne understrege, at dette positive momentum nu skal tilføres andre områder, hvor der stadig er meget at gøre.

Der er to ting, som jeg gerne vil understrege i dag. Det første vedrører reformen og styrkelsen af retsvæsenet. Et solidt og uafhængigt retssystem er absolut afgørende for at bekæmpe korrupsion og sikre retsstaten på lang sigt. Det er ikke kun et spørgsmål om at arrestere kriminelle. Det er et spørgsmål om, hvad der gøres med dem bagefter. Ellers vil bestræbelserne på at bekæmpe korrupsion og organiseret kriminalitet ikke føre til noget.

Det andet, jeg gerne vil nævne, er, at det er nødvendigt, at samfundet i Kroatien bygger på tolerance. Det europæiske projekt handler om forsoning, og det gælder ikke blot landene imellem – og jeg er glad for Kroatiens forbedrede forhold til sine naboer – men det gælder også internt i landet. Trusler om vold mod mindretal er helt og aldeles uacceptable. Jeg er fuldt ud klar over, hvor vanskeligt dette er, men jeg er også fast overbevist om, at en indsats på dette område ikke blot ville sætte skub i tiltrædelsesforhandlingerne, men at det også direkte ville gavne det kroatisk samfund.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Hr. formand! Vi bør uden tvivl støtte det ungarske formandskab i dets ambitiøse planer om at afslutte forhandlingerne med Kroatien i første halvdel af i år. Kroatiens medlemskab af EU betyder, at vi får en vigtig og konstruktiv allieret, da landet allerede spiller en vigtig rolle og optræder som en vigtig stabiliserende kraft i regionen, og da det er et eksempel for mange andre Balkanlande, som også overvejer at tilslutte sig EU i fremtiden.

Jeg vil i dag gerne udtrykke min store respekt og beundring for de reformer, der er gennemført af den kroatisk regering og det kroatisk samfund, især de reformer, der vedrører bekæmpelse af korrupsion og organiseret kriminalitet og reformen af den offentlige forvaltning og retsvæsenet. Det siger sig selv, at der stadig er områder, der skal forbedres og færdiggøres. Jeg håber, at det vil ske så hurtigt som muligt. Det er også rigtigt, at vi hører forlydender fra Kroatien om, at den kroatisk befolkning ikke er helt overbevist om, at medlemskab vil gavne deres land. Jeg mener, at vi ville gøre klogt i at samarbejde med den kroatisk regering og ufortøvet tage skridt til at vende denne tendens.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Hr. formand! Kroatien har gjort gode fremskridt på dets vej mod medlemskab af EU. Det kan ikke bestrides, og det er jeg glad for. Men der er imidlertid to spørgsmål, som jeg stadig er alvorligt bekymret over.

Korrupsionen er stadig udbredt i dette Balkanland. Se f.eks. betragtning 7 og 8 i det beslutningsforslag, vi drøfter. Det har store konsekvenser for økonomien og handelsforbindelserne med landet. Det er presserende nødvendigt at få tacklet dette problem bedre, eventuelt i samarbejde med de europæiske institutioner.

En anden bekymring er landets dårlige administrative organisation, jfr. betragtning 28 i beslutningsforslaget. En god administrativ organisation er en forudsætning for, at EU-lovgivningen kan gennemføres korrekt, og for at Kroatien ikke kommer til at halte bagud for begivenhederne.

Så længe der ikke gøres noget ved disse to flaskehalse, vil jeg stadig være bekymret over, at det ungarske formandskab vil gennemføre Kroatiens tiltrædelse så hurtigt. Efter min opfattelse burde tidligere erfaringer have lært os, at det ikke er tiltrædelsen som sådan, men tiltrædelsens kvalitet, der skal være målet. Det vil være med til at sikre folks støtte og mine hollandske borgers støtte.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Hr. formand! Overordnet set går udviklingen i Kroatien i den rigtige retning. Teorien er klar, men den skal bevises i praksis. Der er imidlertid tre områder, hvor der stadig skal gøres et stort arbejde.

For det første skal Kroatien arbejde tættere sammen med Den Internationale Domstol i Haag, for at der hurtigere kan gøres fremskridt med hensyn til menneskerettigheder og retsforfølgning af tidligere krigsforbrydere. Som det fremføres af Amnesty International i "Behind a Wall of Silence" er der stadig eklatante individuelle sager om krænkelse af menneskerettighederne, der skal behandles. Beskyttelse af menneskerettighederne er et afgørende spørgsmål for EU. Vi må ikke gå på kompromis, når det drejer sig om menneskerettigheder, og vi er heller ikke parate til at gå på kompromis.

For det andet er der korrupsionen. Den gennemsyrrer stadig samfundet, industrien og det politiske liv. Jeg glæder mig over den kroatiske regerings bestræbelser på at gøre noget ved korrupsionen i sit eget land, men vi skal insistere på, at man også fortsat jernhårdt vil tackle dette problem.

For det tredje skal Kroatien i egen interesse sikre, at der nu hurtigt gøres fremskridt med hensyn til de reformer, der er påbegyndt inden for retsvæsenet.

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Fru formand! For to år siden var jeg formand for udenrigsudvalget i det polske parlament. Jeg havde den fornøjelse at være vært for medlemmer af Kroatiens udenrigsudvalg. Ved den lejlighed spurgte medlemmerne af det kroatiske udvalg, om jeg vidste, hvor mange polakker der på det tidspunkt var på sejlerferie i Kroatien. Det viste sig, at svaret var mange tusinde. De millioner af turister, der besøger dette smukke land i dag, kan fortælle os, at Kroatien er et moderne og demokratisk land, og de kan bekræfte, at Kroatien er rede til medlemskab af EU. Men samtidig spurgte de selvsamme medlemmer af det kroatiske udvalg mig, hvordan Polen omstrukturerede sine skibsværfter. Der er med andre ord stadig mange uløste problemer, som alle her har sagt, og det er problemer, som nødvendigvis skal løses. Til trods for alt dette håber jeg, at hr. Martonyis ønsker går i opfyldelse, at vores ungarske venner og Kommissionen kan afslutte forhandlingerne, og at vi i dag vil høre fra hr. Sikorski, chefen for det polske diplomati, som kommer til stede i Parlamentet, at Polen vil få den glæde at opleve Kroatiens tiltrædelse til EU, når vi får formandskabet for EU.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Fru formand! Jeg vil gerne tilslutte mig koret af lovprisninger af hr. Swobodas holdning og arbejde.

Jeg håber oprigtigt, at denne betænkning bliver den sidste både for Kroatien og hr. Swoboda, og at Kroatien kommer med så hurtigt som muligt. Under alle omstændigheder vil medlemskabet betyde, at Kroatien kan indhente noget af den tabte tid i tiltrædelsen af EU.

For hvis vi baserer os på, hvor langt Kroatien er kommet i udviklingen på områder som økonomi, samfund, kultur og kunst, kunne dette land let være kommet med sammen med den gruppe af lande, der tiltrådte for syv år siden. Jeg vil foreslå, at myndighederne i Zagreb benytter sig af Kroatiens tiltrædelse til EU til afgørende at få gjort noget ved korrupsions- og kriminalitetskulturen. Et andet spørgsmål af afgørende betydning er at underbygge de objektive mediers frihed og beskytte objektive journalister, der arbejder for den offentlige kroatiske tv-station.

Kroatiens tiltrædelse af EU betyder, at vi favner og rækker en hånd ud til Balkanregionen. Jeg ser frem til sammen med vores kroatiske kolleger at arbejde på at bringe fred og stabilitet og fremskridt til denne urolige region.

Andrey Kovatchev (PPE). - (BG) Fru formand! Jeg vil gerne takke hr. Swoboda for hans fremragende arbejde, og jeg håber virkelig, at denne betænkning bliver den sidste, før Kroatien undertegner tiltrædelsestraktaten til EU.

Jeg tror, at Kroatiens indtræden i EU vil sætte skub i reformerne i regionen, og at det vil blive en succes for hele Europa. Kroatien signalerede selv dette for nylig, da man gav gratis retlige oversættelser af *acquis communautaire* til sine naboer fra det tidligere Jugoslavien – Bosnien-Herzegovina, Serbien, Montenegro og Makedonien. Landet har således vist, at det er villigt til og evner at bidrage til regionens europæiske fremtid.

At sige ja til Kroatiens tiltrædelse af EU vil udsende et klart signal om, at EU overholder sine løfter over for landene i Vestbalkan, og at udvidelse er en ubegrænset proces. Jeg vil gerne understrege, at selv om alle lande på vores kontinent har sine egne problemer, skal vi være forsigtige med at pege fingre ad de østeuropæiske lande, når vi taler om korrupsion og kriminalitet.

Det er ikke noget, der kun er kendetegnende for denne region, men det er en udfordring for os alle, og vi kan kun begrænse de negative tendenser på dette område ved en fælles indsats. Gennemsigtighed og demokrati er uforanderlige værdier, og det er netop af denne grund, at vi skal støtte og tilskynde til reformer i Vestbalkan. Jeg ønsker Kroatien alt mulig held og lykke og glæder mig til at byde landet velkommen her som den 28. medlemsstat af EU.

László Tótkés (PPE). – (HU) Fru formand! Vi kan konstatere, og i den forbindelse må vi skarpt kritisere EU, at Kroatien, selv om landet i mange henseender allerede var rede til tiltrædelse under den sidste tiltrædelsesbølge for seks år siden, stadig forhindres i at komme med. Af denne grund kan vi kun være enige i det ungarske formandskabs mål om at gøre Kroatiens integration til en af de vigtigste målsætninger under deres mandat. På samme linje kan vi kun være enige med den ungarske premierminister, Viktor Orbáns, udtalelse om, at Europas samling ikke er fuldstændig uden integration af landene i Vestbalkan. De lande i det tidligere Jugoslavien, som stadig står uden for, er som gabende sorte huller på EU's landkort. Kroatiens tiltrædelse markerer begyndelsen til en ændring af denne situation. Som den kroatiske premierminister, Jadranka Kosor, sagde i går, er det vores moralske pligt at give landene i det sydøstlige Europa denne opmuntring, for for dem er der intet alternatv til integration.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Fru formand! Både Swoboda-betænkningen og formandskabets og kommissær Füle's redegørelser angiver, at klimaet for at afslutte forhandlingerne med Kroatien er meget positivt. Man bør især lægge vægt på den beslutsomhed, som Kroatien selv har udvist, det gælder f.eks. premierministeren, fru Kosor, ikke blot med hensyn til at få afsluttet selve forhandlingerne, men også når det gælder samarbejdet med landets naboer og Den Internationale Straffedomstol. Udsigterne til at kunne tilslutte sig i den nærmeste fremtid og den stemning, der hersker i Parlamentet, vil også hjælpe Kroatien. Det er et vigtigt tegn, at man ikke vil tillade, at eventuelle fremtidige problemer hober sig op, og at de 20 års ventetid vil ende med undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten. Vi skal også anerkende Kroatiens symbolske gestus, f.eks. da man gav en fuldstændig oversættelse af *acquis communautaire* til alle de nabolande, der arbejder på at opnå medlemskab. Jeg vil gerne give udtryk for anerkendelse af hr. Swobodas arbejde, og jeg er også sikker på, at dette bliver den sidste betænkning om Kroatiens fremskridt i forberedelserne til medlemskab. Vi vil snart byde landet velkommen som medlemsstat i EU.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Fru formand, hr. kommissær, hr. minister! Jeg støtter helt klart det ungarske formandskab i dets bestræbelser på at afslutte tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien i juni. I mange henseender har Kroatien opnået en højere grad af udvikling end visse EU-medlemsstater. Det er indlysende, som hr. Martonyi også nævnte, at der stadig er meget, der skal gøres. Hr. Swoboda har en fremragende forståelse for kompleksiteten i Balkanregionen.

Kroatiens succes kunne tjene som en tilskyndelse for Serbien og de andre lande i Vestbalkan. Det er vigtigt for vores venner i Vestbalkan og vores kroatiske kolleger at forstå, at de interne reformer ikke skal gennemføres for EU's skyld, men for deres egen befolknings skyld. Jeg mener, at det er af særdeles stor betydning at forbedre situationen for serbiske, ungarske og andre nationale mindretal og sikre den velfortjente tilbagevenden for de serbere, som flygtede eller blev fordrevet, serberne fra Krajina, samt at afklare problemerne i forholdet til naboen Slovenien. Vi skal anerkende, at den kroatiske statschef adskillige gange har gjort en gestus for en historisk forsoning mellem Serbien, Bosnien-Herzegovina og Kroatien.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Fru formand! Jeg ønsker den kroatiske regering og Kommissionen masser af beslutsomhed, tålmodighed, vedholdenhed og energi i færdiggørelsen af reformerne, og jeg ønsker også, at Kroatien måske skulle markere 20-årsdagen for sin uafhængighed ved at afslutte forhandlingerne.

Det er mit oprigtige ønske. Men om det vil være muligt, afhænger imidlertid af den kroatiske regering og samarbejdet mellem den, dvs. den regerende koalition, og oppositionen i det kroatiske parlament. Det, der desuden nu er brug for, er, at politikerne er meget mere opmærksomme på og lydhøre over for de sociale aspekter. Den aktuelle økonomiske krise betyder, at de fordele, som EU-tiltrædelsen kan give Kroatiens økonomi og landets borgere, udhules af sociale prioriteter, og det fører til stigende kritik af EU.

Sidst men ikke mindst er det også nødvendigt, at Kroatiens befolkning siger ja i en folkeafstemning. Et tab i momentum i Kroatiens tiltrædelse vil ikke få katastrofale følger for Kroatien, men det ville sende et meget negativt budskab til de lande i Vestbalkan, som er på vej ind i EU. Hvis forhandlingerne ikke er afsluttet, vil de kroatiske medlemmer ikke kunne få observatørstatus i Parlamentet, og der vil ikke være noget medlemskab. Jeg opfordrer Dem derfor til at fastholde tempoet og gøre den nødvendige indsats.

Marije Cornelissen (Verts/ALE). – (NL) Fru formand! Jeg er glad for, at Kroatien er kommet nærmere på tiltrædelse. Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance er en stor fortalere for alle Balkanlandenes og også Tyrkiets tiltrædelse af EU. Men vi er netop så store fortalere for deres tiltrædelse, fordi vi lægger så stor vægt på de reformer, der er nødvendige for at opnå medlemskab. Kroatien har endnu ikke fuldstændig gennemført disse reformer. Processen skal fortsættes.

Når der skal stemmes, vil vi derfor forsøge at sikre, at der ikke angives nogen bestemt dato i betænkningen. Det er muligt, at forhandlingerne kan afsluttes i første halvdel af i år, men det er lige så sandsynligt, at det ikke sker. Det drejer sig ikke om, hvornår forhandlingerne afsluttes. Det drejer sig om, at Kroatien skal have opfyldt alle kriterier, når det sker.

For hvis der er én ting, vi har lært af Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse, er det, at vi ikke skal fastlægge en bestemt dato. Vi skal i stedet for gøre det klart, hvad der stadig skal gøres. Endnu en ting. Et af de områder, hvor Kroatien kunne gøre lidt mere, er beskyttelse af

seksuelle mindretal. Det ville være dejligt, hvis det nuværende EU-formandskab ville foregå med et godt eksempel ved at tillade Gay Pride i Budapest den 18. juni 2011.

Charles Tannock (ECR). - (EN) Fru formand! Kroatiens fremskridt mod EU-medlemskab forløber glat, som det gøres klart i betænkningen. De britiske konservative støtter udvidelsen af EU med lande, som fuldt ud opfylder Københavnskriterierne, da vi mener, at et større EU vil føre til en mere fleksibel og mindre centraliseret union.

Kroatien skal lykønskes for dets bestræbelser på at udrydde korrruptionen, og arrestationen af den tidligere premierminister, Sanadar, er et bevis herpå. Jeg er glad for, at Slovenien ikke længere blokerer for Kroatiens tiltrædelse på grund af de to landes grænsestrid. Det har altid været et bilateralt spørgsmål, men bør på ingen måde udelukke Kroatien fra at tilslutte sig EU. Der er også en lille strid med Montenegro, som jeg er ordfører for, og som vil blive løst af ICJ.

Jeg mener desuden, at Kroatiens tiltrædelse vil fremskynde EU-tiltrædelsen for hele regionen i det tidligere Jugoslavien. Især som ordfører for Montenegro og som en stor ven af Serbien håber jeg, at Kroatiens medlemskab vil tilskynde de to lande til at arbejde videre med reformerne, og at Kroatien ikke vil prøve at hævne sig, når det er kommet med i EU, ved at blokere for Serbiens tiltrædelse.

Andreas Mølzer (NI). - (DE) Fru formand! Blandt kandidatlandene er Kroatien det land, som er kendt for at have gjort størst fremskridt. Det er ikke overraskende, da Kroatien kulturelt og historisk er fast forankret i Centraleuropa. Kroatien har mange gange bevist, at landet er parat til at tilslutte sig EU, f.eks. med løsningen af fiskerikonflikten. Det er naturligvis nødvendigt med en yderligere indsats, når det gælder korrruptionen, men det er klart, at der ikke mangler vilje, hvilket man kan se ved arrestationen af den tidligere premierminister, Ivo Sanader. Vi har også set, at der sker noget i forbindelse med krigsforbrydelser. I den forbindelse må vi se, hvilken rolle de tyske arrestordre, der er udstedt mod højtstående tidligere medlemmer af det jugoslaviske hemmelige politi, vil spille.

Kroatien synes at være rede til at tage afstand fra fortiden f.eks. ved at give hjælp til tilbagevendende krigsflygtninge. I den henseende ville det også være ønskværdigt, hvis EU kunne gøre noget ikke blot for krigsflygtningene, men også for de mennesker, der er blevet fordrevet, og forsøge at finde en løsning på Donauschwabernes tilbageleveringskrav.

Jean-Pierre Audy (PPE). - (FR) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske min kollega, hr. Swoboda, med et afbalanceret beslutningsforslag, og jeg vil understrege, at det er helt afgørende, at denne tiltrædelse bliver en succes. Det får mig til at henlede opmærksomheden på den store bekymring, der hersker i visse dele af offentligheden, da denne tiltrædelse kommer på et forkert tidspunkt. Historien arbejder ikke efter en tidsplan, og vi har krisetider. Europas befolkninger er bekymrede.

Efter Berlinmurens fald fik vi en bølge af tiltrædelser af tidligere kommunistiske lande, og i dag går vi frem sag for sag. Hr. kommissær! Det er grunden til, at jeg mener, at vi har brug for en omfattende informationskampagne i alle EU's medlemsstater, og måske også i Kroatien, for at forklare det arbejde, der er blevet gjort, at alle kapitlerne er opfyldt, og at der er blevet gjort grundige forberedelser til denne tiltrædelse.

Det er mit forslag, for tiltrædelse er ikke en europæisk beføjelse. Det er medlemsstaterne og landenes befolkninger, der er kompetente vedrørende tiltrædelse. Det er vores pligt at

gøre denne tiltrædelse til en succes. Lad os bruge alle de til rådighed værende midler i denne vanskelige periode, som vi gennemlever, for at gennemføre den europæiske integration.

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen*. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne sige hjertelig tak for denne konstruktive og opmuntrende forhandling. Parlamentets forslag til beslutning er med sit afbalancerede budskab en afgørende støtte for Kommissionens arbejde. Beslutningsforslaget indeholder mange nyttige retningslinjer for Kroatiens fremtidige arbejde, og jeg er især glad for, at man ofte har nævnt fairness, kvalitet og troværdighed i forhandlingen i dag.

Jeg er også fuldstændig enig med alle dem, der i dag har understreget, at hele denne proces og den indsats, der kræves, er til gavn for Kroatiens borgere. Medlemskabets fordele skal klart forklares i de kommende måneder.

Parlamentets konstruktive og konstante støtte til Kroatiens tiltrædelsesproces er et vigtigt signal. Det er ikke kun vigtigt for Kroatien, men det er også vigtigt for alle kandidatlandene og for potentielle kandidater. Deres støtte vil tilskynde dem til at blive ved med at gøre en kraftig indsats på deres vej mod EU og afslutte forhandlingerne med succes.

János Martonyi, *formand for Rådet*. – (EN) Fru formand! For det første vil jeg på Rådets vegne gerne udtrykke min værdsættelse og tak for Parlamentets – og især ordføreren, hr. Swobodas – fortsatte engagement i og positive bidrag til vores bestræbelser på at gøre fremskridt ikke blot i retning af en vellykket udvidelse med Kroatien, men vedrørende hele udvidelsesprocessen.

Det er min faste overbevisning, at denne meget konstruktive og meget nyttige forhandling her til formiddag klart har påvist disse bestræbelser. Det er også min overbevisning, at det beslutningsforslag, der skal vedtages, understreger Parlamentets afgørende rolle, som jo går langt videre end det konkrete spørgsmål om Kroatiens tiltrædelse.

Det vil sende et meget vigtigt budskab til den europæiske offentlighed, til borgerne i Europa, om, at udvidelsen virkelig er i deres interesse, og det vil måske overbevise dem om, at den udvidelsestræthed, der opstod, og som man følte lige efter det, vi nu kalder Europas genforening, er forsvundet, og at udvidelsesprocessens tog skal køre videre.

Det vil samtidig sende et meget vigtigt politisk budskab til de andre kandidatlande og de lande, der ønsker tiltrædelse. Det understreges også i Deres betænkning og beslutningsforslag. Vi ved alle, at den afgørende faktor for stabilitet, samarbejde og forsoning i landene i Vestbalkan er de europæiske perspektiver.

De europæiske perspektiver skal derfor være troværdige, og de skal underbygges og påvises af konkrete foranstaltninger. Det er netop tilfældet med Kroatiens kommende tiltrædelse af EU. Vi ved alle, at vores arbejde ikke er færdiggjort. Europa er stadig ikke et hele, og det er vores grundlæggende målsætning at arbejde videre med denne proces.

Der er blevet fremsat nogle meget vigtige kommentarer om f.eks., om tiltrædelsesforhandlingerne har varet for længe eller ikke længe nok. Det er rigtigt, at tiltrædelsesforhandlingerne har varet næsten seks år, og det er længere, end det var tilfældet for vores lande. Jeg vil nu anbefale, at vi ser fremad og forsøger at fremskynde denne proces så meget som muligt.

Der er blevet gjort mange store fremskridt og opnået mange vigtige resultater på begge sider, og jeg skal kun igen og igen understrege, at vi er fast besluttet på og overbevist om,

at vi med en fælles indsats fra alle parter nu kan gennemføre en troværdig og kvalificeret udvidelse.

Jeg vil endnu en gang takke Dem for Deres meget vigtige idéer og kommentarer, og jeg vil også gerne takke Kommissionen. Det gør jeg naturligvis i håb om, at vi vil kunne gennemføre vores målsætning, som, skal jeg gentage, er at afslutte forhandlingerne før udgangen af juni i år.

Formanden. – Jeg har modtaget et forslag til beslutning i henhold til forretningsordenens artikel 110, stk. 2, om emnet for denne forhandling ⁽¹⁾.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag den 16. februar kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 149)

Debora Serracchiani (S&D), skriftlig. – (IT) Vi håber, at Kroatien hurtigt gør fremskridt i forhandlingerne om EU-medlemskab. Det er afgørende at fremskynde Kroatiens tiltrædelse, når man ser på landets strategiske geopolitiske placering som en port til markederne i Centraleuropa. Det er derfor nødvendigt med en integreret udvikling af havne og forbindelser til de europæiske korridorer, især da Kroatien vil få en betydelig strøm af EU-midler, hvoraf 60 % skal gå til infrastruktur.

For at det kan ske, skal Kroatien fortsætte med at vedtage de nødvendige reformer. Kroatien skal især styrke den offentlige forvaltning og retsvæsenet, bekæmpe korrupsion og sikre fuldt samarbejde med Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien. Jeg glæder mig over indgåelsen af aftalen mellem EU og Republikken Kroatien om Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug. Jeg er skuffet over situationen vedrørende den kroatisk skibsbygningsindustri. Det er en sektor, som engang var perlen i den kroatisk industrieksport, men som nu ligger næsten totalt i ruiner.

Jeg håber, at den kroatisk regering vil kunne afslutte omstruktureringsprocessen så hurtigt som muligt, således at man også kan lukke konkurrencekapitlet. Jeg vil især understrege betydningen af Kroatiens tiltrædelse for den integrerede søfartspolitik i Adriaterhavet, som snart officielt bliver et næsten fuldstændigt europæisk hav.

Jiří Havel (S&D), skriftlig. – (CS) Betænkningen er generelt positiv for Kroatien. Den viser, at landet er tæt på at afslutte tiltrædelsesforhandlingerne. Men man henleder samtidig som i tidligere år opmærksomheden på de vedvarende og ofte alvorlige mangler. I lyset af de tidligere erfaringer vedrørende grænsestriden mellem Kroatien og Slovenien er det bekymrende, at der ikke er sket særlige fremskridt vedrørende Kroatiens mange territoriale stridigheder med dets andre naboer (især Bosnien-Herzegovina, men også Serbien og Montenegro). Den ekstremt langsommelige tilgang til straf af krigsforbrydelser mod serberne rejser stadig nogle meget alvorlige spørgsmål. Flere hundrede sager er endnu ikke blevet efterforsket og retsforfulgt. Det kroatisk retsvæsen ignorerer stadig disse sager, og det befæster serberne i deres mistillid. Kroatien har stadig heller ikke indgivet de dokumenter, man kalder artilleridagbøgerne, til Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien i Haag (ICTY). Tiden er derfor nu inde til at overveje, hvor meget EU skal involveres i dette spørgsmål. Selv de serbiske flygtnings tilbagevendende i 2010 var meget begrænset. I betænkningen nævnes det ikke, hvor mange af de 1 30 000 serbere, der vendte

⁽¹⁾ Se protokollen.

tilbage til Kroatien efter krigen, var fra Serbien, og hvor mange var fra Republika Srpska i Bosnien-Herzegovina. Antallet af serbiske flygtninge i Republika Srpska (Bosnien-Herzegovina) har været relativt stabilt i adskillige år (mellem 25 000 og 35 000 personer). De kroatiske myndigheder har gjort det umuligt for dem at vende tilbage, især fordi man ikke har løst problemer som f.eks. tilbagelevering af ejendomme, boliger, forpagtningsrettigheder, pensioner osv.

Monika Smolková (S&D), *skriftlig*. – (SK) Kroatien, der har været kandidatland siden 2003, da det indgav sin ansøgning, har gennemført de krævende forberedelser til EU-medlemskab. Denne proces kræver dybtgående reformer, som ofte er meget upopulære i offentligheden. Som repræsentant for Slovakiet, som fuldførte denne krævende proces for bare syv år siden, beundrer jeg Kroatien, og jeg tror, at Kroatien vil færdiggøre de resterende 10 kapitler så hurtigt som muligt. Siden Jugoslaviens sammenbrud og afslutningen på den militære konflikt har Kroatien gjort store fremskridt på kort tid inden for infrastruktur, tjenesteydelser og turisme, som er den dominerende gren af landets nationaløkonomi. Som en turist, der besøger Kroatien hvert år, mener jeg, at Kroatien hører til i familien af EU-lande, og jeg vil som mine kolleger støtte Kroatiens tiltrædelse.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *skriftlig*. – (HU) Kroatien er kun et skridt fra at opfylde sit historiske mål. Spørgsmålet er, hvad dette skridt bliver. Bliver det et langt skridt fuldt af hindringer, måske endog kunstige hindringer? Eller bliver det et lettere, kortere skridt, som er baseret på samarbejde, og hvor der tages hensyn til den indsats, der er gjort indtil nu for at gennemføre de vanskelige forpligtelser? Det kroatiske folk har gjort et betydeligt stykke arbejde for at sikre, at tiltrædelsesforhandlingerne kan afsluttes, og deres samarbejde fortjener anerkendelse, enten det drejer sig om deres bestræbelser på at få nedbragt korrupsionen, interessekonflikter og organiseret kriminalitet eller forbedringen af deres naboskabspolitik. Der er naturligvis stadig i dag nogle uløste spørgsmål. Det drejer sig for det meste om bilaterale spørgsmål. Men det er vigtigt at understrege, at disse spørgsmål ikke må forveksles med europæiske anliggender.

Jeg er overbevist om, at Kroatien er værdigt til at blive medlem af EU og er værdigt til at afslutte forhandlingerne med succes under det ungarske formandskab. Kroatiens placering i Vestbalkan er af strategisk betydning. Denne rolle er blevet styrket med de tre aftaler, som er undertegnet af Kroatien og den ungarske regering om styrkelse af energiforsyningsikkerheden, fælles forskning i grænseoverskridende kulbrinteområder og oplagring af olieforsyninger. Jeg ønsker oprigtigt for det kroatiske folk, at alle naturlige – og eventuelt også kunstigt opstillede – hindringer fjernes fra deres vej mod tiltrædelse, for Kroatien er ikke blot modent til, men også værdigt til at komme med i EU. Kære kolleger! Jeg vil bede Dem om med Deres positive stemme at bidrage til, at Kroatien kommer med i EU så hurtigt som muligt, for derved ville tiltrædelsen kunne ske i det symbolske 20. år efter Kroatiens uafhængighed.

Iuliu Winkler (PPE), *skriftlig*. – (HU) Fremskyndelsen af Kroatiens tiltrædelsesforhandlinger bringer muligheden for integration i det sydøstlige Europa inden for rækkevidde. Ikke blot Kroatien, men også de andre lande i Vestbalkan ser optimistisk på deres fremtid i Europa. Det fører til stabilitet og betyder, at demokratiseringsprocessen er uafvendelig. Det fører også til økonomisk vækst i denne region, som har en tung historisk arv. Jeg vil rose den kroatiske regering for dens indsats for at bekæmpe korrupsion, sikre, at EU-midlerne anvendes korrekt og forsøge at afslutte de forhandlingskapitler, som endnu ikke er lukket. Der er også sket betydelige fremkridt i forbedringen af forholdet til nabolandene. Jeg går konsekvent ind for, at Kroatiens tiltrædelse af EU finder sted så hurtigt

som muligt, for som rumænsk medlem af ungarsk nationalitet har jeg nøje holdt øje med det ungarske mindretals skæbne i Kroatien. Det ville være en stor tilfredsstillelse for mig, hvis vi i EU snart kunne byde velkommen til endnu et ungarsk samfund, der bor uden for deres hjemland. Parlamentet skal klart støtte Kroatiens tiltrædelsesbestrebelse. Det er ikke et spørgsmål om at slække på kravene, men det skal gøres lettere at leve op til disse krav. Jeg er enig med de kolleger, der opfordrer Kommissionen til at fastsætte de næste datoer for afslutningen af processen så hurtigt som muligt og lukke tiltrædelseskapitlerne under det ungarske formandskab.

Giovanni Collino (PPE), *skriftlig. – (IT)* Det ungarske formandskabs hensigt om at afslutte forhandlingerne i første halvdel af 2011 gør os meget optimistiske vedrørende Balkanregionens fremtid og vedrørende disse landes tiltrædelse af EU. Den kroatiske regering har gjort en stor indsats i reformprocessen og for beskyttelse af menneskerettighederne. Det er stadig nødvendigt med forbedringer på nogle områder for at sikre, at man kan betragte Kroatien som værende parat til EU og de målsætninger, der er indeholdt i Europa 2020-strategien, dvs. korruptionsbekæmpelse, beskyttelse af mindretal, herunder italienske mindretal, forkortelse af sagsbehandlingstiden, støtte til domstolens infrastruktur og udstyr, styrkelse af skattereformer og nedskæringer i de offentlige udgifter

Hvis Kroatien fortsætter med at gennemføre alle de nødvendige reformer for at fuldføre *acquis communautaire*, så vil EU fra næste efterår have fået en værdifuld tilføjelse, der kan være med til at øge velstanden og sikre den geopolitiske balance mellem Øst og Vest, begyndende i Middelhavsområdet og det nordøstlige Italien. Udviklingen af europæiske makroregioner med udgangspunkt i den adriatisk-ioniske region, som Italien også er en del af, vil hurtigt bringe Kroatien ind i centrum af de europæiske programmer og politikker.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *skriftlig. – (PL)* Kroatiens tiltrædelse af EU er genstand for en livlig offentlig debat. Landet er en meget attraktiv destination for europæiske turister, men det har samtidig problemer at kæmpe med. Jeg vil gerne understrege, at Kroatien stadig står over for mange udfordringer og mange statslige reformer, som skal gennemføres effektivt, således at landet kan leve op til EU's krav så hurtigt som muligt.

En udvidelsespolitik, som fremmer konsolideringen af demokratiet, især i Balkanlandene, bør imidlertid også være i EU's interesse. Parlamentet bør være positivt i sin vurdering af de ændringer, der er sket i Kroatien indtil nu, da landet viser stor vilje til at løse sine interne problemer. Vi skal være åbne over for nye medlemmer. Jeg håber, at forhandlingernes tempo vil gøre det muligt for kroaterne at undertegne tiltrædelsestraktaten under det polske formandskab, da dette land fortjener at blive medlem af EU.

5. Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker - Europa 2020 – Gennemførelse af retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

– Redegørelser fra Rådet og Kommissionen om Europa 2020;

– betænkning(A7-0040/2011) af Berès for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker [KOM(2011)0006 - C7-0033/2011 - 2011/0007(CNS)];

– redegørelse fra Kommissionen om gennemførelse af retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker.

János Martonyi, *formand for Rådet*. – (EN) Fru formand! Jeg sætter stor pris på denne lejlighed til at komme her og tale til Dem om et emne, der er af særlig betydning for det ungarske formandskab, nemlig Europa 2020-strategien. Ja, den er faktisk af særlig betydning for os alle.

Det er klart, at Europa skal løfte en række alvorlige udfordringer, hvis vi ønsker fortsat at kunne konkurrere med resten af verden. Nogle af disse udfordringer er affødt af den finansielle og økonomiske krise, men nogle af dem hænger sammen med vores begrænsede kapacitet og beslutsomhed med hensyn til at opfylde målsætninger og mål for Lissabonstrategien for 2010.

Som det så ofte er sagt, kan en krise være en mulighed – både ifølge den antikke græske og den kinesiske fortolkning. Det kan være en mulighed for et gennembrud, for en løsning og for at gøre fremskridt. Det er derfor, vi mener, at krisen i øjeblikket er en central betingelse for at motivere medlemsstaterne til hurtigt at vedtage en ny EU-strategi for job og intelligent, bæredygtig og rummelig vækst. Det er Europa 2020-strategien.

Jeg er overbevist om, at denne strategi vil spille en vigtig rolle med hensyn til at hjælpe Europa med at komme sig over krisen og komme stærkere ud af den, både internt og på internationalt plan, ved at sætte skub i produktivitet, vækstpotentiale, social samhørighed og økonomisk styring.

Det er væsentligt, hvis vi skal kunne forblive konkurrencedygtige globalt, ikke mindst over for hastigt voksende markeder i Asien. Det er også væsentligt, hvis vi skal opretholde den sociale model, vores levevis, der er et centralt kendetegn ved Europa, som er dyrebar for os alle, og som vi skal bevare.

2020-strategien bekræftede EU's fem overordnede mål, der udgør fælles målsætninger for medlemsstaternes og EU's aktion til fremme af beskæftigelsen, forbedring af betingelserne for innovation, forskning og udvikling, opfyldelse af vores klimaforandrings- og energimål, forbedring af uddannelsesniveauerne og fremme af social integration, især gennem nedbringelse af fattigdommen.

Som led i opfyldelsen af disse mål udviklede og præsenterede Kommissionen syv flagskibsinitiativer med de foranstaltninger, den foreslår at træffe for at styrke det indre marked og sætte skub i vækst og job. Det drejer sig om Den digitale dagsorden for Europa, Innovation i EU, Unge på vej, Et ressourceeffektivt Europa, En industripolitik for en globaliseret verden, En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job samt Europæisk platform mod fattigdom.

For hvert initiativ skal både EU og de nationale myndigheder samordne deres bestræbelser, så foranstaltningen på nationalt plan og på EU-plan gensidigt styrker hinanden.

I december 2010 indeholdt den første gennemførelsesrapport, som formandskabet udarbejdede i tæt samarbejde med Kommissionen og det kommende ungarske formandskab, en oversigt over det arbejde, der er iværksat siden lanceringen af strategien i juni. Rapporten sætter fokus på det vigtigste arbejde, der er gjort i Rådet i alle dets former, i forbindelse med de syv flagskibsinitiativer. Endvidere understreges de teknologiske fremskridt, der er nået på de forskellige politikområder, som spiller en vigtig rolle i den nye strategi, dvs. det indre marked, samhørighedspolitikken og landbrugspolitikken. Rapporten indeholder

også en liste over de aktiviteter og initiativer, der er gennemført på EU-plan inden for de seneste seks måneder, for EU's fem overordnede mål.

Lad mig understrege nogle vigtige elementer vedrørende økonomisk styring. Gennemførelsen af den økonomiske styringsreform er en grundlæggende betingelse for at bekæmpe krisen og give den europæiske økonomi en saltvandsindsprøjtning. Derfor hænger 2020-strategien tæt sammen med det, der er kendt som det "europæiske semester", som er et nyt makroøkonomisk overvågningsinstrument, der skal anvendes for første gang under dette formandskab. Denne nye proces begyndte i januar 2011 med fremlæggelsen af Kommissionens årlige vækstundersøgelse.

Det ungarske formandskab er særlig opmærksomt på at sikre, at det europæiske semester forløber smidigt og vellykket. Med henblik herpå vil vi afholde en række forhandlinger på alle relevante rådsmøder op til Det Europæiske Råd i marts.

Især har Rådet (almindelige anliggender) fået til opgave at udarbejde en sammenfattende rapport til sit møde den 21. marts, hvor man vil fastlægge de vigtigste budskaber om det arbejde, som iværksættes på de forskellige sektorråd. Denne rapport vil blive præsenteret for Det Europæiske Råd i marts og skal danne grundlag for drøftelserne med det formål at skabe enighed om en række prioriteringer for strukturreformer og finanspolitisk konsolidering.

Efter det Europæiske Råds møde i marts færdiggør medlemsstaterne udarbejdelsen af de nationale reformprogrammer og de stabilitets- eller konvergensrapporter, der skal forelægges Kommissionen i april. Herefter skal der arbejdes videre med henblik på at udarbejde landespecifikke henstillinger, som medlemsstaterne skal tage hensyn til, når de lægger sidste hånd på deres budgetter for 2012 og gennemfører deres vækststrategier. Jeg erkender, at denne tidsplan er meget stram, men vi håber at være færdige i juni eller juli.

2020-strategien er nøglen til at sikre EU's fremtidige økonomiske succes. Den hænger tæt sammen med den økonomiske styringsreform, som også kommer til at spille en central rolle. Medmindre vi forbliver konkurrencedygtige og kan sikre stærk vækst i fremtiden, vil vi finde det stadig vanskeligere både at opretholde et tilstrækkelig højt socialt beskyttelsesniveau internt og at gøre Europas stemme gældende om begivenheder eksternt.

Det er den største udfordring for Europa i de kommende år. Jeg er helt sikker på, at vi kan regne med Europa-Parlamentets støtte til, at vi kan opfylde disse mål.

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

Formanden. – Hr. rådsformand! Tak for Deres indledende tale. Vi taler om et meget vigtigt emne, nemlig Europa 2020-strategien. Vi befinder os i en krise, og arbejdsløshedstallet er meget højt, hvilket er den største trussel for vores borgere. Beskæftigelsespolitikken er derfor helt afgørende, også under 2020-strategien. Vi byder kommissæren med ansvar for det område, László Andor, velkommen i Europa-Parlamentet.

László Andor, *medlem af Kommissionen.* – (EN) Hr. formand! Som De ved, vedtog Kommissionen den første årlige vækstundersøgelse i forbindelse med Europa 2020-strategien i sidste måned. Den årlige vækstundersøgelse bryder med fortiden og sætter gang i det første forløb med samordning af den økonomiske politik under det europæiske semester.

Hovedidéen bag det europæiske semester er meget enkel, idet det skal sikre den økonomiske og monetære unions stabilitet. Vi har ikke andet valg end at foretage en forudgående samordning af økonomiske politikker i EU. Gældskrisen i nogle lande i euroområdet for nylig illustrerer dette alt for tydeligt. Denne stærkere og mere krævende tilgang viser, at EU anerkender, hvor tæt indbyrdes forbundne medlemsstaternes økonomier er, og hvordan politiske valg i én medlemsstat kan påvirke de øvrige.

Det bliver en virkelig test for EU at forvalte det europæiske semester. At styrke det politiske ejerskab til strategien og lokale partnerskaber har været en central prioritet for os. Udfordringen nu er at påvise, at EU kollektivt kan identificere, hvilke centrale politiske reformer der er mest presserende, og give de rette politiske svar.

Den årlige vækstundersøgelse er meget klar om de vigtigste prioriteter. Den indeholder en integreret genopretningsstrategi med 10 prioriterede aktioner under tre hovedoverskrifter: for det første en stram finanspolitik og omstrukturering af finanssektoren for at øge den makroøkonomiske stabilitet, for det andet strukturreformer til fremme af beskæftigelsen og endelig vækstfremmende foranstaltninger.

Vi har noteret os Deres bekymringer om, at de centrale budskaber i den årlige vækstundersøgelse kunne se ud til at adskille sig fra de integrerede retningslinjer. Jeg ønsker dog at være helt klar om dette. Kommissionen har bevidst valgt at koncentrere dette års årlige vækstundersøgelse om de mest umiddelbare udfordringer, der følger af den aktuelle økonomiske krise og behovet for at fremskynde de reformer, som er nødvendige for den økonomiske genopretning og jobskabelsen. Den årlige vækstundersøgelse er helt i overensstemmelse med de integrerede retningslinjer, herunder beskæftigelsesretningslinjerne.

Jeg ser positivt på Parlamentets støtte til Kommissionens forslag om at bevare beskæftigelsesretningslinjerne uændrede for 2011. Det er faktisk afgørende at sikre stabile politiske rammer indtil midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien i 2014, så medlemsstaterne har tid nok til at gennemføre de nødvendige reformer.

Retningslinjerne for beskæftigelsen danner også grundlag for udkastet til den fælles rapport om beskæftigelsen (en del af den årlige vækstundersøgelse), hvori de mest presserende foranstaltninger på beskæftigelsesområdet afdækkes. Det gælder for det første indførelse af beskæftigelsesvenlige beskatningssystemer ved at flytte beskatningen væk fra beskæftigelsen, for det andet mindskelse af opsplittningen af arbejdsmarkedet, for det tredje fjernelse af barrierer for at afbalancere arbejds- og privatliv, for det fjerde støtte til ledige gennem uddannelse og jobsøgningstjenester af høj kvalitet med henblik på at få ledige tilbage i arbejde eller i selvstændig beskæftigelse og endelig forøgelse af ældre arbejdstageres deltagelse på arbejdsmarkedene.

Mere vigtigt skal beskæftigelsesretningslinjerne danne grundlag for mulige landespecifikke henstillinger, som Rådet kan rette til medlemsstaterne i medfør af traktatens artikel 148.

Den årlige vækstundersøgelse danner grundlag for drøftelserne på forårsmødet i Det Europæiske Råd i marts og for den økonomisk-politiske vejledning, der skal sendes til medlemsstaterne. Kommissionen forventer, at medlemsstaterne tager hensyn til denne vejledning, når de udarbejder deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og de nationale reformprogrammer under Europa 2020-strategien.

Kommissionen vil gennemgå de nationale reformprogrammer, der ventes i anden halvdel af april. På grundlag af denne gennemgang og i overensstemmelse med traktaten vil vi

foreslå landespecifikke politiske retningslinjer, som medlemsstaterne skal tage hensyn til, når de færdiggør deres budgetter for 2012. De politiske retningslinjer ventes vedtaget af Rådet inden sommer.

Lad mig slutte af med at understrege betydningen af Deres rolle for en vellykket gennemførelse af Europa 2020 og især de syv flagskibsinitiativer. Deres rolle som medlovgiver er grundlæggende for en vellykket gennemførelse heraf. At få fastlagt de rette rammebetingelser er afgørende, hvis vi skal opfylde målene for Europa 2020. Drøftelserne om den nye flerårige finansielle ramme begynder snart. Kommissionen vil fremsætte sine forslag senest i juni. Deres rolle som budgetmyndighed sammen med Rådet bliver afgørende for at sikre, at Europa 2020-prioriteterne bliver afspejlet i EU-budgettet. Hvis vi skal være troværdige, skal vi sikre, at vores finansielle prioriteter er i overensstemmelse med vores strategier og politiske prioriteter.

I en tid med en stram finanspolitik er det vigtigere end nogensinde at vise, at EU har merværdi, og at en euro, der bruges på EU-niveau, kan have større virkning end en euro, der bruges nationalt.

For at sikre, at Europa 2020 bliver en succes, har vi brug for politisk ejerskab på alle niveauer. Kun hvis alle spiller deres rolle, kan vi nå vores mål og sætte den rette kurs for fremtidig vækst.

Pervenche Berès, *ordfører*. – (FR) Hr. formand, hr. rådsformand, hr. kommissær! På vegne af Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender vil jeg gerne sige, hvor meget jeg sætter pris på denne første lejlighed til at forhandle det europæiske semester og den betydning, det bør have for den årlige vækstundersøgelse i dette halvår.

Inden for disse rammer har kommissæren sammen med medlemmer af kollegiet besluttet at forny beskæftigelsesretningslinjerne, og Parlamentet har til hensigt at anerkende den beslutning. Vi vil blot gerne gøre opmærksom på tre punkter.

Det første vedrører indholdet af denne årlige vækstundersøgelse. Det slår os, at spørgsmålene om beskæftigelse og arbejdsløshed synes at komme efter målene om budgetkonsolidering. Når De rejser disse spørgsmål, som hænger direkte sammen med arbejdsmarkedets funktion, føler vi, at De bryder samfundspagten mellem medlemsstaternes befolkninger og deres regeringer. De foreslår, at pensionsalderen skal sættes op, at arbejdsløshedsunderstøttelsen skal sættes ned, at lønniveauer og mekanismer til beregning heraf skal ændres, og at forretninger skal have lov til at holde åbent om søndagen.

Vi mener, at det udgør et særdeles farligt brud på samfundspagten. Vi mener også, at der bør være større opmærksomhed om de mest sårbare befolkningsgrupper, hvad enten det er unge, kvinder, ældre eller handicappede. Vi synes også, at der er en betydelig fare for, at budgetkonsolidering bliver opfattet som alfa og omega i denne årlige vækstundersøgelse.

Vores anden bekymring er, at De – som De selv har sagt – vil udarbejde nationale reformprogrammer på grundlag af denne årlige vækstundersøgelse. Det er imidlertid her, vigtige sager vil blive besluttet. Hvordan udnytter De forhandlingen om disse spørgsmål i Parlamentet, nu hvor retningslinjerne bliver fornyet? Hvordan forestiller De Dem en demokratisk forhandling om dette spørgsmål? Hvordan forener De artikel 148 om samordning af beskæftigelsespolitikker med artikel 121 om samordning af økonomiske politikker?

Der er en del forvirring for Europa-Parlamentet i dag, eftersom vi samtidig behandler Europa 2020-strategien, formand Van Rompuy's arbejdsgrupper, pakken om økonomisk styring, som Parlamentet lægger en hel del arbejde i, samt en revision af traktaten for at opretholde EU's finansielle stabilitetsmekanisme. Og mens det er i gang, drøfter vi også en mulig ændring af den mekanisme. De iværksætter det europæiske semester, samtidig med at kansler Merkel og præsident Sarkozy iværksætter konkurrenceevnepagten. Samtidig med alt det fornyer De beskæftigelsesretningslinjerne, som højst sandsynligt kun bliver et meget vagt område, der skal defineres i disse nationale programmer.

Så jeg vil gerne gøre Dem opmærksom på vores tredje bekymring, hr. kommissær. Da det sidste år med støtte fra det belgiske formandskab lykkedes os at ændre beskæftigelsesretningslinjernes retning, var der ét punkt, vi lagde stor vægt på, og det var spørgsmålet om styring. Hvad mener vi med denne styring? Det betyder, at man ikke kan føre økonomiske og sociale politikker med succes, hvis de ikke er ledsaget af ægte demokratisk debat. Nu betyder demokratisk debat at give magt til Europa-Parlamentet, magt til de nationale parlamenter og virkelig respektere, inddrage og integrere arbejdsmarkedets parter. Vi har ofte indtryk af, at De med Deres forslag ser bort fra disse elementer, som er uløseligt knyttet til vores landes demokratiske liv.

Medmindre vi får styr på dette spørgsmål, mener jeg, vi er i fare for at blive usammenhængende, for at vende vores befolkninger væk fra det, vi prøver at opnå sammen, og for at ignorere det, der er nøglen til vores succes, nemlig fællesskabsånden.

Sharon Bowles, *ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget*. – (EN) Hr. formand! Vi er ved at bevæge os ind i en ny tid for økonomisk styring. Det eksisterende europæiske semester giver en struktur, som de integrerede retningslinjers eksisterende værktøjer i henhold til traktatens artikel 121 og 148 bør indarbejdes i med stærk inddragelse af Parlamentet.

Ser man bredere på det, er det netop i semestret, at overvågning af stabilitets- og vækstpagten og makroøkonomisk tilsyn kan gå op i en højere enhed med Europa 2020-strategien og de integrerede retningslinjer. Det betyder, at semestret kan danne en sammenhængende ramme for de forskellige økonomiske styringsprocesser i EU på en måde, så de gensidigt styrker hinanden. Mere bredt understreger Økonomi- og Valutaudvalget, at økonomisk styring skal bygge på fællesskabsmetoden. Processerne skal være gennemsigtige og ansvarlige, hvis de skal skabe forbindelse til borgerne og få støtte fra dem. Det bemyndiger Parlamentets inddragelse.

Hvor Parlamentet allerede har fået en rolle, skal det have den nødvendige tid til at opfylde sit demokratiske mandat. Økonomi- og Valutaudvalget står skulder ved skulder med Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om at forfølge det krav.

Corien Wortmann-Kool, *for PPE-Gruppen*. – (NL) Hr. formand! Den finansielle og økonomiske krise har gjort det smertelig klart, at vores konkurrenceevne og dermed vores sociale markedøkonomis bæredygtighed er i fare. Derfor må vi nu tage ved lære af krisen, hvis vi skal udnytte vores indre marked bedre, støtte vores pensioners bæredygtighed og også gøre arbejdsmarkedet i stand til at fungere bedre.

Vores gruppe ser derfor positivt på den årlige vækstundersøgelse og konklusionerne fra ECOFIN af 15. januar 2011, hvori der tilskyndes til ambitiøse forventninger til det europæiske semester.

Alle i Parlamentet ønsker et Europa med bæredygtig økonomisk vækst med sunde virksomheder og arbejdspladser nok til alle vores borgere. Det kan vi kun opnå med en stabil valuta og en stabil økonomi. For at nå begge dele skal medlemsstaterne holde orden på deres hjemlige finanser, for det vil ikke kun hjælpe os med at forebygge problemer som dem, vi i øjeblikket er vidner til i medlemsstater, der kæmper med brølende underskud og gæld, men vil også lægge grunden til vækst og job til vores borgere og også til vores børn og fremtidige generationer.

Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) vil fortsat arbejde for en stærk europæisk økonomisk lovgivningspakke, der bygger på tre søjler: en stærk stabilitets- og vækstpagt, ambitiøs makroøkonomisk overvågning og en ambitiøs Europa 2020-strategi. Imidlertid kræver det, at vi benytter fællesskabsmetoden og involverer Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Hvis vi gør det, vil vi ikke have brug for en ny konkurrenceevnepagt, fordi vi allerede vil have nået vores mål.

Udo Bullmann, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer, hr. kommissær, hr. rådsformand! Jeg har lyttet nøje til, hvad De har sagt, jeg har læst den årlige vækstundersøgelse, jeg har læst konklusionerne fra ECOFIN, og nu er jeg fuldstændig klar over én ting: EU gennemlever ikke kun en økonomisk krise, men også en politisk krise. Det, De anbefaler os, er ikke nyt. Bed Deres medarbejdere om at vise Dem dokumenterne fra de sidste 10 år. Det samme kan ses i dem alle, nemlig, at de offentlige udgifter er for høje, og den eneste mekanisme til justering til nye tider vedrører lønninger, og de er altid for høje. Jeg har ikke set nogen andre anbefalinger. Hvad enten det regner eller sner, hvad enten vi oplever en krise eller et opsving – det er altid den samme ideologi, men det har ikke noget som helst med den empiriske økonomiske virkelighed at gøre.

Jeg vil gerne foreslå Dem noget. Send de mennesker, der skriver den slags for Dem, der udfører de økonomiske analyser i Rådet og Kommissionen, over til Økonomi- og Valutaudvalget engang. Vi vil gerne lære Deres økonomiske modeller at kende. Vi ønsker at diskutere med dem, om de ikke kan se, at Europa står på randen af recession. Fjern de tyske eksporttal og de tyske vækstrater f.eks., så vil De se, hvad jeg taler om. Jeg vil så spørge, hvorfor der ikke står et eneste ord om investeringer – når vi har det hidtil laveste investeringsniveau, som vi ikke længere selv har råd til – hvorfor står der ikke et eneste ord om indkomstforbedringer og intet om at følge cyklusserne eller om den kendsgerning, at vi omsider skal lære at skabe vækst sammen, eller om hvordan vi kommer ud af krisen. Der står intet om nogen af disse ting i Deres dokumenter.

De forsømte begyndelsen af året, og De vil skulle gøre en stor indsats for at opfylde de europæiske borgeres forventninger. Lad mig dog fortælle Dem noget. Hvis det er i den ånd, De har til hensigt at træffe en beslutning i marts om den økonomiske styringspakke og reformen af stabilitets- og vækstpagten, så vil min gruppe ikke være i stand til at gå med.

Lena Ek, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! For et år siden forhandlede vi her i Parlamentet om, hvilke aktioner der var nødvendige for at imødegå den globale finanskriser. På det tidspunkt blev nogle af min gruppes forslag til økonomisk styring afvist som for ambitiøse og for vidtrækkende, men i dag glæder det mig at bemærke, at adskillige af vores forslag er virkelighed.

I dag er der dog en betydelig kløft mellem de ambitioner, der er anført i Europa 2020-strategien, og de finansielle ressourcer, som er nødvendige for at nå målene. I udkastet til budget for 2012 må Kommissionen tydeliggøre, klart identificere og synliggøre de

udgifter, der vedrører strategien. Det gælder også for den kommende revision af den flerårige finansielle ramme.

Jeg vil også gerne henvende mig til medlemsstaterne direkte. Der er en klar uvilje blandt finansministrene i Rådet – også min egen, Anders Borg fra Sverige – til at investere i fremtiden. De nationale budgetter må afspejle Rådets erklærede ambitioner, og EU-projekterne har brug for budgetter, hvis de nogensinde skal realiseres. Mærk Dem mine ord, uden penge på det rette sted bliver der ingen vækst og jobstrategi, og vi risikerer en fiasko.

Jeg beder derfor indtrængende Kommissionen om at fremsætte mere konkrete lovforslag og medlemsstaterne om at vise et større engagement. Vi har brug for bindende forpligtelser til at nå de overordnede mål og for lovgivning på centrale områder, hvor der kan skabes job, såsom mål for energieffektivitet på et fælles EU-niveau. Eksisterende initiativer såsom den strategiske energiteknologiplan, programmet for livslang læring og handlingsplanen for energieffektivitet er allerede blevet vedtaget, men i Rådet undlod De at lægge penge på bordet. Vi har brug for at finansiere disse projekter. De har alle potentiale til at skabe job og vækst.

Med vores 2020-beslutning sender ALDE-Gruppen et stærkt budskab til Rådet om, at den nuværende styringsstruktur er for svag, den åbne koordinationsmetode har slået fejl, og fællesskabsmetoden bør genoprettes. Jeg tilslutter mig det enorme flertal bag den fælles beslutning. Det er et stærkt budskab fra Parlamentet om, at vi har brug for handling.

Philippe Lamberts, *for Verts/ALE Gruppen.* – (EN) Hr. formand! De ved, at De Grønne er stærke tilhængere af et mere integreret Europa for at kunne sikre bæredygtig udvikling for vores borgere, men også for at sikre, at Europa har mulighed for at betyde noget på denne klode i det 21. århundrede.

– (FR) Vores tillid er i dag blevet alvorligt rystet på grund af Deres årlige vækstundersøgelse, fordi De her har afsløret en ideologisk stillingtagen, som ikke har noget at gøre med sagens kendsgerninger og har alt at gøre med ideologiske valg.

Hvad er Deres anbefaling helt nøjagtigt? At nedskære offentlige udgifter! Man får ikke stabile offentlige finanser ved at skære i de offentlige udgifter. Der tales ikke om indtægter. Målet er også at øge fleksibiliteten, at reformere – som De vil kalde det – arbejdsmarkedet, med andre ord klart at skabe flexicurity uden sikkerhed. De vil hævde, at vi skal træffe disse foranstaltninger for at kunne genoprette økonomien.

Det er imidlertid ikke alt. Der er også foranstaltninger for finanssektoren. Lad os tale om dem, for det er et godt eksempel på dobbeltmoral. Hvad har De at sige om foranstaltningerne vedrørende løn og offentlige udgifter? Vi må slå til snart og slå hårdt. Men når det drejer sig om finanssektoren, siger De, at vi skal se på tingene, undersøge virkningen og, frem for alt, have overgangsperioder.

Vedrørende økonomisk styring og budgetkonsolidering er De hurtig til at erklære: 1. januar 2001 – 1. januar 2012. For bankerne bliver det 1. januar 2019, som om der ikke var brug for nogen undersøgelse eller overgangsperiode til at hjælpe arbejdsmarkedet med at tilpasse sig eller skabe et stabilt grundlag for de offentlige finanser.

Kan De fortælle mig, hvad Europa 2020 har at gøre med alt det? Det er trods alt spørgsmålet, men det er ikke det, De fortæller mig om. Europa 2020, hr. kommissær, hr. rådsformand,

bliver gjort fuldstændig umulig gennem de anbefalinger, De fremsætter i den årlige vækstundersøgelse.

De holder os for nar, når De foregiver, at det er muligt at føre de nødvendige investeringspolitikker på områder som forskning, uddannelse, fattigdomsnedbringelse, bekæmpelse af klimaforandringer samt beskæftigelse ved at føre de politikker, De anbefaler. Det er løgn, og efter min mening er denne forhandling en farce.

Malcolm Harbour, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Min gruppe har underskrevet og vil støtte denne beslutning. Jeg siger ikke, at vi er enige i alting i den, men vi godkender det centrale afsnit. Jeg ønsker at sige dette til både Kommissionen og Rådet, og jeg vil læse den overskrift højt, som vi er blevet enige om: "Et håndfast indre marked og "Small Business Act" for at skabe arbejdspladser".

Hvor skal arbejdspladserne så komme fra? De skal komme fra private investeringsinitiativer og nyetablerede virksomheder. Vi ved allerede, at små virksomheder har været hovedlokomotivet for jobskabelsen over den seneste halve snes år. Mit budskab til både Kommissionen og Rådet i dag er, at alle 27 medlemsstater er nødt til at begynde at tage jobskabesinitiativer alvorligt i det indre marked. Vi tror alle på det indre marked, og medlemsstaterne har investeret enorme pengebeløb og ressourcer i at åbne markedet for tjenesteydelser, men har de fortalt deres virksomheder om det? Har de promoveret det indre marked? Har de fremmet nogen initiativer? Har de fremmet onlinehandel?

Hvorfor kommer de ikke frem til at gøre disse praktiske ting for at frigøre kraften af det, vi allerede har, sammen med alle de øvrige projekter, mine kolleger har talt om? De skal begynde på det i morgen, ja allerede i dag, i stedet for at tale om nogle af de mere langsigtede projekter. De bør trække i arbejdstøjet!

Lothar Bisky, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Fru Harms sagde noget vigtigt i går. Der er næppe nogen udenforstående, der længere ved, hvilken strategi, hvilken stabilitetsmekanisme, hvilken pagt der bliver foreslået, suppleret, iværksat eller ændret af hvem og ifølge hvilke forordninger. En ting, der er klar, er, at Europa 2020-strategien indtil nu ikke har givet en løsning på de problemer, folk har oplevet under krisen. Tværtimod videreføres de forføjede EU-politikker, der oprindeligt var en del af årsagen til krisen. Strategien satser fortsat på stabilitets- og vækstpagten. Den skal nu strammes op og styrkes med bedre sanktionsmekanismer.

I praksis betyder det stramninger til skade for borgerne. Det betyder udvidelse af arbejdslivet, med andre ord pensionsnedskæringer. Hvorvidt indeksreguleringen af lønninger og vederlag nu skal afskaffes, eller grundlaget for forhandling mellem arbejdsmarkedets parter skal begrænses, eller arbejdstidsreglerne skal gøres mere fleksible – alt dette betyder løntilbageholdenhed og nedskæringer. Det betyder også nedbringelse af statens formative indgreb i samfundets økonomiske liv. I den forbindelse taler mange mennesker om at begrænse gælden. Det gør ingen forskel for mig, om det kaldes økonomisk styring, stabilitets- og vækstpolitik, konkurrenceevnepagt eller en henstilling fra Kommissionen på grundlag af den årlige vækstundersøgelse. Denne asociale politik er ikke noget, min gruppe og jeg kan støtte.

Det gør dog naturligvis en forskel, om parlamenterne stadig har noget at skulle have sagt om denne politik. Gårsdagens forhandling om proceduren for ændring af traktaten giver anledning til at håbe, at medlemmerne af Parlamentet er enige om ét punkt. Vi skal ikke give os selv lov til at vende tilbage til det 19. århundredes politik med regeringernes

hemmelighedskræmmeri. Det er der ingen, der ønsker. På samme måde skal vi imidlertid heller ikke åbne mulighed for at gå tilbage til et Europa i to hastigheder.

Mario Borghesio, for EFD-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Energi 2020 er et omfattende program, men vi bør spørge os selv, om vi kan nå målet om 20 % vedvarende energi til tiden, ikke mindst fordi finanskrisen hæmmer investeringen.

Der resterer ét problem, nemlig at støtte solenergi. Vi støtter faktisk Kina, som nu er verdens førende eksportør af solpaneler, og Indien, den førende eksportør af vindkraftudstyr. Deraf følger behovet for at støtte forskning i fremstilling af solpaneler, der konstrueres og produceres i Europa, og fremme indførelse af stordriftsfordele i solcellesektoren ved i udstrakt grad at indføre sådanne anordninger, f.eks. i europæiske storbyer.

Man burde have gjort noget helt andet, idet der burde være blevet oprettet en paneuropæisk energivirksomhed for at beskytte en europæisk offentlig service, eftersom distributionsnettene og infrastrukturerne hertil allerede udgør eksisterende naturlige monopoler, som klart burde komme ind under samme ledelse.

På grund af overentusiastisk økonomisk liberalisme prioriterede man i stedet andre løsninger, der afgjort ikke gavner forbrugere eller brugere, men disse store monopolars aktionærer. Vi bør huske på, at produktionen af CO₂ fra biler ikke er faldet i 150 år. Vi har ret til at spekulere på, om det kunne være på tide at støve projekter om forskning i vandmotorer af.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Hvis vi skal gennemføre beskæftigelseskapitlet af Europa 2020-strategien, er det af yderste vigtighed, at vi foretager justeringer af medlemsstaters og EU's immigrationspolitik.

Som det hedder i Kommissionens forslag, omfatter prioriteterne voksende deltagelse på arbejdsmarkedet, nedbringelse af strukturarbejdsløshed, udvikling af kvalificeret arbejdskraft for at opfylde arbejdsmarkedets krav, livslang læring osv.

Den storstilede import af arbejdstagere fra lande uden for EU vidner om en kortsigtet vision og er ude af trit med de prioriteter, jeg netop har nævnt. Omkring 25 mio. mennesker i EU er arbejdsløse. Lad os begynde med at hjælpe de mennesker i arbejde først i stedet for endnu en gang at ty til storstilet indvandring.

At bringe kvalificerede arbejdstagere ind i Europa eller forårsage det, man kunne kalde en hjerneflugt, skaber endnu større problemer i de pågældendes oprindelseslande, hvilket kun tjener til yderligere at trække indvandringen af ufaglærte ind i Europa. Det er en ond cirkel, og vi er nødt til at erkende, at ingen vil få gavn af den situation på længere sigt.

Det er på høje tid, at vi foretager en cost-benefit-analyse af indvandring fra lande uden for EU. Også det aspekt bør indgå i retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Europa 2020-strategien indeholder mål, der ikke kan nås uden at tillægge områder, som ikke eksplicit nævnes i den, passende betydning. Europa har brug for en dynamisk og konkurrencedygtig landbrugssektor, der kan yde et effektivt bidrag med at sætte skub i bæredygtig intelligent vækst, som også fører til inddragelse. Pålidelig fødevarerproduktion, bæredygtig forvaltning af naturressourcer og opretholdelse af den regionale balance og mangfoldighed i landdistrikterne er centrale elementer i en effektiv fælles landbrugspolitik og en produktiv landbrugssektor.

Industripolitikken har brug for infrastruktur. Gennemførelse af et indre jernbaneområde er et afgørende skridt i retning af deregulering af jernbanetransporten. Færdiggørelsen af det fælles europæiske luftrum og hurtig gennemførelse af SESAR-projektet er lige så vigtige. En af de vigtigste faktorer er udviklingen af transeuropæiske net, ikke bare inden for transport, men også i energisektoren, ved at bevilge tilstrækkelige finansielle ressourcer til projekter med høj værditilvækst for Europa. Nabucco-projektet vil f.eks. give alle medlemsstater fordele ved at fjerne EU's afhængighed af én kilde.

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Fru formand! Hvis vi skal kunne starte igen efter den økonomiske krise, er det vigtigt, at folk har tillid. Richard Wilkinson, den britiske forsker, der har skrevet bogen "The Spirit Level", og som besøgte Europa-Parlamentet i Bruxelles i sidste uge, har beskrevet det udmærket: Vi skal have lighed, og vi skal have små kløfter, hvis vi skal have samfund, hvor der hersker sikkerhed og tillid. Det kan omsættes direkte til Europa 2020-strategien.

Hvis vi ønsker, at den skal lykkes, skal ansatte og deres fagforeninger for det første inddrages og respekteres. I øjeblikket bliver krisen imidlertid i stedet udnyttet til at angribe fagforeninger, ansatte og fri løndannelse og til at slå ned på arbejdsløshedsydelse og pensioner. Disse angreb må høre op.

For det andet skal vi kvinder i Europa naturligvis have samme muligheder som mænd. Det er ikke altid indlysende i Parlamentets beslutninger, men det skal være indlysende i praksis.

For det tredje skal en stærk moderne industri og industripolitik og langsigtede investeringer, bl.a. i infrastruktur, spille en central rolle i vores arbejde videre frem. Arbejdet på klimasmarte, ressourceeffektive processer og produkter, grøn energi og grønne job skal optrappes. Hvordan skal vi ellers konkurrere?

For det fjerde skal vi have klar støtte til energieffektivitetspolitikken. Vi ved, at vi ikke vil opfylde vores nuværende mål, fordi de ikke er bindende. Vi skal have bindende mål, fordi det er afgørende for, at vi kan blive i stand til at nå målene for vækst og konkurrenceevne, som er hovedelementerne i Europa 2020-strategien. Det lave ambitionsniveau og den manglende politiske vilje er forbløffende, især da foranstaltninger til fremme af energieffektivitet er en af de bedste og smarteste måder, hvorpå vi kan reducere finansielle omkostninger for forbrugerne, styrke virksomhederne og virkelig gøre en forskel.

Elizabeth Lynne (ALDE). - (EN) Fru formand! Hvis vi ønsker, at Europa 2020-strategien skal blive en succes, så skal beskæftigelsesretningslinjerne gennemføres effektivt, og der skal etableres nationale reformprogrammer, som skal have den prioritering, de faktisk fortjener.

Vi er nødt til at sikre, at ingen lades i stikken. Arbejdsløsheden blandt ældre og handicappede er skandaløst høj. Det glæder mig, at der i begge tekster henvises til behovet for at gennemføre love mod forskelsbehandling på arbejdspladsen, således at jobbene er åbne for alle.

Det er vigtigt, at de mål, vi har vedtaget på EU-niveau, faktisk bliver nået. Ja, det er op til medlemsstaterne at fastsætte specifikke mål og overholde dem, men EU har en vigtig rolle

at spille med at forbedre udvekslingen af god praksis. Derfor er jeg glad for, at punkt 27 i udvalgets beslutning gør dette meget klart.

Vi har brugt måneder på at se indad og forhandle om, hvilken form Europa 2020-strategien skulle have, men vi har retningslinjerne for beskæftigelsen. Det er på tide nu at begynde at gennemføre dem.

Emilie Turunen (Verts/ALE). – (DA) Fru formand! Man taler meget om økonomisk ansvarlighed i Europa i disse dage, og økonomisk ansvarlighed identificeres ganske ofte med nedskæringer i offentlige udgifter og ganske sjældent med en forbedring af beskæftigelsessituationen. Jeg tror, at vi skal spørge os selv om, hvad der egentlig er økonomisk ansvarligt. Vi Grønne ser en meget stor modsætning i de førte politikker i Europa og i medlemslandene lige nu. På den ene side kan vi se den årlige vækstundersøgelse, og vi kan se det europæiske halvår føre til færre job og mindre vækst i Europa. Og på den anden side siger vi jo i EU 2020 og i retningslinjerne for beskæftigelsen, at vi vil skabe flere og bedre job. Det hænger ikke sammen.

Det er et faktum, at vi har 23 millioner arbejdsløse i Europa. Vi har 5,5 millioner arbejdsløse, som er unge under 25 år. Vi har flere og flere arbejdende fattige. Tallene er stigende, og de førte økonomiske politikker fører ikke til en forbedring af situationen. Jeg tror, at det er meget afgørende, hvis vi vil skabe nye job i Europa, at vi reelt implementerer EU 2020 og retningslinjerne for beskæftigelse ind i de økonomiske politikker. Det vil være økonomisk ansvarligt, men jeg tvivler på, at det kommer til at ske.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Fru formand! Fattigdom, klimaforandringer, lave fødselstal, indvandring, energi og, endnu vigtigere, bekæmpelse af arbejdsløshed er de vigtigste problemer, EU i dag står over for. Det koster penge og kræver bevillinger at løse dem. Desværre bliver midlerne imidlertid skåret ned over hele Europa. Hvad betyder det? Det betyder, at Europa 2020-strategien er i fare og vil blive svær at nå. Imidlertid skal vi prøve.

Jeg synes, at vi skal være særlig opmærksomme på arbejdsløsheden, der er steget til det højeste niveau i 10 år. Jeg synes også, at vi skal sikre unge i Europa et højt uddannelsesniveau i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov, og at fagene bør revideres, og medlemsstaterne bør forpligte sig til at reducere frafaldsprocenten i skolerne.

Ledige stillinger kræver specialiseret arbejdskraft. Jeg opfordrer EU til uden ophold at vedtage det foreslåede europæiske opdateringssystem for ledige stillinger, som også vil omfatte et europæisk kvalifikationspas. Det skal lykkes. Ord er ikke nok. Vi har brug for handling.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Fru formand! Denne sag giver anledning til et spørgsmål, bare ét spørgsmål. Hvad kan vi gøre på EU-plan for at give arbejde til dem, der ikke har det?

For at besvare det spørgsmål ønsker jeg at gøre det første punkt, vi har vedtaget, klart. Der kan ikke være bæredygtig vækst uden en stabil makroøkonomi. Nogle af de hurtige løsninger, der er foreslået her, især fra medlemmer på venstrefløjen, ville betyde brød i dag og sult i morgen.

Det andet punkt, vi har vedtaget, er, at Europa 2020 er en samling gode hensigter, det lyder godt, men vi er nødt til at gå fra betragtning til handling. Hvad skal vi gøre? Hvordan skal

vi finansiere de foreslåede initiativer og aktioner? Kan den ambition, der ligger i ordene i 2020-strategien forenes med de budgetnedskæringer, der er blevet bebudet?

Det tredje punkt, vi har vedtaget, er, at vi har brug for et fuldstændigt billede, hvis vi skal komme ind på det rette spor frem mod en stabil vækst. Indtil nu findes dette billede ikke. Det, der sker i øjeblikket i Rådet for Økonomi og Finans, viser, at der blandt medlemmerne er en enorm mængde spredte, usammenhængende og inkonsekvente idéer.

Der skal træffes tre vigtige foranstaltninger. For det første kan lande, der er ved at blive kvalt i vanskeligheder, ikke fortsætte, og det kan løses ved en fælles udstedelse af euroobligationer. For det andet skal de obligationer, der blev defineret i Monti-betænkningen, implementeres, men de er ikke nævnt i den økonomiske Europa 2020-strategi. For det tredje, skal vi bruge Den Europæiske Investeringsbanks ressourcer, hvoraf de to tredjedele er Kommissionens, og som kun skal firedobles på 10 år for at svare til de penge, som via Marshall-planen blev givet til genopbygning af den europæiske økonomi.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Fru formand! EU har nu i flere måneder forhandlet et effektivt, sammenhængende og levedygtigt svar på krisen, et svar, der skal sikre, at vores strategiske mål om levedygtig vækst, beskyttelse af beskæftigelsen, sociale fremskridt og social samhørighed vil blive nået.

Der er imidlertid to problemer. For det første er forhandlingen om Europa 2020-strategien stadig – strukturelt set – afskåret fra den økonomiske styringspakke, fra det europæiske semester og fra den årlige vækstundersøgelse, og derfor har vi enten en opsplittet strategi eller parallelle strategier, dvs. strategier uden tilstrækkelig samordning, som således risikerer at underminere hinanden.

Det andet problem er, at Rådets og Kommissionens nuværende vægt er på opstramning af stabilitets- og vækstpagtens regler og budgetdisciplin og reform uden overbevisende svar eller løsninger for en effektiv gennemførelse og finansiering af Europa 2020-strategiens mål.

Jeg tror, der er risiko for – som det skete med Lissabonstrategien – at mange af vores mål ikke kommer længere end til tegnebordet, og jeg frygter, at det vil ske, medmindre vi kan præsentere overbevisende argumenter for den europæiske befolkning, der tager den værste tårn med krisen, der hverken kan eller bør være nødt til at følge de tekniske forhandlinger om reformen af stabilitets- og vækstpagten og om indikatorer og straffe. Vi må forstå, at vi ikke udelukkende kan fokusere på indikatorer og tal. Vi må fokusere på befolkningen.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Fru formand, hr. rådsformand! Hvis De vil være så venlig at lytte til, hvad jeg har at sige, hr. kommissær, jeg har kun et minuts taletid, selv om jeg kunne have lyst til at tie stille og sige ingenting, eftersom jeg mener, at denne Europa 2020-strategi ligger meget langt fra det, vi har brug for. De har givet os en masse fine ord. Tror De virkelig, at De med regningslinjer, "flagskibe" og en masse fiduser, som De strikker sammen, og som holder Dem beskæftiget i timevis, i dagevis, kan give europæerne beskæftigelse og tillid? De tager fejl. Hvis De ser på den verdens tilstand i dag, tror jeg ikke, at kineserne, inderne eller de nye vækstlande er særlig imponerede over, hvad vi gør med hensyn til vækst.

Derfor er jeg i min egenskab af ordfører om den økonomiske styringspakke næsten tilbøjelig til at tie stille i Deres nærvær, og jeg vil bare sige en enkelt ting til Dem. I vores arbejde skal vi være særdeles bestemte. Tro ikke, at vi får en aftale i juni, bare fordi rådsmedlemmerne

fortæller os, at vi skal sætte farten op. Vi får en aftale, når Parlamentet har afholdt forhandlinger, og når Rådet har lyttet til os. For mit vedkommende er indførelsen af euroobligationer, der kan skabe et globalt marked støttet af euroen, en del af den pakke.

Derk Jan Eppink (ECR). - (NL) Fru formand! Hver gang jeg hører ordet "euroobligationer", får jeg altid lidt kvalme, selv om det er et ord, man ofte slår om sig med her. De fleste job kommer af økonomisk vækst og en sund privat sektor. Der er ikke noget alternativ til det. Regeringer skaber ikke job og er ikke jobskabere.

Det største problem i Europa er manglende konkurrenceevne. Forskellen mellem Tyskland og det sydlige Europa er næsten 35 %. Den kløft er meget stor, hvilket er grunden til, at fru Merkel har talt om en konkurrenceevnepagt. Jeg er enig i det i sig selv. Faktisk skulle Lissabonprocessen have været en idé i den retning, men der er ikke kommet meget ud af den.

Der er imidlertid én ting, jeg gerne vil advare imod, og det er en harmonisering af selskabsskatten. Det er en meget dårlig idé. Det er også en meget fransk idé, og vi skal kassere den, ligesom vi skal kassere idéen om en økonomisk regering. Det vil blive en jobdræber. Sidste uge viste en undersøgelse gennemført af OECD i 21 lande endnu engang, at vi skal sænke selskabsskatten, hvis vi ønsker mere beskæftigelse i Europa. Det er den slags ting, vi skal se på, for Parlamentet skaber ikke nogen job.

Herbert Reul (PPE). - (DE) Fru formand, hr. rådsformand, mine damer og herrer! Vi står midt i en alvorlig økonomisk krise – det har vi talt om i månedsvis, og alt det, vi har sagt er sandt – vi taler imidlertid som regel i overskrifter og fortsætter herefter gladeligt med at træffe beslutninger her, som om intet var sket. Jeg mener, det skyldes, at vi her i Parlamentet ikke handler på en tilstrækkelig specifik måde, og vi er ikke ærlige nok, men forfølger snarere noget, der ligner en generel overskriftspolitik.

Hvad gør vi egentlig for at fremme vækst og stabilitet? Bidrager vi egentlig selv til en mere ordentlig og klogere omgang med finanserne? Foretager vi virkelig en kritisk gennemgang af, om vi har den rette slags udgifter, eller har vi ikke hver især hver dag en ny idé til, hvor vi kunne bruge flere penge? Hvis vi ikke har styrken til at koncentrere vores finansielle ressourcer om projekter for fremtiden – og det vil indebære skænderier, forhandlinger og beslutninger – så er der ingen mening i at tale om innovation og forskning, når vi så bagefter undlader at stille de nødvendige midler til rådighed. Det er snarere uærligt.

Hvis vi ønsker at puste liv i økonomien, må vi også føre en politik, der stimulerer økonomien, og ikke sidde fra morgen til aften og tænke over, hvordan vi kan blande os i industri eller økonomi. Vi tager gladeligt flere beslutninger – også i dag kræver vi konstant nye beslutninger, som vil gribe forstyrrende ind i økonomiens udvikling. Tror nogen, at spørgsmålet om obligatorisk energieffektivitet – for bare at tage ét eksempel – vil bidrage til at drive økonomien fremad? Mener man virkelig, at vi har stimuleret økonomien med de beslutninger, vi ofte har taget i forbindelse med energi? Eller har vi grebet forstyrrende ind? Jeg kunne godt tænke mig, at vi for en gangs skyld talte lidt mere ærligt om dette og så traf lidt færre beslutninger, men måske beslutninger, der virkelig vil skabe fremskridt. Det bliver mere udfordrende, og det vil kræve en større indsats, men det er i demokratiets interesse.

Kinga Göncz (S&D). - (HU) Fru formand! Den finansielle og økonomiske krise har ændret sig og er blevet en social og beskæftigelsesmæssig krise, og det er derfor særlig vigtigt, at den erkendes, EU er kommet til, om at en strammere samordning er nødvendig,

både af den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken, faktisk føres ud i livet. Det betyder også, at alle lande, der indfører strukturreformer eller finanspolitiske ændringer eller f.eks. reviderer forretningernes søndagsåbningstider også skal se på, hvorvidt sådanne foranstaltninger letter udviklingen af beskæftigelsessystemet og bidrager til at øge beskæftigelsesfrekvensen.

Det er også afgørende at høre arbejdsmarkedets parter i alle beslutninger. Det europæiske semester bliver den første virkelige test af denne erkendelse, når EU sammen under ledelse af det ungarske formandskab for første gang vil kunne vurdere, i hvilken grad disse direktiver kan omsættes i national ret, og om vi vil kunne slå ind på vejen til gennemførelse. Jeg mener, at det ungarske formandskab og den ungarske regering spiller en særlig rolle heri, ikke kun i kraft af formandskabet, men også via eksemplets magt, ved at tage hensyn hertil i alle økonomiskpolitiske ændringer og alle beskæftigelsespolitiske beslutninger og ved at være et godt eksempel for de øvrige lande.

(Medlemmet accepterede at tage et spørgsmål, jf. proceduren med blåt kort, i henhold til art. 149, stk. 8)

Krisztina Morvai (NI). – *(HU)* Fru formand! Jeg har indtryk af, at fru Göncz har en meget god forståelse af hele dette spørgsmål, dvs. hvordan EU har til hensigt at sætte en stopper for arbejdsløsheden. Jeg har siddet her gennem hele denne forhandling og forstår det stadig ikke bedre. Vær sød at hjælpe mig med at besvare følgende spørgsmål: Hvad skal vi fortælle befolkningen i Borsod eller Szabolcs amt? Hvor og hvornår vil de finde arbejde? Og jeg forventer for resten et svar på præcis det samme spørgsmål fra hr. Martonyi, der er her som repræsentant for Rådet, samt fra kommissæren, som heldigvis også er ungarsk statsborger. Hvor skal den ungarske befolkning og for den sags skyld befolkningen i andre europæiske regioner, der er i en katastrofal situation, finde arbejde? Hvor og hvornår? Jeg forventer et konkret svar.

Formanden. – Vi skal være konsekvente i vores udøvelse af retten til at stille et spørgsmål, jf. proceduren med blåt kort. Et blåt kort-spørgsmål stilles ikke til plenarforsamlingen generelt eller til kommissæren eller repræsentanten for Rådet. Det stilles til en kollega, der gør rede for en sag, som man gerne vil have tydeliggjort.

Det var ikke ånden i Deres spørgsmål, fru Morvai.

Kinga Göncz (S&D). – *(HU)* Fru formand! Det ville glæde mig at svare, men vi har naturligvis for kort tid til at drøfte det alt for detaljeret. Det, jeg imidlertid tænkte på, var f.eks., at hvis der sker en ændring i skattesystemet, nedbringer den skatteændring så sociale forskelle, hjælper den virksomhederne med at fortsætte udvikling og jobskabelse, eller tilskynder den dem i stedet for til at holde igen med at skabe job? Hvis vi taler om omlægning af uddannelsessystemet, er det så virkelig til gavn for social integration? – det var også det, jeg henviste til. Hvis vi taler om videreuddannelse, forbereder den så virkelig folk til markedet, til arbejdsmarkedet? Det var det, jeg specifikt talte om.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – *(FI)* Fru formand! Vores kollega på højrefløjen insisterede på, at politik kun griber forstyrrende ind i økonomien, og at medlemmer i Parlamentet kun gør ting, der griber forstyrrende ind i politik. Mener min kollega virkelig, at f.eks. økonomisk styring kun griber forstyrrende ind i økonomien?

(Taleren rettede spørgsmålet til hr. Reul ved at række et blåt kort op i henhold til forretningsordenens art. 149, stk. 8)

Herbert Reul (PPE). – (DE) Fru formand! Hvis man ser på de foranstaltninger, der er blevet vedtaget her inden for de seneste par måneder, og beregner de deraf følgende omkostninger, har de – ikke altid, men meget ofte – bidraget til forstyrrelser af den økonomiske udvikling. Derfor skal vi være mere omhyggelige i vores overvejelser. Det er derfor en klog idé, kommissæren for erhvervsliv og iværksætteri har fremsat i sine meddelelser om erhvervsliv, nemlig at vi altid bør måle fremtidige beslutninger på, om de vil tjene eller skade det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Fru formand! Det er klart for alle i Parlamentet, at jo tættere Europa vokser sammen, jo tættere skal aftalen om spørgsmål vedrørende økonomisk politik også være. Derfor giver et instrument som det europæiske semester mening. Det skal dog standse ved indblanding i opgaver, der traditionelt har været arbejdsmarkedets parters såsom lønforhandlinger og forhandling af kollektive aftaler. Vi må virkelig vise tilbageholdenhed i den forbindelse. Det giver ingen mening, at EU beslutter, hvor høje lønningerne skal være i de enkelte lande. Vi burde koncentrere os mere om at fjerne markedshindringer for at give den europæiske økonomi mulighed for at blomstre. Det vedrører oligopoler og monopoler, men også hindringer for markedsadgang. Det bør heller ikke være sådan, at forskellige sektorer sikres bestemte fortjenstmarginer. Der er brug for mere konkurrence her, så den europæiske økonomi kan udvikle sit potentiale.

Det skal også være EU's opgave at bringe vores infrastruktur op til det mest avancerede niveau. Her taler jeg om energi, transport og kommunikation. Europa burde have de nødvendige ressourcer i den henseende, især således at vi kan fjerne de eksisterende flaskehalse mellem medlemsstaterne. Vi skal også overveje, hvilke ressourcer vi kan stille til rådighed for Europa. Det omfatter et klart grundlag for vores egne ressourcer. Derfor vil jeg gerne klart appellere til Rådet og medlemsstaterne om endelig at give Europa de ressourcer, der er brug for.

Det vedrører helt klart også uddannelse og forsknings- og udviklingsområdet, hvor vi som EU har en rolle at spille. Spørgsmålet om penge er dog også afgørende her.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Europa 2020-strategien er meget vigtig, ikke blot for udviklingen af Europas sociale og økonomiske politik, men også for den nationale socialpolitik og økonomiske politik. Vi skal sørge for at sikre, at denne strategi ikke bliver misbrugt på EU-niveau til at føre en social nedbarberingspolitik i medlemsstaterne. Jeg er virkelig chokeret over, at Kommissionen i sin årlige vækstundersøgelse foreslår lønnedskæringer og en nedskæring i den sociale beskyttelse. Nogle foregående talere har allerede talt om det. Virkningen for befolkningen lokalt vil blive katastrofal. Det er uacceptabelt for befolkningen, arbejdstagerne, at skulle bære omkostningerne ved budgetkonsolideringen alene.

Også jeg vil gerne appellere til medlemsstaterne om kun at lade sig lede af de integrerede retningslinjer, når de udarbejder deres nationale reformprogrammer, da disse giver mulighed for en meget bedre balance mellem social beskyttelse og økonomisk vækst. I den årlige vækstundersøgelse omtales endnu engang tidsubegrænsede kontrakter, som tidligere blev nævnt i dagsordenen for nye kvalifikationer og nye job. Det har vi diskuteret engang før i november 2010, hr. Andor. Unge kan ikke blive integreret på arbejdsmarkedet ved at udvande arbejdstagerrettigheder. Erfaringerne i Europa har vist, at denne udvanding simpelthen medfører overgang til usikre arbejdsbetingelser og ikke skaber nye job. Vi har brug for specifikke foranstaltninger for at hjælpe de mennesker, der er mest udsat, og ikke flagskibsinitiativer, som fungerer parallelt i stedet for at blive integreret med hinanden.

Danuta Maria Hübner (PPE). - (EN) Fru formand! Min opfattelse af virkeligheden af i dag og i morgen er, at europæiske arbejdspladser kun vil være bæredygtige, hvis de understøttes af en konkurrencedygtig økonomi, og det er ikke nogen hemmelighed, at det ikke er en af vores stærke sider.

For at få succes med konkurrenceevnen i Europa har vi brug for en institutionaliseret konkurrenceevneproses. Vi er nødt til at identificere succesfaktorer, og vi er også nødt til at se, hvordan vi kan skræddersy dem til situationen. Vi har allerede mange instrumenter – konkurrencerelaterede instrumenter – og med bare en lille smule politisk vilje kan vi bruge en betydelig del af de institutionelle rammer til på grundlag af EU-systemet at iværksætte en konkurrenceevneproses under ledelse af Kommissionen.

Jeg taler her om det europæiske semester, vækstundersøgelsen, som allerede er blevet nævnt. Jeg kunne også nævne ubalancer og præcision – især i resultattavlen, der bør omfatte strukturelle konkurrenceevnerelaterede faktorer. Der er også 2020-strategien, som bør gennemføres konsekvent nu og ikke efter 2013. Alle politikker bør bidrage til at forbedre den europæiske økonomis konkurrenceevne, for vi har brug for alle mand på dæk, og at koble Europas kerne fra resten ville simpelthen skabe et splittet Europa. Der kan kun skabes bæredygtige job, hvis Europa holder sammen.

Et splittet Europa vil ikke være et konkurrencedygtigt Europa.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Fru formand! Tak for lejligheden til at tale, både som ordfører for beskæftigelsesretningslinjerne for 2010 og som koordinator for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater). Jeg ser positivt på Kommissionens forslag om at fastholde beskæftigelsesretningslinjerne for 2010 i 2011. Det er vi enige i, og vi støtter det. Imidlertid skal der i henhold til Lissabontraktaten være årlige retningslinjer, og vi skal derfor spore og overvåge ændringer, opretholde kontakten mellem hinanden, mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet, og vi skal naturligvis stadig foretage ændringer, hvis det er nødvendigt.

Jeg anbefaler derfor, at vi under gennemgangen af 2020-strategien og arbejdet med det europæiske semester bruger de integrerede retningslinjer for den økonomiske politik og beskæftigelsesretningslinjerne som en slags vejledning, og hvis der er nogen forskelle, bør vi tage besværet og foretage ændringer. Der kan meget vel opstå problemer. Jeg har for nylig hørt, at der i de foreløbige nationale reformprogrammer allerede er sket et vist skred i respekten for beskæftigelsesforpligtelserne, og i stedet for målet på 75 % ser vi nu på forpligtelser på omkring 72 %. Det kræver naturligvis nye overvejelser for at undgå et lignende tilfælde som med Lissabonstrategien, hvor vi påtog os for meget, hvorefter det kun lykkedes os at gennemføre lidt. Jeg vil dog stadig anbefale, at vi fastlægger nogle grundprincipper.

Jeg er enig i spørgsmålet om pensioner og lønninger. Der bør ikke ske nogen indblanding, subsidiaritetsprincippet bør respekteres, og der skal kræves specifikke nationale forpligtelser med hensyn til særlige grupper, unge, mennesker med handicap og mennesker med forskelligartede ulemper.

(Taleren accepterede at tage et spørgsmål, jf. proceduren med blåt kort, i henhold til art. 149, stk. 8)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Fru formand! Jeg er endnu en gang nødt til at stille en ungarsk kollega et spørgsmål. Betyder subsidiaritet med hensyn til pensioner og lønninger, at pensioner og lønninger for pensionister og ansatte i Ungarn og andre postkommunistiske

lande konsekvent, til stadighed og permanent vil være en brøkdel af, hvad de er i Vesteuropa? For det ville være meget trist, hvis vi skulle forstå det sådan. Det er tilfældet i øjeblikket. Sygeplejersker tjener 70 000 HUF om måneden, og lærere tjener 90 000. Pensionister har grundlæggende vanskeligheder med at overleve på eksistensminimum. Hvordan skal det forstås?

Csaba Óry (PPE). – (HU) Fru formand! Nej, fru Morvai, det er ikke sådan, det skal forstås, men spørgsmålet om pensioner afhænger i al væsentlighed af økonomiske resultater. Det afhænger af, hvad vi kan producere, og det er på grundlag af det, vi kan yde passende pensioner. Den strategi, vi diskuterer, den strategi, der skal gøre Europa konkurrencedygtig, funktionel og succesrig, er som sådan den, der giver os mulighed for at forhøje pensionerne, selv i lande, som i øjeblikket stadig befinder sig i en mindre fordelagtig situation. Der kan dog ikke indføres ensartede regler, da der er enorme forskelle i øjeblikket. Naturligvis vil der være brug for en gradvis tilgang også i fremtiden.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Fru formand! Som led i Europa 2020-strategien skal disse beskæftigelsesretningslinjer løfte tre store udfordringer.

Den første er at komme ud af krisen gennem forskning, innovation og konkurrenceevne for at sikre en sand økonomisk genopretning, der vil gøre det muligt for os at opnå den sociale genopretning. Den anden er at erstatte en hel generation af lønmodtagere, der nu går på pension. Den tredje er at være konkurrencedygtig i en globaliseret økonomi ved at befri virksomhederne fra en række skattebyrder, der hæmmer dem og tynger dem ned.

På den baggrund må vi målrette indsatsen mod tre særlig sårbare grupper i samfundet.

For det første unge mennesker, og det er helt afgørende, at vi kæmper for at forhindre, at disse unge forlader skolen uden kvalifikationer, da det vil udelukke dem permanent fra arbejdsmarkedet. Unge, fordi vi må gøre det lettere for dem at komme ind på arbejdsmarkedet og ikke kun på midlertidige praktikopholdskontrakter. Vi skal bekæmpe ungdomsarbejdsløshed. Det er et langvarigt problem, som har en betydelig indvirkning i det aktuelle klima, hvor krisen har ramt dem hårdere. Den anden målgruppe i samfundet er kvinder, kvinder, der bliver ofre for midlertidige kontrakter og underbetaling. Den tredje gruppe er ældre borgere, som vi skal kunne fastholde i arbejde. Vi har EU-værktøjer, der kan hjælpe os med at opnå det, især Den Europæiske Socialfond, og jeg mener, at vi skal satse på den løftestang.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Fru formand! Der er gået næsten et år, siden Kommissionen fremlagde sin Europa 2020-strategi. Det har ikke været nogen nem tid for Europa. Medlemsstaterne kæmper stadig med at klare eftervirkningerne af krisen. Foranstaltninger til at implementere den nye strategi er blevet sat på svagt blus. De ambitiøse Europa 2020-planer, der omfatter en stigning i beskæftigelsesniveauet til 85 %, en 20 % reduktion i antallet af fattigdomstruede mennesker og en forhøjelse af forskningsudgifterne til 3 %, ser ud til at være truet allerede mindre et år efter, at gennemførelsen af strategien blev indledt. Arbejdsløsheden ligger i øjeblikket på 10 % i EU, og der er stadig ingen tegn på, at den falder væsentligt. Faktisk er det modsatte tilfældet. Hvis vi antager, at Europa fortsætter med at arbejde sig ud af krisen med den nuværende langsomme hastighed, vil arbejdsløsheden endda stige yderligere i mindst de næste par år. Et lavt beskæftigelsesniveau skaber gunstige betingelser for spredning af fattigdom og social marginalisering, som det blev bekræftet i Eurobarometer-rapporten fra juni 2010.

Enrique Guerrero Salom (S&D). - (ES) Fru formand! Når man ser frem mod 2020 og videre, løber EU den reelle systemiske risiko at miste sin evne til at konkurrere, fordi der findes store økonomiske sektorer, som er stadig mere teknologiske og magtfulde.

Vi har brug for konkurrenceevne, vi skal konkurrere for at skabe vækst, vi skal skabe vækst for at skabe beskæftigelse, og vi skal skabe beskæftigelse for at beskytte og bevare vores sociale model.

Den eneste vare, vi har, som vi ikke kan undvære, er viden, og vi skal udnytte den viden til at skabe nyt, tilpasse os forandringer og frem for alt være førende i de forandringer.

Derfor skal vi investere meget mere i universiteter, i vores uddannelsessystem og i vores forskning og udvikling for at være en magtfaktor på det område, hvor vi kan være det, nemlig viden.

Riikka Manner (ALDE). - (FI) Fru formand, hr. kommissær! Målene for Europa 2020 er gode og ambitiøse. I mit indlæg vil jeg hovedsagelig fokusere på, hvad de praktiske faktorer er, og hvilke værktøjer der er til at bringe disse mål ned på græsrodsniveau, hvilket vi ikke gjorde i forbindelse med f.eks. Lissabonstrategien.

For det første har vi virkelig brug for Europa som en helhed. Vi har brug for Europas regioner. Vi er nødt til at kunne afdække hver regions succesfaktorer og kompetencepotentiale. Vi kan i vid udstrækning opfylde dette behov gennem samhørighedspolitikken. Hvis vi skal kunne skabe flere job, nyskabende aktivitet og, især, praksisbaseret innovation, har vi brug for en samhørighedspolitik, der dækker hele Europa, for at gennemføre disse mål i regionerne. Vi har naturligvis også brug for forsknings- og udviklingspolitik og finansiering til den sektor, men jeg mener, at kernespørgsmålet er en effektiv samhørighedspolitik.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Fru formand! Det er uacceptabelt, at sociale problemer fortsat er smertensbarnet i EU-politikken, hvilket også gælder den systematiske devaluering af de sociale følger af budget-, finans- og konkurrencepolitikkerne, hvor man insisterer på neoliberale dogmer og er ligeglad med de næsten 25 mio. arbejdsløse, de næsten 30 mio. mennesker, der arbejder i usikre og dårligt betalte job, og de over 85 mio. mennesker, som lever i fattigdom, mens økonomiske og finansielle interessegrupper profit aldrig holder op med at stige.

Jeg vil derfor viderebringe de indignerede råb, der kom til udtryk fra forskellige sociale organisationer på Borgerforummet "Citizens' Agora", som Europa-Parlamentet afholdt for nylig i Bruxelles. Dette er årsagen til indignationen blandt de millioner af arbejdstagere, arbejdsløse, kvinder og unge, som fortsat kæmper mod sådanne politikker over hele Europa.

Det er på tide at bryde med stabilitets- og vækstpagten, konkurrenceevnepagten og andre pagter af samme slags. Mennesker og arbejdstagere skal respekteres.

Oreste Rossi (EFD). - (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg er enig i, at Parlamentet skal have tilstrækkelig tid til at kunne foreslå de bedste beskæftigelsespolitiske retningslinjer for 2020. I en krisetid som den, vi oplever i Europa i øjeblikket, kan vi ikke se bort fra befolkningens behov. Det er væsentligt at sikre hjælp til familier, til unge mennesker, der søger arbejde, og til dem, som bliver arbejdsløse i løbet af deres karriere.

Europa skal have mod til at træffe valg og garantere arbejde, først til sine borgere og dernæst til borgere fra tredjelande, og til at etablere forbindelse mellem arbejdsformidlinger i de forskellige medlemsstater, således at alle fra alle lande kan vide, hvilke job der er ledige.

Der bør rettes særlig opmærksomhed mod grænsebeskyttelse for således at forhindre en ukontrolleret invasion af i hundredtusindvis af indvandrere, der strømmer ind i vores lande som følge af den politiske situation i Nordafrika. Integrationen af tredjelands statsborgere bør kun være tilladt gennem kontrolleret indvandring og bør begrænses til de job, der faktisk er ledige, for således at forebygge, at der opstår spændinger og diskrimination på bekostning af økonomisk vækst og velfærd.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Fru formand! Der er vidt forskellige forventninger til strategien. Selv om nogle mennesker er sikre på, at det hele bare er varm luft, og at strategien ikke er det papir værd, den er skrevet på, ser vi meget dramatiske og virkelige scenarier, som vi vil skulle tackle – jeg tænker her på foranstaltninger til at øge fleksibiliteten på arbejdsmarkedet. Disse foranstaltninger bringer horder af dårligt uddannet billig arbejdskraft til Centraleuropa, og resultatet er løndumping.

Målet i strategien om, at 40 % af den yngre generation skal have en videregående uddannelse, forekommer specielt naivt. Jeg vil gerne vide, hvad formålet med det er. Vi har allerede en situation – jeg tænker på Italien – hvor der nærmest ikke er nogen passende job til unge akademikere, der må holde hovederne oven vande ved at tage dårligt betalte job. Hvorfor har vi egentlig brug for så mange akademikere, når der ikke er nogen passende job til dem? Det er rigtigt, at vi har brug for bedre kvalifikationer, men det får vi ikke bare ved at hænge en universitetsgrad om halsen på 40 % af befolkningen. Det er ikke den rigtige vej at gå.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Fru formand! Jeg vil gerne sige, at det på et tidspunkt, hvor der er en alvorlig stats- og erhvervsobligationskrise, er afgørende at forpligte sig til økonomisk udvikling gennem vækst og vækststrategier og – ikke mindst – til at have en beskæftigelsespolitik. Jeg mener, at vi ved at have en beskæftigelsespolitik ikke kun skal løse et økonomisk problem, men også et socialt. Jeg vil derfor gerne sende et budskab til en bestemt kategori af arbejdstagere, som der skal tages hensyn til i Europa 2020-strategien.

Der har været talt om unge mennesker, og meget af det foregik netop i formiddag. Vi har dog en kategori af arbejdstagere – en afgørende generation af arbejdstagere – der omfatter personer over 50 og derfor tæt på pensionsalderen. Hvis vi skulle ønske at hæve pensionsalderen og skabe et mere erhvervsaktivt samfund, må vi vedtage en strategi for arbejdstagere i usikre job og for arbejdstagere over 50, der oplever vanskeligheder.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Fru formand! Europa 2020-strategien skal bane vejen for en ny økonomisk vækstmodel i Europa ved at fremme strukturreformer, der koordineres på medlemsstatsniveau. Jeg synes, disse reformer er væsentlige for hver medlemsstat i betragtning af den høje ungdomsarbejdsløshed. Samtidig må vi støtte små og mellemstore virksomheder ved at udnytte deres fulde potentiale med det formål at skabe nye job. Det er også vigtigt for Europa at sætte de sociale mål og bekæmpelsen af fattigdom på EU's liste over mål for økonomisk vækst, fordi det vil bidrage til at bevare EU's økonomiske uafhængighed, hvis vi når dem.

Sidst, men ikke mindst mener jeg, at Europa 2020-strategien skal være tilgængelig for Europas borgere, da de skal forstå det ansvar, der hviler på alle aktører, som arbejder med at gennemføre denne strategi såsom nationale, lokale og regionale myndigheder, hvis bestræbelser også suppleres af bidraget fra europæiske borgere.

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) Fru formand! Beskæftigelsesretningslinjerne er og bør behandles som et grundlæggende værktøj i den økonomiske styringsproces, som det udtrykkes i konceptet for det europæiske semester. Disse retningslinjer udgør et grundlag,

som medlemsstaternes nationale reformprogrammer i øjeblikket bliver bygget på, og det er trods alt disse programmer, der vil afgøre, om Europa 2020-strategien bliver en succes. Ifølge tidsplanen bliver arbejdet med de nationale reformprogrammer afsluttet i april. Jeg vil gerne understrege betydningen af at involvere både nationale parlamenter og regionale og lokale myndigheder i arbejdet med de nationale reformprogrammer, og i den forbindelse vil jeg også gerne henvise til udtalelsen fra Regionsudvalget. Hvis vi foretager ændringer i retningslinjerne i denne fase, kan det forstyrre processen. Jeg vil gerne gøre opmærksom på behovet for en integreret horisontal tilgang til gennemførelsen af Europa 2020-strategien. Jeg vil derfor også gerne gentage, at de samhørighedspolitiske instrumenter er vigtige for Europa 2020-strategien.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Fru formand! Rådets fire retningslinjer for beskæftigelsespolitikken bør også forblive i kraft i 2011. Retningslinjerne for forbedring af kvalifikationer ville formentlig ende med at blive implementeret i kraft af udbuds- og efterspørgselsprincippet selv uden statslige indgreb.

Hvis kvinders beskæftigelse skal øges, kræver det sådanne indgreb, men før vi går i gang med det, bør medlemsstaterne anerkende kvinders arbejde som mødre, der passer deres børn, og den værdi, det tilfører bruttonationalproduktet. Lad os ikke give arbejde til dem, som allerede har nok af det.

Staterne bør derfor fokusere på at bekæmpe fattigdom og social udstødelse, da kun få kan slippe ud af fattigdomskløften ved egen hjælp.

Pervenche Berès, ordfører. – (FR) Fru formand, hr. kommissær! Måske kunne De fortælle kommissionsformand Barroso, at vi gerne ville have haft ham til at deltage i denne forhandling, da det er den første forhandling om de spørgsmål, der er omhandlet i den årlige vækstundersøgelse, hjørnestenen i det europæiske semester, som han ønskede så stærkt, og som efter hans mening er nøglen til at få EU ud af krisen.

Måske kunne De også fortælle ham, at Europa-Parlamentet under disse betingelser ikke bliver en nem partner, og at den økonomiske styringspakke har brug for, at Kommissionen er mere opmærksom på, hvad der kommer fra Parlamentet.

Endelig kan De også fortælle ham, at Europa-Parlamentet ikke vil lade gennemførelsen af Lissabontraktaten gå upåagtet hen, og det gælder hele Lissabontraktaten og især artikel 9, hvori det kræves, at De gør sociale spørgsmål til et horisontalt spørgsmål. Vi venter på, at Lissabontraktaten bliver anvendt fuldt ud. Vi får konstant at vide, at der er behov for en minimumsrevision af traktaten, og at dens potentiale skal udnyttes fuldt ud. For så vidt angår artikel 9's potentiale, får vi undertiden det indtryk, at man i den årlige vækstundersøgelse ser fuldstændig bort fra det.

Endelig vil jeg gerne fortælle Dem, hvad der har slået mig ved afslutningen af denne forhandling. Vi får sommetider indtryk af, at folk i Europa-Kommissionen, selv efter krisen, fortsætter med at tænke i gamle modeller og tror, at det vigtigste er at reformere arbejdsmarkedet. Vi er helt klar over, at det at tale om arbejdsmarkedsreformer ifølge den fremherskende tankegang i Kommissionen – som De uden tvivl ikke er tilhænger af – betyder at tale om fleksibilitet – ikke om flexicurity, der omfatter sikkerhed, men om fleksibilitet.

De seneste 10 år, selv før krisen, har imidlertid lært os, at den tankegang – troen på, at bare vi har vækst, så får vi beskæftigelse – ikke længere er nok. Den virkelige udfordring, vi står

over for, er beskæftigelsen, hvad enten det er vores egen beskæftigelse eller den i landene omkring os.

Når jeg imidlertid ser den forhandling, der er i gang om konkurrenceevne, ser jeg en forhandling, som overser denne prioritering af beskæftigelsen, og det bekymrer mig.

László Andor, *medlem af Kommissionen*. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke medlemmerne for denne meget væsentlige, inspirerende og stimulerende diskussion. Jeg vil gerne svare på alle de vigtige punkter, der er blevet rejst som spørgsmål eller kommentarer og bemærkninger om den årlige vækstundersøgelse, det økonomiske semester og Europa 2020 i almindelighed.

Det vigtigste er, at vi får billedet på plads, både om dokumenterne og om den økonomiske situation i EU. Den ubekvemme sandhed er, at Europa oplever et opsving. Sidste år havde vi allerede økonomisk vækst i EU – men ikke i alle medlemsstater – og det er her, den anden del af den ubekvemme sandhed kommer ind. Vi oplever et meget skrøbeligt og delt konjunkturopsving. Kommissionen har set meget grundigt på denne situation og har udviklet politikker i overensstemmelse hermed.

Vi har brug for at fastholde og styrke det begyndende opsving, og vi er nødt til at afhjælpe den nuværende splittelse. Det vil dog ikke være muligt uden at gøre noget ved de svagheder, krisen har afsløret i den økonomiske og monetære union, hvilket vi vil gøre ved at videreudvikle EU's økonomiske og monetære styringsarkitektur. Det er her komplikationerne begynder, og hvor det kan være rigtigt, at prioriteterne ikke altid bliver anerkendt af alle med det samme.

For os er økonomisk vækst prioriteten, og alle andre politikker i denne fase tjener den. Vi skal styrke væksten og gøre den stærkere, men for at gøre det har vi brug for en højere grad af finansiel stabilitet, og til det har vi også brug for finanspolitisk konsolidering. Den finanspolitiske konsolidering vil uundgåeligt blive stående på dagsordenen i de kommende år af hensyn til stabiliseringen og for at være i overensstemmelse med de former for konjunkturbestemte indgreb, medlemsstaterne har gennemført mod recessionen i de foregående år.

Vi har brug for intelligent konsolidering, der ikke underminerer efterspørgslen i økonomien, og som bevarer integriteten i EU's økonomi som helhed. Det er en lektie, der skal læres. Det skal begynde med en stabilisering af euroen. Jeg kunne selvfølgelig bruge stærkere udtryk her, men lad os bare holde fast ved det. Vi har behov for at stabilisere euroen og den økonomiske og monetære union. Den erfaring, vi er fælles om, er, at vi for at gøre det har brug for at styrke Unionens økonomiske ben og den politiske samordnings økonomiske ben på EU-plan.

Lad mig bare stille et spørgsmål og lade det stå som et spørgsmål om det. Spørgsmålet er, om styrkelsen af det økonomiske styringsben kan lykkes uden en kollektiv indsats for lønningerne, for samordningen af lønudviklingen i EU. Når jeg siger det, og når vi medtager forslag på det område i den årlige vækstundersøgelse, betyder det ikke, at vi ville sætte spørgsmålstejn ved betydningen af dialog med arbejdsmarkedets parter – snarere tværtimod. Vi har rost lande med en tradition og kultur for stærke arbejdsmarkedsoverenskomster. Vi erkender, at de led mindre under krisen og navnlig led færre tab af menneskelige ressourcer. Arbejdsløsheden forblev lavere i disse lande. Vi går ind for en styrkelse af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter i andre medlemsstater,

der har lidt mere, og som reagerede mindre fleksibelt på krisen end lande som Tyskland, Nederlandene eller Østrig.

Vi har højnet niveauet for dialog mellem arbejdsmarkedets parter på EU-niveau. Vi afholdt for nylig en makroøkonomisk dialog med arbejdsmarkedets parter og får et nyt trepartsforum i marts for at styrke koordinationen og dialogen med arbejdsmarkedets parter.

Jeg vil meget kategorisk afvise den opfattelse, at Kommissionen følger princippet om business as usual. I det sidste år har Kommissionen indført en række kvalitativt nye initiativer. Vi forfølger en håndfast dagsorden for finansregulering. Kommissær Barniers arbejde skal ikke undervurderes.

Som led i Europa 2020 skitserede vi et nyt koncept for industripolitikken på EU-niveau, der gør langt mere for konkurrenceevnen og for arbejdspladsernes bæredygtighed i EU. Vi forfølger en række nyskabende strategier for at sætte skub i investeringen og finde finansiering hertil. En gruppe kommissærer har arbejdet på at udvikle nyskabende finansielle instrumenter. Det første eksempel herpå bliver en skitse til støtte for udvikling af energinet i Europa. Det er helt nødvendigt for at udvikle energimarkedene og den nødvendige infrastruktur, der er afgørende for dem.

Vi har lanceret mikrofinansieringsfaciliteten. Jeg er Parlamentet og Rådet taknemmelig for den konsensus, der endelig gjorde det muligt sidste år. Så sent som i sidste uge var jeg til stede i Nederlandene ved lanceringen af den første EU-støttede mikrofinansieringsfacilitet, og der er flere i støbeskeen med henblik på at støtte potentielle iværksættere, som måske først har været arbejdsløse. Det kan være kvinder, der vender tilbage til arbejdsmarkedet efter barsel, eller personer, som allerede har været i arbejde og ønsker at søge en ny form for beskæftigelse efter de 50 eller endda efter de 60.

Når vi drøfter beskæftigelsespolitikker – og et godt eksempel herpå var for et par uger siden, da det ungarske formandskab var vært for EPSCO-Rådet i Gödöllő – fokuserer vi på, hvordan vi kan fastsætte jobskabende mål, men også på de grupper, der har det sværest. Her må jeg især nævne de unge.

Ungdomsarbejdsløsheden er meget dramatisk i nogle medlemsstater. Igen skal vi være opmærksomme på mangfoldigheden. Heldigvis er der nogle medlemsstater, hvor ungdomsarbejdsløsheden er lav, men EU-gennemsnittet er for højt. I nogle medlemsstater som Spanien og de baltiske lande ligger den tragisk højt. Regeringerne er blevet alarmeret, og der er brug for en kompleks række af politikker fra uddannelse til arbejdsformidlinger og andre typer af foranstaltninger. Men de unge er ikke den eneste gruppe med problemer. Det er rigtigt, at vi skal gøre mere for beskæftigelsen af ældre arbejdstagere. Derfor udpegede vi 2012 til det europæiske år for aktiv aldring.

Vedrørende de institutionelle spørgsmål om beskæftigelsesretningslinjerne – som efter min mening fortsat skal være vores fokus og sikre vejledning og substans – har Europa-Parlamentet en klar rolle i henhold til traktatens artikel 148. Beskæftigelsesretningslinjerne skal fornyes. Det er en bekræftelse af, at vi ønsker, at de skal fortsætte indtil 2014. De skal hverken udsættes for større ændringer eller tilsidesættes af årlige vækstundersøgelser. Retningslinjerne giver langsigtet retning, mens vækstundersøgelsen er en årlig øvelse, der vedrører dens substans. Men det er naturligvis rigtigt, at de nationale reformprogrammer er afgørende, og at Kommissionen forfølger den meget seriøst i forbindelse med Europa 2020. Parlamentet bliver involveret i

drøftelserne på forskellige måder. Her vil jeg omtale forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme. EU-budgettet skal også afspejle 2020-prioriteterne, og vi vil holde Parlamentet informeret om forberedelsen af det nationale reformprogram i takt med, at de landespecifikke henstillinger udvikles.

Det er klart, at der i denne tidlige fase er bekymring om fremtiden for Europa 2020. På en måde hjemsøges Europa 2020 af et spøgelse, og det er Lissabonstrategien. Jeg har haft mange lejligheder til her i Parlamentet at diskutere, hvorfor vi mener, at der er en meget bedre chance for succes med Europa 2020 gennem et mere fokuseret system af mål og også et mere fokuseret rapporterings- og gennemførelsessystem.

Kun Kommissionen kan sikre, at der er sammenhæng mellem disse initiativer. Vi har en række bolde i luften, og vi skal sikre, at vi ikke taber nogen af dem, mens vi fører økonomiske politikker, dvs. Europa 2020, økonomisk styring, det indre marked og samhørighedspolitikken. Ingen af dem må blive beskadiget i denne øvelse. De skal alle forfølges på en meget håndfast måde, der sikrer, at alle 27 medlemsstater er med. Kommissionen er naturligvis mod idéen om et EU i to hastigheder. Vi skal sikre, at det begyndende opsving, vi oplever nogle steder, ikke bliver til politiske splittelser i den kommende periode.

János Martonyi, *formand for Rådet*. – (EN) Fru formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke alle for den meget konstruktive og nyttige forhandling. Jeg vil også gerne sige særlig tak til fru Berès for hendes fortræffelige betænkning og de meget vigtige bemærkninger og den kritik, hun har fremsat.

Vi har måske nok en forskellig opfattelse af virkeligheden, som Danuta Hübner nævnte, både med hensyn til en krise og til opsvinget, men jeg mener, at vi alle er enige i én ting, og det er, at ingen er interesseret i et opsving uden job. Vi kæmper alle for en balance mellem finanspolitisk konsolidering og vækst og jobskabelse. Finanspolitisk disciplin og højnelse af beskæftigelsesniveauerne bør således gå hånd og hånd.

Mere generelt vedrørende de økonomiske spørgsmål ved vi alle, at vi nu har en helhedsstrategi, en "helhedspakke" eller "Gesamtpaket", som nogle mennesker siger, hvoraf de fleste elementer netop er blevet omtalt af kommissær Andor. For så vidt angår formandskabet vil jeg blot igen understrege, at vi er nødt til at fokusere på to af alle elementerne i pakken. Det ene er bestemt gennemførelsen og anvendelsen af det europæiske semester. Det er første gang, det er den første øvelse. Det vil få væsentlig betydning for den efterfølgende udvikling af hele den europæiske integrationsproces.

For bare lige at nævne to ting kort. Den ene er, at vi har en meget stram tidsplan, så fristerne skal overholdes af alle, og de overordnede mål skal nås. Vi er nødt til at gøre alle mulige bestræbelser på at sikre, at de overordnede frister overholdes gennem bidrag fra de enkelte medlemsstater både på beskæftigelses- og innovations- samt energiområderne.

Om energi vil jeg blot nævne, at der blev afholdt et meget vellykket møde i Det Europæiske Råd den 4. februar. For mange af os var det et slags gennembrud både for etableringen af det integrerede energimarked og for energieffektivitet. Der blev også truffet vigtige beslutninger om de eksterne aspekter af den fælles energipolitik.

Sidst, men ikke mindst vil jeg blot gerne nævne bekæmpelsen af fattigdom og kampen for social integration. I den forbindelse vil jeg gerne lykønske Dem med den beslutning, De netop har vedtaget om integration af romaer. Jeg vil gerne helt specielt lykønske og takke Livia Járóka, der spillede en afgørende rolle for udarbejdelsen af betænkningen og også for

vedtagelsen af denne særdeles vigtige beslutning, som bliver meget nyttig for os, når vi bearbejder og færdiggør EU's rammestrategi for integration af romaer.

Det andet element, vi ønsker at koncentrere os om, er de seks lovgivningstekster. Her vil jeg gerne forsikre Sylvie Goulard om, at vi ikke kun ønsker at lytte til Parlamentet. Vi vil sandelig også gerne have, og vi skal indgå, en aftale med Parlamentet inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure. Vi vil skulle gøre alt, hvad der er muligt, således at denne procedure fremskyndes og kan blive afsluttet med succes ved udgangen af det ungarske formandskab.

Jeg ønsker ikke at komme ind på de øvrige elementer af helhedspakken. Jeg vil blot understrege én ting. Rådet ønsker at respektere fællesskabsmetoden fuldt og helt. Vi har ingen som helst forbehold i den retning. Som vi har sagt mange gange før, har Lissabontraktaten ændret mange ting. Der skete større ændringer i kompetencerne. Dem kender vi alle. Men Lissabontraktaten ændrede ikke ved kernen af den europæiske opbygning, og det er fællesskabsmetoden. Den vil vi nøje overholde. Naturligvis skal vi altid overholde traktaten. Jeg vil gerne lige omtale den kendsgerning, at hvis De omhyggeligt læser konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 4. februar, vil De se, at alting skal være i overensstemmelse med traktaten.

Nu til min sidste bemærkning meget kort. Den handler om penge. Som Lena Ek fremhævede, er der brug for penge til politikker, og politikker kræver finansiering. Jeg kan ikke være mere enig. Men vi ved udmærket, at der er forskelle på medlemsstaternes strategier. På dette tidspunkt vil jeg blot gerne understrege én ting set ud fra formandskabets synsvinkel. Vi vil varmt anbefale, at vi først diskuterer indhold og derefter diskuterer tal og midler og ressourcer. Der bliver en lang forhandling. Vi skal have meget nyttige orienterende forhandlinger om samhørighedspolitik, om energipolitik, om landbrug osv., men som man undertiden siger,

(FR) så skal man ikke sætte vognen foran hesten.

Så alt i alt vil vi virkelig gerne fremme alle disse forhandlinger og derefter komme frem til den virkelige forhandling, den endelige forhandling om ressourcerne. Endnu engang tillykke til alle og mange tak for den vejledning, vi har fået.

Formanden. – Jeg har modtaget seks beslutningsforslag i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 110, stk. 2, om Europa 2020 og et beslutningsforslag i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 110, stk. 2, om medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽²⁾.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, torsdag den 17. februar kl. 12.00.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Fru formand! Ministeren omtalte med rette respekten for traktaten, og han fremhævede, at der havde været et møde i Det Europæiske Råd den 4. februar. I medfør af artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Union vil jeg gerne vide, hvornår formanden for Det Europæiske Råd vil komme og give Europa-Parlamentet en redegørelse for Det Europæiske Råd den 4. februar, for jeg mener ikke, han kommer til denne mødeperiode.

(2) Se protokollen.

Formanden. – Vi har noteret Deres punkt.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Petru Constantin Luhan (PPE), *skriftlig.* – (RO) Jeg bekræfter vigtigheden af snarest muligt at udvikle alle de tekniske aspekter af initiativet "Unge på vej". Det er afgørende, at over 100 mio. unge mennesker i EU har de nødvendige ressourcer og passende værktøjer, så de kan yde deres bidrag til at nå de mål, der er fastsat for 2020. Jeg hilser det velkommen, at ordningen for livslang læring og integration af unge i en sådan ordning grundlæggende samordnes for at fremme intelligent og bæredygtig vækst og sikre et sundt liv for fremtidens voksne.

Tilvejebringelsen af videregående uddannelse af høj kvalitet og støtte til inddragelsen af unge i forsknings- og udviklingsaktiviteter kan sikre, at indsatsen for at fremme økonomisk konkurrenceevne kan blive en succes. Nye aktiviteter kan udvikles under hensyntagen til det kreative potentiale, unge kan tilbyde. Endvidere tror jeg, at tilbud om beskæftigelsesmuligheder – ud over uddannelse af høj kvalitet – kan give meget større chancer for integration på arbejdsmarkedet. Derfor har vi brug for snarest muligt at få de tekniske oplysninger om dette initiativ, så vi kan iværksætte de nødvendige aktiviteter for at få det fulde udbytte af dette år, som er europæisk år for frivilligt arbejde.

Joanna Senyszyn (S&D), *skriftlig.* – (PL) Kvaliteten af den menneskelige kapital er af afgørende betydning for Europa 2020-strategiens succes. Princippet om integration af kønsaspektet er nøglen til erhvervsuddannelsessystemet. Det er et væsentligt krav, hvis kvinder skal drage fordel af den langsigtede faglige udvikling, der tilpasses arbejdsmarkedets krav, hvis deres potentiale skal udnyttes bedre, og hvis beskæftigelsesfrekvensen blandt kvinder skal stige, især i traditionelle mandefag, i erhvervssektorer med lavt CO₂-udslip og på ledende besluttende poster. Jeg vil gerne opfordre til, at erhvervskompetencegivende uddannelser tilpasses kvinders behov, og til at flere kvinder deltager i sådanne uddannelser. I øjeblikket tages der ikke hensyn til kvinders anderledes behov og til deres økonomiske og sociale vilkår. Det betyder, at kvinder finder det langt sværere end mænd at vende tilbage til arbejde igen eller at komme ind på arbejdsmarkedet.

Hvis det erhvervskompetencegivende uddannelsessystem skal fungere effektivt for kvinder, skal det være helhedsorienteret, dvs. det skal omfatte erfaring, livsstadier og kvinders flerdimensionelle uddannelsesbehov, herunder de særlige behov hos f.eks. handicappede kvinder, ældre kvinder, kvinder, der lever i fattigdom, og kvindelige indvandrere. Fleksibel og billig adgang til erhvervsuddannelse af høj kvalitet bør være en prioritet. Incitamentet til arbejdsgivere bør også spille en væsentlig rolle med henblik på at fremme tilrettelæggelsen af efteruddannelseskurser for kvinder, der arbejder i små og mellemstore virksomheder og hjemme. Med henblik på at nå målene i Europa 2020-strategien vil det være nødvendigt at knytte erhvervsuddannelse tættere til arbejdsmarkedets krav for at skabe nye uddannelsesmuligheder for kvinder inden for områderne naturvidenskab, matematik og teknologi.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig.* – (EN) Europa 2020-strategien bør hjælpe Europa til at komme over krisen og komme stærkere ud på den anden side gennem job og intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, der bygger på fem overordnede EU-mål for fremme af beskæftigelsen. Et stærkt socialt beskyttelsessystem, investering i direkte arbejdsmarkedspolitikker og muligheder for kompetencegivende uddannelse for alle er væsentlige for at nedbringe arbejdsløsheden og forebygge langvarig udstødelse. Flexicurity gælder ikke i medlemsstater med dårlige muligheder for at styrke de sociale

beskyttelsessystemer på grund af budgetrestriktioner og makroøkonomiske ubalancer som i Rumænien, og jeg mener, at opsplitningen af arbejdsmarkedet skal nedbringes ved at sørge for passende sikkerhed for arbejdstagere under alle former for kontrakter. Alle arbejdsmarkedsreformer skal indføres ved at nå en høj grad af social konsensus gennem aftaler mellem arbejdsmarkedets parter på nationalt niveau og på EU-niveau. En lovgivningspakke er væsentlig for at fjerne den eksisterende lønforskel mellem kvinder og mænd med 1 % hvert år for at nå målet om en 10 % nedbringelse senest i 2020. Europa 2020-strategien bør omfatte et mål om at nedbringe fattigdommen blandt kvinder i EU, da 17 % af kvinderne er klassificeret som fattige, for det meste enlige mødre, indvandrere og ældre kvinder.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *skriftlig*. – (RO) Europa 2020-strategien skal støttes af den finansielle ramme for 2014-2020. Transport, energi og kommunikation danner rygraden i den europæiske økonomi. Investeringer på disse områder vil skabe arbejdspladser og sikre økonomisk og social udvikling. EU's erhvervs politik er et centralt element i Europa 2020-strategien. Industriel vækst og jobskabelse i hele EU vil sikre, at EU er globalt konkurrencedygtig.

I den seneste snes år er industriproduktionen flyttet ud til tredjelande med lave produktionsomkostninger, fordi de europæiske virksomheder er på hektisk profitjagt, hvilket koster arbejdspladser i EU. En stærk samhørighedspolitik, der finansieres hensigtsmæssigt og dækker alle regioner i EU, skal være et supplerende centralt element i Europa 2020-strategien. Denne horisontale tilgang er en forudsætning for en vellykket opfyldelse af de mål, der foreslås inden for rammerne af Europa 2020, og også for at sikre social, økonomisk og regional samhørighed. Et eksempel herpå er EU-strategien for Donauregionen, der skal bidrage til områdets velstand samt økonomiske og sociale udvikling og sikkerhed. I betragtning af at europæiske borgeres største bekymring stadig vedrører jobsikkerhed, synes jeg, at Europa 2020-strategien kun kan blive en succes, hvis det sociale Europa bliver en realitet.

Frédéric Daerden (S&D), *skriftlig*. – (FR) Europa 2020-strategien er ambitiøs, især på beskæftigelsesområdet, og gennemførelsen af beskæftigelsesretningslinjerne er en betingelse for opfyldelsen heraf. Dens mål er grundlæggende, navnlig når det drejer sig om at gøre det muligt for os at finansiere pensioner og opbygge en europæisk velfærdsbaseret social model. De elementer, der kunne danne grundlag for denne sociale model, har fru Merkel og hr. Sarkozy nu sat spørgsmålstejn ved med deres forslag. De forslag, der er indeholdt i konkurrenceevnepagten, omfatter nemlig ophævelse af den automatiske indeksregulering af lønninger efter inflationen. Argumentet er, at en sådan foranstaltning vil øge konkurrenceevnen og dermed beskæftigelsen. Der er intet, som viser, at det automatisk vil være tilfældet. Ophævelsen af den automatiske indeksregulering kunne endda under visse omstændigheder forårsage en udvikling, der øger inflationen, hvilket ingen ønsker. Der er stadig mange andre måder, hvorpå man kan kæmpe for at skabe beskæftigelse såsom strategisk investering eller uddannelse inden for fremtidens erhverv. Indeksregulering af løn og sociale ydelser er et instrument, som nogle lande har taget i brug for at nedbringe risikoen for fattigdom blandt arbejdstagere, som er et voksende fænomen i Europa. Det giver derfor mulighed for at opfylde et andet af EU's mål for 2020, 20 mio. færre fattige.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Europa 2020-strategien er ved at afsløre sin sande dagsorden. Det sidste Europæiske Råd bekræftede det. Den drives af større liberalisering, flytning af markedet til nye områder, arbejdsmarkedsfleksibilitet og uovertrufne angreb på lønninger og sociale rettigheder. Instrumenterne til gennemførelse

af denne dagsorden er blevet fastlagt: såkaldt "økonomisk styring" og den seneste fransk-tyske "konkurrenceevnepagt". I praksis ønsker de, at det, EU og Den Internationale Valutafond anvender i forskellige medlemsstater under en paraply af "bistandsplaner", som de misvisende kaldes, med katastrofale økonomiske og sociale følger, bliver mere udbredt og skal være obligatorisk. Gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger skjuler de reelle årsager til den vanskelige økonomiske og sociale situation i lande som Portugal. Hvad, der er endnu værre, er, at det ville have særdeles alvorlige konsekvenser for disse lande og for deres borgeres levevilkår. Vi står over for en ekstremt alvorlig trussel for europæiske arbejdstageres og borgeres rettigheder, der grænser til et revanchistisk korstog mod beskæftigelse og sociale rettigheder. Det søger at degradere disse rettigheder ved at angribe lønningerne, forhøje pensionsalderen og fjerne restriktionerne på arbejdstageres frie bevægelighed i EU. Det kan føre til en devaluering af EU's arbejdsstyrke og endnu større arbejdsretlig fleksibilitet.

Danuta Jazłowiecka (PPE), *skriftlig.* – (PL) Et år er gået, siden den nye Europa 2020-strategi blev vedtaget, og det er på tide at drage de første konklusioner. Strategien blev mødt med en vis skepsis, hvilket var rimeligt i betragtning af Lissabonstrategiens totale fiasko. Mange kommentatorer forudså, at den ikke ville blive andet end et tomt dokument, fuldt af mål, der var lige så ædle, som de var urealistiske. Der kan ikke være nogen blandt os, der har glemt det grundlæggende mål for Lissabonstrategien, nemlig at EU senest i 2010 skulle være den mest konkurrencedygtige økonomi i verden. Hvor er vi nu? Den store økonomiske krise og budgetkriserne i euroområdet har tvunget EU til at kæmpe for overlevelse i stedet for en position som en global økonomisk leder.

Er Europa 2020-strategien også dømt til at slå fejl? Det er der en god grund til at tro. I stedet for at overveje, hvordan man kan skabe en viden- og innovationsbaseret økonomi, eller på hvordan man kan mindske social udstødelse, diskuterer vi, i hvilken grad midlerne vil blive begrænsede i Fællesskabets budget. Det bliver stadig mere indlysende, at der mangler politisk vilje til faktisk at se på den strategi, Kommissionen foreslår. Det ser ud til, at problemet med en langsigtet vision for EU's udvikling endnu en gang er druknet i aktuelle problemer. For at Fællesskabet skal kunne at fastholde sin plads i den globale økonomi, konkurrere ikke kun med USA og Kina, men også med Brasilien og Indien, skal det fastsætte langsigtede mål for sig selv og konsekvent arbejde sig hen imod dem. Vi har allerede en plan, nu skal vi sikre, at den gennemføres konsekvent.

Ádám Kósa (PPE), *skriftlig.* – (HU) Europa 2020-strategien pegede ikke blot ud over Lissabonstrategien, da den blev formuleret, men skulle udtrykkeligt justeres til den nye kriseperiode. Yderligere skal den nu også afspejle perioden med økonomisk styring og redning af euroen. De nye medlemsstater skal også sikre, at de opretholder tilstrækkelig fri bevægelighed og konkurrenceevne med henblik på at løse de stadig dybere strukturelle og beskæftigelsesmæssige problemer, de har bevaret efter ændringerne af styret i Østeuropa. Forkerte beslutninger og alvorlig forsømmelighed fra regeringernes side tidligere kræver også, at vi er opmærksomme på familiernes situation. Arbejdsmarkedet består nemlig ikke kun af arbejdsgivere og arbejdstagere, men også af flergenerationsfamilier, der opretholder mere eller mindre tætte relationer. De repræsenterer ikke blot grundlaget for samfundet, men er også nøglen til dets fremtid. Et tættere samarbejde mellem generationer kan i sig selv give beskæftigelsen en betydelig saltvandsindsprøjtning (f.eks. beskæftigelse af unge mødre, støtte til personer med handicap, så de kan finde arbejde, opretholdelse af ældres erhvervsaktivitet, selv i den civile sektor), og fælles planlægning (f.eks. boligsituationen) kan også hjælpe enkeltpersoner og familier til at undgå gældskriser og konkurser, som er tilstrækkeligt til at tvinge familier over i den grå økonomi på grund af høje ydelser til

tilbagebetaling. Denne tidligere vej er ikke længere mulig. Nye tilgange vil også være nødvendige, eftersom de gamle metoder ikke længere er tilstrækkelige, og det skal EU også forstå. EU skal også støtte løsninger, der kan forekomme ukonventionelle i øjeblikket.

Zita Gurmai (S&D), *skriftlig*. – (EN) Europa 2020-strategien er et af de vigtigste projekter vi har skabt, og alligevel er der ingen garanti for dens succes. Vi bør inkludere ligestilling mellem kønnene i alle mål, flagskibsinitiativer og nationale reformer – og der bør tages hensyn til kvinder på alle politikområder. Den åbne koordinationsmetode er en svag måde at gennemføre fælles mål på, derfor vil der kun komme resultater, hvis der er en reel forpligtelse!

Europa 2020-strategiens beskæftigelsesmål kræver en stigning i kvinders beskæftigelse. Det er sammen med forening af arbejds- og familieliv og fjernelse af kønsstereotyper på arbejdsmarkedet et must. Vi har brug for at inddrage flere kvinder i erhvervskompetencegivende uddannelser, i naturvidenskab og på uddannelsesområder, som indtil nu er blevet betragtet som "maskuline". Vi må sætte en stopper for den kønsbaserede opdeling af arbejdsmarkedet, især når det drejer sig om nye grønne job.

En fuld inkludering af kvinder på arbejdsmarkedet er en måde, hvorpå vi kan gøre en ende på den demografiske krise. Hvis vi sørger for sikkert og anstændigt arbejde, metoder til at forene arbejde og familieliv, og hvis det lykkes os at få mænd til at deltage mere intensivt i de huslige pligter, så viser alle undersøgelser, at kvinder vil være mere villige til at få børn.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE), *skriftlig*. – (EN) Europa 2020-strategien handler om økonomisk vækst og beskæftigelse. Vi skal huske, at et intelligent energisystem er fremtiden med hensyn til både miljø og job. Et sådant system ville gøre det muligt for os at gøre økonomisk vækst uafhængig af energiforbrug. Hvis det bliver tilfældet, vil vi kunne producere mere for det samme eller et mindre energiforbrug og skabe i tusindvis af job, som ikke kan outsources. Vi skal sikre, at intelligent energi ikke forbliver en drøm. Vi er i dag ved at opbygge en helt ny energiinfrastruktur i Europa. Vi skal sikre, at den mindsker svælget mellem Vest- og Centraleuropa, når det gælder bæredygtige job. Et Europa i to hastigheder på energiområdet vil ikke løse energifattigdom eller -ineffektivitet. Vi skal give de regioner, der er bagud, en hjælpende hånd, selv om det ikke er nemt i den nuværende økonomiske virkelighed. Vi har brug for et intelligent energisystem til alle EU-borgere samtidig. Vi skal forhindre et sammenstykket system, hvor nogle borgere først ser fremtiden 50 år efter de andre. Enkelt sagt skal vi have intelligente energijob til alle europæere, ikke kun til dem, der også ville have fået dem uden EU.

Alexander Mirsky (S&D), *skriftlig*. – (EN) Lige efter Letlands tiltrædelse af EU besluttede den lettiske regering, at det med henblik på tildeling af ressourcer fra EU-fonde var nok at sige, at Letland var én region. (Polen er inddelt i 16 regioner).

Som følge heraf er én af Letlands fire regioner – Latgale – fortsat en af de mest ubeskyttede. Anvendelsen af midler i Latgale er mange gange mindre effektiv end i Letland som helhed. Denne situation afspejles på Latgales arbejdsmarked. Mens arbejdsløshedsprocenten i Letlands hovedstad Riga er 8-9 %, er den i Latgale 20-25 %. Europæiske beskæftigelsesprogrammer er utilgængelige for befolkningen i byer som Livani, Preili, Kraslava, Ludza, Aglona og Dagda.

I stedet for at løse problemet med organisering og stimulering af produktionen i Latgale forhøjer den lettiske regering til stadighed skatterne, hvilket fører til udbredte konkurser

blandt små og mellemstore virksomheder. For at undgå sociale spændinger får Latgales indbyggere 100 LVL om måneden som en almisse.

Den lettiske regerings almindelige politik har ført til, at over 150 000 arbejdstagere er udvandret. Jeg appellerer til Kommissionen om omgående at gribe ind i den situation. Det er nødvendigt at udarbejde en beskæftigelsesramme for fjernereliggende EU-regioner som Latgale.

FORSÆDE: Gianni PITTELLA

Næstformand

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er afstemningen.

(Resultater vedrørende afstemningen: se protokollen)

6. Afstemningstid

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Marisa Matias for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår forhindring af, at lægemidler, som er forfalskede med hensyn til identitet, historie eller oprindelse, kommer ind i den lovlige forsyningskæde (KOM(2008)0668 – C6-0513/2008 – 2008/0261(COD)).

6.1. Forfalskede lægemidler (A7-0148/2010, Marisa Matias) (afstemning)

6.2. Praktiske aspekter af revisionen af EU-instrumenterne til støtte for finansieringen af SMV'er i den næste programmeringsperiode (B7-0096/2011) (afstemning)

6.3. Sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa (A7-0025/2011, Ria Oomen-Ruijten) (afstemning)

6.4. Statusrapport for 2010 om Kroatien (B7-0094/2011) (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 8 og 7

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). - (EN) Hr. formand! I forbindelse med de næste to ændringsforslag trækker jeg vores ændringsforslag nr. 8 tilbage.

Til gengæld har vi efter drøftelse med ordføreren, hr. Swoboda, og hans skyggeordførere et mundtligt ændringsforslag til ændringsforslag 7, der lyder således "med henblik på at afhjælpe resterende mangler med hensyn til den interne retsforfølgelse af krigsforbrydelser ...". Teksten fortsætter herefter med teksten i ændringsforslag 7 af hr. Swoboda.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag 7.)

7. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Betænkning: Marisa Matias (A7-0148/2010)

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Hr. formand! Jeg støtter det kompromis, der er nået om direktivforslaget, for på trods af visse problemer synes jeg, det er en god tekst, der beskytter patienter mod de store farer, der følger af at tage forfalskede lægemidler. I årenes løb har vi set en enorm stigning i antallet af disse produkter, og de seneste skøn viser, at der sælges omkring 1,5 mio. lægemidler illegalt i Europa, især via internettet.

Disse oplysninger udgør en alvorlig trussel ikke kun mod patienter, men også mod europæiske producenter. Her står beskyttelsen af folkesundheden og forbrugerne på spil. De skal være sikre på, at medlemsstaterne vil træffe strenge sikkerhedsforanstaltninger og iværksætte effektive sanktioner. Med dagens afstemning vil der blive indført effektive og fleksible regler, og vi vil også bekæmpe organiseret kriminalitet.

For at forstå de sikkerhedskrav, sektoren er omfattet af, skal man bare huske på, at der i 2008 blev beslaglagt næsten 34 mio. ulovlige lægemidler. Vi kunne måske have været lidt dristigere med hensyn til lægemidlernes sporbarhed og aktive bestanddele fra tredjelande. Ikke desto mindre er det skridt, vi har taget i dag, stadig vigtigt.

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Hr. formand! Kommissionens forslag om forhindring af, at forfalskede lægemidler kommer ind i forsyningskæden, sætter fokus på en bekymring, der er ved at blive en prioritet for alle europæere, nemlig kvaliteten og sikkerheden af de lægemidler, vi bruger hver dag.

Det er derfor nødvendigt at indføre en ny EU-strategi for bekæmpelse af det udbredte fænomen med spredning af forfalskede lægemidler med det dobbelte formål at kunne imødegå den voksende trussel mod folkesundheden og garantere alle patienters sikkerhed.

I de seneste betænkninger om emnet har man registreret en virkelig kraftig stigning i antallet af toldvæsenets beslaglæggelser af forfalskede lægemidler samt en stigende og derfor ekstremt farlig tendens til at forfalske ikke kun livsstilslægemidler, men også livreddende lægemidler, bl.a. lægemidler til behandling af kræft, hjertesygdom, psykiatriske forstyrrelser og infektioner.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Hr. formand! Antallet af forfalskede lægemidler, der blev beslaglagt langs EU's grænser i 2007, var 384 % højere end i 2005. Vi oplevede også en stigning i tendensen til forfalskning af selv livreddende lægemidler, bl.a. lægemidler til behandling af kræft og hjertesygdomme, psykiatriske forstyrrelser og infektioner.

Disse tal afspejler et alarmerende scenario, hvor patienter kan risikere at opleve situationer som mislykket behandling, der bringer deres helbred, og i nogle tilfælde deres liv, i fare. Jeg hilser Kommissionens forslag velkommen. I sin betænkning fremhæver fru Matias dog med rette de negative aspekter og punkter, hvor vi er forpligtede til at berolige borgerne.

Især vil jeg understrege, at Kommissionens forslag ikke giver udtømmende svar vedrørende et forfalsket lægemiddels art og kendetegn, virksomme bestanddel eller hjælpestof og heller ikke indeholder nogen definitioner på de forskellige parter i forsyningskæden, hvis roller og ansvarsområder bør afklares.

Sanktionerne i Kommissionens forslag er utilstrækkelige, men frem for alt tager forslaget ikke hensyn til salg af lægemidler på internettet, som er en af hovedkanalerne for forfalskede lægemidler, der kommer ind på det europæiske marked.

Iva Zanicchi (PPE) . – (IT) Hr. formand! Jeg stemte for Matias-betænkningen, eftersom det er en trussel for hele det europæiske lægemiddelsystem, at forfalskede lægemidler kommer ind i den lovlige forsyningskæde, da det undergraver borgernes tillid til kvaliteten af de lægemidler, de kan købe på apoteker og andre lovlige distributionssteder.

Det er vigtigt at bremse det stadig mere udbredte fænomen med forfalskede lægemidler i alle EU-lande med henblik på at beskytte og sikre borgernes sundhed. De aktive bestanddele i et forfalsket lægemiddel kan nemlig være af dårlig kvalitet, helt fraværende eller til stede i en forkert dosering.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Hr. formand! De officielle tal siger det hele. 1 % af de lægemidler, der sælges lovligt i EU, er forfalskede. Hvad værre er, viser de seneste undersøgelser, at fænomenet er stadig mere udbredt, og at omfanget heraf nu er gået ud over advarselsstadiet.

Som hr. Antoniozzi allerede har understreget, er forfalskning af livreddende lægemidler særlig profitabel, når disse lægemidler produceres i Indien eller Kina og herefter angives som europæiske produkter. Disse stoffer udgør en hidtil uset risiko, og de kan true de personers liv, der bruger dem til behandlingsformål.

Jeg stemte for betænkningen for at sige ”nej” til cowboysalg via internettet, som er den foretrukne kanal til at bringe disse gifte ind på EU's lægemiddelmarked. Med vedtagelsen af dette dokument vil Parlamentet endelig kunne lade sin stemme høre og få de nødvendige midler til at finde og straffe disse mennesker, der ikke er spor bedre end narkotikahandlere, skrupelløse kriminelle, som i for lang tid har kunnet blive rige på syge menneskers bekostning.

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Hr. formand! Problemet med forfalskede lægemidler er et problem, der får stadig større konsekvenser på internationalt plan og i EU med et stigende antal tilfælde og fremskridt i udviklingen af disse produkter. Det er de udfordringer, fru Matias' betænkning – som er resultatet af langvarige og omhyggelige forhandlinger – har til formål at løfte.

Med betænkningen, som vi udtrykte vores støtte til, er der fastlagt en lovgivning, som med udgangspunkt i mere præcise og detaljerede definitioner inddrager alle aktører, stadier og aspekter i lægemiddelforsyningskæden – sikkerhed, sporbarhed og distributionskædens forpligtelser – med henblik på at opnå et godt kompromis.

Det er nogle af de spørgsmål, vi skal prøve at arbejde på med henblik på at nå det vigtigste mål om at fastlægge mere stringente standarder og forhindre, at forfalskede lægemidler kommer ind og således opnå en positiv og mere omfattende lovgivning, der sikrer borgernes sundhed og beskytter dem mod risikoen for alvorlige følger.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Hr. formand! Ifølge skøn er omkring 1 % af den samlede mængde lægemidler, der leveres lovligt til patienter gennem apotekerne i EU i dag, falske. Den procentdel er stadig stigende. Det handler om menneskers sundhed. Falske lægemidler kan have andre virkninger, end der er i de tabletter, lægen har ordineret. De kan også udgøre en sundhedsrisiko.

Forfalskning er en forbrydelse og skal medføre særlige straffe. Med den nye lovgivning, som jeg støtter, indføres der flere sikkerhedselementer og straffe for forfalskning. Den definerer et overvågningssystem, der forbedrer identifikationen af lægemidler, således at strømmen af lægemidler kan spores hele vejen fra producent til forbruger.

Salg af lægemidler via internettet er også omfattet af de nye regler. Det er en af de mest almindelige måder, hvorpå falske lægemidler kommer ind på EU-markedet.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Hr. formand! Også jeg var glad for at støtte denne betænkning, for som mine kolleger har nævnt flere gange, viser skøn fra WHO, at der omsættes større mængder af forfalskede lægemidler i EU-medlemsstaterne. Antallet heraf er stadig stigende, og vi skal derfor gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre, at forfalskede lægemidler kommer ind i forsyningskæden. Selv om det ikke truer hele lægemiddelindustrien, undergraver det stadig folks tillid til apotekerne, for ikke at nævne den kendsgerning, at forfalskede lægemidler kan indeholde aktive bestanddele af dårlig kvalitet. I henhold til skøn kan antallet af æsker af forfalskede lægemidler nå op på 42 mio. i 2020, hvilket udsætter den europæiske økonomi for en betydelig risiko.

EU's lægemiddelsektor har en samlet årlig omsætning på over 170 mia. EUR. Vi skal forebygge urimelig konkurrence fra udenlandske producenter, der bringer lægemidler på markedet, hvis fremstillingsproces ikke kan kontrolleres. Endvidere mener jeg, det er vigtigt, at vi drøfter spørgsmål som salg af lægemidler over internettet. Gennem virtuelle apoteker er produkter, som helt klart er receptpligtige, tilgængelige på det verdensomspændende web. For ikke at nævne, at det er den letteste vej, forfalskere kan indføre deres produkter i forsyningskæden.

Forslag til beslutning B7-0094/2011

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Hr. formand! Jeg stemte for et forslag til beslutning om status for Kroatiens medlemskab af EU inden for rammerne af udvidelsesprocessen, fordi jeg lægger stor vægt på at indlede denne proces og på de fremskridt, Kroatien har gjort.

Kort sagt håber vi, at udvidelsen vil fortsætte ud over Kroatien og ende med at omfatte hele det vestlige Balkan. Det er et af de centrale punkter i Europas naboskabs- og udvidelsespolitikker.

Min stemme går derfor uden tvivl til at støtte Swoboda-betænkningen.

Betænkning: Marisa Matias (A7-0148/2010)

Anna Záborská (PPE). – (FR) Hr. formand! Vi har været nødt til at vedtage en betænkning i dag om beskyttelse af patienter mod forfalskede lægemidler, til dels fordi den markedsliberalisme, Europa-Kommissionen står for, har åbnet døren for markedsføring af forfalskede produkter. Liberaliseret konkurrence fører til, at lægemidler bliver forfalsket til gavn for virksomhederne. Ofrene er forbrugerne.

Jeg stemte for denne betænkning, selv om jeg ikke er helt overbevist om, at definitionen på et forfalsket produkt er korrekt. Endvidere er det ikke helt klart, hvem der skal straffes, når der findes et forfalsket lægemiddel. Det er dog et indledende skridt i den rigtige retning, og vi vil om et års tid kunne se, om vores indsats var effektiv.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Hr. formand! Med den beslutning, vi har vedtaget i dag, er der opstillet vigtige principper for beskyttelse af forbrugerne ved at øge beskyttelsen mod spredning af forfalskede lægemidler. Det er et ekstremt farligt fænomen, og et af de væsentligste midler har været at dæmme op for onlinesalget af lægemidler af tvivlsom oprindelse. Gennem vedtagelse af en række garantier vil vi endvidere etablere strenge regler, der kræver tilladelser og inspektioner.

Det betyder dog ikke, at nogen former for sundhedsbeskyttelse og lægeordinationer neutraliseres. Det skal erindres, at medlemsstaternes lovgivningsmagt ikke påvirkes i den forbindelse, og at de kan bevare eller begrænse forbuddet mod onlinesalg af lægemidler inden for deres område.

Det er en mulighed for medlemsstaterne til bedre at regulere spørgsmålet, men vi skal huske, at borgerne kan bestille lægemidler fra en anden medlemsstat, og at denne regulering ikke skal ses som en anden mulighed for at gavne lægemiddelindustrien. I stedet skal vi fortsætte videre ad liberaliseringssporet, som EU i øjeblikket udbreder ved at vedtage foranstaltninger som den her.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hr. formand! Vi forhandler en lov om forfalskede lægemidler. Vi ved, at lægemiddelindustrien efter våben og narkotika, har de største fortjenester, og det er derfor ikke noget tilfælde, at kriminelle fokuserer på forfalskede lægemidler for at narre patienterne blandt vores medborgere.

Ofte indeholder et lægemiddel, der skal forestille at behandle kræft eller hjertesygdomme, ikke nogen af de effektive bestanddele eller kun en lille procentdel af dem, og denne forbrydelse sætter patientens sundhed og ofte endda liv på spil.

Det er godt, at vi også har vedtaget principper i denne tekst, nye principper, der skærper straffene for personer, som kaster sig ud i kriminelle aktiviteter på dette område, og det glæder mig, at EU har taget et skridt i den rigtige retning. Salg via internettet vil naturligvis blive bedre overvåget, og det gælder også salg gennem det almindelige forsyningsystem, som ofte sælger forfalskede lægemidler.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Hr. formand! I de seneste år er antallet af forfalskede lægemidler øget eksponentielt, og det er beklageligt, at Kommissionen – til trods for en 384 % stigning i salget af disse produkter mellem 2005 og 2007 – har været så længe om at handle. Vi er helt overbevist af ordføreren, der har søgt at forbedre Kommissionens tekst ved også at inddrage salg af lægemidler via internettet.

I de seneste år har jeg gentagne gange stillet Kommissionen spørgsmål vedrørende dette emne og fremhævet farerne ved det, men der er aldrig kommet noget svar og heller ikke truffet konkrete foranstaltninger. I dag ser vi derfor positivt på ordførerens bestræbelser på at forbedre teksten og håber, at europæernes sundhed fra nu af rent faktisk vil være en sag af største vigtighed for vores institutioner.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Hr. formand! Jeg stemte for fru Matias' betænkning, da det er særdeles vigtigt at øge sikkerhedsstandarderne og fastlægge effektive, virkningsfulde og strenge regler for at forhindre, at forfalskede lægemidler kommer ind i EU. Det er et krav og en forpligtelse, som vi skal opfylde for alle europæiske borgere, der ofte ikke er klar over, at de køber et forfalsket lægemiddel.

Jeg er enig i betænkningens idé om at indføre forpligtelser, som ikke bare skal opfyldes af distributørerne, men af alle i forsyningskæden. Det er nemlig ofte i de forskellige komplekse led i distributionskæden, at højrisikoprodukter bliver indført. Overvågningen må dog ikke kun foretages, når produkterne bringes på markedet. Inspektionerne bør snarere foregå på de steder, hvor lægemidlerne og de aktive bestanddele fremstilles, bl.a. i tredjelande.

Jeg har imidlertid én bekymring, som jeg må give udtryk for, Jeg ville have foretrukket regler, der regulerede tingene mere effektivt ved at harmonisere de forskellige nationale love, også onlinesalg, med henblik på at beskytte europæiske borgere helt.

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Hr. formand! Jeg stemte for betænkningen, fordi den lovgivning, der kommer ud af den, er langt bedre end den, som blev indført med direktivet fra 2001. Her blev eneansvaret for overholdelse lagt på grossisterne uden på nogen måde at garantere lægemiddelforsyningskædens pålidelighed.

Med betænkningen, vi stemte om i dag, indføres foranstaltninger til yderligere at sikre lægemidlers sikkerhed som f.eks. optrapning af inspektionerne af producenter uden for EU på grundlag af en risikoanalyse. Den foreslåede ændring omfatter også behovet for at offentliggøre en liste over certificerede grossister i en EU-database, med andre ord distributører, hvis overholdelse af EU-lovgivningen ikke udelukkende er blevet fastslået gennem medlemsstaternes inspektion.

Vi kunne ikke desto mindre have håbet på et mere ambitiøst udfald. Jeg henviser især til indførelsen af obligatoriske inspektioner af produktionssteder i tredje lande, hvor der fremstilles aktive bestanddele. Disse blev udeladt med den begrundelse, at implementeringsomkostningerne ville have været for høje. Hvis de var blevet indført, kunne vi have undgået den ofte gentagne situation, hvor virksomheder i EU skal opfylde meget høje kvalitetsstandarder, mens virksomheder, der producerer i andre dele af verden, nyder godt af lovgivninger, som uden tvivl er mindre strenge. Jeg håber derfor, at der kan foretages forbedringer i fremtiden.

Forslag til beslutning B7-0096/2011

Francesco De Angelis (S&D). – (IT) Hr. formand! Over 100 mio. arbejdstagere er i dag direkte eller indirekte afhængige af små og mellemstore virksomheder i Europa. Alligevel oplever små og mellemstore virksomheder en hidtil uset krise med manglende likviditet, bureaukratiske hindringer og begrænsninger samt administrative barrierer.

Heri ligger kernen i dette forslag til beslutning. Parlamentet opfordrer til kredit- og lånegarantiprogrammer til små og mellemstore virksomheder og en energisk EU-indsats, der er mere end blot en ønskedrøm om at bekæmpe de nye – og for mange prohibitive – krav mellem virksomheder og banker, især med hensyn til højere sikkerhedsstillelse og højere risikopræmier.

Til sidst er jeg enig i behovet for at øge midlerne inden for rammerne af programmet for konkurrenceevne og innovation betydeligt og for fast og bestemt at genoptage spørgsmålet om forenkling og rationalisering, således at virksomheder, der ønsker at få adgang til midlerne, kan få det uden at skulle ty til meget dyre eksterne konsulenter. Det er årsagerne til, at jeg stemte for denne beslutning: smv'erne og de 100 mio. europæiske arbejdstagere, som er beskæftiget i sektoren, forventer det af os.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Hr. formand! Af alle de praktiske aspekter af revisionen af EU-instrumenterne til støtte for finansieringen af SMV'er i den næste programmeringsperiode vil jeg navnlig fremhæve problemerne med ekstern finansiering. Det er tydeligt, at mange SMV'er fortsat primært er afhængige af kredit og lån. Det er bekymrende, at banksektoren kræver stadig større sikkerhed og højere risikopræmier, hvilket reducerer mulighederne for at opnå finansiering og disse virksomheders muligheder for at udnytte iværksætter- og beskæftigelsesmuligheder.

Det er derfor efter min mening nødvendigt, at vi styrker de enkelte programmer på medlemsstatsniveau, og at vi styrker EU's og Den Europæiske Investeringsbanks ressourcer med fokus på innovative finansielle instrumenter. Det er nødvendigt, at vi støtter den videre gennemførelse af garantiinstrumenter i forbindelse med revolverende lån – og jeg

understreger dette – og udnyttelsen af finansielle instrumenter, der omfatter risikospredning, samt udvidelsen af mikrofinansieringsinstitutter.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Hr. formand! Dette er et vigtigt beslutningsforslag om ordningen for finansiel støtte til små og mellemstore virksomheder. Vi kritiseres til tider for, at vi på den ene side taler om denne erhvervssektors vigtige rolle – når vi taler om produktion, om skabelsen af en tredjedel af EU's BNP og om skabelsen af sikre arbejdspladser – men at vi på den anden side ikke tilvejebringer gode instrumenter, der kan yde finansiel støtte til disse virksomheder. De fleste EU-midler til udvikling og innovation går primært til store virksomheder på grund af deres krav. Dette skal ændres, fordi de små og mellemstore virksomheder ikke kan opfylde de krav, der stilles til dem.

Krisen har i alvorlig grad begrænset de små og mellemstore virksomheders adgang til kredit og lån, og nye regler for banksektoren kan gøre tingene endnu værre. Jeg kan nævne Basel III-pakken, som allerede er vedtaget, med hensyn til dens beredskabsstandarder. Muligheden for at få finansieret virksomhedernes udvikling, navnlig inden for innovation, er efter min mening særlig vigtig. Vi fremhæver de små og mellemstore virksomheders rolle, navnlig som en gruppe af "sovende innovatorer". Endnu flere af disse små og mellemstore virksomheder skal ind på det europæiske marked. Det vil hjælpe med at genoplive økonomien, skabe arbejdspladser og opfylde målsætningerne i Europa 2020-strategien.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Hr. formand! Vi skal evaluere og revidere de eksisterende instrumenter til støtte for finansieringen af små og mellemstore virksomheder i lyset af den næste flerårige finansielle ramme, hvis vi vil fokusere på genopretningen af realøkonomien i denne og andre sektorer, så vi kan overvinde krisen én gang for alle.

Vi skal også gøre det for at beskytte de små og mellemstore virksomheders interesser, hvis der indføres højere kapitalkrav for bankerne, som det foreslås i Basel III. Det nødvendiggøres også af den aktuelle situation for mange finansielle formidlere, som afskrækkes af de administrative byrder, der skabes af de komplekse europæiske finansielle bestemmelser, og som berøres af de vanskeligheder, der opstår som følge af de forskellige skatte- og støtteordninger. Det kræves, at EU's støtteprogrammer bliver mere ensartede, så der ydes bedre garantier og skabes en god balance mellem nationale ordninger og EU-ordninger.

Jeg støtter derfor forslaget om at oprette en one-stop-shop for de forskellige EU-finansieringsinstrumenter for SMV'er. Det er vigtigt, at vi forenkler budgivningen og procedurerne for markedsadgang, selv om det viser sig nødvendigt at øge finansieringen. Der er brugt enorme summer på at redde skødesløse banker. Det kan kun være et plus, hvis vi bruger 23 mio. på små og mellemstore virksomheder.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Hr. formand! Jeg stemte for beslutningsforslaget, fordi vi efter min mening har brug for en europæisk strategi for SMV'er, der – som vi alle ved – er ryggraden i vores økonomi og har brug for støtte og hjælp.

Disse hensyn kan derfor ikke ignoreres i EU's næste finansielle programmering, og de tilgængelige ressourcer skal øges og spredes. Dette er dog kun én foranstaltning, som oven i købet er utilstrækkelig. Der er behov for flere. Det er vigtigt, at vi handler ud fra en langsigtet strategi for at undgå nødløsninger eller engangsforanstaltninger – jeg tænker her på de nye finansielle regler, som EU forbereder sig på at gennemføre. Vi skal sikre, at disse nye regler ikke gør det vanskeligere at låne til virksomheder – jeg tænker også på Basel III.

Dette er den reelle nye udfordring, nemlig at forene og regulere banksystemet og samtidig forhindre, at omkostningerne overføres til virksomheder, borgere og SMV'er. Vi har brug for vækst for at hjælpe med at rehabilitere og støtte sektoren og omsætte vores idéer til praksis.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg støtter med glæde denne beslutning, men et af de største problemer for de små og mellemstore virksomheder er selvfølgelig adgang til kredit. Dette er en betydelig hindring for skabelse af arbejdspladser og også vækst. I lande, hvor der gennemføres strenge spareplaner – som mit eget land, Irland – er problemet særlig alvorligt, og vi skal omgående løse det.

Vi skal handle på EU-plan for at sikre, at bankerne er villige og i stand til at finansiere de små og mellemstore virksomheder. Rekapitalisering af banker er vigtig, men rekapitaliserede banker, mens SMV-sektoren er tvunget i knæ, er den direkte vej til katastrofe.

Jeg er bange for, at vi ender med et højt kapitaliseret banksystem, mens realøkonomien er i knæ. Vi taler om vækst, og det er den eneste mulighed for, at mange af de perifere økonomier kan komme væk fra den afgrund, de allerede befinder sig i. Ja, det er et spørgsmål om balance, men vi har en situation, hvor de finansielle institutter bliver raskere og raskere hver eneste dag, mens de små og mellemstore virksomheder stadig befinder sig på intensivafdelingen.

Betænkning: Ria Oomen-Ruijten (A7-0025/2011)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Hr. formand! De senere års demografiske udvikling gør det nødvendigt at overveje en strategi, der sikrer ny sammenhæng og kohærens på pensionsområdet, fremmer solidariteten mellem generationer og mennesker og bidrager til en sikker og tilstrækkelig indkomst efter pensioneringen.

Jeg er enig med ordføreren i, at der er store forskelle mellem pensionssystemerne i Europa. De er blevet ramt alvorligt af den finansielle og økonomiske krise med stigende arbejdsløshed, faldende vækst, lavere investeringsafkast og højere offentlig gæld. Pensionsfondene har store problemer med at sikre tilstrækkelige pensioner og i nogle tilfælde overholde deres forpligtelser.

Under reformen af pensionssystemerne har mange medlemsstater gennemført omfattende besparelser. Finansiell bæredygtighed er vigtig, men vi skal også tage hensyn til behovet for at sikre en tilstrækkelig indkomst. Budgetbæredygtighed og pensionssystemernes tilstrækkelighed er ikke modstridende mål, men to sider af samme sag. Ægte bæredygtighed kan ikke opnås uden tilstrækkelig pensionsindtægt.

På baggrund af mine erfaringer som beskæftigelsesminister i Italien kan jeg sige, at de enkelte medlemsstater ikke kan indføre denne form for lovgivning, hvis medlemsstaterne ikke overholder bestemmelserne.

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Hr. formand! For ikke så længe siden fastslog EU-Domstolen, at Tyskland skal have større åbenhed om og lave udbud af deres arbejdsmarkedspensioner. Jeg havde en hel del forventninger til, at det var en dom, der ville have en afsmittende effekt på andre lande i Europa. Det skete desværre ikke, og Kommissionen har ikke været villig til at rykke over for andre lande, der stavnsbinder deres folk til bestemte pensioner. Derfor er det også vigtigt, at Parlamentet nu har slået fast, at der skal være rentabilitet for borgerne i deres pensionssystemer. Der skal være åbenhed om omkostninger og afkast, og så skal vi fjerne barriererne for mobiliteten over grænserne. Det er alt sammen gode og sunde

liberale principper, men tager man konsekvensen af det, så burde det jo også være sådan, at man kan flytte sin pension fra én kasse til en anden kasse, hvis ikke den arbejdsløshedskasse eller den pensionskasse, man har fået anvist af sin fagforening eller arbejdsgiver, gør sit arbejde ordentligt. Så langt nåede vi ikke i denne omgang, men vi fik dog taget et skridt på vejen i dag, og det synes jeg er godt for det indre marked og for borgernes muligheder for at få et ordentligt afkast af deres pensioner.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Hr. formand! På grund af deres pres på budgetterne spiller de sociale udgifter i øjeblikket en central rolle i medlemsstaternes økonomiske systemer. Det har vi oplevet i de seneste år, hvor arbejdsløsheden, fattigdommen og den sociale udstødelse er vokset, hvilket har resulteret i stadig større budgetunderskud i mange medlemsstater efterfulgt af problemer med finansieringen af pensioner.

Jeg glæder mig over fru Oomen-Ruijts betænkning, som har til formål at tilføre nye impulser både på nationalt plan og på EU-plan med henblik på at indføre solide, langsigtede, sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer.

Jeg vil dog benytte lejligheden til at minde om, at vi mangler fælles kriterier, definitioner og en dybdegående analyse, der grundigt forklarer de forskellige pensionssystemer og deres kapacitet til at opfylde borgernes behov. Jeg kan ikke se, hvordan vi kan behandle et så følsomt emne uden en sådan undersøgelse. Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at udbedre denne mangel og gøre en indsats for at etablere en klassifikation af pensionssystemerne i medlemsstaterne samt et fælles sæt af definitioner for at gøre systemerne sammenlignelige.

Philip Claeyns (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg vil blot fremsætte et forslag. Der er frygtelig mange talere, der har overskredet deres tildelte taletid, i nogle tilfælde med hele 30 sekunder. Jeg vil opfordre Dem til at være strengere for at sikre, at den tildelte taletid overholdes. De må naturligvis også være streng over for mig i den henseende.

Formanden. – Eftersom vi gennemførte afstemningen så hurtigt, tænkte jeg, at jeg ville være mere fleksibel over for de medlemmer, der overskred deres tildelte tid. Hvis De anmoder mig om at være streng, vil jeg være streng, men selvfølgelig altid med måde.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Hr. formand! Jeg sætter derimod pris på Deres generøsitet, fordi vi under forhandlingerne aldrig har mulighed for at tale mere end ét minut, og dette således er endnu en chance for at tale om og drøfte vores stemmeforklaringer, der trods alt vedrører essensen af de betænkninger, vi stemmer om.

Situationen for de europæiske pensionssystemer bliver værre og værre. Vi skal handle nu for at sikre, at mænd og kvinder opnår lige muligheder, så vi både beskytter alle, der vælger at gå på pension i dag, og beskytter alle, der lige er kommet ind på arbejdsmarkedet. I gennemsnit tjener kvinderne i EU stadig 18 % mindre end mændene.

Virkningen af denne lønforskel ses hovedsagelig ved pensionsalderen. Fordi kvinderne har tjent mindre i deres arbejdsliv, får de også en lavere pension. Det betyder, at kvinder i højere grad end mænd rammes af varig fattigdom. Navnlige i krisetider skal vi inddrage ligestillingsperspektivet i alle politikker og indføre nationale foranstaltninger, der aftales og koordineres på europæisk plan.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Hr. formand! Formålet med grønbogen er at indsamle medlemsstaternes synspunkter med hensyn til, hvordan det ønskede mål om tilstrækkelige, stabile og sikre pensioner opnås, idet det i Kommissionens rapport med rette konkluderes,

at der for det første ikke er nogen grund til at harmonisere pensionssystemerne, at medlemsstaterne for det andet skal tilvejebringe forskellige former for udvikling af fremtidige pensioner, og at de først og fremmest skal anerkende en minimumspension for at beskytte befolkningen mod fattigdom. Medlemsstater, som f.eks. Polen, der har gennemført en vanskelig pensionsreform, som har resulteret i budgetunderskud og øget offentlig gæld, bør for det tredje ikke straffes under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Pensionssystemet bør for det fjerde tilskynde til længere arbejdsliv, hvilket er i overensstemmelse med tendensen på arbejdsmarkedet. Konklusionerne er efter min mening i fuld overensstemmelse med Europa 2020-strategien og navnlig med beskæftigelsesstrategien og kampen mod fattigdom og social udstødelse.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Hr. formand! Jeg stemte for denne beslutning, fordi jeg mener, at det kompromis, der er opnået med så stor vanskelighed i vores udvalg, grundlæggende er positivt, idet det er et redskab til at minde medlemsstaterne om, at de skal sikre, at pensionerne er tilstrækkelige, er bæredygtige og kan overføres i hele Europa, i lyset af den betydelige befolkningsaldring.

Jeg har dog tre kritikpunkter, som Kommissionen forhåbentlig vil inddrage i den kommende hvidbog. Det første er den manglende anerkendelse af betydningen af den tredje søjle i pensionssystemerne. For det andet er der ingen fleksibilitetskriterier for kvinder i pensionsalderen, som ikke længere er i beskæftigelse, og der er ingen tilstrækkelig anerkendelse af perioder med pleje, når pensionsalderen fastlægges, selv om forskellen i pensionsindtægt mellem mænd og kvinder som følge af lønforskellen, perioder med pleje og større arbejdsløshed blandt kvinder anerkendes. Dette ville dog være ønskeligt. For det tredje skal de europæiske borgeres ret til et fælles program for velfærdsundervisning og information om deres pensions- og forsikringssituation bekræftes, navnlig for unge og arbejdstagere i hele deres arbejdsliv.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Hr. formand! Det er meget vigtigt, at vi på europæisk plan forsøger at bevæge os hen imod tilstrækkelige, bæredygtige og sikre pensionssystemer. Vi skal naturligvis huske, at der er 27 forskellige medlemsstater i EU. Deres økonomiske situation varierer i mange henseender, og størrelsen af pensionerne varierer betydeligt. Vi skal grundlæggende sikre, at pensionsindtægten er tilstrækkelig i de forskellige medlemsstater.

Jeg er primært bekymret over pensionerne for de unge, som arbejder i de forskellige lande, de forskellige medlemsstater i EU. Hvordan kan vi sikre, at pensioner kan overføres på en mere tilfredsstillende måde fra ét land til et andet og ikke kun fra én pensionsfond til en anden, da der også er store problemer med det? Jeg håber, vi kan opnå fleksibilitet i den forbindelse. Her har vi måske brug for koordinering på tværs af alle EU-lande.

Jeg ved, at pensionsdebatten vil fortsætte. Jeg har for nylig læst, at den forventede levealder for børn født i Finland f.eks. er 100 år i 2010. Hvis vi går ud fra, at de bruger 30 år på at studere og 30 år på arbejde, så vil de være på pension i 40 år. Vi skal derfor bestemt se på systemerne på en ny måde, så vi kan håndtere denne situation på en måde, der er bæredygtig for alle.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Hr. formand! Jeg stemte for betænkningen, selv om den grønne bog, Kommissionen har udarbejdet, er behæftet med visse mangler. Europa 2020-strategien præsenterer os for en drømmefremtid. Grønningen lancerer en drøftelse om den faktiske fremtid, men ignorerer virkeligheden. Et motiv er gennemgående i hele grønningen, nemlig lad de gamle arbejde.

Grøn bogens forfattere forsøger end ikke at finde en løsning på det punkt, hvor livet begynder. De bruger kun ordet "kvinde" seks gange. De bruger ordet "familie" tre gange, og ordet "barn" bruges en enkelt gang. Kommissionen bør derfor udforme sin hvidbog på en betydelig mere omfattende måde, lægge vægt på betydningen af moderskabet og kvinders uformelle arbejde, lytte til "Confederation of Families from all over Europa" og indføre et nyt obligatorisk punkt i alle sine politikker og strategier, nemlig "family mainstreaming".

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hr. formand! Forskellene mellem de forskellige medlemsstaters pensionssystemer er enorme, og det skyldes, at dette område falder og fortsat skal falde inden for medlemsstaternes direkte beføjelser. Visse drøftelser er naturligvis vigtige, fordi EU og medlemsstaterne omgående skal finde en løsning på økonomiske og demografiske udfordringer, som f.eks. prognoserne om, at forholdet mellem indbyggere over 65 år og indbyggere i den arbejdsdygtige alder vil stige til 53 % inden 2060. Samtidig er der kun to arbejdstagere for hver pensionist. I den sammenhæng vil de gennemsnitlige offentlige udgifter til pensioner og udgifter vedrørende aldring naturligvis stige, og det vil blive stadig vanskeligere at sikre tilstrækkelige pensioner. Vi skal derfor opfordre borgere til at komme ud på arbejdsmarkedet, så vi øger beskæftigelsesniveauerne og den økonomiske vækst. Der lægges ikke nok vægt på familiens betydning, som min kollega, fru Záborská, sagde. Der er ingen, som taler om behovet for at få børn med henblik på at forbedre vores pensionssystem.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Hr. formand! Jeg stemte for denne betænkning, fordi det efter min mening er meget vigtigt, at der udvikles tilstrækkelige og bæredygtige europæiske pensionssystemer, navnlig i lyset af de demografiske processer, som Europa oplever, og i lyset af den kendsgerning, at vi har et kontinent med stigende befolkningsaldring og et stigende antal mennesker, der skal understøttes af mindre og mindre.

Jeg vil også sige, at ændringerne, som jeg støtter, herunder at Kommissionen skal nedsætte ekspertgrupper, som skal udvikle projekter med henblik på at støtte de nationale systemer, ikke må få for stor betydning. Pensionspolitik er medlemsstaternes politik, og Kommissionen må ikke udvide sine kompetencer, selv om dens råd altid er nyttige.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Hr. formand! Vi har vedtaget en særdeles vigtig betænkning om pensionssystemerne i Europa. Vi står derfor over for alvorlige demografiske udfordringer. Fødselstallet er meget lavt, den forventede levealder stiger, og de offentlige udgifter stiger på grund af befolkningsaldringen. Forhøjelse af pensionsalderen drøftes i mange lande. Den nuværende økonomiske og demografiske situation tvinger os til at overveje dette nøje.

Den forventede levealder er som sagt stigende. Vi arbejder under bedre forhold, og det betyder, at vi lever længere. Pensionssystemerne hører ind under medlemsstaternes kompetence. Det er dog på tide, at de koordineres på EU-plan, f.eks. med hensyn til gennemførelsen af det indre marked og kravene i stabilitets- og vækstpagten. Udgifterne til pensioner og lægebehandling har stor betydning for de offentlige finansers tilstand i de enkelte medlemsstater. Vi skal opfordre borgerne til at forlænge deres arbejdsliv via forbedrede arbejdsforhold og højere løn.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg hilser denne betænkning velkommen. Den vil forhåbentlig sættes fokus på pensioner på EU-plan.

Det centrale spørgsmål er efter min mening, hvordan medlemsstaterne vil finansiere tilstrækkelige pensioner til deres borgere. Hvilke systemer vil de indføre med en

kombination af de tre søjler med henblik på at sikre, at deres pensionssystemer er bæredygtige?

Der er en gabende kløft mellem de nuværende pensionsydelse og det, der kræves for at yde pensioner på de nuværende niveauer i de næste 40 år. I henhold til beregninger fra et stort forsikringselskab beløber kløften mellem de pensioner – både offentlige og private – vi yder i øjeblikket, og det, der skal bruges for at sikre pensioner på samme niveau om 40 år i EU-27, sig til 1,9 bio. EUR om året. Det er et svimlende tal, og selv om foranstaltninger, som f.eks. længere tid på arbejdsmarkedet og andre initiativer, måske kan hjælpe med at bygge bro over kløften, er der stadig et enormt sort finanspolitisk hul.

Jeg håber, at denne forhandling og Kommissionens efterfølgende hvidbog vil sikre, at vi begynder at behandle dette problem på en mere realistisk måde.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Hr. formand! Jeg stemte med glæde for denne betænkning, fordi det efter min mening er på høje tid, at vi drøfter dette problem i Parlamentet.

Pensionsproblemet er på nuværende tidspunkt uden tvivl en bombe, der kan eksplodere når som helst, og det vil blive værre i fremtiden. Men vi skal udrydde visse handlemåder. I mit land er der f.eks. politikere, som går på pension nu og modtager flere penge i pension, end de tjente, mens de arbejdede. Det giver ingen mening.

Der er desuden pensionister, som får mere i pension, end de fik for 20 år siden, da de havde små børn og dyre huslån.

Disse problemer skal drøftes, og der skal oprettes en stor reserve med henblik på at udbetale pensioner i fremtiden.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Vi kan nu se, hvad der menes med europæisk økonomisk styring, med finanspolitisk føderalisme. Uanset hvad vi ellers siger om EU's ledere, kan vi ikke klandre dem for at mangle ambitioner. Vi kan her se deres tørst efter magt. Frygtelig. Ubønhørlig. Grov og utæmmelig.

Vi taler ikke kun om skatteharmonisering, om en europæisk gældsunion, om automatiske finanspolitiske overførsler. Vi taler også om harmoniseringen af pensioner. Vi taler om harmonisering af lønningerne i den offentlige sektor. Vi taler om hele maskineriet i fælles økonomisk EU-styring.

Jeg er sikker på, at De kan se den logiske fejl her. Det sker som resultat af den monetære unions fiasko. Den europæiske monetære union har ikke fungeret, så lad os derfor gennemføre en europæisk økonomisk og finanspolitisk union. Tættere integration har ikke virket, så lad os derfor indføre endnu mere integration. I processen dømmes vi befolkningen i flere medlemsstater til fattigdom, der kunne forhindres, og udvandring, der kunne forhindres, for at vi kan opretholde vores indbildskhed.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Hr. formand! Det er ganske klart, at vi på tværs af det politiske spektrum alle ønsker tilstrækkelige, bæredygtige og sikre europæiske pensionssystemer. Hvis vi begrænsede os til at sikre, at en arbejdstager i en medlemsstat kan flytte til en anden medlemsstat og tage sin pension med sig, så ville det være en gyldig idé at forfølge.

Vi skal dog være opmærksomme på pensionssystemernes forskellige strukturer i de forskellige medlemsstater. Nogle er mere privatbaserede, mens andre i høj grad er statsfinansierede. Mens vi bevæger os hen imod mere harmoniserede europæiske pensionssystemer, udtrykker mine vælgere bekymring for, at de vil blive tvunget til at redde

underfinansierede eller dårligt forvaltede statslige pensionsfonde, ligesom vi har været nødt til at redde dårligt forvaltede lande og deres statsgæld.

Vi taler om bæredygtige pensioner, men samtidig indfører vi her politikker, som f.eks. direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde, som vil reducere afkastet af opsparing og investeringer for kommende pensionister. Vi skal sikre, at vi udsender et ensartet budskab.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg stemte for Oomen-Ruijten-betænkningen og vil fremhæve to punkter. For det første er det uretfærdigt, at nogle lande i Europa har udbetalt mange pensioner alt for tidligt og derefter skal reddes af andre lande. Denne uretfærdighed kan naturligvis ikke refinansieres via EU. Vi har brug for europæisk koordinering på dette område.

Det andet punkt i denne betænkning, som jeg glæder mig over, er, at den præciserer, at medlemsstaterne selv er ansvarlige for pensionerne i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet. Det er bestemt tilfældet.

Jeg mener derfor, at denne betænkning er et skridt i den rigtige retning, idet vi i Europa på den ene side anerkender, at vores borgere ønsker øget koordinering på det sociale område, fordi de føler sig uretfærdigt behandlet, mens vi på den anden side tydeligt tilkendegiver, hvor hovedansvaret ligger, nemlig hos medlemsstaterne.

Denne betænkning er et skridt i den retning. Vi vil gøre alt, hvad der er muligt, for at sikre, at hvidbogen fortsætter denne indsats.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Hr. formand! Jeg stemte for dette forslag, selv om jeg vil minde alle om, at pensionspolitik ligesom social politik er et nationalt anliggende, og at beslutningskompetencen også skal forblive national. Der er alligevel behov for europæisk samarbejde i tilfælde, hvor borgere, der har arbejdet i andre EU-lande, og som derefter muligvis vender hjem til deres oprindelseslande, modtager pension fra de lande, de har arbejdet i. I dag er dette vanskeligt, og der er visse mangler i systemet. Dette er noget, som EU-medlemsstaterne skal løse. Hvis der er fri bevægelighed for arbejdstagere, skal pensioner også kunne overføres fra land til land.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Det glæder mig, at vi har behandlet denne betænkning, og at vi vedtager den i dag. Jeg stemte også for den. Det glæder mig, at denne betænkning ikke krænker medlemsstaterne, men at den tager hensyn til subsidiaritetsprincippet. Den udstikker retningslinjer i stedet for obligatoriske regler. Det er klart, at betænkningens mål er at sætte nyt skub i konsolideringen af pensionssystemet med fokus på bæredygtighed.

Betænkningen giver medlemsstaterne nye idéer til at håndtere deres egne pensionssystemer, så de bliver mere tilfredsstillende. Flere punkter i betænkningen er blevet håndteret på en positiv måde, herunder mobilitet og overdragelighed, pensionsalder, rammerne for pensionssystemerne og deres relevans i forbindelse med Europa 2020-strategien. Et andet positivt punkt er, at betænkningen omhandler genoplivningen af EU-lovgivning. Jeg støttede Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, fordi den økonomiske krise har vist os, at der er behov for en sådan institution.

Forslag til beslutning B7-0094/2011

Roberta Angelilli (PPE). –(IT) Hr. formand! Jeg besøgte Kroatien flere gange i begyndelsen af 1990'erne under krigen, netop for at levere humanitær bistand, og det er en af grundene til, at Kroatiens tiltræden til EU er så vigtig for mig.

Kroatien har gjort meget. Det har reformeret retsvæsenet og den offentlige forvaltning. Det har bekæmpet korrupsion og organiseret kriminalitet, og det har beskyttet mindretalsrettigheder. Jeg er overbevist om, at Kroatiens tiltrædelse vil opmuntre de andre lande på Vestbalkan til at igangsætte og gennemføre nye demokratiske og gennemsigtige reformer og vil fremme en fremragende naboskabspolitik.

Der er dog stadig meget at gøre med hensyn til den omfattende etniske udrensning blandt den italienske befolkning i årene mellem 1945 og 1948, som de kroatiske myndigheders milits foretog under det tidligere jugoslaviske kommunistregime. Under udrensningen blev mere end 20 000 uskyldige ofre slagtet. Den 10. februar, mindedagen, mindes Italien massakrerne ved Foibe samt de landflygtige borgere fra Istra og Dalmatia – ikke kun for at mindes alle, der blev myrdet så brutalt, men også for at bekræfte rettighederne for de landsforviste, herunder rettighederne til ejendom, der blev beslågt i de pågældende år, og retten til at vende hjem.

Cristian Dan Preda (PPE). –(RO) Hr. formand! Jeg vil her gerne vende tilbage til nogle punkter, jeg rejste i forbindelse med nogle af de ændringsforslag, der blev fremsat sammen med Bernd Posselt, og som blev vedtaget i Udenrigsudvalget. Jeg vil for det første gentage håbet om, at tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien vil blive afsluttet i første halvdel af 2011, som annonceret i det ungarske formandskabs program. Set i dette perspektiv er det en symbolsk handling, fordi den finder sted 20 år efter erklæringen af uafhængigheden af den tidligere jugoslaviske republik. Hvis vi afsluttede forhandlingerne på denne måde, ville det på den anden side sende et meget stærkt budskab til de øvrige Balkanlande på et tidspunkt, hvor EU's tiltrækningskraft tilsyneladende er vigende. Endelig vil jeg fremhæve de kroatiske myndigheders beslutsomhed med hensyn til at bekæmpe korrupsion og organiseret kriminalitet. Dette viser, som vi også har bemærket ved andre lejligheder, at korrupsion ikke er fatalt, hvis der findes politisk vilje.

Philip Claeys (NI). –(NL) Hr. formand! Jeg stemte imod denne betænkning, selv om jeg er tilhænger af Kroatiens tiltrædelse af EU. Mit problem med denne betænkning er, at vi stadig insisterer på, at forhandlingerne skal afsluttes inden for de næste par måneder, selv om den lyder som én lang liste over de nuværende korrupsionsproblemer i Kroatien. Vi burde faktisk tage ved lære af vores tidligere fejl.

I 2007 lod vi Rumænien og Bulgarien tiltræde, selv om vi viste, at de ikke havde opfyldt betingelserne, og at korrupsion var et alvorligt problem. Når vi ved, at der stadig er så mange alvorlige problemer, er det efter min mening forkert og uacceptabelt, at vi nu lægger os fast på en bestemt dato.

Andrzej Grzyb (PPE). –(PL) Hr. formand! I modsætning til hr. Claeys stemte jeg med glæde for denne betænkning om udvidelse og afslutningen af forhandlingerne med Kroatien. Dette er et centralt mål for det ungarske formandskab, som også vil være en stor gevinst for Kroatien og sende et vigtigt budskab til de øvrige lande i region, som håber at kunne tiltræde EU. De få kapitler, der er tilbage, inden forhandlingerne kan afsluttes, bør lukkes inden midten af året. Den vigtigste faktor er her den politiske vilje, der udvises af Kroatien, som har erklæret sin vilje til at gennemføre alle betingelser og kriterier for medlemskab.

Denne politiske vilje vedrører også løsningen af de vanskelige forhold med landets naboer. Alle de lande, der for nylig er blevet medlem af EU, ved, at de sidste forhandlinger er de vanskeligste, fordi de omfatter mange bestemmelser, der gælder for store sociale grupper. Tilfældet med skibsværfterne i Kroatien er et godt eksempel på dette. Jeg ønsker stor beslutsomhed for Kroatien, og det ville glæde mig, hvis tiltrædelsestraktaten blev underskrevet under det polske formandskab.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Hr. formand! Kroatien er et af de lande, der burde have tiltrådt EU for længe siden. Jeg stemte for denne betænkning, og jeg lykønsker ordføreren. Jeg vil gerne takke kommissær Füle for at have beskrevet omdrejningspunktet i den europæiske integrationspolitik, nemlig gensidig loyalitet. Jeg beklager dog, at punktet om religionsfrihed ikke er blevet undersøgt tilstrækkelig grundigt.

Kroatiens tiltrædelse af EU betyder ikke, at den kroatiske befolkning skal opgive sine gamle traditioner. Religion er en af disse, og jeg understreger, at der også i fremtiden skal udvises respekt over for aspekter vedrørende den kroatiske befolknings religionsfrihed. Dette er endnu et eksempel på gensidig loyalitet og rigdommen ved mangfoldighed, der i teorien burde kendetegne EU.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hr. formand! Tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien går nu ind i deres endelige fase. Gennem det sidste år har Kroatien udvist vilje til at fortsætte med de nødvendige reformer, navnlig med vedtagelsen af betydelige ændringer og tillæg til forfatningen, men også med harmoniseringen af lovgivningen til Fællesskabets regelværk, og jeg ønsker nu, at det ungarske formandskab afslutter tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien. Jeg glæder mig over det betydelige fremskridt, der er opnået inden for den offentlige forvaltning, økonomien og retsvæsenet, og det glæder mig, at Kroatien samarbejder aktivt i forbindelse med retsforfølgelsen af krigsforbrydere.

Udbredt korruption er dog fortsat et betydeligt socialt og økonomisk problem, som måske skal løses med hjælp fra EU, så dette negative fænomen ikke overføres til de europæiske strukturer, og jeg tror, at borgerne under folkeafstemningen i Kroatien vil bekræfte den kroatiske stats beslutning om at blive medlem af EU.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Hr. formand! Integrationen af Vestbalkan i EU garanterer, at regionen stabiliseres, og at der sættes skub i dens udvikling. Det land, der er nået længst i denne indsats, er Kroatien. Dets fremskridt på mange områder er opmuntrende, herunder i bekæmpelsen af korruption, men der er samtidig brug for en yderligere indsats, herunder med hensyn til retsvæsenets uafhængighed og øgede effektivitet, reformer af den offentlige forvaltning og konkurrencepolitik. Vi opmuntrer Kroatien til at stå fast i indsatsen for at forsvare mindretallets rettigheder og støtte hjemvendte flygtninge. Et af de problemer, som skal løses af Kroatien, er forbedret samarbejde med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien. Det skal også vedtage og sætte skub i omstrukturings- og privatiseringsplanen for skibsværfter, der er i vanskeligheder. Den største udfordring kan dog vise sig at være det kroatiske samfunds skepsis over for tiltrædelsen af EU. Jeg glæder mig over den aktive rolle, som Kroatien spiller i det regionale samarbejde og det forbedrede samarbejde med nabolandene, og over landets indsats for at skabe forsoning i regionen.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg ser frem til Kroatiens tiltrædelse af EU, navnlig som irsk medlem af Parlamentet. Kroatien og Irland ligner hinanden befolkningsmæssigt – 4,5 mio. indbyggere – og får præcis det samme antal medlemmer af Parlamentet – 12. På et tidspunkt, hvor mange euroskeptikere taler om EU's sprængning og disintegration,

er det ganske paradoksalt, at lande står i kø for at tiltræde EU, herunder Kroatien. De tiltræder ikke uden videre. De tiltræder som resultat af en meget streng tiltrædelsesproces, og Kroatien har gjort betydelige fremskridt i den henseende.

Jeg indrømmer, at der er problemer, navnlig vedrørende retsvæsenet, men jeg er sikker på, at disse problemer vil blive løst til sin tid. Intet land er fejlfrit. Herren sagde selv: "Den af jer, der er uden synd, skal kaste den første sten". Jeg ser frem til, at Kroatien tiltræder EU, og jeg tror, det vil blive et meget godt medlem.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Kroatiens historie er i visse henseender historien om en række politiske unioner forenet af en herskende elite uden befolkningens samtykke: først unionen med Ungarn, derefter unionen med det habsburgske monarki, derefter det kortvarige kongerige af Serbien, Kroatien og Slovenien og dernæst naturligvis Forbundsrepublikken Jugoslavien. Det er derfor en form for fremskridt, at de almindelige borgere i Kroatien får det endelige ord med hensyn til EU-tiltrædelsen. I henhold til den nuværende forfatning skal der afholdes en folkeafstemning senest 30 dage efter indgåelsen af tiltrædelsestraktaten.

Jeg tror, dette kan medføre store reelle tab for Kroatien. Det er et land med en uddannet og arbejdsom arbejdsstyrke, der kunne opnå gode resultater ved at prissætte sig på markedet og udnytte fordelene ved forholdsvis billig eksport, men jeg er demokrat, og hvis Kroatiens befolkning stemmer for EU-tiltrædelse, hvis det er deres vilje, så vil jeg støtte deres bud, når det forelægges Parlamentet.

Jeg spørger blot, hvorfor nogle af de eksisterende medlemsstater ikke hører deres befolkning med hensyn til deres fortsatte medlemskab. I vigtige forfatningsmæssige spørgsmål som dette, forekommer det rigtigt, at de nuværende politikere ikke skal have mulighed for at foretage permanent opgivelse af suveræniteten uden først at spørge dem, de repræsenterer. Vores parlamentarikere ejer ikke vores frihedsrettigheder. De er deres midlertidige og tilfældige vogtere, og hvis de vil fratage Westminster dets beføjelser, burde de være høflige nok til at anmode om vores tilladelse.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Hr. formand! Når jeg drøfter spørgsmålet om udvidelse med mine vælgere, udtrykker mange af dem bekymring over nogle af de tidligere udvidelser. De er bekymrede over visse medlemsstater, der blev optaget, og som efter deres mening ikke havde løst problemer, som f.eks. korrupsion og ejendomsrettigheder. Jeg modtager breve fra vælgere fra medlemsstater, der tiltrådte EU for mange år siden, herunder især indehavere af ejendomsrettigheder i Spanien, idet mange af mine vælgere oplever, at deres ejendomsrettigheder undermineres, og at de ofte mister deres opsparing. Jeg modtager lignende breve fra borgere i Cypern og indehavere af ejendom i Bulgarien.

Lad os så set bort fra det og se på den aktuelle situation i Kroatien. De problemer, borgerne skriver til mig om, handler om pressefrihed, korrupsion og ejendomsrettigheder. Det er vigtigt, at vi ikke kun fejer dem ind under gulvtæppet og siger "tænk ikke på det; det vil løse sig med tiden". Disse lande og nye medlemsstater, der ansøger om optagelse i EU, skal berolige os på disse områder, så vi ikke overtager sådanne problemer, når EU udvides, og så de ikke forårsager problemer for borgerne i EU's nuværende medlemsstater.

Roger Helmer (ECR). – (EN) Hr. formand! Jeg har opholdt mig i Kroatien en del tid, og jeg har også bestræbt mig på at følge udviklingen i landet. Kroatien er et land, der er kendetegnet ved endemisk bestikkelse, korrupsion, pamperi og uforklaret velstand blandt de politiske klasser. Landet mangler den grundlæggende infrastruktur for et frit samfund.

Retsstatsprincippet, ejendomsretten og retslydige kontrakter krænkes alvorligt i Kroatien. Retsvæsenet er fuldstændig låst fast, så borgere og virksomheder i Kroatien ikke effektivt kan påberåbe sig retfærdighed. De kroatiske medier er underlagt censur og intimidering.

Hvis dette land, Kroatien, betragtes som et land, der er værdigt til at tiltræde EU, så må himlen hjælpe os.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning: Marisa Matias (A7-0148/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) I lyset af den alarmerende stigning i antallet af forfalskede lægemidler stemmer jeg for denne betænkning. Det kompromisforslag, der er opnået i serien af treparts møder under det belgiske formandskab, har demonstreret betydningen af at harmonisere sikkerhedsforanstaltningerne, navnlig med hensyn til ikkereceptpligtige lægemidler, og betingelserne vedrørende fjernelse eller erstatning, der foretages af ansvarlige for omemballering, hvilket vil sikre øget gennemsigtighed i sektoren. Gennemførelsen af sanktioner har også forbedret disse foranstaltninger, der er afgørende i kampen mod forfalskede lægemidler inden for den lovlige forsyningskæde.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for denne betænkning, hvori Parlamentet udtrykker sin holdning til direktivet for så vidt angår forhindring af, at lægemidler, som er forfalskede, kommer ind i den lovlige forsyningskæde. Vi skal inddrage de europæiske borgeres bekymringer over kvaliteten og sikkerheden af de lægemidler, de bruger, navnlig fordi eksperterne kan konstatere en alarmerende udvikling: en stærk stigning i toldvæsenets beslaglæggelse af forfalskede lægemidler (en stigning på op til 384 % siden 2005); en tendens hen imod forfalskning af livsvigtige lægemidler, hvilket kan have fatale konsekvenser; øget tilførsel af forfalskede lægemidler til de lovlige forsyningskæder. EU-borgerne skal være meget forsigtige, når de køber lægemidler på internettet, fordi risikoen for at få forfalskede lægemidler her stiger med op til 50 %. Patienterne skal kunne være absolut sikre på, at de lægemidler, de tager, virkelig er de lægemidler, de forventes at være. EU skal derfor reagere hurtigt og konstruktivt over for de nævnte farlige tendenser. Dette direktiv er første skridt i indsatsen for at sikre, at kun kvalitetslægemidler distribueres i EU. For at opnå dette mål er det efter min mening meget vigtigt, at vi indfører strenge kontrolforanstaltninger og fastlægger ansvaret på alle niveauer af fremstilling, distribution og salg. Så vil EU-borgeren føle sig trygge, når de bruger ægte kvalitetslægemidler.

Roberta Angelilli (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg er enig med fru Grossetête, som beklagede, at vi ikke er så krævende med hensyn til lægemidler som med fødevarer. Tallene, som er frigivet af WHO, og som citeres i europæiske undersøgelser, er alarmerende. Forfalskningen af lægemidler stiger konstant. I 2008 alene blev 34 mio. forfalskede lægemidler beslaglagt i EU, og det omfatter ikke onlinemarkedet for disse produkter, hvor det anslås, at 50-90 % af de udbudte lægemidler er forfalskede. Vi taler om handel med ikke kun anabolske steroider, opkvikkende midler, diuretika og hormoner, men også om lægemidler, der bruges til behandling af en række livstruende sygdomme, og som i dette tilfælde sælges frit og til lavere priser, selv om de er receptpligtige.

Streng regulering for at beskytte folkesundheden er efter min mening afgørende – ikke kun i den lovlige forsyningskæde for lægemidler, hvor vi skal indføre anordninger, der kan spore ubrudthed i forbindelse med emballage og virksomme bestanddele med henblik på at fastlægge kilden, og hvor vi skal gennemføre kontroller af produktionssteder i tredjelande, men også på internettet. Vi skal indføre bestemmelser vedrørende onlinesalg, herunder

indførelsen af et EU-certificeringslogo, en central database på nationalt plan, som indeholder alle godkendte detailhandlere, og strenge sanktioner mod personer, der handler med ulovlige produkter.

Elena Oana Antonescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Forfalskede lægemidler er en global risiko. Repræsentanter for Verdenssundhedsorganisationen (WHO) advarer om, at forfalskede produkter langt fra indeholder de virksomme bestanddele, der er anført i indlægssedlen. De er i stedet baseret på stoffer, der er meget giftige for kroppen. De europæiske borgere skal efter min mening oplyses på både europæisk og nationalt plan om de sundhedsrisici, der er forbundet med produkter, som bestilles fra forskellige ukontrollerede websteder eller fra den ulovlige forsyningskæde, idet internettet er en af hovedruterne for tilførslen af forfalskede lægemidler til EU-markedet.

Jeg støtter det nye lovgivningsforslag, fordi det opdaterer de gældende bestemmelser og indfører sikkerhedsforanstaltninger, der garanterer identifikation, ægthed og sporbarhed for lægemidler fra fabrik til forbruger. Derfor stemte jeg for denne betænkning.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for denne vigtige betænkning. Kommissionen bemærker i sin rapport, at antallet af beslaglæggelser af forfalskede lægemidler er stigende, og at der er en tendens til forfalskning af livsvigtige lægemidler til behandling af cancer og hjertesygdomme. Forfalskede lægemidler finder i stigende grad vej til den autoriserede distributionskæde. Dette er en alvorlig trussel mod EU-borgernes sundhed. Forfalskning af lægemidler er en kriminel handling, der forhindrer patienter i at få den nødvendige behandling, og som skader deres helbred med i visse tilfælde døden til følge. Derfor må direktivets første og vigtigste mål være at beskytte folkesundheden og sikre effektiv kvalitetskontrol af importerede lægemidler, da dette er en af hovedkanalerne til at få forfalskede lægemidler ind på det europæiske marked. Det er endvidere afgørende, at der etableres en inspektionsordning og et effektivt system til sporing af forfalskning. Det er afgørende, at vi effektivt regulerer og kontrollerer salget af lægemidler på internettet, da dette er en af hovedkanalerne til at få forfalskede lægemidler ind på det europæiske marked.

George Becali (NI), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, da de europæiske borgere bliver mere og mere bekymrede over lægemiddelkvaliteten og -sikkerheden. Patienterne skal kunne være absolut sikre på, at de lægemidler, de tager, virkelig er de lægemidler, de forventes at være. Anvendelsen af forfalskede lægemidler kan give fejl i behandlingen og være livstruende. Ligesom ordføreren mener jeg, at forfalskning af lægemidler er en kriminel handling, der forhindrer patienter i at få den nødvendige behandling, og som skader deres helbred med i visse tilfælde døden til følge. Derfor må direktivets første og vigtigste mål være at beskytte folkesundheden mod forfalskede lægemidler. Den folkelige bevidsthed omkring farerne ved at købe lægemidler over internettet skal øges. Vi skal garantere patienterne, at de kan genkende websteder, der overholder den relevante lovgivning. Det vil ikke være muligt at forklare offentligheden, hvorfor et direktiv, der sigter på at bekæmpe forfalskning af lægemidler, ikke inddrager internettet, som er den vigtigste indslusningsvej.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Nu hvor befolkningsaldring er en langsigtet demografisk tendens på hele det europæiske kontinent, vil udgifterne til lægemidler helt sikkert stige yderligere i vores lande. Vi skal vurdere indvirkningen af dette og overveje forbruget, men samtidig er det vigtigt, at vi bekæmper den øgede forfalskning af lægemidler. Bortset fra den skadelige finansielle indvirkning på den europæiske forskning er dette et

påtrængende sundhedsproblem for Europa i dag. Parlamentet gjorde det rette ved at tage sagen op.

Sergio Berlato (PPE), *skriftlig. – (IT)* Den aktuelle betænkning om forhindring af, at lægemidler, som er forfalskede med hensyn til identitet, historie eller oprindelse, kommer ind i den lovlige forsyningskæde, fremhæver et vigtigt spørgsmål for de europæiske borgere, nemlig kvaliteten og sikkerheden af de lægemidler, de bruger. Jeg glæder mig derfor over de bestemmelser, der vil gøre det muligt at bekæmpe de forfalskede lægemidler, og som er et nødvendigt skridt for at imødegå denne stigende trussel mod folkesundheden og sikre patienternes sikkerhed.

Efter omkring seks måneders forhandlinger er den aftale, der er opnået mellem Parlamentet og Rådet bestemt en forbedring i forhold til de nuværende regler. Den omhandler mere specifikt salget af lægemidler over internettet, som er den vigtigste indslusningsvej til EU-markedet for forfalskede lægemidler. Onlineapoteker skal have særlig tilladelse til at levere produkter til offentligheden over internettet for at drive virksomhed i medlemsstaterne.

Endelig støtter jeg skærpelsen af sanktionerne, fordi forfalskning af lægemidler efter min mening ikke skal betragtes som en mindre lovovertrædelse – tænk blot på konsekvenserne af forfalskning af livsvigtige lægemidler – men som en kriminel handling, der bringer menneskeliv i fare.

Adam Bielan (ECR), *skriftlig. – (PL)* Sundhed er det vigtigste aktiv i alles liv. Tilgængeligheden af en række forfalskede lægemidler på markedet, navnlig livsvigtige lægemidler, har derfor med rette skabt frygt blandt borgerne. Det enorme og stadig stigende antal forfalskede produkter, der beslaglægges hvert år i EU, vækker bekymring. Vi skal derfor reagere målrettet mod dette fænomen, som ikke er andet end en organiseret kriminel aktivitet. Patienterne skal kunne være absolut sikre på, at de lægemidler, de tager, er ægte.

Derfor er jeg enig med ordføreren i, at beskyttelse mod forfalskede lægemidler skal være direktivets overordnede mål, som vi ikke må fravige. Jeg er helt enig i forslaget om at medtage onlinedistribution af lægemidler i direktivet. I sådanne tilfælde handler patienterne primært på egen hånd, og de kan ikke identificere et forfalsket produkt på baggrund af deres lægelige viden. Reglerne skal være klare, når det drejer sig om et så vigtigt spørgsmål som sundhed. Vi skal udrydde enhver risiko.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *skriftlig. – (LT)* Jeg stemte for denne betænkning, fordi vi skal tage fat om en bekymring, som de europæiske borgere sætter højere og højere på dagsordenen, nemlig kvaliteten og sikkerheden af de lægemidler, de bruger. Data påviser en stærk stigning i toldvæsenets beslaglæggelse af forfalskede lægemidler. I 2006 blev der f.eks. beslaglagt 2,7 mio. lægemidler ved EU's grænser, og i 2007 blev der beslaglagt 2,5 mio. Det var en stigning på 384 % sammenlignet med 2005. I henhold til betænkningen er der en tendens væk fra forfalskning af livsstilsmedicin over til livsvigtige lægemidler, herunder lægemidler til behandling af cancer og hjertesygdomme, psykiatriske lidelser og infektioner. Behandling med sådanne forfalskede lægemidler kan have fatale konsekvenser. Der er desuden en tendens til at sigte på den klassiske forsyningskæde. Udover internettet sigtes der i stigende grad mod den autoriserede distributionskæde. Af de 13 medlemsstater, som havde data, indberettede syv medlemsstater tilfælde af forfalskede lægemidler i den lovlige forsyningskæde. Patienterne skal kunne være absolut sikre på, at de lægemidler, de tager, virkelig er de lægemidler, de forventes at være. Anvendelsen af forfalskede lægemidler kan give fejl i behandlingen og være livstruende. Jeg mener derfor, at beskyttelsen af

folkesundheden mod forfalskede lægemidler bør stå i centrum for direktivet. Dette fokus bør ikke svækkes af yderligere målsætninger.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig. – (RO)* Forfalskning af lægemidler er blevet en indbringende forretning med minimal risiko for retsforfølgelse. Denne situation understreges af den kendsgerning, at toldmyndighederne alene i 2008 beslaglagde mere end 34 mio. forfalskede lægemidler i Europa. EU er ganske vist endnu ikke i samme situation som andre geografiske områder, hvor op til 30 % af lægemidlerne på markedet er forfalskede. EU må dog ikke tillade, at en sådan situation opstår. Det anslås i dag, at 1 % af de solgte lægemidler er forfalskede, men der er alvorlige tegn på, at denne andel er stigende. Det er hensigten, at de nye sikkerhedsforanstaltninger, som Parlamentet har vedtaget, sanktionerne mod producenter af forfalskede lægemidler og kontrolordningerne mellem producenter og forbrugere skal standse væksten af det sorte lægemiddelmarked i EU.

Indførelsen af nye og obligatoriske sikkerhedsforanstaltninger, som regulerer handelen med lægemidler, herunder lægemidler, der sælges via internettet, er et glædeligt skridt. Salg af forfalskede lægemidler er en kriminel handling med alvorlige konsekvenser, der kan ramme et stort antal forbrugere, som i mange tilfælde vælger den nemme mulighed for at bestille lægemidler på internettet, som de ellers ikke kan få adgang til uden recept.

Vito Bonsignore (PPE), *skriftlig. – (IT)* Antallet af forfalskede lægemidler stiger stærkt i alle europæiske lande. Dette bekræftes af nylige undersøgelser, som viser, at der hvert år sælges 1,5 mio. forfalskede pakker i Europa via den lovlige forsyningskæde for lægemidler. Nye undersøgelser viser også en bekymrende stigning i denne praksis, som også omfatter salg af lægemidler via internettet, og som – hvilket er endnu værre – i stigende grad involverer nye livsvigtige lægemidler.

Der skal derfor gennemføres en ny europæisk strategi så hurtigt som muligt, så vi kan bekæmpe denne praksis og beskytte folkesundheden og de europæiske borgere endnu bedre. Jeg stemte derfor for denne betænkning, fordi den sikrer et godt kompromis, som primært har til formål at beskytte patienterne, så de ikke modtager forfalskede lægemidler.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Vi skal handle omgående for at imødegå den alarmerende stigning i antallet af lægemidler, som er forfalskede med hensyn til identitet, historie eller oprindelse. Disse produkter indeholder normalt stoffer af dårlig kvalitet eller forfalskede stoffer, som udgør en alvorlig trussel mod folkesundheden og svækker patienternes tillid til den lovlige forsyningskæde. De kontrolkrav, som lægemiddelproducenter er underlagt, skal intensiveres for at undgå disse risici. Sikkerhedsforanstaltningerne for lægemidler skal harmoniseres i EU og skal gøre det muligt at identificere og ægthedskontrollere hver enkelt pakke. De skal også udpege forfalskede produkter og samtidig sikre, at det indre marked for lægemidler fungerer. Risikovurderingen skal omfatte kriterier, som f.eks. prisen på lægemidler og forfalskede lægemidlers historie i EU og tredjelande, samt indvirkningerne af disse forfalskede lægemidler på folkesundheden, hvad angår den særlige karakter af de pågældende produkter og alvoren af de lidelser, de er beregnet til at behandle. Sikkerhedsforanstaltningerne skal gøre det muligt at kontrollere hver eneste lægemiddelpakke, der leveres, uanset hvilken leveringsmetode der benyttes, herunder fjernsalg.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *skriftlig. – (EL)* Markedsføringen af forfalskede lægemidler er blevet en større trussel mod folkesundheden i de senere år. Der er bekymrende data, som viser, at flere og flere forfalskede lægemidler tilføres den lovlige forsyningskæde ud over internettet.

Jeg stemte for Matias-betænkningen, fordi:

1. Den sætter patientbeskyttelsen i centrum for lovgivningsforslaget, idet den omhandler foranstaltninger, der sikrer adgang til en høj standard for sikker og passende behandling og information.
2. Den omfatter og regulerer onlinesalg af lægemidler, som ikke var omfattet af Kommissionens forslag, selv om mere end 50 % af de lægemidler, der købes på internettet, er forfalskede.
3. Den omhandler sikkerhedsforanstaltninger for receptpligtige og ikkereceptpligtige (sortlistede) lægemidler med henblik på at forhindre, at forfalskede lægemidler kommer ind i den lovlige forsyningskæde.
4. Den kræver fuld sporbarhed for lægemidler og samtidig indfører et tidligt varslingsystem i alle medlemsstater, så lægemidler, der mistænkes for at være farlige, kan tilbagetrækkes.
5. Den betragter forfalskning af lægemidler som organiseret kriminalitet og indfører strenge sanktioner mod lovovertræderne.
6. Den anfører, at eksport af lægemidler fra EU til tredjelande skal opfylde de sikkerhedskriterier, der også gælder for import.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Forfalskningen af lægemidler er organiseret kriminalitet, som bringer menneskers liv i fare på samme måde som narkotikahandel. Alligevel er denne form for kriminalitet hverken reguleret på samme måde eller underlagt samme niveau af sanktioner som narkotikarelateret kriminalitet. Ulovlig fremstilling af lægemidler ved at kopiere eller blot udelade deres virksomme bestanddele kræver ikke omfattende anlæg eller investeringer. Det er nemt at opnå store gevinster. Det anslås, at indtjeningen fra salg af forfalskede lægemidler i 2010 oversteg 50,6 mio. EUR, hvilket er en stigning på 95 % sammenlignet med de anslåede tal fem år tidligere. Denne stigning skyldes primært mangelen på detaljeret lovgivning i visse lande som følge af manglende ressourcer eller manglende vilje til at gennemføre den, og at det fastlagte niveau af sanktioner reelt ikke har en afskrækkende virkning.

Jeg støtter det kompromis, ordføreren har opnået. Det er afbalanceret og har primært til formål at beskytte patienterne. Dette er et skridt i den rigtige retning, selv om det ikke omfatter vigtige spørgsmål, som f.eks. at generiske lægemidler og ikkereceptpligtige lægemidler ikke er omfattet af gennemførelsen af sikkerhedsforanstaltninger.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *skriftlig*. – (RO) På baggrund af de stadig stigende risici for patienter som følge af forfalskede lægemidler skal der omgående indføres midlertidige foranstaltninger, som kan styrke patientsikkerheden. Blandt disse foranstaltninger bør der være krav om, at indehavere af en fremstillingstilladelse, som fjerner eller tildækker synlige sikkerhedsforanstaltninger, der anvendes frivilligt af den oprindelige fremstiller, skal holdes fuldt ansvarlige i tilfælde af, at forfalskninger kommer ind i forsyningskæden som følge af deres handlinger.

Anne Delvaux (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for denne betænkning, fordi den har til formål på EU-plan at bekæmpe forfalskede lægemidler i den lovlige forsyningskæde uden at hæmme gennemførelsen af det indre marked for lægemidler. Det søger den f.eks. at gøre ved at indføre forpligtelser for aktører i distributionskæden, ved at forbyde, at aktører mellem den oprindelige producent og den endelige aktør i distributionskæden (generelt apotekeren) eller slutbrugeren (lægen/patienten) manipulerer (dvs. fjerner, ændrer eller

tildækker) sikkerhedsfunktionerne på emballagen, og ved at indføre strengere kriterier ved import af virksomme lægemiddelbestanddele fra tredjelande og produktkontrol.

Diane Dodds (NI), *skriftlig*. – (EN) Kvaliteten af lægemidler er afgørende for sikkerheden og for at give forbrugerne fred i sindet. Vores vælgeres sundhed trues tydeligvis i stigende grad af disse produkter, som oversvømmer markedet, navnlig fordi forfalskningerne hele tiden bliver mere og mere avancerede. Dette er en folkesundhedsmæssig krise på globalt plan. Det anslås i dag, at måske 15 % af det globale udbud af lægemidler er forfalsket, og det anslås, at mere end 30 % af de lægemidler, der sælges i udviklingslande, er forfalskede. Borgerne skal være 100 % sikre på, at de produkter, de bruger, er sikre og egnede til formålet. Brugen af forfalskede lægemidler kan have alvorlige konsekvenser for en patients sundhed og kan medføre dødsfald. Det er afgørende med en omfattende strategi for løsningen af dette problem, både på nationalt og internationalt plan, så vi kan opretholde høje standarder for folkesundhed og sikkerhed.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om forfalskede lægemidler, som omfatter foranstaltninger, der har til formål at bekæmpe den alarmerende stigning i antallet af forfalskede lægemidler i EU, herunder f.eks. sikkerhedsforanstaltninger til bekræftelse af produktets ægthed gennem hele forsyningskæden, for at beskytte patientsikkerheden og folkesundheden. Det glæder mig, at Parlamentet har besluttet at håndhæve disse sikkerhedsforanstaltninger ikke kun i den traditionelle forsyningskæde, men også for salg via internettet, som er den primære indslusningsvej for forfalskede lægemidler. Det glæder mig, at Parlamentet fremhæver behovet for at kontrollere lægemidler, der kommer ind i og forlader EU, og planlægger at indføre strenge sanktioner, da disse lovovertrædelser bringer liv i fare.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Forbrugersikkerhed er efter min mening afgørende, navnlig når de pågældende forbrugere også er patienter, der søger at blive helbredt – eller i det mindste opnå en væsentlig forbedring af deres sundhed – med de lægemidler, de tager. Forbrugersikkerhed er endnu vigtigere, når den har til formål at sikre ægtheden af lægemidler, der sælges på det åbne marked, uanset om det sker via traditionelle kanaler eller over internettet.

Jeg finder det derfor afgørende, at der vedtages meget klare bestemmelser vedrørende forfalskning af lægemidler, da dette vinder stigende udbredelse i hele Europa og resten af verden, og da det har ødelæggende konsekvenser for forbrugernes tillid, virksomhederne og – endnu værre – sundheden for patienter, der tager forfalskede lægemidler.

Jeg støtter derfor denne betænkning og lykønsker fru Matias med hendes arbejde og de kompromisser, hun har opnået.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den skjulte handel med lægemidler er allerede blevet sammenlignet med ulovlig våbenhandel og narkotikahandel. Det er en plage, der påvirker millioner af mennesker i verden, og som er et mareridt for alle, der er ansvarlige for folkesundheden. En person, der er syg, ofte kronisk eller uhelbredeligt, risikerer at tage lægemidler, der er uskadelige og uden virkning, eller endda at tage lægemidler, der er skadelige. Vi ved, at et stigende antal uægte eller forfalskede lægemidler er i omløb, og at det drejer sig om millioner. Det er afgørende, at vi bekæmper organiseret kriminalitet og grænseoverskridende handel og sætter en stopper for parallelle markedsføringskanaler, f.eks. via internettet. Jeg glæder mig derfor over vedtagelsen af forsejlet emballage og indførelsen af et tidligt varslingsystem.

Jeg glæder mig over vedtagelsen af Parlamentets og Rådets direktiv, som vil forhindre, at forfalskede og/eller uægte lægemidler indføres i EU, ved at spore hele produktcyklussen, og som vil forstærke beskyttelsen af folkesundheden ved at forbedre kvaliteten og sikkerheden af de anvendte lægemidler. Endelig vil jeg lykønske ordføreren, min landsmand, fru Matias, med hendes arbejde.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Dette er et problem med alvorlige konsekvenser for folkesundheden og medlemsstaternes økonomier. Forfalskningen af lægemidler og det alarmerende antal, der tilføres den lovlige forsyningskæde, er bekymrende problemer, som skal behandles og løses effektivt. Vi må ikke glemme, at lægemidler kun forfalskes og sælges illegalt, fordi økonomiske incitamenter tilskynder til dette. Hvis der findes generiske lægemidler til priser, som borgerne har råd til, bliver forfalskning mindre profitabel. Betænkningen omhandler det relevante problem med salg via internettet, som er en del af den lovlige forsyningskæde. Den henviser til vigtigheden af at øge den folkelige bevidsthed omkring farerne ved at købe lægemidler på denne måde. Vi fremhæver betydningen af at styrke samarbejdet og koordineringen mellem kompetente nationale myndigheder, Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) og andre internationale organer med henblik på at udveksle information, sikre øget viden og forståelse af problemet og på den måde styrke bekæmpelsen.

Vi skal huske, at et sådant samarbejde også skal fokusere på andre områder, f.eks. lægemiddelovervågning. Der kræves øget gennemsigtighed af de eksisterende europæiske strukturer, f.eks. EMA, med hensyn til de undersøgelser, de gennemfører, og deres aktiviteter. Det opnåede kompromis er efter vores mening et positivt skridt i denne vigtige kamp mod dette problem.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *skriftlig*. – (GA) Kvaliteten og sikkerheden af lægemidler, der sælges til den irske befolkning, er af stor betydning. Jeg glæder mig over dette forslag, som har til formål at forhindre forfalskede lægemidler. Dette er en vigtig og nødvendig foranstaltning.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Vi stemte for Matias-betænkningen om forfalskede lægemidler. Dette er bestemt et problem for folkesundheden og sikkerheden i Europa uden grænser, hvor de værste forfalskede varer eller blot varer af ringe kvalitet kan cirkulere frit. Der er dog ingen garanti for, at EU er i den bedste position til at løse ethvert problem, der opstår. EU kan endda være årsagen til dem, f.eks. med direktivet om traditionelle plantelægemidler fra 2004 koblet sammen med forordningen om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer fra 2006. I henhold til førstnævnte skal produkter registreres hos Det Europæiske Lægemiddelagentur, en procedure, der er så kompleks og dyr, at kun 200 plantelægemidler var blevet registreret ved udgangen af 2010. Den anden giver Den Europæiske Fødevarer- og Fødevarer Sikkerhedsautoritet beføjelser til at godkende eller afvise ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, herunder planter, en godkendelse, den giver så sjældent og på så vilkårlige betingelser, at det endda har stødt Kommissionen. Resultatet er, at den europæiske lovgivning favoriserer kemiske lægemidler og farmaceutiske laboratorier. Ønsker man at udrydde sektoren for naturmedicin? Hvem eller hvad vil det gavne? Ikke nødvendigvis de europæiske borgers sundhed.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Forfalskede lægemidler tegner sig nu for 10 % af de lægemidler, der sælges i verden, og Europa er på ingen måde sikret mod denne plage, der endvidere udvikler sig på en bekymrende måde. Det glæder mig derfor, at Parlamentet har godkendt denne tekst, da vi i Parlamentet har kæmpet for at forbedre Kommissionens

indledende forslag, hvori lægemiddelindustriens konkurrenceevne blev prioriteret frem for de europæiske borgeres sundhed og sikkerhed. Denne nye tekst omhandler derfor også onlinesalg af lægemidler, der skal reguleres og kontrolleres mere effektivt af hensyn til alle.

Salvatore Iacolino (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg er enig med Matias-betænkningens krav om, at patienterne skal kunne være absolut sikre med hensyn til kvaliteten af de lægemidler, de tager. Undersøgelser viser tydeligt, at brugen af forfalskede lægemidler er så farlig for patienter, at deres liv bringes i fare. Forfalskning bør derfor betragtes som en kriminel handling, som kræver, at EU indtager en fast holdning.

Derfor støtter jeg punkterne i betænkningen, nemlig at der er behov for klare definitioner ikke alene for anvendelsesområdet, men også for de forskellige aktører i forsyningskæden, for at præcisere deres roller og ansvar; at sanktioner mindst skal ligge på samme niveau som dem, der typisk anvendes for ulovlige aktiviteter knyttet til narkotika; og at der skal være øget gennemsigtighed og regulering af salget via internettet, så forbrugerne kan skelne mellem illegale aktører og onlineapoteker.

Aktivt samarbejde mellem forskellige nationale og internationale agenturer er i dag mere end nogensinde afgørende for at etablere et mere effektivt system til bekæmpelse af lægemiddelforfalskning. Et sådant system kan sikre effektiv overvågning ikke kun af lægemiddelforfalskningen i EU, men også af forfalskede lægemidler, der eksporteres til tredjelande, og hvis antal fortsætter med at stige. Det grundlæggende princip bør i alle tilfælde være patienternes velfærd.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for denne betænkning, fordi vi skal tage fat om en bekymring, som de europæiske borgere sætter højere og højere på dagsordenen, nemlig kvaliteten og sikkerheden af de lægemidler, de bruger. Det anslås, at 1 % af de lægemidler, der i dag sælges til de europæiske borgere gennem den lovlige forsyningskæde, er falske. I andre dele af verden er mere end 30 % af lægemidlerne falske. Flere og flere nye og livsvigtige lægemidler forfalskes. Det er velkendt, at internettet er en af hovedkanalerne til at få forfalskede lægemidler ind på det europæiske marked. Lægemidler, der købes via internettet fra websteder, som skjuler deres faktiske fysiske adresse, anslås at være forfalskede i mere end 50 % af tilfældene. Folk, der søger efter billigere medicin på internettet, indfanges ofte af svindlere, der sælger forfalskede lægemidler med sundhedsfarlige bestanddele. Mange forfalskede lægemidler kommer ind i forsyningskæden under omemballering. Vi har i alt for lang tid manglet effektive foranstaltninger mod uærlige omemballeringsfirmaer og svindlere, der huserer på det udbredte internet, mens stadig flere mennesker køber lægemidler fra utroværdige websteder, der bringer deres sundhed eller endda liv i fare. Det glæder mig, at der er fastsat sanktioner mod forfalskere og foranstaltninger, der kan sikre strengere kontrol. Registrerede apoteker i lande, hvor salg af lægemidler via internettet er tilladt, skal have en særlig tilladelse. Deres websteder skal have et europæisk logo og være anført i den europæiske database. Patienterne skal kunne være absolut sikre på, at de lægemidler, de tager, virkelig er de lægemidler, de forventes at være. Beskyttelsen af folkesundheden mod forfalskede lægemidler bør stå i centrum for direktivet.

Peter Jahr (PPE), *skriftlig*. – (DE) Det glæder mig, at Parlamentet og Rådet er nået frem til et kompromis vedrørende problemet med forfalskede lægemidler. Dette er særlig vigtigt, fordi forfalskningen af lægemidler nu er blevet et meget alvorligt problem, der har bredt sig til at omfatte livsvigtige præparater. Med de vedtagne foranstaltninger tager vi et vigtigt skridt i den rigtige retning uden overdrevent bureaukrati. Der indføres først og fremmest

nye sikkerhedsforanstaltninger for emballagen, og overvågningen af distributionskanalerne forbedres. På den måde opnår vi større sikkerhed for patienterne – hvilket var bydende nødvendigt i lyset af omfanget af lægemiddelforfalskning – uden at indføre omfattende byrder for de involverede parter.

Jaroslaw Kalinowski (PPE), *skriftlig*. – (PL) Vi tager medicin for at lindre smerte, mindske symptomer på sygdomme eller redde vores liv. Det sker ofte, at vi bruger mange penge på medicin – i mange tilfælde endda den største del af vores indkomst. Derfor forfalsker uærlige mennesker uden moralske principper lægemidler. Nogle gange dør en patient desværre, fordi han eller hun har taget sådanne lægemidler. Vi skal derfor intensivere forholdsreglerne med hensyn til import af lægemidler fra tredjelande, begrænse salget af lægemidler over internettet til et minimum, igangsætte en kampagne for at øge patienternes bevidsthed om risiciene ved at tage ikkegodkendte forfalskede lægemidler og en kampagne, der oplyser forbrugerne om eksistensen af forfalskede lægemidler på markedet. Jeg er enig med ordføreren i, at beskyttelse af ophavsrettigheder ikke er en prioritet her. Det vigtigste aspekt er menneskers sundhed og liv, og det er vores pligt at gøre alt, hvad der er muligt for at beskytte dem.

Constance Le Grip (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for direktivet om bekæmpelse af forfalskede lægemidler. I lyset af det antal forfalskede lægemidler, der beslaglægges i EU (mere end 34 mio. forfalskede piller blev konfiskeret i 2008), er det på høje tid, at EU opretter et effektivt sporingsystem med henblik på at garantere oprindelsen og kvaliteten af lægemidler i EU. Dette er så meget desto mere nødvendigt, eftersom de forfalskede lægemidler udgør en reel risiko for europæernes sundhed på grund af de stoffer – nogle gange giftige stoffer – de kan indeholde. De nye foranstaltninger, dvs. elektroniske serienumre på emballagen for receptpligtige lægemidler, så de kan spores fra producent til patient, begrænsning af håndteringen i omemballeringsfaserne og øget kontrol med producenter og grossister, er et konkret skridt fremad, der vil forbedre sikkerheden for befolkningen og patienterne i Europa.

Endelig vil jeg fremhæve det fremskridt, der opnås i denne tekst, med hensyn til onlinesalg af lægemidler. Det anslås, at 50 % af de lægemidler, der købes via internettet, er forfalskede, og derfor indføres der ved denne tekst et fælles logo, som gør det muligt at identificere lovlige onlineapoteker. Det er dog stadig op til borgerne i Europa at udvise årvågenhed, når de foretager sådanne køb på internettet.

Petru Constantin Luhan (PPE), *skriftlig*. – (RO) Forfalskede lægemidler udgør en reel trussel mod hele lægemiddelsystemet i Europa, idet de – i tillæg til den fare, patienterne udsættes for ved at tage sådanne produkter – underminerer offentlighedens tillid til kvaliteten af de lægemidler, der sælges på apoteker. Antallet af forfalskede lægemidler stiger stærkt i EU. De kan indeholde ringere eller forfalskede bestanddele, eller de indeholder slet ingen, eller deres dosering kan være forkert. Selv om omfanget af dette problem stadig er relativt beskeden i Europa, i modsætning til andre regioner, stemte jeg for denne betænkning, da der efter min mening er en række faktorer, som underbygger behovet for omgående at gennemføre foranstaltninger på EU-plan. Det nye direktiv omfatter sanktioner mod producenter af forfalskede lægemidler, forbedrede sikkerhedsforanstaltninger og en kontrolordning, der har til formål at forhindre, at farlige lægemidler kommer ind i det europæiske marked.

Et opmuntrende aspekt er, at det er lykkedes for Parlamentet at udvide Kommissionens forslag med reguleringen af salget af lægemidler over internettet, som er den vigtigste indslusningsvej til EU-markedet for forfalskede lægemidler.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *skriftlig*. – (PL) I dagens afstemning stemte jeg for betænkningen af fru Matias om forfalskede lægemidler. Det dokument, vi har vedtaget i dag, vil reducere det stigende problem med forfalskede lægemidler og indføre en effektiv ordning for overvågning af det europæiske marked fra producent til patient. Jeg er overbevist om, at koordinering mellem de forskellige nationale og internationale organer er påkrævet, og at vi styrker dette samarbejde ved at godkende betænkningen. Problemet med forfalskede lægemidler i Europa er et alvorligt problem, og Parlamentet sender med vedtagelsen af denne betænkning et klart signal til Kommissionen om, at dette problem kun kan bekæmpes gennem effektivt samarbejde og effektiv håndhævelse af sanktioner.

David Martin (S&D), *skriftlig*. – (EN) Forfalskede lægemidler er allerede et udbredt problem i udviklingslandene, hvor 20-30 % af lægemidlerne på markedet er falske. De findes nu i stigende grad i EU. Det anslås, at omkring 1 % af de lægemidler, der sælges i Europa, er forfalskede. Ved denne nye aftale, som jeg tilslutter mig, indføres der obligatoriske sikkerhedsforanstaltninger, som f.eks. forseglinger og serienummer for receptpligtige lægemidler. Det vil gøre det muligt at spore dem. Generiske lægemidler er ikke omfattet af kravene, medmindre der er særlig risiko for, at et bestemt produkt forfalskes.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *skriftlig*. – (CS) Udkastet til betænkningen fortsætter effektivt det arbejde, der blev udført i den foregående valgperiode. I Kommissionens forslag gives der ikke specifikke definitioner trods de mange henstillinger. En sådan tilgang kan resultere i ufuldstændig eller uigennemførlig beskyttelse af patienter, der bruger lægemidler. Derfor glæder jeg mig over ændringsforslag 120, som gør Kommissionens forslag langt mindre tvetydigt. Særlig nyttig er definitionen af et forfalsket lægemiddel. Den foreslåede tekst vedrørende "forsyningskæder" er også fremragende og vil styrke patienternes ret til beskyttelse, hvis den vedtages. Jeg mener, at det er nødvendigt at gennemføre betragtning 5c til ændringsforslag 120, som omhandler håndhævelse og overvågning af overholdelsen af EU's regler. Ændringsforslaget bringer EU's bestemmelser i overensstemmelse med EU-Domstolens afgørelser. I den sammenhæng giver den foreslåede tekst også medlemsstaterne mulighed for selv at træffe foranstaltninger for at sikre øget forbrugerbeskyttelse.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) I sine ændringsforslag kræver Parlamentet ikke, at sikkerhedsforanstaltningerne udvides til at omfatte håndkøbsmedicin. Men vores medborgere køber store mængder af sådanne lægemidler. Deres sundhed er derfor i fare. Parlamentet kræver heller ikke, at Det Europæiske Lægemiddelagentur tilvejebringer fuldstændighed gennemsigtighed med hensyn til agenturets forskning og dets medarbejders samarbejde med medicinalindustrien. Dette er dog nødvendigt. Det viser den skandaløse sag med benfluorex, som kendes under navnet Mediator i Frankrig. De fremsatte ændringsforslag går dog i den rigtige retning, navnlig ændringsforslagene vedrørende den offentlige godkendelse af websteder på internettet og sanktioner. Jeg stemmer derfor for denne betænkning.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Eftersom dette er et meget alvorligt problem, der bringer folkesundheden i EU i fare, er gennemførelsen af nye regler efter min mening nøglen til at beskytte patienter mod forfalskede lægemidler. Derfor indgav jeg den 23. april 2010 en forespørgsel til Kommissionen vedrørende en fælles operation, den såkaldte "Medi-Fake",

som involverede de 27 medlemsstater, og hvor der blev beslåglagt 34 mio. forfalskede tabletter på kun to måneder.

Jeg har derfor altid støttet strenge foranstaltninger til bekæmpelse af denne situation for at standse en handel, der sikrer en indtjening på 45 mia. EUR til kriminelle netværk. Derfor stemte jeg, som jeg gjorde.

Willy Meyer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (ES) Jeg stemte for den lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår forhindring af, at lægemidler, som er forfalskede med hensyn til identitet, historie eller oprindelse, kommer ind i den lovlige forsyningskæde, da den efter min mening styrker foranstaltningerne mod forfalskede lægemidler og deres distribution og derfor forbedrer beskyttelsen af borgerne. Det er endvidere positivt, at Parlamentets holdning forstærker gennemsigtigheden og retten til information som en metode til at forhindre denne ulovlige aktivitet. Det er efter min mening vigtigt, at den fokuserer på forbedringen af forebyggende foranstaltninger med hensyn til leveringen af forfalskede lægemidler via internettet. Jeg støtter intensiveringen af den retlige kamp mod distributionen af disse lægemidler via internettet, da de fleste forfalskede lægemidler kommer ind på det europæiske marked ad denne vej. Jeg stemte for teksten, da ændringsforslagene i betydelig grad forbedrer den tekst, Kommissionen har fremlagt, da de styrker kontrolforanstaltningerne, øger gennemsigtigheden, forbedrer adgangen til information og derfor muliggør øget beskyttelse af borgerne.

Louis Michel (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Præsident Jacques Chirac sagde, at den mest utålelige ulighed var ulighed med hensyn til sundhed. Derfor stemte jeg for denne betænkning, der fokuserer på sundhed og dermed beskyttelsen af forbrugerne. Forfalskede lægemidler er en plage, der længe er blevet overset. Udviklingslandene er et indlysende mål, fordi prisen på lovlige lægemidler ofte overstiger de flestes økonomiske formåen, og kontrolforanstaltningerne næsten ikke fungerer eller er ikkeeksisterende, men vi kan nu konstatere, at flere og flere forfalskede lægemidler kommer ind i EU, navnlig via internettet. Dette udgør en stadig større trussel mod folkesundheden og sikkerheden generelt, og det findes i hele verden.

EU skal forblive årvågent og ihærdigt føre en målrettet politik mod denne uacceptable korrupsion. Det er i øjeblikket vanskeligt at sætte tal på dens økonomiske konsekvenser, da produktionen er blevet mere industrialiseret. Dette er et moralsk og etisk problem, der underminerer sundhedssystemernes troværdighed og effektivitet. Kampen mod forfalskede lægemidler skal derfor appellere til de politiske leders samvittighed i hele verden.

Alexander Mirsky (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg støtter fuldt ud Marisa Matias' betænkning. Jeg mener dog, at de foranstaltninger, der er omhandlet i betænkningen, er utilstrækkelige. Vi skal udarbejde en pakke af foranstaltninger, som dækker ansvaret for distribution, formidling, produktion og salg af forfalskede lægemidler, og gøre denne pakke obligatorisk i alle EU-medlemsstater. Foranstaltningerne skal omfatte inddragelse af licenser fra leverandører og distributører af forfalskede lægemidler, maksimumsbøder og strafferetligt ansvar for alle med tilknytning til ulovlige aktiviteter vedrørende handel med lægemidler. De skyldiges ansvar skal svare til det ansvar, der tillægges narkotikahandlere. Kun på den måde kan vi stoppe distributionen af forfalskede produkter og lukke det sorte marked for lægemidler.

Andreas Mølzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Befolkningens sundhed er samfundets største aktiv, og vi skal bruge alle midler til at fremme og beskytte den. Den øgede udbredelse af

forfalskede lægemidler udsætter flere og flere patienter, herunder i Europa, for uoverskuelige risici, der endda kan betyde, at de mister livet. Jeg stemte dog mod betænkningen, fordi de foreslåede foranstaltninger, navnlig importkontrollen, efter min mening ikke er tilstrækkelig vidtrækkende.

Rolandas Paksas (EFD), skriftlig. – (LT) Jeg stemte for denne beslutning, fordi forfalskning af lægemidler er et betydeligt problem i hele EU. Vi skal derfor iværksætte radikale foranstaltninger for at sikre, at forfalskede lægemidler, der kan have negative konsekvenser for menneskers sundhed eller endda liv, ikke kommer ind på markedet. Vi skal sikre, at kun sikre og effektive lægemidler når forbrugerne, og vi skal forhindre, at kriminelle bander tjener penge på forfalskede lægemidler. Vi skal på enhver måde arbejde for at sikre, at der indføres et strengt mærkningssystem i EU for receptpligtig medicin, herunder sikkerhedsetiketter, der identificerer producenten og leverandøren. Der skal efter min mening være strengere sanktioner mod lægemiddelforfalskere, og kontrolforanstaltningerne skal fungere effektivt på tværs af hele EU, herunder i hver kæde i forsyningskæden for lægemidler. Der skal udvises særlig opmærksomhed og indføres særlige sikkerhedsforanstaltninger for salget af lægemidler via internettet, så der indføres strenge godkendelses-, overvågnings- og kontrolsystemer. Hver enkelt medlemsstat skal indføre alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre effektiv gennemførelse af en ordning, der tidligt advarer offentligheden om farlige forfalskede lægemidler eller lægemidler af ringe kvalitet, eller endda giver mulighed for at fjerne sådanne lægemidler fra markedet.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), skriftlig. – (PT) Denne betænkning er baseret på Kommissionens forslag, der har til formål at forhindre, at forfalskede lægemidler tilføres forsyningskæden, og henleder opmærksomheden på et problem, der vækker stigende bekymring blandt europæerne, nemlig kvaliteten og sikkerheden af de lægemidler, de bruger. Vi bør fremhæve den positive effekt af dette forslag, som fremmer en debat om et vigtigt emne med det endelige mål at bekæmpe forfalskede lægemidler. Forfalskning af lægemidler er faktisk en kriminel handling, der forhindrer patienter i at få den nødvendige behandling, og som skader deres helbred med i visse tilfælde døden til følge. Direktivets første og vigtigste mål må være at beskytte folkesundheden, som ordføreren med rette påpeger. Dette mål skal afspejles i direktivets retlige grundlag. Efter min mening er det også afgørende, at vi sikrer distributionsnettet for lægemidler, så der fastlægges klare og præcise definitioner – ikke kun med hensyn til direktivets anvendelse, men også med hensyn til rollerne og ansvarsområderne for de forskellige parter i forsyningskæden, dvs. detailhandlere, distributører og formidlere. Jeg stemte for, da det efter min mening er afgørende, at vi fremmer lovgivning om dette med henblik på at håndtere denne voksende trussel mod sundheden og forbedre patientsikkerheden.

Rovana Plumb (S&D), skriftlig. – (EN) Der sker en alarmerende stigning i EU i antallet af lægemidler, som er forfalskede med hensyn til identitet, historie eller oprindelse. Direktivet indfører obligatoriske sikkerhedsforanstaltninger for alle receptpligtige lægemidler og et hurtigt varslingsystem, harmoniserede sikkerhedsforanstaltninger for at efterprøve ægtheden og identificere individuelle pakninger og mulighed for at fastslå, og pakningen er ubrudt for receptpligtige lægemidler (med mulighed for at udelukke visse produkter efter en risikovurdering). Der indføres ingen sikkerhedsforanstaltninger for ikkereceptpligtige lægemidler, medmindre en risikovurdering påviser en risiko for forfalskning og dermed en trussel mod folkesundheden). Der indføres sporbarhed i form af en entydig identifikator for sikkerhedsforanstaltningerne (f.eks. et serienummer), som gør det muligt at efterprøve ægtheden af produktet og de individuelle pakninger i hele

forsyningskæden til apoteksniveau. Medlemsstaterne skal desuden etablere systemer, der kan forhindre, at mistænkte produkter når brugerne. Med hensyn til internetsalg fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om leveringen af lægemidler til offentligheden. Der sikres øget gennemsigtighed med hensyn til engrosdistributører, og der indføres sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser.

Frédérique Ries (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Efter mærkevarer og cigaretter har forfalskning nu bredt sig til lægemiddelmarkedet, og de 7 mio. lægemidler, der beslaglægges hvert år, udgør 5 % af alle forfalskninger. Udfordringen for de europæiske myndigheder, både domstolene og toldvæsenet, er enorm. De skal spore oprindelsen og standse denne handel, der bringer millioner af menneskeliv i fare over hele verden. Jeg glæder mig derfor over den aftale, der er opnået mellem Parlamentet og Rådet, om at gennemføre en fælles retlig ramme i de 27 medlemsstater for at begrænse risikoen for forfalskede lægemidler. Af de vigtigste fremskridt vil jeg nævne princippet om overført ansvar, som dækker alle aktører i kæden – indehavere af en fremstillingstilladelse, grossister og formidlere osv., den obligatoriske anvendelse af sikkerhedsforanstaltninger på pakninger med receptpligtig medicin (serienummer eller forsegling), indførelsen af strengere regler for kontroller gennemført i samarbejde med Det Europæiske Lægemiddelagentur og udformningen af en liste over enheder med tilladelse til fjernsalg af produkter.

Endelig er dette en vigtig lovgivningstekst. Der er endvidere behov for øget internationalt samarbejde og cyberkontrol for at udrydde forfalskede Viagra-piller, slankemidler, hudcremer osv., som kan købes med ét klik med musen.

Crescenzo Rivellini (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg vil gerne lykønske fru Matias med hendes enestående arbejde. Forfalskede lægemidler er "skjulte dræbere", selv om de ikke har nogen virkning, fordi de indeholder giftige stoffer, der kan skade eller endda dræbe dem, der tager dem. Manglen på en rammelov tilskynder til forfalskning, som er en organiseret kriminel handling.

Vi har oplevet en uforholdsmæssig vækst i denne kriminelle aktivitet, idet antallet af beslaglæggelser af forfalskede lægemidler er steget med 400 % siden 2005. Det anslås, at 1 % af de lægemidler, der i dag sælges til de europæiske borgere gennem den lovlige forsyningskæde, er forfalskede, og at dette tal er stigende. I andre dele af verden er mere end 30 % af lægemidlerne falske. Endvidere forfalskes flere og flere nye og livsvigtige lægemidler.

Vi har derfor i dag godkendt en ny retsakt, der forhindrer tilførslen af forfalskede lægemidler til den lovlige forsyningskæde og beskytter patienternes sikkerhed. Lovgivningen omfatter også internetsalg og indfører nye sikkerheds- og sporingsforanstaltninger samt sanktioner mod forfalskere for at forhindre salget af forfalskede lægemidler til EU-borgere.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) For bedre at kunne sikre distributionsnettet for lægemidler er det afgørende, at vi har klare definitioner af både omfanget og de forskellige aktører i forsyningskæden. Hvad er et forfalsket lægemiddel? Hvad er en virksom bestanddel eller et hjælpestof? Kommissionens forslag sikrer ikke den nødvendige klarhed. Det samme gælder definitionerne af de forskellige aktører i forsyningskæden og præciseringen af deres roller og ansvar. De er vigtigt, at der skelnes mellem de aktører, der allerede er formelt anerkendt – og hvis rolle vurderes at være pålidelig – og de aktører, der er uden for denne kategori, selv om de er relevante for distributionskædens pålidelighed.

Det er derfor vigtigt, at der skelnes mellem forhandlere og formidlere, og at deres roller og ansvar afklares. Det samme gælder for andre aktører, som f.eks. transportører eller parallelforhandlere. Direktivet skal forhindre forvirring og må ikke levne plads til "gråzoner". Det skal klart identificere de aktører, der kan handle inden for dette område og under hvilke betingelser. Klarere definitioner vil resultere i enklere gennemførelse.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *skriftlig*. – (EN) Mulighederne for at sælge forfalskede lægemidler er vokset dramatisk i de senere år. Den stadig stigende risiko for, at disse lægemidler kommer ind i forsyningskæden, betyder, at lovgivningen skal ajourføres omgående. Navnlig regulering af salget på internettet er vanskelig og kan kun håndteres effektivt på internationalt plan. Dette spørgsmål var ikke omhandlet i Kommissionens forslag, og arbejdet i Udvalget om Miljø har derfor forbedret det betydeligt ved at tilføje vigtige sikkerhedsforanstaltninger for forbrugere, der køber lægemidler på internettet. Men internettets karakter betyder, at vi ikke kan udrydde risikoen. Forbrugernes bevidsthed om denne risiko skal øges, og jeg glæder mig over medtagelsen af oplysningskampagner for offentligheden, som er en del af kompromisaftalen. Kommissionen befinder sig i en unik position med hensyn til at koordinere oplysningskampagner for offentligheden og skal sikre, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser i den henseende.

Bart Staes (Verts/ALE), *skriftlig*. – (NL) Der er sket en alarmerende stigning i antallet af forfalskede lægemidler i EU. De kan indeholde stoffer af ringe kvalitet, forfalskede stoffer eller unøjagtige mængder af stoffer, både virksomme og ikkevirksomme, eller de indeholder slet ingen virksomme stoffer, og derfor kan de udgøre en alvorlig fare for patienten. For industrien overstiger de direkte og indirekte sociale omkostninger ved ikke at træffe foranstaltninger mod dette klart 10 mia. EUR. Sammen med Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance i Parlamentet støtter jeg denne aftale. Den ajourfører de eksisterende regler og indfører sikkerhedsforanstaltninger, der sikrer identifikation, godkendelse og sporbarhed af produktet og samtidig regulerer salget af lægemidler på internettet. Det er én af de vigtigste kanaler, ad hvilke forfalskede lægemidler indføres på det europæiske marked. Det anslås, at mere end 50 % af de lægemidler, der købes på internettet på websteder, der ikke angiver deres faktiske fysiske adresse, er forfalskede.

Vi skal derfor skelne mellem legitime postordre- eller internetapoteker og den ulovlige distributionskæde, der omfatter ukontrollerede internetkøb. Et lovligt postordreapotek skal være tilknyttet et autoriseret apotek, og vi skal dermed sikre, at postordreapoteket overholder alle lovkrav gældende for etableringen af apotek i den medlemsstat, hvor den er juridisk hjemmehørende.

Catherine Stihler (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, der har til formål at forhindre, at forfalskede lægemidler kommer ind i den lovlige forsyningskæde, ved at øge harmoniseringen, forbedre sporbarheden og sikre, at sanktioner er afskrækkende og effektive. Patientsikkerheden skal have højeste prioritet, når vi taler om lægemidler.

Thomas Ulmer (PPE), *skriftlig*. – (DE) Jeg stemte for betænkningen, fordi den skaber et nyt grundlag for bekæmpelsen af forfalskede lægemidler. I faser sælges først lægemidler med høj risiko for forfalskning og dernæst andre lægemidler i mere sikre pakninger. Markedsføringen af lægemidler forhindres af proceduren for forespørgsel og læselighed. Forbrugerne sikres øget beskyttelse. Omkostningerne for industrien er overskuelige.

Viktor Uspaskich (ALDE), *skriftlig*. – (LT) Antallet af forfalskede lægemidler, der tilføres det europæiske marked, vokser med bekymrende hast. Det er især bekymrende for lande, som f.eks. Litauen, der udgør EU's grænse mod øst. Østeuropa er hovedkanalen for handelen

med forfalskede lægemidler til en værdi af flere milliarder. Dette er et alvorligt problem. Kommissionen anslår, at der hvert år sælges 1,5 mio. pakninger med forfalskede lægemidler gennem den lovlige forsyningskæde i EU. Det er endnu mere alarmerende, at tallet stiger med op til 20 %. Forfalskede lægemidler er "skjulte dræbere". De mennesker, der distribuerer dem, er farlige forbrydere og skal betragtes som sådanne. Sanktionerne mod forfalskning af lægemidler skal være de samme som mod narkotikahandel. Dette kræver øget koordinering mellem forskellige nationale og internationale institutioner. Vi skal slå ned på salget af forfalskede lægemidler på internettet, da internettet er en af hovedkanalerne til at få forfalskede lægemidler ind på det europæiske marked. I henhold til WHO er 50 % af de lægemidler, der sælges på internettet, forfalskede. Vi skal efter min mening lægge vægt på at henlede borgernes opmærksomhed på risiciene i forbindelse med køb af lægemidler på internettet.

Jaroslav Leszek Walesa (PPE), *skriftlig. – (PL)* Jeg stemte for den lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår forhindring af, at lægemidler, som er forfalskede med hensyn til identitet, historie eller oprindelse, kommer ind i den lovlige forsyningskæde. Der er ingen tvivl om, at tilstedeværelsen af forfalskede lægemidler i de officielle distributionskanaler udgør en trussel mod hele det europæiske lægemiddelsystem, idet det underminerer borgernes tillid til kvaliteten af de lægemidler, der købes på apoteker eller andre lovlige steder.

Det mest bekymrende aspekt er efter min mening ændringen i risikoprofilen. Indtil videre har de fleste forfalskede produkter været af typen "livsstilsmedicin", men i øjeblikket ser vi en dramatisk stigning i antallet af forfalskede livsvigtige lægemidler. Det er derfor vigtigt, at vi fastsætter en klar og utvetydig definition af et "forfalsket lægemiddel", og at vi definerer alle enhederne i distributionskæden, f.eks. forhandlere og formidlere, der skal handle på grundlag af tilladelser og overholde reglerne for god fremstillingspraksis, og det samme gælder producenter og distributører. På grundlag af ovennævnte er det efter min mening nødvendigt og vigtigt at støtte enhver foranstaltning, der har til formål at bekæmpe dette problem.

Forslag til beslutning B7-0096/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte kun for dette forslag til beslutning på grund af Kommissionens stærke løfte om at forbedre de finansieringsordninger, der i øjeblikket bruges til at sikre, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) får bedre adgang til kapital til at finansiere deres vækst og innovationspolitikker. Én relevant ting under den nuværende økonomiske krise er fjernelsen af den bureaukratiske virkning af EU's nuværende støtteordninger. Selv om jeg er enig i de foranstaltninger, der foreslås i denne beslutning, vil jeg henlede Kommissionens opmærksomhed på behovet for at skabe fremskridt for en mere ambitiøs foranstaltning, "Small Business Act", for programmeringsperioden efter 2013. Vi skal huske, at det i den nuværende situation er mere vigtigt end nogensinde før, at der er stærk institutionel og finansiel opbakning til de små og mellemstore virksomheder, fordi de er rygraden i den europæiske økonomi og kun kan vokse med tilstrækkelige og bæredygtige finansieringsinstrumenter.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *skriftlig. – (LT)* Jeg stemte for dette vigtige forslag til beslutning om praktiske aspekter af revisionen af EU-instrumenterne til støtte for finansieringen af SMV'er i den næste programmeringsperiode. De 23 mio. små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i EU, som udgør ca. 99 % af alle virksomheder og

leverer over 100 mio. job, yder et afgørende bidrag til den økonomiske vækst, den sociale samhørighed og jobskabelsen, er en væsentlig kilde til innovation og spiller en vital rolle for bevarelsen og forøgelsen af beskæftigelsen. SMV'ernes begrænsede adgang til finansiering er dog en væsentlig hindring for deres etablering og vækst, særlig under den nuværende finansielle og økonomiske krise. Jeg er derfor enig i beslutningens opfordring til en væsentlig forhøjelse af EU-budgetmidlerne til innovative finansielle instrumenter for at tage højde for SMV'ernes finansieringsbehov, også i lyset af Europa 2020-strategien. Det skal dog bemærkes, at EU's finansielle regler for brugen af europæiske midler og programmer er unødvendig komplekse, og at den tid og de penge, der skal investeres i at overholde disse regler, er helt ude af proportion med gevinsten for den endelige støttemodtager. Jeg er derfor enig i opfordringen til Kommissionen om at foreslå forenklede og mindre omkostningstunge regler og retningslinjer, navnlig for programmer, der skal anvendes til støtte for mindre SMV-finansiering.

Roberta Angelilli (PPE), *skriftlig*. – (IT) Sidste år i oktober fremlagde Kommissionen en dokument med titlen "An integrated industrial policy for the globalisation era", som beskriver en række konkrete initiativer, der har til formål at tilføre nye stærke impulser til den europæiske industripolitik.

De små og mellemstore virksomheder er, som kommissær Tajani beskrev dem i Parlamentet i går, "livsnerven" i den økonomiske udvikling. Hvert fjerde job er afhængigt af industrien, og det samme gælder vores globale konkurrenceevne, innovation og forskning. Der kræves forpligtelse og koordinering mellem europæiske og nationale institutioner, banker og små og mellemstore virksomheder, hvis vi skal fjerne de bureaukratiske hindringer og forenkle reglerne. Der er gjort mange fremskridt i de senere måneder med vedtagelsen af direktivet om forsinket betaling, beskyttelsen af varemærker og produkter, mulighederne for udviklingen af den grønne økonomi og nye politikker med fokus på turisme, men der er stadig meget at gøre.

Mange virksomheder i EU er afhængige af EU-midler og -incitament, og derfor skal adgangen til kredit garanteres og forbedres. Dette er faktisk et prioriteret mål, som forhåbentlig omhandles grundigt i revisionen af Small Business Act, som fremlægges den 23. februar i Rom af kommissær Tajani.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for dette forslag til beslutning. Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i EU udgør ca. 99 % af alle virksomheder og leverer over 100 mio. job. De yder et afgørende bidrag til den økonomiske vækst, den sociale samhørighed og jobskabelsen. SMV'ernes begrænsede adgang til finansiering er dog en væsentlig hindring for deres etablering og vækst, og den nuværende finansielle og økonomiske krise har forværret dette problem. Banksektoren stiller nu krav om højere sikkerhedsstillelse og højere risikopræmier. Adgangen til kredit- og lånegarantiordninger er efter min mening en afgørende forudsætning for at sikre denne sektors levedygtighed, vækst og jobskabespotentiale. Der skal lægges stor vægt på lån fra Den Europæiske Investeringsbank til SMV'er, idet der i 2008 blev tildelt 15 mia. EUR til disse, men undersøgelser viser, at kun en lille del af disse midler nåede SMV'erne, fordi de banker, der administrerer lånene i medlemsstaterne, strammede bankkreditterne. Kommissionen skal efter min mening iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige for at garantere, at tildelte midler når SMV'erne, med henblik på sikre denne vigtige sektors levedygtighed og vækst.

George Becali (NI), *skriftlig*. – (RO) Jeg er imponeret over antallet af SMV'er i EU, 23 mio., og det antal job, de leverer – 100 mio. Disse tal viser tydeligt, at vi skal styrke ordningen for finansiering af denne sektor. Den europæiske finansieringsordning er dog både forskelligartet og kompliceret. Jeg er enig med initiativtagerne til dette forslag til beslutning i, at ordningen skal være så sammenhængende som muligt i programmeringsperioden 2014-2020. Jeg støtter initiativtagernes forslag om at anmode Kommissionen om at tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre de nødvendige reformer. Disse SMV'er møder hinanden på det indre marked, men modtager forskellige niveauer af støtte inden for deres nationale rammer. Jeg er også enig i fordelene ved en one-stop-shop for de forskellige EU-finansieringsinstrumenter for SMV'er for at skabe balance mellem de nationale støtteordninger og de europæiske ordninger.

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig*. – (IT) Beskæftigelseskrisen er mere end grund nok til at vedtage en tekst, hvor opfordringen til at anvende subsidiaritetsprincippet på området for pensioner endelig anerkender, at regeringerne er de vigtigste aktører i genopbygningen af et socialt Europa. Kun en modig beslutning til fordel for græsrodsdemokrati, der er baseret på beskæftigelsesreformer, som gør det mere attraktivt at arbejde, og lønseddelfederalisme, der tager hensyn til de forskellige leveomkostninger i de forskellige regioner i Europa – som både lønninger og pensioner skal tilpasses – vil være en reel ændring hen imod fornyelse. Jeg fremhæver den centrale rolle, som SMV'erne spiller i alt dette. Der er mange af dem i Europa, og det betyder, at de skaber job og bæredygtighed. Hvis vi sænker arbejdsomkostningerne ved at nedsætte skatterne, og hvis vi giver vores små virksomheder mulighed for fortsat at arbejde og investere i regionen, vil det være væsentlige skridt på vejen til at sikre udligning af bidrag for de ældre generationer og en tryk kvalitetstilværelse for de nye.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *skriftlig*. – (LT) Det skal bemærkes, at et stort antal SMV'er fortsat primært vil være afhængige af kreditter og lån for så vidt angår ekstern finansiering. Vi skal være opmærksomme på, at den stadig mere kapital- og risikofølsomme banksektor nu stiller krav om højere sikkerhedsstillelse og højere risikopræmier, der begge resulterer i utilstrækkelig finansiering og tabte forretnings- og beskæftigelsesmuligheder i denne meget vigtige økonomiske sektor. Adgangen til kredit- og lånegarantiordninger er på denne baggrund efter min mening en afgørende forudsætning for at udnytte SMV'ernes vækst- og jobskabelsespotentialer. Vi skal derfor udnytte de eksisterende programmer på nationalt plan og EU-plan. Det er meget vigtigt, at vi fortsat gennemfører garantiinstrumenterne inden for rammerne af programmet for konkurrenceevne og innovation (CIP), risikodelings- og finansieringsfaciliteten under FP7 og strukturfondene (Jeremie). Den korrekte implementering heraf hindres på nuværende tidspunkt af overdrevent komplicerede procedurer, og Kommissionen skal derfor gøre det lettere at anvende strukturfondene i forbindelse med SMV-finansieringsinstrumenterne, navnlig med henblik på at finansiere driftskapitalen for garantiordninger, og samtidig undgå at skabe strukturer, der overlapper eksisterende ordninger.

Jan Březina (PPE), *skriftlig*. – (CS) Et stort antal SMV'er er fortsat primært afhængige af kreditter og lån med hensyn til ekstern finansiering, og det er derfor nødvendigt at indføre og styrke Den Europæiske Investeringsbanks rolle på dette område. Kommissionen skal også tage initiativ til at fjerne hindringerne for udvikling af de europæiske markeder for risikovillig kapital og obligationer og udvide risikodelingsfaciliteterne for investeringer i egenkapital. Der er et relateret behov for at øge bevidstheden om risiciene i forbindelse med mange nationale skatte- og støttesystemer, som giver stærke incitamentter til at vælge

gældsfinansiering på bekostning af aktiefinansiering. Den komplekse karakter af EU's finansielle regler og retningslinjer for de europæiske finansieringsinstrumenter er et alvorligt problem, navnlig når EU-midler og -programmer anvendes til at støtte enkeltvirksomheder med relativt små beløb. Den tid og de penge, der skal investeres i at overholde disse regler, er helt ude af proportion med gevinsten for den endelige støttemodtager. Den fragmenterede karakter af programmer til støtte for SMV'er er også et problem. Kommissionen skal sikre en større sammenhæng mellem CIP-, FP7- og Jeremieprogrammerne og oprette en one-stop-shop, hvor SMV'er kan få klare og udførlige oplysninger om, hvordan de udnytter disse instrumenter.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig*. – (PT) De 23 mio. små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i EU yder et afgørende bidrag til den økonomiske vækst, den sociale samhørighed og jobskabelsen. SMV'ernes begrænsede adgang til finansiering er dog beklagelig og forværres af den nuværende finansielle og økonomiske krise. Adgangen til kredit- og lånegarantiordninger er på denne baggrund efter min mening en afgørende forudsætning for at udnytte SMV'ernes vækst- og jobskabelsespotentiale. Jeg glæder mig over oprettelsen af "Progress", en ny EU-mikrofinansieringsordning for job. Jeg støtter gennemførelsen af garantiinstrumenterne inden for rammerne af programmet for konkurrenceevne og innovation (CIP), risikodelings- og finansieringsfaciliteten under FP7 og strukturfondene samt den fælles aktion til støtte af mikrofinansieringsinstitutioner i Europa. Jeg opfordrer dog Kommissionen til at gøre det lettere og mere fleksibelt at bruge strukturfondene med hensyn til finansieringsordninger for SMV'er. Jeg opfordrer også til, at der afsættes flere midler til innovative finansielle instrumenter i EU-budgettet, så der kan udvikles forenklede og mindre omkostningstunge regler og retningslinjer.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *skriftlig*. – (RO) Jeg mener, at Kommissionens specifikke strategier, foranstaltninger og handlingsplaner for europæiske SMV'er skal forbedres. Jeg støtter gennemførelsen af et nyt europæisk instrument, der kan tilvejebringe mikrofinansiering til beskæftigelse for at forbedre reglerne og SMV'ernes adgang til det indre marked og finansiering.

Christine De Veyrac (PPE), *skriftlig*. – (FR) Som skabere af omkring 100 mio. arbejdspladser i Europa er SMV'erne ryggraden i den europæiske økonomi. Kun 2 % af dem har dog adgang til EU-midler. Derfor stemte jeg for det forslag til beslutning, som Parlamentet har vedtaget, og som navnlig opfordrer til, at der lægges særlig vægt på EU-instrumenterne til støtte for finansieringen af SMV'er i den næste programmeringsperiode (2014-2020) gennem brugen af innovative finansielle instrumenter. Jeg glæder mig over det klare budskab, som Parlamentet sender til Kommissionen og Rådet, idet Parlamentet opfordrer dem til at fjerne de administrative hindringer, som især små virksomheder har problemer med at overvinde, og som forhindrer dem i at få adgang til EU-finansiering og -støtteprogrammer.

Diane Dodds (NI), *skriftlig*. – (EN) Små og mellemstore virksomheder spiller en vital rolle for genoplivningen af økonomierne i hele Europa, som i øjeblikket oplever økonomisk nedgang eller i bedste fald begrænset økonomisk vækst. I min valgkreds i Nordirland kan 98 % af virksomheder betegnes som SMV'er. Det er en afgørende forudsætning, at SMV'erne får så meget støtte som muligt, hvis de skal spille deres rolle i den økonomiske genopretning, men hvad mødes de med? De mødes med øget pres fra bankerne med hensyn til både eksisterende kredit og fremtidig kredit, der er nødvendig for deres eksistens. EU skal derfor finde metoder, der kan tilskynde bankerne til at låne, men som samtidig sikrer, at de ordninger, som EU indfører for at støtte SMV'erne, er tilgængelige.

De nuværende programmer skal strømlines og forenkles, så ansøgning og adgang bliver lettere. Mange SMV'er, som i forvejen er bebyrdet med enorme mængder af EU-bureaukrati, og som har begrænset personale, har ganske enkelt ikke kapaciteten eller tiden til at gennemføre de nuværende ansøgningsprocesser. Nogle er end ikke udformet under hensyntagen til dem, der virkelig har behov. De eksisterende programmer kan hjælpe, men det skal være lettere at få adgang til denne hjælp.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for dette forslag til beslutning, da jeg mener, vi skal ændre de små og mellemstore virksomheders adgang til europæisk finansiering, som er et vigtigt middel for deres etablering og vækst, særlig under den nuværende finansielle og økonomiske krise, som har forværret problemet med disse virksomheders adgang til offentlig og privat finansiering.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Der er ca. 23 mio. små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i EU. Deres betydning for de nationale økonomier og deres vækstpotentiale for arbejdsmarkedet kan ikke benægtes. Portugal er et eksempel på dette. Ca. 300 000 SMV'er udgør mere end 99 % af det samlede antal virksomheder. De tegner sig i øjeblikket direkte for mere end 2 mio. arbejdspladser og har en samlet omsætning på ca. 170 mia. EUR. Som følge af den nylige økonomiske krise er finansieringskapaciteten for disse SMV'er, som allerede var begrænset, blevet betydelig værre, navnlig på grund af de endnu mere restriktive kreditbetingelser, banksektoren har indført. Gennemførelsen af finansieringsordninger for SMV'er er derfor endnu vigtigere, navnlig via en øget tildeling fra EU-budgettet til programmet for konkurrenceevne og innovation under strukturfondene og det syvende rammeprogram. Det er også vigtigt, at vi progressivt udbedrer markedsfejl og fjerner administrative hindringer. De rigtige foranstaltninger skal iværksættes på det rigtige tidspunkt, så medlemsstaternes nationale økonomier kan opfylde deres vækstpotentiale og bidrage til vækst på arbejdsmarkedet. Det vil sætte medlemsstaterne i stand til at udvikle sig, hvilket vil føre til social samhørighed.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Parlamentets forslag til beslutning vedrører praktiske aspekter af revisionen af EU-instrumenterne til støtte for finansieringen af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i den næste programmeringsperiode. Antallet af små virksomheder er steget betydeligt i Europa i de senere år. De udgør allerede 99 % af virksomhederne, leverer over 100 mio. job og yder et afgørende bidrag til den økonomiske vækst og den sociale samhørighed. På trods af det har de store problemer med at få adgang til finansiering, og dette problem er blevet forværret under den nuværende finansielle og økonomiske krise, hvor banksektoren stiller strenge krav for at få adgang til deres finansieringsordninger.

Jeg glæder mig derfor over vedtagelsen af denne beslutning, og jeg håber, at der vil ske en betydelig styrkelse af finansieringsordningerne for SMV'er og en forenkling af de administrative procedurer, navnlig ved at reducere antallet af programmer og sikre en bedre balance mellem nationale og europæiske programmer.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Dette forslag til beslutning er meget selvmodsigende, idet det – selv om det indeholder visse positive referencer til de foranstaltninger, der er nødvendige for at støtte de små og mellemstore virksomheder (SMV'er) – legitimerer og opfordrer til netop den type politikker, der er grunden til de problemer, SMV'erne i øjeblikket udsættes for, navnlig stabilitets- og vækstpagten, liberaliseringen af de finansielle markeder og såkaldt fri konkurrence. Dette beskytter alene de økonomiske og finansielle interessegrupper, som indfører høje priser for at opnå endnu

større overskud både i forbindelse med udstedelse af kredit og gennem priserne på energi og andre råmaterialer.

Lige nu har vi brug for en effektiv ændring af EU's politik. Tiden er inde til at opgive stabilitets- og vækstpagten og dens irrationelle kriterier og erstatte den med en ægte pagt for beskæftigelse og socialt fremskridt, der skaber incitament til småinvesteringer, som giver mikrovirksomheder mulighed for at vokse og navnlig støtter grupper – f.eks. unge iværksættere – der har problemer med at finde lånemuligheder til deres forretningsidéer, og som fremmer beskæftigelse med rettigheder og forbedrede leveforhold, så befolkningens købekraft stiger.

Elisabetta Gardini (PPE), *skriftlig*. – (IT) Dette forslag til beslutning er efter min mening i visse henseender en indsats for en økonomisk sektor – de små og mellemstore virksomheder – som spiller en betydelig rolle i EU's økonomi, som burde have været gennemført for længst. En revision af støtteværktøjerne er også nødvendig i lyset af den økonomiske krise, som har haft særlig hårde konsekvenser for SMV'erne, hvilket tydeligt ses af tabet af 3 250 000 arbejdspladser mellem 2009 og 2010 alene (mere end en tredjedel af de arbejdspladser, denne sektor havde skabt). I den forbindelse er det vigtigt at fremhæve samarbejdet mellem Kommissionen og Den Europæiske Bank, som yder særlig støtte til investeringer, der kan maksimere effektiviteten af finansieringsprogrammerne for SMV'er. Det er især nødvendigt at sikre kontinuiteten for kredit via foranstaltninger vedrørende likviditet og kapitalkrav og incitamenter på tre strategiske områder, som kan sætte skub i virksomhedernes konkurrencedygtighed i en fase, der stadig er vanskelig, men bestemt mere udviklingsorienteret, nemlig internationalisering innovation og vækst i størrelse. Med direktivet mod forsinkede betalinger fra offentlige myndigheder har Europa allerede udsendt et vigtigt signal om støtte til SMV'er, og EU skal fortsætte i denne retning, hvis det vil stimulere den økonomiske vækst i Europa.

Louis Grech (S&D), *skriftlig*. – (EN) SMV'er udgør ryggraden i den europæiske økonomi og er hoveddrivkraften bag jobskabelse, økonomisk vækst, social samhørighed og innovation i Europa. SMV'ernes deltagelse og aktive rolle er en afgørende forudsætning for forbedringen af det indre markeds konkurrencedygtighed. Efter finanskrisen er det blevet tydeligt, at de europæiske finansielle markeder i øjeblikket ikke kan tilvejebringe tilstrækkelige finansieringsordninger til SMV'erne. Innovative og vækstorienterede små virksomheder skal rejse kapital fra eksterne kilder, fordi de ikke selv har finansielle ressourcer, eller fordi de ikke kan få adgang til bankkredit. Et mere forretningsbefordrende miljø for mikro- og håndværksvirksomheder skal støttes gennem fremme af støttetjenester af høj kvalitet, bedre retlige og fiskale foranstaltninger og social beskyttelse til nye iværksættere.

Mere tilstrækkelige og bæredygtige finansielle instrumenter skal sikre SMV'erne bedre adgang til kapital. Kommissionen skal mangedoble sin indsats for at fjerne bureaukratiet fra de eksisterende EU-støtteordninger og lette grænseoverskridende bankvirksomhed ved at fjerne alle eksisterende hindringer for anvendelse af konkurrerende clearing- og betalingssystemer og ved at anvende fælles handelsregler. Kommissionen skal gennemføre en sammenligning af det, der i øjeblikket tilbydes SMV'erne på markedet for egenkapitalinvesteringer, og deres reelle behov.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for denne tekst, fordi de 23 mio. små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i EU, som udgør ca. 99 % af alle virksomheder og leverer over 100 mio. job, yder et afgørende bidrag til den økonomiske vækst, den sociale

samhørighed og jobskabelsen, er en væsentlig kilde til innovation og spiller en vital rolle for bevarelsen og forøgelsen af beskæftigelsen. SMV'ernes begrænsede adgang til finansiering er dog en væsentlig hindring for deres etablering og vækst, og den nuværende finansielle og økonomiske krise har forværret dette problem. Banksektoren stiller nu krav om højere sikkerhedsstillelse og højere risikopræmier, der begge resulterer i utilstrækkelig finansiering og tabte forretnings- og beskæftigelsesmuligheder i denne meget vigtige økonomiske sektor. Adgangen til kredit- og lånegarantiordninger er en afgørende forudsætning for at udnytte SMV'ernes vækst- og jobskabelsespotentiale. Jeg er enig i, at vi skal gøre, hvad der er muligt for at sikre, at eksisterende finansieringsfaciliteter gennemføres effektivt på både nationalt og europæisk plan, så de administrative procedurer forenkles, og det bliver lettere at bruge strukturfondene.

Tunne Kelam (PPE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne beslutning, da den fremhæver ét af de afgørende problemer, vi i øjeblikket oplever. Krisen i finanssektoren har ført til højere sikkerhedsstillelse og højere risikopræmier, som betyder, at det er blevet meget vanskeligere at opnå startlån og få adgang til andre finansielle ressourcer. Vi har ikke råd til, at SMV'erne lider under større byrder og højere administrationsomkostninger. Vi har ikke råd til at have SMV'er, der går konkurs på grund af bureaukrati og strengere regler i den finansielle sektor. SMV'er er drivkraften i vores økonomi. De må ikke straffes for den finansielle sektors dårlige forvaltning. Det er vigtigt, at vi vedtager sådanne beslutninger tilstrækkelig ofte til at minde os selv, Kommissionen og medlemsstaterne om vores pligt til at sikre en bæredygtig økonomi. Det er kun muligt med bæredygtige SMV'er.

Jürgen Klute (GUE/NGL), *skriftlig*. – (DE) Støtte til små og mellemstore virksomheder vil sikre adskillige arbejdspladser og styrke den europæiske økonomis innovationspotentiale. Det er derfor helt rigtigt, at vi sikrer rimelig tilvejebringelse af lånekapital til disse virksomheder, fordi de kun derved kan foretage de nødvendige investeringer. Den stigning i risikovillig kapital må dog principielt afvises. I stedet for at forpligte bankerne til at støtte realøkonomien ved at tilvejebringe nødvendig kredit opfordrer Parlamentet til, at det gøres nemmere for små og mellemstore virksomheder at opnå bidrag fra investeringsfonde og kapitalfonde på kapitalmarkederne.

Under mottoet "smuler til alle" opfordrer beslutningen kapitalfondene til at gøre det nemmere at handle med dem. Dette ville sætte virksomhederne i endnu større gæld til investorerne. Disse investorer er meget ofte på udkig efter absurd høje tocifrede overskud, som de normalt kun kan opnå ved at splitte de opkøbte virksomheder og frasælge dem i småstykker.

Giovanni La Via (PPE), *skriftlig*. – (IT) Små og mellemstore virksomheder i Europa yder et vigtigt bidrag til EU's økonomiske vækst. Der er 23 mio. SMV'er, hvilket svarer til 99 % af de europæiske virksomheder. Disse tal alene forklarer, hvorfor vi vil og skal beskytte disse virksomheder, der er den ægte drivkraft bag vores økonomi. Vi har forsøgt at sende et klart budskab til Kommissionen med det forslag til beslutning, vi har vedtaget i dag, nemlig at vi ikke må opgive disse virksomheder. Jeg stemte for, fordi jeg tilslutter mig opfordringen til øget finansiering til SMV'er, kravet om mindre bureaukrati og en tilpasning af kravene for at opnå finansiering, så SMV'er reelt kan få gavn af den, og opfordringen til flere midler til forskning. Den økonomiske krise, der har præget Europa i de senere år, skal overvindes, og vi kan kun nære håb om at genoplive økonomien, hvis vi støtter disse virksomheder.

David Martin (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne beslutning, som stærkt støtter den fortsatte implementering af garantiinstrumenterne inden for rammerne af programmet for konkurrenceevne og innovation (CIP), risikodelings- og finansieringsfaciliteten under FP7 og strukturfondene (Jeremie) med henblik på at styrke långivningen til SMV'er og under Jasmineinitiativet til støtte for mikrofinansieringsinstitutioner; påpeger, at den korrekte implementering heraf på nuværende tidspunkt hindres af overdrevent komplicerede procedurer; anmoder Kommissionen om at gøre det lettere at anvende strukturfondene i forbindelse med SMV-finansieringsinstrumenterne, navnlig med henblik på at finansiere driftskapitalen for garantiordninger, og samtidig undgå at skabe strukturer, der overlapper eksisterende ordninger, f.eks. på nationalt plan.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) I EU har vi 23 mio. små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Det svarer til 99 % af alle virksomheder og mere end 100 mio. job. De yder et afgørende bidrag til den økonomiske vækst, den sociale samhørighed og jobskabelsen, er en væsentlig kilde til innovation og spiller en vital rolle for bevarelsen og forøgelsen af beskæftigelsen.

De mangler dog valgmuligheder, når det drejer sig om adgang til finansiering, og dette er en væsentlig hindring for deres etablering og vækst. Den nuværende finansielle og økonomiske krise forværrer problemet. I lyset af Europa 2020-strategien er en væsentlig forhøjelse af EU-budgetmidlerne til innovative finansielle instrumenter nødvendig for at tage højde for SMV'ernes finansieringsbehov.

Louis Michel (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Små og mellemstore virksomheder yder et afgørende bidrag til vækst og social samhørighed og spiller en vital rolle for bevarelsen og forøgelsen af beskæftigelsen. SMV'ernes begrænsede adgang til finansiering er dog en væsentlig hindring for deres etablering og vækst, og den nuværende finansielle krise har forværret dette problem. Banker bliver mere og mere tilbageholdende med hensyn til at finansiere mere risikobetonede forretningsprocesser, innovative produkter og virksomhedsoverdragelser. Vi skal derfor styrke gennemførelsen af finansieringsordninger for små og mellemstore virksomheder, støtte den fortsatte implementering af garantiinstrumenterne og øge midlerne til innovative finansielle instrumenter. Virksomheder skal have bedre adgang til finansiering baseret på aktier. Den komplekse karakter af de finansielle regler og administrative byrder begrænser også udviklingen af små og mellemstore virksomheder, og vi skal derfor fjerne alle administrative hindringer og foreslå forenkede og mindre omkostningstunge regler og retningslinjer.

Alexander Mirsky (S&D), *skriftlig*. – (EN) Dette er den mest nyttige beslutning for hele perioden fra 2009 til 2011. Jeg håber inderligt, at ordførerne for beslutningen vil arbejde videre og overveje spørgsmål vedrørende lempelsen af skattebyrden for små og mellemstore virksomheder, muligheden for at sikre adgang til billigere kreditfinansiering og forbedring af kommunikationen mellem EU's finansieringsstrukturer og små og mellemstore virksomheder og endelig overvåge situationen i EU's fjerntliggende regioner, f.eks. Latgale i Letland. Regeringen gennemfører velplanlagt og beregnet afvikling af små og mellemstore virksomheder i Latgale ved at lukke for adgangen til information om stabiliseringsfonde og ved at hæve skatterne og antallet af repressive kontrolorganer. Alt dette fjerner skattegrundlaget, og derfor er Letland i dag på randen af konkurs.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Små og mellemstore virksomheder leverer 100 mio. job i EU. Efter krisen har disse virksomheder dog i stigende grad problemer med finansiering, idet de fleste er eksternt finansierede. Bankerne tilbyder dem nu kun kredit

under strenge betingelser med rentegodtgørelse. Det ville være godt, hvis vi i denne henseende kunne tilvejebringe løsninger, der omfatter så lidt bureaukrati som muligt, og som opfylder begge parter krav. Jeg stemte for betænkningen, da SMV'er efter min mening skal støttes finansielt af hensyn til økonomiens stabilitet.

Rolandas Paksas (EFD), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for dette forslag til beslutning, fordi små og mellemstore virksomheder (SMV'er) yder et afgørende bidrag til økonomisk vækst, social samhørighed, jobskabelse og innovation. Det er vigtigt, at der indføres effektive instrumenter, som kan støtte finansieringen af SMV'er, idet der lægges vægt på mezzaninfinansiering i den næste programmeringsperiode, hvilket vil fjerne hindringerne for finansiering og fremme etableringen og væksten af nye innovative virksomheder, og sikres større adgang til de europæiske markeder for risikovillig kapital og obligationer, samtidig med at hindringerne for disse markeds udvikling fjernes. Jeg er enig i forslaget om at skabe bedre betingelser, så nystartede virksomheder og innovative virksomheder kan få adgang til kapitalfonde. Vi skal gøre, hvad der er muligt for at sikre, at eksisterende finansieringsfaciliteter gennemføres effektivt på både nationalt og europæisk plan, så de administrative procedurer forenkles, og det bliver lettere at bruge strukturfondene. Det er vigtigt, at medlemsstaterne gennemfører grundlæggende reformer af skatte- og støtteordningerne for SMV'er. Finansieringen fra EU-budgettet til innovative finansielle instrumenter skal også øges, idet der skal bevilges flere midler til programmet for konkurrenceevne og innovation. De administrative hindringer skal endvidere mindskes for SMV'er, så administration i forbindelse med innovative finansielle instrumenter strømlines, finansieringsprogrammer for SMV'er koordineres, og der oprettes en one-stop-shop.

Georgios Papanikolaou (PPE), *skriftlig*. – (EL) Jeg stemte for beslutningsforslaget om at støtte finansiering til SMV'er i den næste programmeringsperiode. Små og mellemstore virksomheder og familievirksomheder er rygraden i de fleste europæiske økonomier. De er de værksteder, der producerer innovative idéer og originale produkter. De er også de virksomheder, der altid drives af økonomisk vækst. I navnlig Grækenland har denne kategori af virksomheder, som tegner sig for langt den største del af erhvervsaktiviteten i Grækenland, behov for støtte i den aktuelle recession. Parlamentet ønsker i dette beslutningsforslag tydeligt at tilkendegive, at den nye generation af EU-programmer for små og mellemstore virksomheder skal baseres på den nye situation i Europa, på lettere adgang til finansiering for små og mellemstore virksomheder og oprettelse af fleksible finansieringsordninger, som f.eks. mikrofinansiering.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *skriftlig*. – (PT) Dette forslag til beslutning om praktiske aspekter af revisionen af EU-instrumenterne til støtte for finansieringen af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i den næste programmeringsperiode er afgørende i den nuværende situation. SMV'ernes begrænsede adgang til finansiering er faktisk en væsentlig hindring for deres etablering og vækst. Den nuværende finansielle og økonomiske krise har forværret problemet med SMV'ernes adgang til finansiering. Eftersom SMV'er yder et afgørende bidrag til den økonomiske vækst, den sociale samhørighed og jobskabelsen, er en væsentlig kilde til innovation og spiller en vital rolle for bevarelsen og forøgelsen af beskæftigelsen, er betydningen af de fremlagte ændringsforslag til denne retlige ramme, som har til formål at forbedre gennemførelsen af finansieringsordningerne for SMV'er, indlysende. Af alle disse grunde stemte jeg for beslutningen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Parlamentet bemærker, at et stort antal SMV'er fortsat primært vil være afhængige af kreditter og lån, for så vidt angår ekstern

finansiering; finder det betænkeligt, at den stadig mere kapital- og risikofølsomme banksektor nu stiller krav om højere sikkerhedsstillelse og højere risikopræmier, der begge resulterer i utilstrækkelig finansiering og tabte forretnings- og beskæftigelsesmuligheder i denne meget vigtige økonomiske sektor; betragter derfor adgangen til kredit- og lånegarantiordninger som en afgørende forudsætning for at kunne udnytte det vækst- og jobskabespotentialer, som SMV'erne frembyder; ser et behov for at lånefinansiere de eksisterende programmer på nationalt og europæisk plan og fremhæver den vigtige rolle, der spilles af EIB's SMV-lån.

Licia Ronzulli (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for denne tekst, fordi den efter min mening i en vis grad kan hjælpe de mere end 23 mio. europæiske små og mellemstore virksomheder, som yder et afgørende bidrag til økonomisk vækst og social samhørighed i EU via de 100 mio. job, de tilvejebringer. Alt for ofte har bankerne i de senere år krævet endnu højere garantier fra SMV'er, der har brug for kapital til at udvide eller genoplive deres aktiviteter.

Derfor er det nødvendigt i betydeligt grad at styrke de finansielle instrumenter, som kan hjælpe sådanne virksomheder og tilskynde til gennemførelsen af instrumenter, der f.eks. tillader risikodeling mellem de forskellige berørte parter. Den komplekse karakter af EU's finansielle regler medfører desuden ofte enorme udgifter i form af tid og penge til bureaukrati alene. Nu hvor vi er nået til enighed om retningslinjerne, er det op til medlemsstaterne at vedtage ad hoc-foranstaltninger, der kan styrke og støtte deres egne SMV'er i den konkrete situation, så der skabes vækst i en sektor, der i sig selv udgør 90 % af alle virksomheder i EU og er selve livsnerven i vores økonomi.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), *skriftlig*. – (ET) I dag stemte jeg for beslutningsforslaget om ordningen for finansiell støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Situationen for SMV'er og anvendelsen af EU's ressourcer skal forbedres, så vi sikrer, at den likviditetskrisen, der opstod under finanskrisen, som især påvirkede SMV'erne, ikke gentager sig. Både i Estland og EU som helhed udgør SMV'er 99 % af alle virksomheder, og derfor er det vigtigt, at dette særlige flertal har adgang til finansiell støtte, især i vanskelige krisear. Jeg håber inderligt, at både EU og SMV'erne vil tilføre fornyet styrke til den europæiske økonomi, så vi i fremtiden er bedre forberedt på nye kriser.

Csanád Szegedi (NI), *skriftlig*. – (HU) Jeg stemte for ændringsforslag 6 i forslaget. Jeg mener, at nystartede virksomheder og innovative virksomheder skal støttes, så de opnår bedre adgang til finansiering baseret på aktier. Kommissionen skal lægge mere vægt på finansiering, der er planlagt for den kommende periode, og på at støtte denne med risikodelingsfonde og -ordninger.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i EU yder et afgørende bidrag til økonomisk vækst og jobskabelse i EU, idet de tegner sig for mere end 100 mio. job og yder et afgørende bidrag til den sociale samhørighed. Disse virksomheders adgang til finansiell kredit og lån er dog begrænset, og den økonomiske krise har forværret dette problem, som i forvejen var meget kompliceret på grund af de administrative byrder. Et forsøg på at forbedre virkemåden for finansieringsordningerne for SMV'er er efter min mening generelt positivt. Et sådant forsøg skal omfatte en styrkelse af Den Europæiske Investeringsbanks rolle i låneordningen og gennemførelse af de instrumenter, der allerede findes inden for rammerne af programmet for konkurrenceevne og innovation, Jeremieinitiativet (fælles europæiske midler til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder) og Jasmineinitiativet (den fælles aktion til støtte af mikrofinansieringsinstitutioner i Europa).

Jeg mener også, vi skal forenkle SMV'ernes adgang til strukturfondene, navnlig med hensyn til garantiordninger, så de ikke overlapper hinanden. Vi bør også overveje nye og effektive finansielle instrumenter for den næste flerårige finansielle ramme, f.eks. fælles instrumenter med EIB.

Viktor Uspaskich (ALDE), *skriftlig. – (LT)* Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) er ryggraden i vores samfund og motoren i vores økonomi. Både i Litauen og EU udgør SMV'erne 99 % af alle virksomheder. SMV'er skaber mere end 70 % af litauernes arbejdspladser. SMV'er yder et afgørende bidrag til gennemførelsen af Lissabontraktatens målsætninger, som fremmer innovation, konkurrencedygtighed, social samhørighed og jobskabelse. Det er derfor vigtigt, at vi skaber et miljø, hvor de kan udvikle sig. SMV'er samt nystartede og innovative virksomheder skal have bedre adgang til EU's finansielle instrumenter. Adgangen til kredit- og lånegarantiordninger er en afgørende forudsætning for at udnytte SMV'ernes vækst- og jobskabespotentiale. I øjeblikket er der risiko for, at mange investeringsplaner ikke gennemføres på grund af usikkerhed og manglende finansiering. Det er derfor vigtigt, at bankerne ajourfører tilvejebringelsen af likviditet og støtter investeringer i realøkonomien. Det er også vigtigt, at der ydes støtte til aktiemarkedene for nystartede og innovative virksomheder. Vi skal forsøge at fjerne de administrative hindringer mere ihærdigt. Dette kræver progressiv forvaltning og økonomi kædet sammen med innovative finansielle instrumenter.

Derek Vaughan (S&D), *skriftlig. – (EN)* Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) udgør ca. 99 % af alle virksomheder i EU og yder et afgørende bidrag til den europæiske økonomi gennem innovation, økonomisk vækst og skabelse af mere end 100 mio. job. Jeg stemte for denne betænkning, fordi det er vigtigt, at vi giver SMV'erne mulighed for at drive virksomhed på en måde, der ikke overkompliceres af regler, men som stimulerer effektivitet, fleksibilitet og investering.

Jeg anerkender de fremskridt, der er opnået med hensyn til at lette den finansielle og administrative byrde for SMV'erne, f.eks. oprettelsen af finansieringsforummet for små og mellemstore virksomheder i 2010, men opfordrer indtrængende Kommissionen til at yde en større indsats for at skabe en mere konkurrencedygtig og tilgængelig økonomi for alle SMV'er, der er så vigtige for Europas økonomi.

Incitamentet skal tilskynde til de nødvendige reformer af de finansielle systemer i medlemsstaterne. Der skal investeres for at stimulere innovation i SMV'er, og de administrative systemer skal arbejde for og ikke imod disse virksomheder, så de kan bidrage til at skabe en mere stabil og mangfoldig europæisk økonomi.

Artur Zasada (PPE), *skriftlig. – (PL)* Jeg glæder mig over resultatet af dagens afstemning. Efter planen godtgøres ca. 70 % af EU-midlerne til virksomheder gennem lånefonde. Bevillinger, der ikke skal betales tilbage, forbeholdes højrisikoprojekter, der har svært ved at opnå lån. I henhold til eksperterne er hjælp i form af præferencelån eller garantier bedre på lang sigt end gavebistand. Virksomheder har mindre gavn af præferencelån. Mange flere virksomheder kan dog få gavn af disse lån, og udlånsordningen kan, når den har fået tilført midler, teoretisk løbe uendeligt.

Jeg mener derfor, at 70-80 % af støtten til virksomheder efter 2014 skal godtgøres i form af lån og garantier og resten i form af gavebistand. Sidstnævnte skal forbeholdes støtte til innovative højrisikoprojekter eller med andre ord dem, der ikke kan kvalificere sig til et lån.

Betænkning: Ria Oomen-Ruijten (A7-0025/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) Fremtiden for de europæiske offentlige pensioner er en af de centrale udfordringer for Europas fremtid, og jeg anerkender de vanskeligheder, som medlemsstaternes pensionssystemer står overfor.

Jeg er dog ikke enig i, at problemet kun kan løses ved at indbetale mere, arbejde mere og modtage mindre i pension. Jeg understreger, at det er medlemsstaterne, der bærer hovedansvaret for pensioner. EU kan dog tilføre merværdi ved at koordinere de forskellige ordninger og ved at dele bedste praksis, da det også har kompetence på området for overførsel af pensionsrettigheder og tilsyn med arbejdsmarkedsrelateret pensionskasser (direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser).

Jeg stemmer kun for denne betænkning på grund af kompromisset baseret på mere end 450 ændringsforslag, der omfatter nogle af de væsentligste betænkeligheder i forbindelse med hvidbogen. Jeg vil også advare om, at et anstændigt og bæredygtigt pensionssystem kun kan opnås ved at bekæmpe en økonomi med arbejdspladser, der er usikre, dårligt betalte og af ringe kvalitet. Finansierede pensioner skal baseres på solidaritet, og det skal være udgangspunktet for EU's regler.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for denne meget vigtige beslutning om de europæiske pensionssystemer. Europa ældes, og på grund af den stadig værre demografiske situation og det faldende fødselstal stiger antallet af personer i pensionsalderen konstant. Sociale sikringsordninger og pensionsfonde får derfor stadig større betydning, især i betragtning af den nuværende økonomiske krise. Borgerne skal kunne føle sig trygge i alderdommen, og det kan kun sikres ved stabile og velfungerende pensionssystemer. Der er i øjeblikket 100 forskellige pensionssystemer i EU. På grund af store forskelle på tværs af medlemsstaterne føler EU's borgere sig ulige. Borgere, der har arbejdet hårdt gennem hele livet, navnlig i de nye medlemsstater, modtager pensioner af en anden størrelse end borgerne i EU's gamle medlemsstater. Dette får dem til at føle sig som andenrangsborgere. Reguleringen af pensionssystemerne er uden tvivl medlemsstaternes område, men det er klart, at EU's koordinering på området skal øges. EU skal tage sig af dem, der har størst brug for hjælp, dvs. de handicappede, de arbejdsløse og pensionisterne. Af hensyn til borgernes velfærd og via medlemsstaterne skal EU forsøge at udligne pensionssystemerne. Dette vil uden tvivl medvirke til at forbedre befolkningernes levestandard og styrke EU's økonomiske vækst.

Elena Oana Antonescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) I EU stiger antallet af pensionister på grund af den længere forventede levealder. Pensionssystemer hører under medlemsstaternes kompetence, og medlemsstaterne har forskellige regler med hensyn til pensionsalder og udgifter til social sikring. Finanskrisen har medført øget arbejdsløshed, fattigdom og social udstødelse og har forværret landenes budgetunderskud og problemer med finansiering af pensioner. Dette har fremhævet skrøbeligheden af visse finansieringsordninger. Overvægten af midlertidige job har reduceret bidragene til pensionssystemerne og har dermed forringet deres stabilitet. Parlamentets betænkning og Kommissionens grønbog søger at opretholde pensionssystemer, der er tilpasset borgernes behov uden at berøre medlemsstaternes kompetencer og foreslå én fælles model for alle.

Solidaritet mellem lande og generationer er efter min mening nødvendig, hvis EU's politikker skal gennemføres. På EU-plan koordineres aspekterne af pensionssystemet vedrørende gennemførelsen af det indre marked, f.eks. overensstemmelse med kravene i stabilitets- og vækstpagten og Europa 2020-strategien. Jeg stemte for denne betænkning, som

stimulerer medlemsstaterne indsats for at opfylde deres borgeres forventninger med hensyn til sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer.

Liam Aylward (ALDE), *skriftlig*. – (GA) Den europæiske befolkning ældes, og om kort tid er aldersgruppen "55 år og derover" den største aldersgruppe i EU. Der er i dag fire personer i den arbejdsdygtige alder for hver person over 65 år, men dette forhold vil være halveret inden 2050.

Jeg stemte for denne aktuelle betænkning. Selv om de enkelte medlemsstaterne bærer ansvaret for beslutninger vedrørende pensionsforhold, skal EU og medlemsstaterne arbejde sammen for at udvikle et klart, bæredygtigt og finansielt levedygtigt system. Den nuværende arbejdsstyrke er særlig mobil. Det er derfor tvingende nødvendigt, at pensioner kan overføres fra én medlemsstat til en anden. Pensionssystemerne skal ajourføres, så de er fleksible, gennemsigtige og tilgængelige. Der skal gives information om de tilgængelige muligheder og de forskellige aspekter af forskellige pensionstyper.

Jeg støtter betænkningens opfordring til at lægge mere vægt på uddannelse i finansielle forhold og øget bevidstgørelse om nødvendigheden af opsparing til pension.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig*. – (LT) EU står over for enorme udfordringer, hvor en af de vigtigste er befolkningsaldringen. På grund af ændrede demografiske tendenser stiger den forventede levealder, og ældre mennesker forbliver ofte raske og aktive og deltager i samfundet i længere tid. Samtidig falder antallet af personer i den arbejdsdygtige alder på grund af det faldende fødselstal, og derfor vil medlemsstaternes socialsikringsordninger stå over for alvorlige vanskeligheder. Finanskrisen har resulteret i øget arbejdsløshed, fattigdom og social udstødelse og har vist, hvor skrøbelige visse pensionsfondssystemer er. Der er voksende budgetunderskud i mange medlemsstater og problemer med finansiering af pensionerne. Nogle private pensionsfonde kan ikke længere opfylde deres forpligtelser, og det er derfor i fremtiden meget vigtigt, at aktiviteterne og overvågningen af sådanne fonde reguleres effektivt. Jeg er enig i betænkningen og mener, at vi skal tilvejebringe nye incitamenter på nationalt og europæisk plan med henblik på at skabe stærke, bæredygtige og sikre europæiske pensionssystemer.

Regina Bastos (PPE), *skriftlig*. – (PT) Problemet med de sociale sikringsordningers bæredygtighed er blevet et uundgåeligt emne på Europas politiske dagsorden. Længere forventet levealder, en aldrende befolkning, svag økonomisk vækst og øget arbejdsløshed er faktorer, som har bidraget til ubalance i de sociale sikringsordninger. Den nuværende situation kræver, at vi træffer beslutninger, der sikrer de sociale sikringsordningers bæredygtighed.

Jeg stemmer for denne betænkning, fordi den fremmer behovet for at opbygge et system sammen, som er bæredygtigt og sikkert, og som sikrer tilstrækkelige pensioner på medlemsstatsniveau. Den anerkender, at den frie bevægelighed i EU ikke bliver begrænset til systemer under første søjle, men at mobilitet er nødvendig for et effektivt arbejdsmarked. Den fremmer oprettelsen af en europæisk pensionsplatform, hvor repræsentanter for EU-institutionerne, arbejdsmarkedets parter og relevante aktører kan udveksle information om bedste praksis og bidrage til at forberede politiske initiativer, som er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Den opfordrer Kommissionen til at overveje oprettelsen af en særlig taskforce vedrørende pensioner.

George Becali (NI), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning og er enig med ordføreren, der klart og tydeligt fremhæver både behovet for solidaritet mellem

generationerne og de betydelige forskelle mellem de nationale pensionssystemer i Europa. Jeg er enig i, at det er nødvendigt med koordinering på EU-plan, og de bedste argumenter for dette gives af konsekvenserne af krisen, som vi forhåbentlig nu har overvundet. Indvirkningen af offentlige udgifter i en medlemsstat kan nemt overføres endda til en anden medlemsstat, mens pensionsfondene er en del af de finansielle markeder. Jeg er enig i forslaget om et fleksibelt arbejdsmarked for pensionister i lyset af de demografiske ændringer, vi oplever, og den tydelige tendens til at forlænge arbejdslivet. Jeg er enig i, at ikke kun den enkelte medlemsstat, men også EU som helhed skal tilpasse politikkerne til begrebet "aktiv aldring".

Bastiaan Belder (EFD), *skriftlig*. – (NL) Vores pensionssystemers bæredygtighed er et problem, der alt for længe er sendt rundt som Sorteper i Europa. Procentdelen af pensionister stiger. Hvis pensionerne skal holdes på et bæredygtigt niveau, er medlemsstaterne nødt til at reformere deres pensionssystemer. Dette hænger direkte sammen med bæredygtigheden af de offentlige finanser og reglerne om et sundt euroområde, stabilitets- og vækstpacten. Jeg støtter helhjertet ordføreren, fru Oomen-Ruijten, når hun fremhæver vigtigheden af pensionsopsparing via arbejdsgiveren (dvs. anden søjle) og individuel pensionsopsparing (dvs. tredje søjle). Vi kan desværre ikke længere antage, at den statslige pension (dvs. første søjle) er tilstrækkelig til at opretholde den levestandard, som arbejdstagerne har arbejdet for at opnå. Bæredygtighedsaspektet kræver yderligere uddybning. I euroområdet har vi brug for aftaler, der sikrer, at medlemsstaterne kan garantere, at reformer af deres pensionssystemer vil sikre bæredygtige offentlige finanser. De valg, der skal træffes i forbindelse med denne proces, skal efter min mening træffes af medlemsstaterne alene. Spørgsmål, som f.eks. kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet, er omfattet af medlemsstaternes social- og arbejdsmarkedspolitik. Hvis personer frivilligt vælger at arbejde på deltid for bedre at kunne kombinere familie- og pasningsansvar, må Europa ikke modarbejde dette.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Selv om medlemsstaterne stadig bærer ansvaret for, hvordan deres pensionssystemer udformes og tilrettelægges, er det en kendsgerning, at de europæiske økonomier er blevet indbyrdes afhængige, og at drøftelser om økonomisk styring også omhandler pensionssystemernes levedygtighed og bæredygtighed. EU fungerer derfor som koordinator.

Ordføreren har ydet en stor indsats for at opnå et kompromis. Denne tekst rummer visse gode punkter – ikke mindst opfordringen til, at pensionssystemer skal garantere alle borgere en anstændig levestandard, at forskellighed skal respekteres, at manglende ligestilling mellem mænd og kvinder er uacceptabel og ubegrundet, at der skal benyttes en livslang tilgang til pensioner, og at ældre arbejdstagere skal rehabiliteres.

Samtidig er vi i et alt for hårdt forsøg på at opnå et kompromis dog endt med en tekst, der i visse henseender er uklar og åben for fortolkning. Der er desuden stadig visse idéer, jeg ikke kan tilslutte mig, f.eks. opfordringen til medlemsstaterne om at forbedre borgernes adgang til private opsparingsordninger og opfordringen til at fremme ældres beskæftigelse gennem skattelettelser og fritagelser for sociale bidrag. Jeg undlod derfor at stemme i den endelige afstemning.

Sergio Berlato (PPE), *skriftlig*. – (IT) Den demografiske udvikling, dvs. den omvendte befolkningspyramide, vi kan forvente fremover, og den længere levetid, vi ligeledes kan forvente, idet de ældre i flere år forbliver raske og aktive og deltager i samfundet, gør det nødvendigt at overveje de sociale velfærdsordninger. Den finansielle og økonomiske krise

har i kombination med demografiske ændringer påvirket pensionssystemerne. På grund af højere arbejdsløshed, langsommere vækst, lavere investeringsafkast og større offentlige underskud er det vanskeligere for pensionssystemerne at tilvejebringe tilstrækkelige pensioner. Navnlige unge med videregående uddannelse kommer senere ind på arbejdsmarkedet, og derfor arbejder de ikke tilstrækkelig længe til at opnå pension, når de når den lovbestemte pensionsalder.

Vi skal huske, at utilstrækkelige pensioner kan føre til faldende forbrug og økonomisk ustabilitet i et land på grund af lavere efterspørgsel. Jeg mener derfor, der skal iværksættes foranstaltninger for at omdefinere de unge og ældres fremtid, så de bidrager til en sikker og tilstrækkelig indkomst efter pensioneringen, samtidig med at vi også fokuserer på behovet for at tilføre ny drivkraft til ansvarsområderne for medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og Europa.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for denne betænkning, fordi vi på grund af den hurtige aldring af Europas befolkning skal fokusere på pensionsalderen, sikring af pensionskassernes sikkerhed og styrkelse af standarderne for minimumspension med henblik på at garantere acceptable levestandarder for alle ældre i Europa. Selv om fastsættelsen af pensionsalderen og størrelsen af pensioner hører ind under medlemsstaternes kompetence, foreslår Parlamentet og Kommissionen foranstaltninger, der kan hjælpe med at overvinde truslerne mod pensionssystemerne. En vis koordinering af reformerne af de nationale pensionssystemer er desuden nødvendig, når vi gennemfører det indre marked og Europa 2020-strategien. Det er beklageligt, at Kommissionens grønbog næsten ikke omhandler ligestilling mellem kønnene. Kvinder har i højere grad end mænd atypiske ansættelseskontrakter eller er beskæftiget i usikre job, og derfor er deres gennemsnitsløn lavere. Kvinder afbryder desuden oftere deres karriere på grund af barsel og for at passe børn og ældre eller handicappede familiemedlemmer. De mister derfor forsikringsgarantier og modtager i sidste ende lavere pensioner. Vi må indse, at der ikke findes et perfekt pensionssystem. De økonomiske og finansielle muligheder varierer på tværs af medlemsstaterne, og der skal derfor lægges mere vægt på midlerne til at forbedre pensionssystemerne, f.eks. tidspunktet for arbejdslivets start, "fleksibel" fastlæggelse af pensionsalderen, bedre forening af arbejde og familieliv og de generelle kriterier for fastlæggelse af en minimumspension.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig*. – (RO) De lovbestemte pay-as-you-go-ordninger, der findes i visse medlemsstater, står over for betydelige omkostningsstigninger, hvilket øger presset på solidariteten og påfører den yngre generation en større byrde.

Umiddelbart ligger 2060 langt ude i fremtiden, men det ændrer på ingen måde fremtidsudsigterne: stigende befolkningsaldring, lave fødselstal og dermed et enormt pres på budgetterne. Den enkelte medlemsstat er naturligvis direkte ansvarlig for at oprette sit eget pensionssystem. Denne beføjelse er uafviselig, og det foreslås ikke, at én model kan passe til alle. Det er dog vigtigt, at vi opfordrer til tilstrækkelige, bæredygtige og sikre pensioner i en tid, hvor Europa inden for få årtier vil opleve en demografisk katastrofe, hvis tidlige tegn vi allerede kan se i dag.

En forhøjelse af pensionsalderen er en af de relevante løsninger, når medlemsstaterne ikke længere har en arbejdende befolkning, der er stor nok til at betale pensionerne for dem, der har forladt arbejdsmarkedet. En gradvis forhøjelse af pensionsalderen er en naturlig løsning under disse omstændigheder, og det underbygges af den kendsgerning, at den forventede levealder er betydeligt højere end for 40 år siden.

Vito Bonsignore (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg lykønsker ordføreren, fordi hun har henledt Parlamentets opmærksomhed på et så relevant og følsomt emne. Det er sandt, at den finansielle og økonomiske krise kombineret med de demografiske ændringer, herunder højere forventet levealder, har fået alle medlemsstaterne til styrke deres pensionspolitikker. Disse foranstaltninger skaber et behov for at modernisere og koordinere de nationale politikker for tilpasning af pensionssystemer, bæredygtighed, balance mellem varigheden af arbejdsliv og pensioner, øget gennemsigtighed af pensionssystemer og beskyttelse af solvensen. Jeg er navnlig enig i ordførerens fokus på kvindelige arbejdstagere, der ofte forskelsbehandles i forhold til mandlige arbejdstagere, hvad angår pension.

Jeg er også enig i behovet for at forlænge arbejdstagernes arbejdsliv gennem en moderne beskæftigelsespolitik og forbedring af arbejdsforholdene, og jeg er enig i behovet for at gøre pensionssystemerne og de oplysninger, som borgerne modtager, mere gennemsigtige.

Jeg er dog meget bekymret over den alvorlige indvirkning, som de foranstaltninger, der opfordres til i denne tekst, kan have på medlemsstaternes budgetter, som allerede er under stort pres som følge af den vanskelige økonomiske krise.

Alain Cadec (PPE), *skriftlig. – (FR)* Jeg glæder mig over Parlamentets vedtagelse af denne betænkning, som opfordrer EU's medlemsstater til at oprette tilstrækkelige, bæredygtige og sikre pensionssystemer. Den bekræfter det primære formål med pensioner, nemlig at garantere social samhørighed baseret på solidaritet mellem generationerne. I en situation med demografiske ændringer og økonomisk krise skal pensioner forblive en grundlæggende del af vores sociale pagt. Jeg vil dog understrege, at den enkelte medlemsstat frit kan tilrettelægge sit eget pensionssystem, og at EU blot skal fremme koordineringen mellem medlemsstaterne.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Den økonomiske og finansielle krise har understreget EU's demografiske udfordring og har ført til en stigning i arbejdsløshed, fattigdom og social udstødelse. Europa 2020-strategiens mål om en beskæftigelsesfrekvens på 75 % skal hjælpe med at sikre pensionssystemernes bæredygtighed, da den afhænger af højere beskæftigelsesniveauer, øget produktivitet og økonomisk vækst. Grønbogens holistiske indfaldsvinkel skal føre til nye impulser både på nationalt plan og på EU-plan med henblik på at indføre solide, langsigtede, sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer. Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) er en af de største kilder til arbejde og vækst i EU og yder et betydeligt bidrag til pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed i medlemsstaterne. Jeg opfordrer til, at der udvikles sektorielle, tværsektorielle og/eller territoriale fonde til at øge tilknytningen af arbejdstagere i SMV'er til pensionssystemer.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *skriftlig. – (EL)* Jeg stemte imod betænkningen om grønbogen om europæiske pensionssystemer. Betænkningen fremmer tydeligvis EU's harmoniserede, antisociale politikker og reduktionen af de sociale rettigheder til den laveste fællesnævner. Teksten omhandler en forhøjelse af de europæiske arbejdstageres pensionsalder og kæder pensionsalder sammen med forventet levealder. Europæiske arbejdstagere, der har betalt for at redde bankerne og er blevet underkastet hårde besparelser, tvinges igen til at betale for konsekvenserne af krisen, en krise, som de ikke har forårsaget, ved at arbejde i flere år og modtage lavere pension. Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre har fremsat en alternativ beslutning, som desværre ikke blev vedtaget, mod grønbogen om pensioner og har fremhævet muligheden for at forbedre pensioner og pensionsalder til gavn for arbejdstagerne. Dette kan ske uden at øge

aldersgrænsen gennem styrkede arbejdstagerrettigheder, navnlig for unge, bedre løn og samtidig højere skatter på den finansielle kapital og finansielle transaktioner.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Selv om ansvaret for betaling af pensioner hører ind under medlemsstaternes kompetence, er det vigtigt, at en række foranstaltninger koordineres på europæisk plan. Jeg er bekendt med forskellene mellem pensionssystemerne i Europa. Der er dog et klart behov for indførelsen af en strategi, som kan øge samhørigheden og sammenhængen på pensionsområdet med fuld respekt for nærheds- og solidaritetsprincipperne. Denne strategi skal tage hensyn til den nuværende økonomiske og demografiske situation, men også gennemførelsen af det indre marked. Vi må derfor ikke glemme, at fri bevægelighed er en grundlæggende rettighed for de europæiske borgere, som sikrer mobilitet for enkeltpersoner, nemlig arbejdstagere, som skal kunne udnytte et effektivt arbejdsmarked og have garanti for, at de kan få adgang til bæredygtig, sikker og tilstrækkelig indkomst efter deres pensionering. Det er også vigtigt, at vi giver borgerne tilstrækkelige og løbende oplysninger om deres rettigheder med hensyn til pension, navnlig med hensyn til systemer vedrørende grænseoverskridende aktiviteter og mobilitet.

George Sabin Cutaş (S&D), *skriftlig. – (RO)* Jeg stemte for beslutningen, som jeg var ordfører for på vegne af Økonomi- og Valutaudvalget. Beslutningen er efter min mening afbalanceret og fremhæver både betydningen af den offentlige pensionssøjle og behovet for en anden søjle i alle medlemsstater. Jeg foreslog, at der skulle fastlægges en minimumspension på EU-plan for at garantere en sikker og anstændig indkomst til de europæiske borgere. Den blev desværre ikke modtaget tilstrækkelig positivt af de øvrige medlemmer. Jeg håber dog, at Kommissionen i fremtiden vil fremlægge et lignende forslag.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *skriftlig. – (RO)* Det er efter min mening en fordel, at Europa 2020-strategien understøtter en aktiv, fokuseret arbejdsmarkedspolitik, der kan hjælpe med at øge beskæftigelsesfrekvensen blandt ældre arbejdstagere, kvinder, medlemmer af mindretalsgrupper og langtidsledige. Hvis dette mål opfyldes, vil Europa opleve en stigning i antallet af beskæftigede og dermed økonomisk vækst, som vil have en positiv indvirkning på pensionssystemernes levedygtighed på EU-plan.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), *skriftlig. – (NL)* I dag stemte jeg for fru Oomen-Ruijts betænkning om pensioner. Som ordfører for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse for udtalelsen vedrørende denne betænkning har jeg haft lejlighed til at samarbejde konstruktivt med ordføreren. Udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse er stort set gengivet i fru Oomen-Ruijts betænkning. Betænkningen er efter min mening afpasset og afbalanceret, og det centrale i den er, at pensioner for medlemsstaterne skal være genstand for subsidiaritet. Dette vil sikre tilstrækkelig beskyttelse af det nederlandske søjlesystem.

Jeg kan dog på ingen måde tilslutte mig de dele af betænkningen, der tilsyneladende opfordrer til bindende europæiske aftaler om medlemsstaternes pensionssystemer. Det er i strid med alt, hvad Det Socialistiske Parti i Belgien står for.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for den foreslåede tekst, fordi pensioner er en af de grundlæggende institutioner i systemet af arbejdstagerrettigheder og -pligter. De er afgørende for opretholdelsen af en anstændig levestandard for de pågældende personer og for hele deres familie, navnlig med hensyn til tilstrækkelig støtte, så de kan opnå en anstændig standard for deres personlige liv og familieliv. Når denne grænse fastsættes som et langsigtet mål, er bæredygtige pensionssystemer nødvendige for at tilbyde arbejdstagere visse minimumsudsigter. Jeg respekterer princippet om bottom

up-subsidiaritet, hvor den primære kompetence og ansvaret for tilstrækkelighed og mulighed for reform ligger hos medlemsstaterne, men der skal skabes konvergens mellem pensionssystemerne i Europa for at sikre fuld og ægte fri bevægelighed for arbejdstagere og virksomheder samt fuld og gensidig anerkendelse og jævnbyrdighed mellem de forskellige pensionssystemer i medlemsstaterne. Jeg anerkender forskellene i leveomkostninger og lønniveauer mellem medlemsstaterne, men der er behov for at sikre langsigtet konvergens både internt i hver medlemsstat og i EU som helhed med det formål at fremme et anstændigt og tilstrækkeligt niveau, når vi taler om forventet levealder.

Ioan Enciu (S&D), *skriftlig.* – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, fordi jeg mener, at pensionssystemer i hele EU i øjeblikket er ramt af alvorlige bæredygtighedsproblemer, der sandsynligvis vil blive endnu værre i fremtiden, og som kræver nytænkning. Nytænkningen i hver medlemsstat skal dog være i overensstemmelse med det grundlæggende krav om at tilvejebringe en anstændig indkomst til rimelige omkostninger til ældre, når de har bidraget gennem et arbejdsliv. Det er umenneskeligt at sænke pensionsniveauerne til under subsistensgrænsen, som det er sket i nogle lande, og det skal undgås.

Det tydeligste eksempel på udnyttelse er Rumænien, hvor den siddende regering har besluttet, at alle pensioner skal beskæres kraftigt og beskattes, samtidig med at der indføres en afgift til sundhedsforsikring. Under dække af subsidiaritet ønsker den rumænske regering at skabe et sindrigt pensionssystem, der får pensionister til at forsvinde fysisk ved at fratage dem finansielle minimumsressourcer og lægehjælp. Et af EU's mål på dette område skal efter min mening være at sætte en stopper for regeringernes overgreb mod pensionister i visse medlemsstater.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig.* – (PT) Jeg stemte for denne betænkning, fordi jeg er enig i, at EU og medlemsstaterne skal koordinere deres forskellige politikker vedrørende pensioner på en mere effektiv måde og garantere tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensionssystemer for kvinder og mænd. Det er afgørende, at vi overvejer pensionsrettigheder efter køn og indfører specifikke kriterier for beregning af kvinders pension, så vi kan garantere både kvinder og mænd økonomisk uafhængighed.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog og Åsa Westlund (S&D), *skriftlig.* – (SV) Med hensyn til punkt 6 valgte vi svenske socialdemokrater at stemme for fjernelsen af henvisningen til indregning af direkte pensionsforpligtelser i offentlig gæld og offentlige underskud. Det skyldes, at der efter vores mening er risiko for, at en sådan sammenkædning mellem pensionsforpligtelser og beregninger af gæld og underskud på kort sigt kan have en række uønskede og uforholdsmæssige konsekvenser i visse medlemsstater. På lang sigt bør hver medlemsstat dog indføre procedurer, der sikrer, at offentlige pensionsforpligtelser afspejles nøje i de relevante gældsprognoser.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig.* – (PT) Højere forventet gennemsnitlig levealder og inversionen af befolkningspyramiden i Europa repræsenterer betydelige udfordringer for et samfund, der ældes og samtidig skal sikre de ældre tilstrækkelige levevilkår og mulighed for at spille en rolle, der i mange tilfælde kan og skal være aktiv. Over for en reel trussel om kollaps af de traditionelle pensionssystemer skal medlemsstaterne modigt og direkte indføre de nødvendige foranstaltninger for at redde deres socialsikringsordninger, hvilket ikke kun kræver forhøjelse af pensionsalderen. Der skal dog omgående lægges vægt på modernisering med mulighed for blandede modeller. Det vil sikre, at alle, der kommer med i systemet nu, frit skal kunne vælge, hvilken model de ønsker som beskyttelse i deres alderdom.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den nuværende krise har fremhævet et problem, der var alvorligt, da det blev synligt, nemlig de sociale sikringsordningers fallit. Den snarlige omvendning af alderspyramiden – som følge af demografiske ændringer, der skyldes befolkningens højere levealder – truer pensionsordningernes finansielle bæredygtighed. På den ene side stiger antallet af personer uden beskæftigelse, og på den anden side bruges der flere penge på pensionsudbetalinger. Unge mennesker kommer desuden senere og senere ud på arbejdsmarkedet og deltager dermed ikke i det bidragsbaserede system. Eftersom vi ikke ønsker, at "alderdom" bliver synonymt med fattigdom, skal vi indføre en garanteret minimumspension, som sikrer de ældres levestandard. En sådan foranstaltning vil hjælpe med at udrydde fattigdom og give de ældre et værdigt liv.

Alle disse problemer afspejles i Kommissionens grønne bog om pensioner. Nu er der behov for en række politikker, der koordineres på EU-plan. Jeg er derfor helt enig i konklusionerne i denne betænkning og glæder mig over de initiativer, der omhandler solidaritet mellem generationerne, som vil sikre alle pensionister en bæredygtig og anstændig indkomst.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Vi beklager, at det alternative forslag til beslutning, som vi fremsatte, ikke er blevet vedtaget. Flertallet af medlemmerne i Parlamentet, herunder medlemmerne af Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet, stillede sig dermed på samme side som de antisociale politikker, der gennemføres af Kommissionen og Rådet, og legitimerer således den nyliberale vej, de følger og ønsker at udvikle.

Ved at gøre det har de glemt arbejdstagerne i de forskellige EU-lande, som har kæmpet mod forhøjelsen af den lovbestemte pensionsalder og for at skabe en menneskelig og universel socialsikringsordning, en ordning, der sætter pris på de mindre pensioner og respekterer de ældre, og som sætter dem i stand til at leve i værdighed, samtidig med at de bidrager til udryddelse af fattigdom.

Som det anføres i vores alternative beslutning, kan vi forbedre pensionerne uden at forhøje den lovbestemte pensionsalder, hvis der skabes flere arbejdspladser med rettigheder, navnlig for unge mennesker, bedre lønninger og øget beskatning af finansielle transaktioner. Nylige undersøgelser har f.eks. vist, at en generel skat på 0,1 % på finansielle transaktioner i EU's medlemsstater kan øge den årlige indtjening med ca. 2.1 % af bruttonationalproduktet eller næsten 262 mia. EUR.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *skriftlig*. – (GA) Der er i dag ca. 23 mio. små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i EU. Små og mellemstore virksomheder i EU udgør ca. 99 % af alle virksomheder og leverer over 100 mio. job. Det er indlysende, at problemet med omkostningerne og den manglende adgang til kredit er det største problem for de små og mellemstore virksomheder i øjeblikket.

Mange levedygtige virksomheder har stadig problemer med at få adgang til kredit til en rimelig rente fra bankerne. I betragtning af størrelsen af den støtte, som banksektoren har modtaget fra de irske skatteydere, er dette utroligt og uacceptabelt. Andre omkostninger, som f.eks. husleje, regninger til forsyning og lokale afgifter, hæmmer også SMV'ernes konkurrencedygtighed i disse vanskelige tider.

Robert Goebbels (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for fru Oomen-Ruijtsens betænkning om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa. Betænkningen er fuld af gode hensigter, men ligesom Kommissionens grønne bog får den os til at tvivle på det

egentlige politiske mål med denne forhandling. Jeg kan ikke lade være med at tænke, at sidstnævntes grundlæggende mål er at forberede den offentlige holdning på en gradvis privatisering af pensionsordningerne. Efter at jeg har set de tab, som private pensionsfonde i Europa og USA pådrog sig under finanskrisen, foretrækker jeg at holde fast i solidaritet mellem generationerne og pay-as-you-go-ordninger.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Trods de konstante henvisninger til nærhedsprincippet handler det i høj grad her om at lægge fundamentet for en harmonisering af pensionssystemerne i EU, hvis ikke med hensyn til pensionsniveauer, så i det mindst med hensyn til struktur. Hvordan kan vi i Deres ultraliberale og internationalistiske Europa tro, at en sådan harmonisering kan være andet end en tilskyndelse til at tegne individuel forsikring i private selskaber? Et potentielt marked til en værdi er mange milliarder euro. Samtidig vil pensioner, der udbetales under den første søjle – offentlige, obligatoriske og pay-as-you-go-pensioner – blive skåret væk som følge af stabilitets- og vækstpagten og i fremtiden som følge af fru Merkels pagt. De arbejdsmarkedsrelaterede pensionsfonde, som nogen ønsker at udvikle, er stadig pensionsfonde, og vi ved, hvilken rolle de spillede i den globale finansielle nedsmeltning. Vi ved også, hvad de kan bruges til i en finanskriser, nemlig at ruinere sparerne. Jeg kan kun blive bekymret over de patetiske retsakter om tilsyn, de er underlagt, også i Europa. Socialsikringsordningerne som helhed og pensionssystemerne i særdeleshed er medlemsstaternes ansvar alene. Det problem, der skal løses, er ikke kun finansielt, men også demografisk. EU, som bærer et stort ansvar for disse forhold, er på ingen måde dette rette forum for håndteringen af dem.

Catherine Grèze (Verts/ALE), *skriftlig*. – (FR) Betænkningen om pensionssystemer i Europa omhandler et meget følsomt emne. Selv om der kan findes virkelig positive elementer i denne tekst, er det helt uacceptabelt, at aldersforsikring vurderes ud fra budgetnedskæringer, og at tilskyndelse til kapitalbaserede pensioner er resultatet. Jeg er tilhænger af solidaritet mellem generationerne, og jeg kunne derfor ikke stemme for en betænkning, der vil fremme udviklingen af kapitalbaserede pensionssystemer.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Jeg undlod at stemme under afstemningen om denne betænkning. Den indeholder mange meget positive punkter, men den indeholder desværre også visse idéer, som jeg er imod. Fjernelse af hindringerne for arbejdstagernes mobilitet ved at gøre det muligt at overføre pensioner, respekt for forskellene mellem de nationale pensionssystemer, mindske af uligheder mellem kønnene og de uacceptable kløfter mellem mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og pension, herunder ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet, øget beskyttelse mod afskedigelse til ældre arbejdstagere osv. er alle henstillinger, der fremsættes i denne betænkning, og som jeg tilslutter mig. Andre punkter fik mig dog til at undlade at stemme. De opfatter f.eks. opfordringen i betænkningen til at tilskynde til private opsparingsordninger.

Mathieu Grosch (PPE), *skriftlig*. – (DE) Demografiske ændringer hen imod et stadig ældre samfund kombineret med de tilbageslag på områderne for økonomisk vækst, statslige finanser og de finansielle markeder, som den økonomiske og finansielle krise har skabt, gør det nødvendigt at tilpasse vores pensionspolitikker. Denne tilpasning er i overensstemmelse med gennemførelsen af det indre marked og Europa 2020-strategiens mål for beskæftigelsen og de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed.

Jeg glæder mig dog over dette forslag, fordi det omhandler mere effektive pensioner, som er både bæredygtige og sikre. Jeg er overbevist om, at pensioner ikke kun skal sætte ældre EU-borgere i stand til at leve værdigt, men også skal være en belønning for deres arbejdsliv

som helhed. Hvis vi ønsker, at fremtidens europæiske borgere skal være motiverede i deres arbejde og være åbne over for grænseoverskridende aktiviteter, er det vigtigt, at vi allerede i dag giver dem udsigt til tilstrækkelig og bæredygtig pension, som er harmoniseret på europæisk plan. Ansvar for pensionerne ligger dog stadig hos medlemsstaterne, og det betyder, at pensionssystemer primært hører ind under medlemsstaternes kompetence. Det eneste, EU skal levere, er derfor koordineret vejledning til medlemsstaterne.

I den henseende skal der især tages hensyn til princippet om solidaritet mellem generationerne og princippet om national solidaritet. Med hensyn til subsidiaritet skal borgerne endvidere kunne "eksportere" alle pensionssystemer.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Selv om denne tekst indeholder positive aspekter, navnlig den betydning, der tildeles fremme af beskæftigelse for at sikre pensionssystemernes bæredygtighed eller positionen for arbejdsmarkedets parter, havde jeg svært ved at støtte andre aspekter, og derfor undlod jeg at stemme.

Ophævelsen af punkt 24 om sammenhængen mellem forventet levealder og pensionsalder er dog en vigtig sejr for Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet, som ønskede at forsvare den europæiske sociale model, hvilket er det modsatte i forhold til det, der fremhæves af denne foranstaltning. Den forventede levealder er faktisk faldende for visse socialgrupper som følge af deres arbejdsforhold og de problemer, de oplever, når de forsøger at få adgang til forebyggende behandling og lægehjælp. Vi skal sikre, at alle europæiske borgere kan føre en værdig tilværelse efter deres pensionering.

Richard Howitt (S&D), *skriftlig*. – (EN) Medlemmerne af Parlamentet fra Labour-Partiet stemte for denne ikkebindende betænkning om pensioner og udfordringerne i forbindelse med befolkningsaldring og budgetnedskæringer, der opleves i hele EU. Det glæder os, at denne betænkning udtrykkeligt anfører, at der ikke findes én tilgang til pensioner, der passer alle medlemsstater, men at EU tydeligvis kan tilføre merværdi ved at dele idéer og koordinere indsatsen.

Vi stemte for at slette medtagelsen af privat gæld i vurderingen af de offentlige finansers bæredygtighed, da de nuværende markedsforhold efter vores mening ikke støttes af denne form for vurdering. Vi fastholder også vores betænkeligheder med hensyn til spørgsmålet om at anvende kapitalkrav af Solvens II-typen på pensioner, da dette kan øge omkostningerne uden at tilføre sikkerhed for Det Forenede Kongeriges arbejdsgiverbetalte arbejdsmarkedspensioner. Det Forenede Kongeriges system, herunder de pensionssikringsfonde (Pension Protection Funds), som blev oprettet under Labour-regeringen giver pensionsordningernes medlemmer og pensionister et højt niveau af beskyttelse.

Labour-Partiets medlemmer af Parlamentet vil fortsat arbejde for at sikre, at personer, der sparer op hos staten via deres arbejdsgiver eller privat, sikres den ægte pensionssikring, de har brug for for at føle sig trygge med hensyn til deres pensionering.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig*. – (LT) Den demografiske udvikling, dvs. den omvendte befolkningspyramide, vi kan forvente fremover, og den længere levetid, vi ligeledes kan forvente, idet de ældre i flere år forbliver raske og aktive og deltager i samfundet, gør det nødvendigt at overveje en strategi, der sikrer ny sammenhæng og kohærens på pensionsområdet. Der er store forskelle i pensionssystemerne i EU, og de nye medlemsstater og deres borgere konfronteres med ekstra problemer, idet det er så ønskværdigt at opbygge

et diversificeret pensionssystem (flere søjler) for at sikre risikospredning. Den finansielle og økonomiske krise har vist, at intet pensionssystem er immunt for sådanne hændelser, men at store budgetunderskud, høj arbejdsløshed og meget begrænsede muligheder for at øge skattebyrden navnlig skaber problemer for disse pay-as-you-go-ordninger. Visse medlemsstater, som f.eks. Litauen, var nødt til at træffe drastiske foranstaltninger, dvs. nedskæring af pensionerne, hvilket efter min mening er utåleligt og uacceptabelt. Medlemsstaterne skal yde enhver mulig indsats og undgå sådanne nedskæringer, der er smertefulde for de fattigste. Jeg undlod at stemme om denne betænkning, fordi mange af de foreslåede beslutninger er socialt sensitive, og fordi vurderingen af fordelene og risiciene er utilstrækkelig i betænkningen, navnlig når vi taler om forhøjelse af pensionsalderen eller medlemsstaternes tab af indflydelse på pensionspolitikken.

Peter Jahr (PPE), *skriftlig*. – (DE) Jeg undlod at stemme om Parlamentets betænkning om et europæisk pensionssystem. Selv om det i princippet er glædeligt, at EU overvejer, hvordan det kan støtte medlemsstaternes bestræbelser på at yde tilstrækkelige pensioner, er og forbliver pensionspolitik den enkelte medlemsstats anliggende, og EU bør kun handle med yderste forsigtighed og under hensyntagen til de nationale forhold. De pågældende beslutninger er dog ikke fordelagtige for især den tyske arbejdsmarkedsrelaterede pensionsmodel. Regler, der bringer arbejdsmarkedsrelaterede pensionssystemer, som er velfungerende i mange europæiske lande, i fare, bør ikke vedtages på europæisk plan. Der er stadig behov for betydelige forbedringer i denne henseende.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE), *skriftlig*. – (LV) Jeg støttede betænkningen om oprettelsen af sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa, da ændring af den eksisterende pensionsmodel efter min mening er afgørende for at sikre dens bæredygtighed. I øjeblikket risikerer de europæiske lande, at fremtidige generationer ikke kan få udbetalt pensioner, der kan sikre dem en anstændig alderdom. Vi må indrømme, at vi i øjeblikket lever på bekostning af kommende generationer. Vi låner for at betale pensioner i dag. Det skal ændres. Pensionssystemet skal afbalanceres, så de nuværende indtægter kan dække de nuværende udgifter. Alle andre løsninger betyder, at vi lever over evne. Dette kan gøres på mange måder, men vi må også erkende, at vi ikke længere kan være sikre på at få pension, når vi fylder 60 år. Pensionsalderen skal hæves i trin i hele Europa, og den skal nærme sig 70 år. Det er en af metoderne til at sikre, at socialsikringsbudgettet ikke bliver en byrde for EU-landenes økonomier.

Giovanni La Via (PPE), *skriftlig*. – (IT) Fru Oomen-Ruijts betænkning er baseret på Kommissionens grønbog fra juli 2010 og de spørgsmål, Parlamentet har rejst med hensyn til tilstrækkeligheden og bæredygtigheden af de europæiske pensionssystemer. Grønbogen er en forløber for den kommende hvidbog med en generel analyse af de 27 medlemsstater og en projektion af de retningslinjer, som EU fastlægger for medlemsstaterne, og der forventes en effektiv reaktion herpå. Min reaktion efter at have læst betænkningen var positiv, og derfor stemte jeg for den. Dette forslag er selvfølgelig for konservativt i betragtning af alt, hvad der skal gøres. Vi kan dog betegne betænkningen som et godt udgangspunkt, da den giver et overblik over pensionssystemet udvidet til 27 medlemsstater. Oprettelsen af en europæisk pensionsplatform er en perfekt anledning til at indlede en debat mellem EU-institutionerne og arbejdsmarkedets parter. Det endelige mål er at tilpasse pensionssystemerne og placere dem inden for de demografiske og økonomiske variabler, der gør sig gældende i vores samfund.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte imod denne betænkning, fordi den fremmer kapitalbaserede pensionsordninger på bekostning af offentlige

pay-as-you-go-pensionsordninger og en forhøjelse af pensionsalderen. Den fremmer også en tilgang, der vil skabe yderligere usikkerhed for ældre arbejdstagere ved at tilskynde til "fleksible" pensioner, som kombinerer arbejde med pensionering.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *skriftlig*. – (PL) Det var med stor tilfredshed, at jeg i dag noterede mig resultatet af dagens afstemning om fru Oomen-Ruijts betænkning om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionsystemer i Europa. Pensioner skal være sikre og stabile, især i dag med befolkningsaldring og finanskrisen i Europa. Aktuelle tal viser tydeligt, at problemet forværres, og at de demografiske ændringer i Europa er utvetydige. Ekspertter har påvist, at fire personer i dag arbejder for at støtte én pensionist i EU, men om 50 år er der kun to, som arbejder.

Det er derfor indlysende, at der er behov for yderligere overvejelse af pensionssystemet, og at yderligere reformer er afgørende. Derfor skal vi tilstræbe øgede internationale aktiviteter fra medlemsstaternes side for at sikre effektiv koordinering af pensionsystemerne. Ved at vedtage betænkningen tilkendegiver Parlamentet tydeligt, at der ikke er plads til forskelsbehandling på grundlag af alder eller køn, hvilket er særlig vigtigt i forbindelse med arbejdsmarkedsdebatten om ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdspladsen.

Astrid Lulling (PPE), *skriftlig*. – (FR) At arbejde i månedsvis med bæredygtigheden af pensionsystemer i Europa, at udarbejde en ambitiøs betænkning, at forhandle kompromisser i timevis uden at sige det indlysende, nemlig, at mange EU-regeringer har iværksat reformer af pensionsystemerne, hvor de prioriterer en forlængelse af bidragsperioden, er for mig topmålet af overfladiskhed. Fornægtelse af virkeligheden er grov uagtsomhed. Parlamentet behandler ikke det centrale spørgsmål, fordi det er kontroversielt!

Jeg tager afstand fra politik, der føres på denne måde. I stedet for at søge enstemmighed for enhver pris har Parlamentet grundlæggende valgt den forkerte metode.

Det har pligt til at udforske sammenhængende og modige foranstaltninger. Det er, hvad vores borgere forventer, når pensionsystemerne, som er den europæiske socialmodels virkelige belønning, er i fare.

Jeg kan derfor ikke støtte en betænkning, der er endt som en forfængelig aktion, da den ikke tager hensyn til den virkelige situation.

Toine Manders (ALDE), *skriftlig*. – (NL) Delegationen fra det nederlandske Frihedsparti i Parlamentet har i dag stemt imod initiativbetænkningen om grønbogen om europæiske pensioner, fordi den indeholder flere tvetydigheder og unøjagtigheder. Vi støtter en række forbedringer, f.eks. opfordringen til en god kombination af statslige og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger i medlemsstaterne og et europæisk springssystem, der kan sikre øget jobmobilitet, så alle borgere ved, hvad de kan forvente af deres pension, og kan træffe deres egne valg. Stigende arbejdsløshed, problemer på de finansielle markeder, høj national gæld og langsom økonomisk vækst skaber problemer med hensyn til medlemsstaternes pensionsforpligtelser, hvilket kan have følger for stabilitets- og vækstpacten og dermed euroens stabilitet.

Den stigende befolkningsaldring har desuden alvorlige konsekvenser i mange medlemsstater, fordi de ikke sparer så meget som i Nederlandene. Vi har derfor brug for harmoniseret tilsyn med pensionsystemerne, og visse medlemsstater burde tilrettelægge deres pensionsystemer på en anden måde. Vi ønsker dog ingen ændringer af det nederlandske

pensionssystem. For at beskytte os mod det er vi imod betænkningen som helhed, selv om vi stemte for en række gode punkter i betænkningen. Delegationen fra det nederlandske Frihedsparti i Parlamentet: Hans van Baalen, Jan Mulder og Toine Manders

David Martin (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, som i begyndelsen (punkt 1) og i slutningen (punkt 61) understreger, at hovedansvaret for pensioner ligger hos medlemsstaterne i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og at EU's bidrag begrænses til koordinering, hvor det er muligt, og deling af bedste praksis.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Denne betænkning omhandler på uansvarlig vis en forhøjelse af den lovbestemte pensionsalder, mens den hyklerisk anfører, at der gennemføres "en dialog mellem arbejdsmarkedets parter og borgerne", og at der tages behørigt hensyn til resultatet. Den nødvendige folkeafstemning ligger desværre langt ude i fremtiden. Som det kan forventes hyldes også privatiseringen af pay-as-you-go-pensionssystemet, der som bekendt er effektivt. Pensionering omdannet til et finansielt produkt på det indre marked af pensionsfonde med fri og fair konkurrence – det er, hvad der foreslås i betænkningen. Jeg stemmer imod og fordømmer absolut denne betænkning.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den demografiske udvikling, dvs. den omvendte befolkningspyramide, vi kan forvente fremover, og den længere levetid, vi ligeledes kan forvente, idet de ældre i flere år forbliver raske og aktive og deltager i samfundet, gør det nødvendigt at overveje en strategi, der sikrer ny sammenhæng og kohærens på pensionsområdet. Denne nye situation gør det nødvendigt at iværksætte initiativer, der omdefinerer fremtiden for unge og gamle og solidariteten mellem generationerne og dermed bidrager til en bæredygtig, sikker og tilstrækkelig indkomst efter pensioneringen.

Willy Meyer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (ES) Jeg stemte imod dette beslutningsforslag, da jeg anser det for at være et uacceptabelt angreb på arbejdstagernes rettigheder, da der i forslaget slås til lyd for en stigning i antallet af pensionsgivende tjenestear, en forhøjelse af pensionsalderen og en progressiv privatisering af de offentlige pensionssystemer. Efter min mening er formålet med disse former for foranstaltninger at fastlægge pensionssystemer, der tilgodeser den finansielle sektors interesser, og de er ikke et skridt i retning af offentlige pensionssystemer, der er mere retfærdige, bæredygtige, sikre og til gavn for de europæiske borgere. Jeg er således modstander af den progressive opbygning af et asocialt Europa, der er styret af markederne og af den finansielle magt, som har oversvømmet os i denne krise med deres ambitioner og omfattende grådighed, der på uforståelig vis vil blive kompenseret for ved at privatisere offentlige pensionssystemer. Jeg anser det ydermere for at være uacceptabelt, at man i beslutningsforslaget forsvarede asociale foranstaltninger, som f.eks. forhøjelsen af pensionsalderen, der er blevet forkastet af et flertal af de europæiske borgere i massive generalstrejker, samtidig med, at man fremhæver betydningen af at tildele en relevant rolle til dialogen mellem arbejdsmarkedets parter om pensionsreformer.

Louis Michel (ALDE), *skriftlig*. – (FR) I henhold til kommissæren med ansvar for beskæftigelse, sociale anliggender og inklusion, László Andor, vil antallet af pensionister være fordoblet inden 2060 i forhold til den aktive befolkning, der er i stand til at finansiere pensioner. Det er derfor af afgørende betydning, at vi skænker fremtidens pensionssystemer en tanke. Selv om det henhører under medlemsstaternes kompetenceområde, må dette spørgsmål ikke hindre EU i at bistå medlemsstaterne med deres overvejelser med hensyn til at sikre de europæiske borgere et passende, stabilt og bæredygtigt pensionssystem. Det

at kunne indføre en tilstrækkelig og passende pension i en af EU's medlemsstater er det nødvendige supplement til princippet om personers frie bevægelighed. Den økonomiske og valutariske krise er et bevis på nødvendigheden af en integreret strategi, der omfatter de demografiske og sociale aspekter samt de økonomiske og finansielle aspekter.

Alexander Mirsky (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg håber ikke, at Parlamentet vil begrænse sig selv til blot at udarbejde betænkninger og gennemføre afstemninger. Det er nødvendigt at analysere alle 27 pensionssystemer i EU. Jeg er sikker på, at overtrædelser af bestemmelserne vil blive afsløret i massivt omfang i Letland, hvor regeringen konstant forsøger at løse problemet med budgetunderskud på bekostning af pensionerne. Som følge heraf er pensionisterne i Letland blevet taget som gidsler i forbindelse med den siddende regerings risikofyldte aktiviteter. For hovedpartens vedkommende ligger pensionerne i Letland under det officielle eksistensminimum. Situationen forværres yderligere af regeringens beslutning om at tilbageholde betalinger til det andet pensionsniveau. Dette kan få meget kedelige konsekvenser. Jeg stemte for forslaget i håbet om en uafhængig vurdering af situationen i Letland.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) I EU ser vi stadigvæk en betydelig forringelse af velstanden, som helt afgjort vil blive åbenlys med tabet af beskyttelsesperioder på arbejdsmarkedet. Alle landene kæmper med de demografiske ændringer og deres pensionssystemers dertilhørende manglende finansielle gennemførlighed. De private pensioner, der skulle fungere som en supplerende støtte, har ikke medført den meget omtalte aflastning af pensionssystemerne, men har i stedet sat statspensionerne under et endnu større pres. På denne baggrund er den ungarske befolkning f.eks. nærmest blevet tvunget til at gå tilbage til statssystemet. I denne forbindelse er de løfter, der ikke kan indfris, om pensionsfondes afkast også problematiske, hvilket blev afsløret i løbet af den økonomiske og finansielle krise. Denne form for indblanding på EU-plan resulterer ofte i en lang række problemer, f.eks. i forbindelse med udligningsbetalingerne for pensioner, der åbnede sluserne for misbrug. Pensionsdetaljerne er reguleret forskelligt i de enkelte stater, og det skal forblive sådan, hvorfor jeg på det kraftigste forkaster betænkningen.

Claudio Morganti (EFD), *skriftlig*. – (IT) Jeg ønsker at give min støtte til betænkningen af fru Oomen-Ruijten om fremtidige pensionssystemer i Europa, da den klart illustrerer et princip, som de europæiske tiltag og initiativer til enhver tid bør bygge på, nemlig subsidiaritetsprincippet. I bestræbelserne på at reagere på et reelt behov, altså på en ny vurdering af de europæiske pensionssystemer i kølvandet på de ændrede demografiske, økonomiske og sociale forhold, er det blevet besluttet, at de enkelte medlemsstater skal indrømmes fleksibilitet til at handle inden for rammerne af en generel europæisk retningslinje. Situationerne og forholdene i de forskellige lande er for forskellige til, at vi kan tage fat på at udarbejde fælles bindende regler, og derfor var det en god beslutning at overholde det grundlæggende subsidiaritetsprincip.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) Inden længe vil befolkningspyramiden blive vendt på hovedet i EU, fordi den befolkningsgruppe, der er over 55 år, vil udgøre den største andel af befolkningen, den forventede levetid fortsat vil stige, fødselsraten vil fortsætte med at være lav, og fordi unge mennesker vil tage hul på deres arbejdsliv stadig senere. Vi er alle klar over konsekvenserne heraf, nemlig en aldrende befolkning og stadig flere flaskehalse, når vi taler om finansieringen af pensioner. Det, som vi faktisk har brug for, er især en mere familievenlig politik i medlemsstaterne, og her tænker jeg f.eks. på indførelsen af familieskatopdeling i indkomstskattelovgivningen. I sociallovgivningen bør der tages højde for familiernes bidrag til sikringen af kontrakten mellem generationerne

ved at foretage en gradvis nedsættelse af socialforsikringsbidragene. Disse aspekter er der slet ikke eller ikke i tilstrækkelig grad taget højde for i betænkningen. Imidlertid er den højt priste masseindvandring den forkerte måde at håndtere sikringen af vores pensioner på. Når alt kommer til alt bør pensionspolitikken fortsat være omfattet af medlemsstaternes kompetenceområde, derfor stemte jeg imod denne betænkning.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *skriftlig*. – (PL) Ved afstemningen i dag tilsluttede jeg mig godkendelsen af betænkningen om stabile og sikre pensionssystemer i Europa. Spørgsmålet om fremtidens pensioner er et problem, der ikke blot er relevant i Polen, men derimod i hele EU. I betænkningen bekræftede Parlamentet, at medlemsstaterne er ansvarlige for udformningen af deres nationale pensionssystemer i spørgsmål vedrørende pensionssystemer. De europæiske institutioner vil imidlertid støtte medlemsstaternes aktiviteter på grundlag af subsidiaritetsprincippet.

For mig er det meget vigtigt, at opmærksomheden er blevet rettet mod forskelsbehandlingen af kvinder med hensyn til pensionssystemerne, og vi bliver nødt til at afhjælpe dette problem. Samtidig skaber de aktuelle demografiske ændringer, der fører til en aldrende befolkning, problemer med at udforme et stabilt pensionssystem. Antallet af pensionister er stadig stigende, mens vi har et faldende antal erhvervsaktive personer.

Et andet vigtigt spørgsmål er problemet med unge mennesker, der ikke kan finde beskæftigelse som følge af situationen på arbejdsmarkedet. Det er i denne forbindelse af afgørende betydning, at flere personer kommer i arbejde og bliver ved med at arbejde så længe som muligt.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for fru Oomen-Ruijts betænkning, fordi jeg mener, at forsøget på at skabe grundlaget for et mål, der er så vigtigt som et fælles europæisk pensionssystem, samtidig med at der tages behørigt hensyn til subsidiaritetsprincippet, er et stort skridt i retning af en virkelig samfundspolitisk integration. Lovgivningsrammen er bestemt kompliceret, men Kommissionens hvidbog om pensionssystemer giver allerede et fingerpeg om, i hvilken retning Unionen bevæger sig. Formålet med betænkningen er især at fastlægge tilstrækkelige, bæredygtige og sikre kriterier ved at opfordre medlemsstaterne til at drøfte emnet, offentliggøre de udarbejdede forslag og at samarbejde om at udarbejde en virkelig fælles plan ved hjælp af den åbne koordinationsmetode. Vi drøfter pakken vedrørende økonomisk styring på EU-plan med henblik på at reformere stabilitets- og vækstpakten og fastlægge fælles regler. Ingen stat kan se bort fra pensionsreformer, hvis den ønsker at få orden i sine finanser. Jeg mener derfor, at det giver mening at have fælles regler inden for dette område også, fordi de vil gøre det meget nemmere at overvåge og implementere stabilitets- og vækstpakten.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *skriftlig*. – (PT) Denne betænkning om tilstrækkelige, bæredygtige og sikre pensionssystemer i Europa er et vigtigt skridt med hensyn til at gennemføre en koordineringspolitik i EU. Selv om dette henhører under medlemsstaternes kompetenceområde, er pensionssystemet faktisk direkte forbundet med finansmarkedet og er samtidig et af de områder, der er omfattet af stabilitets- og vækstpakten. Det er af de demografiske årsager, som vi alle er bekendt med, ved at være nødvendigt at overveje en strategi, der øger samhørigheden og sammenhængen med hensyn til pensioner. Vi skal skabe initiativer, der omdefinierer fremtiden for unge og gamle og solidaritet indbyrdes mellem generationerne og mennesker, og således bidrager til en bæredygtig, sikker og tilstrækkelig indkomst efter pensioneringen. Der er markante forskelle mellem de forskellige pensionsordninger i Europa, men det er vigtigt at skabe en fælles platform ved tydeligt at

definere ansvarsfordelingen. På denne måde vil det være muligt at udvikle et bæredygtigt og sikkert system i fællesskab, altså et system, der anerkender den frie bevægelighed i Europa, som er baseret på antagelsen om, at mobilitet er af afgørende betydning, især for de yngre generationer og naturligvis for et effektivt arbejdsmarked. Alle disse årsager lå til grund for, at jeg stemte for.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig.* – (RO) I november 2009 havde Rumænien 5,54 mio. pensionister og 5,65 mio. bidragsydere til det offentlige pensionssystem. Det er en prioritering for EU at give de europæiske borgere en tilstrækkelig og bæredygtig pension nu og i fremtiden. Det er en stor udfordring at nå disse mål i et aldrende Europa, og medlemsstaterne skal forberede sig herpå ved at reformere deres pensionssystemer. Medlemsstaterne skal forbedre pensionernes tilstrækkelighed ved at bekæmpe kønsdiskrimination på arbejdsmarkedet, især ved hjælp af en formindskelse på 10 % af lønforskellen inden 2020. Det offentlige pensionssystem skal styrkes på bekostning af det private system. Vi må ikke privatisere det offentlige pensionssystem for blot at sikre stabiliteten i pensionsfondene for de nuværende og kommende pensionister.

Selv om tendensen på europæisk plan går i retning af at hæve pensionsalderen, bør dette ske på en fleksibel måde i henhold til de forskellige sektorer, og i overensstemmelse med, hvor hårde arbejdsforholdene er, samtidig med at der også tages højde for antallet af tjenestear. Aktiv støtte er påkrævet for jobskabelse. Det er også nødvendigt at forbedre kvaliteten af arbejdet for at øge antallet af personer, der aktivt vil bidrage til finansieringen af deres fremtidige pensioner.

Frédérique Ries (ALDE), *skriftlig.* – (FR) En af de største udfordringer, som den politiske klasse står overfor, hvis den ønsker at opretholde det fælles bedste og fred på arbejdsmarkedet, er at gøre pensionssystemerne bæredygtige. Selv om de europæiske kompetencer er begrænsede i denne henseende, var det også vigtigt for Parlamentet at afgive en udtalelse som opfølgning på den grønne bog, som Kommissionen har udarbejdet. Dette er sket med vedtagelsen af den meget omfattende Oomen-Ruijten-betænkning, der bekræfter nødvendigheden af at reformere pensionssystemerne som følge af den ugunstige tendens i forholdet mellem antal personer over 65 år og den erhvervsaktive befolkning. Beslutningen er desuden i overensstemmelse med den nylige Eurobarometer-undersøgelse, der afspejler de europæiske borgeres klogskab og modenhed, idet 73 % af de adspurgte mener, at "de bliver nødt til at arbejde i længere tid eller opspare mere til deres alderdom". Ganske vist er den fremherskende idé om at forlænge arbejdslivet til efter de 65 år blevet mødt med blandede følelser i befolkningen generelt. Den kan imidlertid være en forklædt velsignelse, da det nødvendigvis vil være nødvendigt at dreje på andre håndtag. For så vidt angår mit hjemland, Belgien, isoleret set, hvor arbejdsløshedsstallet blandt de ældre arbejdstagere er et af de laveste i EU, er der et presserende behov for at tilskynde de belgiske arbejdstagere til at blive længere på arbejdsmarkedet.

Crescenzo Rivellini (PPE), *skriftlig.* – (IT) I dag stemte Parlamentet om betænkningen om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa. Kommissionen har under hensyntagen til den demografiske udvikling og virkningerne af den økonomiske og finansielle krise, besluttet, at det for at modernisere pensionspolitikkerne er nødvendigt at iværksætte koordinerede foranstaltninger om tilpasning af pensionssystemer, bæredygtighed, balance mellem arbejdslivets varighed og pensionernes varighed, fjernelse af hindringer for mobiliteten, en øget gennemsigtighed i pensionssystemerne og beskyttelse af solvensen.

Med denne betænkning ønsker vi at anerkende og opretholde det individuelle ansvar for at skabe et bæredygtigt og sikkert system, der kan sikre en tilstrækkelig pension på medlemsstatsplan. Et moderne system, der især anerkender den nye generations behov for mobilitet, og som omfatter løsninger, der ikke kun er målrettet nutiden, men også den nærmeste fremtid.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (ES) På trods af at afstemningen har gjort det muligt at indarbejde nogle centrale elementer i den sociale samvittighed var der stadig nogle uheldige aspekter, der førte til, at jeg undlod at stemme i den endelige afstemning. Dette gælder f.eks. den del af stykke 21, hvori medlemsstaterne anmodes om at øge borgernes adgang til private opsparingsordninger.

Licia Ronzulli (PPE), *skriftlig*. – (IT) Europas pensionssystemer befinder sig i en stadig mere alarmerende situation. Vi skal handle nu for at sikre, at mænd og kvinder har ens muligheder og beskytte dem, der beslutter at lade sig pensionere i dag, og samtidig beskytte dem, der først nu tager de første spæde skridt på arbejdsmarkedet. I Europa tjener kvinder stadig gennemsnitlig 18 % mindre end mænd. Den væsentlige virkning af denne lønforskel er åbenlys, når de lader sig pensionere, da kvinder, eftersom de har tjent mindre i deres arbejdsliv, også har lavere pensioner. Kvinder er følgelig mere berørt af vedvarende fattigdom, end mænd er. Særlig i krisetider er vi nødt til at indarbejde kønsperspektivet i alle politikker ved at vedtage nationale foranstaltninger, der opnået enighed om og samordnet på europæisk plan. Jeg stemte for Oomen-Ruijten-betænkningen, fordi jeg mener, at det er et godt kompromis, som kan understøtte dialogen mellem medlemsstaterne og de europæiske institutioner om moderniseringen af pensionssystemerne.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig*. – (IT) Vi støtter betænkningen om "Grønbog: Sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa", da Kommissionen har til formål at bistå medlemsstaterne uden at fratage de enkelte lande, der skal vurdere sammenhængen mellem den forventede levetid og den obligatoriske pensionsalder, deres ansvar. Den har ligeledes til formål at fjerne hindringerne for den grænseoverskridende mobilitet og oprette en Europæisk Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger med beføjelse til at etablere et koordineringssystem til anvendelse i nødsituationer og til at støtte medlemsstaterne.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *skriftlig*. – (RO) EU's 27 medlemsstater har forskellige pensionssystemer. Den omvendte befolkningspyramide og en øget forventet levetid forudsætter imidlertid, at der bliver udtænkt en europæisk strategi til styrkelse af sammenhængen og sammenhængen mellem pensioner i EU. Ikke desto mindre ønsker jeg også at nævne de mangelfuldheder, der kendetegner arbejdskraftens mobilitet mellem de forskellige medlemsstater. Der er eksempler på, at pensionsrettigheder ikke bliver overført i tilstrækkelig grad mellem EU's forskellige medlemsstater. Vi skal i denne forbindelse tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne.

På den anden side har vi en moralsk forpligtelse til at beskytte vores borgeres ret til pensioner, der giver dem mulighed for et værdigt liv.

Peter Skinner (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg kan tilslutte mig de overordnede målsætninger i denne betænkning, da de grundlæggende mål er at udvikle en bæredygtig strategi med hensyn til tilvejebringelse af pensioner. Det lovgivningsarbejde, som grønningen vil medføre, vil, tror jeg, få tilsynsmyndighederne op i omdrejninger med henblik på at sikre den nødvendige overensstemmelse for at opretholde et sikkert og bæredygtigt pensionssystem.

I lyset af de nuværende forskelle i medlemsstaternes pensionssystemer samt i pensionernes anvendelsesområde og dybde, er det vigtigt, at Kommissionen efterkommer Parlamentets ønske om ikke at pålægge kapitalstandarder, der ligner forsikrings- eller bankstandarder. Det er min opfattelse, at pensioner kan og bør behandles særskilt for så vidt angår deres egne kapitalkrav.

Når dette er sagt, går behovet for en virkelig europæisk strategi forud for alt andet, når man ser på den måde, hvorpå den demografiske udvikling vil tvinge de kommende generationer til at opretholde dyre ordninger, der overbelaster dem, mens de tidligere generationer kommer til at ende i potentiel fattigdom.

Alyn Smith (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Der er meget godt i denne betænkning. Alt i alt kan jeg imidlertid ikke støtte den. Det er korrekt, at vi her i Parlamentet bør bekymre os om pensionsrettighederne i vores medlemsstater, og det er korrekt, at vi bør udveksle bedste praksis. Imidlertid var jeg simpelthen ude af stand til at støtte betænkningen som helhed, da jeg simpelthen er uenig i, at EU på pensionsområdet bør spille en rolle, der ligger ud over udveksling af information. De myndigheder, der er de bedste til at håndtere pensioner og i det hele taget alle sociale anliggender, er de nationale eller lokale myndigheder, og ikke os. Denne initiativbetænkning indeholder opfordringer til alt for meget centraliseret kontrol, hvilket jeg simpelthen ikke er overbevist om hverken vil virke eller tilføre merværdi.

Bart Staes (Verts/ALE), *skriftlig*. – (NL) Problemet med vores stadig ældre befolkning rammer os hårdt, og krisen foranlediger medlemsstaterne til at foretage nedskæringer. Vi bør imidlertid ikke lade problemet med den aldrende befolkning lokke os ind i en ny europæisk gældskrise. De medlemsstater, der gennemfører besparelser, bør ikke gøre dette uden at tænke nærmere over det. I beslutningen fremhæves det, at den første søjle i pensionssystemet er den vigtigste. Dette indebærer et sundt og afbalanceret statsbudget. Det giver desuden sig selv, at en stabil indtægt er et værn mod fattigdom. Jeg glæder mig også over anerkendelsen af kvinders pensionsrettigheder, og at der er lagt større vægt på ligestilling mellem kønnene samt anerkendelsen af, at forskelsbehandling af ældre mennesker på arbejdsmarkedet ikke bør være tilladt. I beslutningen lægges der også tilstrækkelig vægt på, at akkumulerede pensionsrettigheder kan overføres. Der er ingen, der i dag arbejder for den samme virksomhed eller sågar i deres eget hjemland hele livet. Det er afgørende, at borgerne i et forenet Europa kan overføre disse rettigheder. Parlamentet opfordrer derfor Kommissionen om at sikre en bedre koordinering af pensionernes overdragelighed på europæisk plan.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *skriftlig*. – (RO) Den betænkning, som Ria Oomen-Ruijten har udarbejdet om "Grønbog: Sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa" er et væsentligt bidrag til forhandlingerne om de europæiske pensionssystemers fremtid. Efter min mening er medlemsstaterne nødt til at udarbejde bestemmelser for at sikre deres borgere tilstrækkelige pensioner. Vi tilskynder medlemsstaterne til at etablere de mest hensigtsmæssige pensionssystemer, for at sikre alle en værdig levestandard, herunder især samfundets mest sårbare grupper. Jeg stemte for punkt 24, hvori medlemsstaterne opfordres til at tilskynde ældres fortsatte beskæftigelse gennem skattelettelser og fritagelser for sociale bidrag.

Jeg stemte også for med henblik på fremme og lette muligheden for at oppebære pension og arbejde samtidig samt gennemføre afskrækkende foranstaltninger, der gør det vanskeligere for virksomhederne at afskedige ældre medarbejdere.

Jeg stemte imod en forhøjelse af pensionsalderen, fordi jeg mener, at personer, der når en vis alder, men som ønsker og kan arbejde, bør tilskyndes og ikke tvinges til at arbejde, især i en tid, hvor arbejdsløshedsraten i EU-27 er 10 %, og 20 % blandt de unge.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) Kommissionens grønbog om pensionssystemerne i Europa, der er blevet vedtaget i dag inden for rammerne af den betænkning, som er udarbejdet af alliancen bestående af de politiske repræsentanter for flertallet i Parlamentet (socialdemokraterne, de konservative og de liberale) er et græsrodsfjendtligt monster. Hensigten med den er at danne grundlaget for EU's nye, græsrodsfjendtlige konkurrenceevnepagt, der er udformet med henblik på at ødelægge de europæiske socialsikringsystemer og erstatte dem med private, individuelle forsikringsordninger, som er en ny pengemaskine, der kører i døgndrift på arbejdstagernes bekostning til kapitalisternes fordel. I praksis afskaffes de offentlige socialsikrings-, pensions- og velfærdsudgifter. Systemet, der er bygget op over tre søjler, reducerer den statslige pension til en fattiggårdsydelse og åbner derved døren på vidt gab for den såkaldte tredje søjle for private forsikringsordninger. Betænkningen indeholder opfordringer til en forhøjelse af pensionsalderen, der afhænger af den forventede levetid. Med andre ord opfordres man til at arbejde, til man skal bæres derfra. Grækenlands kommunistparti stemte imod EU's fejlslagne arbejdstagerfjendtlige dokument om pensionssystemerne i Europa. I lyset af denne udvikling ønsker vi at påpege, at det er nødvendigt, at arbejdstagerne i forening gør oprør og sætter en stopper for disse nye foranstaltninger, der udgør en fjernelse af forsikringsgrundlaget, og det nye brutale angreb, der organiseres af kapitalisterne og de borgerlige regeringer i EU's nye konkurrenceevnepagt.

Thomas Ulmer (PPE), *skriftlig*. – (DE) Jeg stemte for Oomen-Ruijten-betænkningen om grønbogen om pensionssystemer. Resultaterne af forhandlingerne er efter Tysklands Kristelige Demokratiske Unions mening passende og udgør et passende grundlag for den efterfølgende hvidbog. Det er vigtigt med fremskridt med hensyn til tilbageholdelse af de tyske arbejdsmarkedspensioner, tjenesteperiodens længde og beskyttelse mod risikoen for konkurs i forbindelse med eksisterende forpligtelser. Arbejdsmarkedspensioner må under ingen omstændigheder blive overdraget til et obligatorisk europæisk system.

Viktor Uspaskich (ALDE), *skriftlig*. – (LT) Det glæder mig, at ordføreren anerkender, at der er væsentlige mangler i pensionssystemerne i Europa og det forhold, at borgerne i nogle medlemsstater, f.eks. Litauen, står over for yderligere problemer. De litauiske pensionister har det ikke nemt. For nylig blev det endnu hårdere, da de litauiske pensionisters månedlige pension sidste år blev nedsat med 5 %. Tidspunktet er kommet, hvor dobbeltmoralen må få en ende. I nogle europæiske lande, f.eks. Litauen, fastholder regeringen, at krisen er ovre, og at økonomien gradvist er ved at blive genoprettet. Når vi skal træffe praktiske foranstaltninger, siger vores ledere imidlertid, at de ikke kan finde de nødvendige ressourcer, der gør det muligt at bringe pensionerne tilbage til det tidligere niveau. Pludselig erklærer de, at krisen endnu ikke er ovre. I forbindelse med reformerne af vores pensionssystemer er den finansielle bæredygtighed vigtig, men det er ligeledes vigtigt at sikre en tilstrækkelig indkomst. En reel bæredygtighed kan ikke opnås, uden at det sikres, at pensionerne er tilstrækkelige. Det aldrende samfund og det finansielle pres viser, at vores arbejdsmarked er under forandring. Det er nødvendigt at tage højde for dette i forbindelse med reformen af pensionssystemerne. En balance mellem fleksibilitet og sikkerhed på arbejdsmarkedet understøtter økonomiens tilpasningsevne og bidrager således til bæredygtige, sikre og retfærdige pensioner.

Peter van Dalen (ECR), *skriftlig.* – (NL) Europa og pensioner er virkelig et følsomt emne. Forskellige medlemsstater overvejer ordninger, der kan resultere i en nedbringelse af statsgælden, ved at binde pensionsmidler til deres gældsposter. Fru Merkel og hr. Sarkozy har allerede direkte nævnt centraliseringen af pensioner i deres planer om et fælles, centralstyret Europa. Jeg er modstander af enhver form for regulering af pensioner på europæisk plan. Pensionssystemerne er struktureret forskelligt i de forskellige medlemsstater. De er næsten umulige at sammenligne. Desuden varierer pensionssystemerne i de forskellige individuelle medlemsstater betragteligt med hensyn til omfang, pålidelighed og tilsyn. Jeg ønsker ikke, at det robuste nederlandske pensionssystem skal komme til at lide under det kaos, der hersker i nogle andre medlemsstater.

Det, som jeg imidlertid anser for at være fornuftigt, er at medlemsstaterne indbyrdes udveksler oplysninger om deres pensionssystemer, og at de ad denne vej gør en indsats for at håndtere konkrete problemer. I denne forbindelse henviser jeg f.eks. til universitetsforskere, der flytter til andre medlemsstater, hvis skattemyndigheder herefter opkræver yderligere skatter på de pensioner, som personerne har akkumuleret andre steder. Der bør omgående sættes en stopper for denne umådeholdenhed, men det betyder ikke, at vi bliver nødt til at reformere hele systemet ud fra en europæisk model.

Derek Vaughan (S&D), *skriftlig.* – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, hvori medlemsstaterne kraftigt opfordres til at sikre, at pensionerne er bæredygtige i lyset af de udfordringer, som de aldrende samfund og udgiftspresset frembyder i hele EU. Det glæder mig, at det i denne betænkning anerkendes, at der ikke findes en "universalløsning" for alle medlemsstaternes pensionsordninger, men at EU klart kan tilføje merværdi ved at udveksle idéer og koordinering.

Medregningen af privat gæld i enhver form for vurdering af de offentlige finansers bæredygtighed bør ikke medtages i denne betænkning, da de aktuelle markedsforskelde ikke ville understøtte denne form for vurdering. Desuden kunne anvendelsen af kapitalkrav på pensioner potentielt øge omkostningerne uden at give sikkerhed for arbejdsgiverfinansierede arbejdsmarkedspensioner. Dette bør ikke være obligatorisk, hvis der foreligger en eksisterende beskyttelsesordning, f.eks. yder Det Forenede Kongeriges Pension Protection Fund, der blev oprettet af den forrige Labour-regering, et højt beskyttelsesniveau til medlemmer og begunstigede af pensionsordninger.

Jeg selv og mine kolleger fra Labour vil arbejde videre med at sikre, at personer, der opsparer i samarbejde med staten, med deres arbejdsgiver eller i privat regi, får netop den pensionsbeskyttelse, som de har behov for for at føle sig sikre i forhold til deres pensionering.

Iva Zanicchi (PPE), *skriftlig.* – (IT) Jeg stemte for betænkningen af fru Oomen-Ruijten, selv om jeg mener, at den vedtagne tekst er overforsigtig, idet der gentagne gange gøres opmærksom på, at subsidiaritetsprincippet er væsentligt. Jeg er ikke desto mindre af den overbevisning, at denne betænkning, mens vi venter på den snarlige offentliggørelse af Kommissionens hvidbog, kan muliggøre videreførelsen af et effektivt arbejdsforhold mellem medlemsstaterne og EU's institutioner om det vanskelige spørgsmål om modernisering af de europæiske pensionssystemer.

Forslag til beslutning B7-0094/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for dette forslag til beslutning, da tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien efter min opfattelse kan afsluttes i første halvår 2011, forudsat at de nødvendige reformer fortsat vil blive gennemført. For at opnå dette bliver Kroatien i denne sidste fase nødt til at mobilisere alle sine kræfter for at styrke den offentlige forvaltning og retsvæsenet for at gøre fremskridt med hensyn til at korruptionsbekæmpelsen, for at sikre et fuldt samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Det Tidligere Jugoslavien, for at videreføre privatiseringsprocessen og for at vedtage omstruktureringsplaner. Jeg har også stemt for denne beslutning, fordi der i beslutningen henstilles til gennemførelsen af en voldgiftsbestemt grænseaftale mellem Kroatien og Slovenien, og som følge af fremskridtet med hensyn til at løse øvrige bilaterale tvister, som f.eks. grænsespørgsmål med Serbien, Montenegro og Bosnien-Hercegovina. Selv om Kroatien stadig mangler at afslutte forhandlingerne om seks politiske kapitler i den gældende fællesskabsret, tror jeg, at de gode resultater, der blev opnået i 2010, vil gøre det muligt for de kroatiske myndigheder at gøre en sidste indsats for at afslutte forhandlingerne.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for dette forslag til beslutning om statusrapporten for 2010 om Kroatien. Med dette dokument har Parlamentet bekræftet, at Kroatien har gjort et væsentligt fremskridt i forhandlingerne om et medlemskab af EU. Jeg tilslutter mig beslutningens bestemmelse om, at tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien kan afsluttes i første halvår 2011, forudsat at de nødvendige reformer videreføres ufortøvet, især styrkelsen af den offentlige forvaltning og retsvæsenet, en fortsættelse af korruptionsbekæmpelsen, sikringen af varig tilbagevenden for flygtninge, fuldt samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Det Tidligere Jugoslavien (ICTY), videreførelsen af privatiseringsprocessen og vedtagelsen af omstruktureringsplaner for skibsværfter i vanskeligheder. Disse betingelser er meget vigtige, og en korrekt gennemførelse heraf eller i det mindste et væsentligt fremskridt inden for de nævnte områder vil vise Kroatiens tilsagn og vilje til at blive medlem af EU.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig*. – (LT) Jeg tilsluttede mig dette forslag til beslutning, hvori Parlamentet støtter Kroatiens tiltræden af EU. Kroatiens tiltræden omfatter både en europæisk og en regional dimension og vil fungere som en tilskyndelse til, at de øvrige lande i det Vestlige Balkan lancerer og gennemfører tiltrædelsesrelaterede reformer. Der er opnået væsentlige fremskridt i tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien, men der mangler stadig at blive gennemført grundlæggende reformer vedrørende den offentlige forvaltning og retsvæsenet, korruptionsbekæmpelse, tilbagevenden af flygtninge osv. Kroatien skal gøre væsentlige fremskridt med hensyn til bilæggelsen af bilaterale tvister med nabolandene, som f.eks. grænsespørgsmålet med Serbien, Montenegro og Bosnien-Hercegovina, med henblik på at hindre, at disse tvister udvikler sig til at være en hindring for en yderligere udvidelse af EU efter Kroatiens tiltræden.

Elena Băsescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for vedtagelsen af statusrapporten om Kroatien, da jeg mener, at EU's tiltrædelsesproces fremhæver de væsentlige forbedringer af situationen i dette område. Overholdelsen af de grundlæggende rettigheder, flygtningenes situation og privatiseringen af skibsværftsindustrien er de kapitler, inden for hvilke der er gjort størst fremskridt. På nuværende tidspunkt glæder jeg mig også over gennemførelsen af fredsaftalen og alt det, som denne indebærer. Samarbejdet med Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Det Tidligere Jugoslavien er af afgørende betydning for en vellykket afslutning af forhandlingerne. Jeg håber, at de kroatiske myndigheder fremover

vil give efterforskerne adgang til de nødvendige dokumenter. En af de problemstillinger, der nævnes i dokumentet, er retsforfølgelse af krigsforbrydere. Dem, som er blevet retsforfulgt er enten ikke blevet dømt eller har fået symbolske straffe. Jeg ønsker at fremhæve betydningen af, at ethvert kandidatland skal forvalte et retfærdigt retsvæsen.

Arven fra konflikten i 1990'erne og en manglende overholdelse af mindretalsrettighederne er uacceptable, når det drejer sig om en kommende medlemsstat. Lovindgreb inden for dette område ønskes. Det ungarske formandskabs intention om at afslutte forhandlingerne inden udgangen af første halvår 2011 er prisværdig, og det er muligt for Kroatien at komme over målstregen til tiden. Landets tiltrædelse vil sende et positivt signal til regionen og udgøre endnu en bekræftelse af EU's troværdighed med hensyn til betingelserne for denne proces. Afslutningsvis vil jeg gentage Rumæniens uforbeholdne støtte til Kroatiens tiltræden af EU.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Landerapporten om Kroatiens fremskridt i 2010 viser, at den kroatiske regering er fast besluttet på at opfylde EU's tiltrædelseskriterier. Imidlertid står EU for første gang i en situation, hvor flertallet af de kroatiske borgere ikke mener, at et medlemskab af EU vil være til gavn for landet, hvilket er det diametralt modsatte af den store bølge af optimisme, der skyldede ind over befolkningen i de central- og østeuropæiske stater, der er tiltrådt i de sidste to runder. I 2010-landerapporten om Kroatien fremhæves EU-institutionernes bekymring med hensyn til denne situation. Derfor skal der også appelleres til myndighederne og civilsamfundet om, at de skal tage del i at overbevise kroaterne om, at et EU-medlemskab vil få en positiv indvirkning på deres land. Jeg glæder mig over de kroatiske myndigheders bestræbelser og deres ambition om at afslutte tiltrædelsesforhandlingerne dette forår.

Kroatien fortjener også at blive lykønsket med at være en stat, der har været hærget af konflikt så længe, men som alligevel har formået at gøre bemærkelsesværdige fremskridt med hensyn til at gennemføre den gældende fællesskabsret. Desuden kan enhver bemærkning om en eventuel udsættelse af Kroatiens tiltræden kun behandles som en henkastet, uigennemtænkt bemærkning.

Antonio Cancian (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg har med beslutsomhed stemt for denne rapport, da Kroatien efter min mening er på rette vej med sin videreførelse af gennemførelsen af de reformer, der er nødvendige for et EU-medlemskab. På et økonomisk plan tror jeg, at Kroatien er klar til at fungere i samspil med andre EU-lande. Faktisk har Kroatien på trods af den globale krise formået at opretholde en vis makroøkonomisk stabilitet, især gennem udviklingen af infrastrukturer for tjenesteydelser og turisme. Min holdning er, at Kroatien bør tilskyndes til at udnytte sine ressourcer fuldt ud, herunder især landets geografiske beliggenhed som en strategisk transportforbindelse mellem Vesteuropa og Balkan, mellem Centraleuropa, Adriaterhavet og Middelhavet. En videreudvikling af denne infrastruktur kunne give landet et enormt potentiale. Med dette in mente har Kroatiens samarbejde med EU om gennemførelsen af dele af TEN-T, TEN-E og e-TEN, der også berører kroatisk område, og som kan udvikles til et PPP-system i fuldt samarbejde med EU, vist sig at være meget frugtbar. Forhandlingerne vil blive afsluttet i første halvår 2011, når tiltrædelsesprocessen bliver afsluttet. Jeg er overbevist om, at denne frist vil blive overholdt.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg ønsker at rose Kroatien for landets betydelige fremskridt i retning af de benchmarks, der skal være opfyldt for at lukke tiltrædelsesforhandlingerne. Jeg er overbevist om, at Kroatiens hurtige tiltræden vil bidrage

til, at de øvrige lande i det vestlige Balkan tilskyndes til at gennemføre tiltrædelsesrelaterede reformer. Jeg glæder mig over den kroatiske regerings bestræbelser på at tage stærkt afstand fra alle former for korruption, men opfordrer de kroatiske myndigheder til at styrke de korruptionsbekæmpende organers administrative kapacitet og til at fremme en kultur med politisk ansvarlighed. Jeg glæder mig over det fremskridt, der er gjort med hensyn til kvinders rettigheder og ligestillingen mellem kønnene, da ca. 25 % af sæderne i parlamentet og næsten halvdelen af de administrative stillinger i den offentlige sektor er besat af kvinder, hvilket er et bevis på det fremskridt der er sket i retning af en ligestilling mellem kønnene. Andelen af kvindelige virksomhedsledere er imidlertid fortsat lavt, og der er stadig lønforskelle mellem kønnene. Jeg opfordrer til en yderligere aktiv fremme af kvinders deltagelse i økonomiske og politiske beslutningstagningsorganer og til en hurtig gennemførelse af lovgivningen om ligestilling mellem kønnene, herunder af ligelønsprincippet.

Daniel Caspary, Ingeborg Gräßle, Elisabeth Jeggle, Andreas Schwab, Thomas Ulmer and Rainer Wieland (PPE), *skriftlig. – (DE)* Vi bakker udtrykkeligt op om Kroatiens hurtige tiltræden af EU. Den kroatiske befolkning har høje forventninger til dette medlemskab. Disse forventninger kan imidlertid kun blive indfriet, hvis Kroatien virkelig er klar til at blive medlem, og hvis alle tiltrædelseskriterier er opfyldt. Kroatien er allerede kommet længere i denne proces, end mange nuværende EU-medlemsstater var kommet, da de blev medlem.

Det fremgår imidlertid tydeligt af Kommissionens statusrapport, at der stadig skal gøres en indsats inden for nogle områder. Dette giver os grund til at håbe på en hurtig afslutning af tiltrædelsesforhandlingerne, men dagens beslutning må imidlertid ikke give anledning til forventninger. Grundighed er vigtigere for os end hurtighed, og en pålidelig gennemførelse er vigtigere end løfter. Vi må ikke gentage fortidens fejltagelser. Alt andet vil hverken være i EU's interesse eller i Kroatien og den kroatiske befolknings interesse. Vi har derfor undladt at deltage i afstemningen i dag.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg har stemt for forslaget til beslutning om statusrapporten for 2010 om Kroatien, da jeg mener, at forhandlingerne om Kroatiens tiltræden af EU vil blive afsluttet inden juni 2011, forudsat at de nødvendige bestræbelser for at gennemføre reformer fortsat vil blive gjort. Jeg er tilhænger af en udvidelse, under forudsætning af at kandidatlandene opfylder de forud fastlagte kriterier. Jo flere lande, der deltager i det europæiske projekt, jo bedre er det for EU og for de europæiske borgere, der vil drage fordel af et fælles område med fred, frihed, demokrati, fremskridt og velvære.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Kroatien har unægtelig opfyldt tiltrædelseskriterierne med succes og har bestræbt sig på at fortsætte i denne retning på trods af de yderligere vanskeligheder, landet står over for i den aktuelle internationale situation. Det er et godt eksempel for ethvert land, der agter at blive medlem af EU. Jeg kan ikke lade være med at bemærke, at de seneste undersøgelser viser, at kroaterne er skeptiske over deres lands fremtidige medlemskab af EU og kritiske over for EU's tiltag. I stedet for at stille spørgsmål ved den kroatiske befolknings holdning, er jeg af den opfattelse, at deres tvivlsspørgsmål giver anledning til en grundig refleksion over, hvordan EU er blevet drevet. Jeg mener, at det er beklageligt, at ordføreren i sit forslag til beslutning har valgt at afgive udtalelser om spørgsmål, som f.eks. seksuel orientering og den forfatningsmæssige beskyttelse heraf, der ikke har noget at gøre med de problemstillinger, som faktisk foreligger, men at disse spørgsmål også bør henhøre under medlemsstaternes enekompetence.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Dette forslag til beslutning omhandler statusrapporten for 2010 om Kroatiens proces med henblik på tiltræden af EU, der er en forpligtelse, som Parlamentet har påtaget sig, og som alle de nødvendige diplomatiske bestræbelser er blevet sat ind på at opfylde. Jeg glæder mig over fremskridtet i tiltrædelsesforhandlingerne, som bør afsluttes inden udgangen af første halvår 2011, samt alle Kommissionens bestræbelser med hensyn til de øvrige lande i det vestlige Balkan, der stiler mod et medlemskab af EU.

Det er efter min mening beklageligt, at det kroatiske parlament og den kroatiske regering ikke har gjort det ønskede fremskridt med hensyn til forfatningsmæssige ændringer, nemlig for så vidt angår decentralisering og reformer af den offentlige administration, ved især at afpolitiserer den, bekæmpe korruption og fremme pressefriheden. Jeg håber, at alle de problemer, der er nævnt i rapporten, vil blive løst eller i det mindste reduceret, således at Kroatien hurtigt kan blive medlem, og tiltrædelsesprocessen kan fungere som en katalysator for nabolandenes medlemskab.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Det er for så vidt angår denne rapport vigtigt at påpege, at hovedparten af Parlamentets medlemmer er bekymrede over, at flertallet i den kroatiske befolkning ifølge Eurobarometret mener, at et EU-medlemskab "ikke vil være til gavn for dem". Hvad kan der gøres for at modbevise denne opfattelse? Svaret er som altid at skrue charmen på og forsøge at manipulere med den virkelighed, som EU repræsenterer.

Der bliver rystet de samme nyliberale dogmer ud af ærmet, nemlig mindre statslig indgriben i økonomien og oprettelse af et åbent og konkurrencedygtigt marked ved at ødelægge de offentlige tjenesteydelser, ved at ændre arbejdsforholdene til kapitalisternes fordel under påskud af deres "stivhed" og ved gøre det af med suveræniteten og med et uafhængigt udviklingsprojekt for Kroatien.

Endelig gøres det i rapporten meget klart, hvem det var, der fik gavn af NATO's aggressioner og Jugoslaviens opløsning. Kroatien har en privilegeret beliggenhed, da det er en transportkorridor af stor betydning for import- og eksportmarkederne i Østen og Fjernøsten. Det er klart, at medlemskabet af EU ikke har til formål at fremme retten til udvikling af Kroatien og den kroatiske befolkning, men at formålet frem for alt er at tilgodese stormagterne og deres økonomiske aktører.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *skriftlig. – (PL)* Kroatien har for nylig gjort væsentlige fremskridt i retning af EU-medlemskab og vil sandsynligvis snart blive EU's 28. medlemsstat. I 2010 afsluttede EU's og Kroatiens forhandlere 11 kapitler og nåede op på i alt 28 kapitler (af de krævede 35). Sidste års resultater er bestemt et bevis på Kroatiens beslutsomhed med hensyn til at fortsætte med sine reformer og vil snart gøre det muligt for de kroatiske borgere at drage fordel af et EU-medlemskab. På det seneste møde mellem EU og de kroatiske ministre, der fandt sted den 22. december 2010 i Bruxelles, afsluttede forhandlerne tre vigtige kapitler, nemlig dem, der omhandlede retfærdighed, frihed og sikkerhed, udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik og miljøet. Afslutningen af disse kapitler viser, at det kroatiske retsvæsen er blevet styrket, og at der er gjort fremskridt inden for adskillige områder på samme tid, som f.eks. et øget samarbejde mellem Kroatien og det internationale samfund med hensyn til militære missioner og civile anliggender (udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitikken) og garantien for en bedre luft- og vandkvalitet for den kroatiske befolkning (miljøet).

Forhandlingerne om Kroatiens tiltræden af EU blev påbegyndt i oktober 2005. På trods af nogle logistiske problemer støttes Kroatiens tiltræden kraftigt af EU's medlemsstater, og mange af disse forventer et hurtigt fremskridt med hensyn til afslutningen af de syv resterende kapitler inden udgangen af 2011.

Robert Goebbels (S&D), *skriftlig.* – (FR) Jeg har stemt for forslaget til beslutning. Der hersker ingen tvivl om, at Kroatien hører hjemme i EU. Jeg vil imidlertid ikke stemme for yderligere medlemskaber, medmindre Unionens budget bliver væsentlig forøget. En yderligere udvidelse kan ikke opnås uden en bevilling af supplerende midler til EU.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig.* – (FR) Min stemme i forbindelse med Parlamentets udenrigsudvalgs forslag til beslutning om Kroatiens fremskridt mod medlemskab afspejler den manglende tillid til fordelene ved EU, som ifølge meningsmålingerne deles af et flertal i den kroatiske befolkning. Det er beklageligt, at myndighederne i et land, der er blevet selvstændigt og helt uafhængigt i kølvandet på en forfærdelig konflikt, ikke helmer, før det har sat landet under et udenlandsk overherredømme i strid med den offentlige mening. Jeg har stemt imod Maastrichttraktaten. Jeg har stemt imod den europæiske forfatning. Jeg ville have stemt imod Lissabontraktaten, hvis regeringen i mit hjemland havde været modig nok til at lægge spørgsmålet ud til en afstemning blandt den franske befolkning. Jeg håber, at den kroatiske befolkning vil blive hørt direkte for så vidt angår deres lands tiltræden af EU, og at deres vilje i modsætning til den franske, irske og nederlandske befolknings vilje vil blive respekteret. Det var mig virkelig umuligt at stemme for en beslutning, hvori det beklages, at skæbnen for mindretal, der praktiserer denne eller hin seksuelle afvigelse, ikke vækker stor bekymring, og hvori der slås til lyd for en intensiv propaganda med henblik på at vende de negative meningsmålinger, som tilskynder til, at man begår de samme økonomiske fejl som dem, der er blevet begået i vores hjemlande.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig.* – (FR) Jeg stemte for forslaget til beslutning om Kroatiens fremskridt, som er en bekræftelse af Kroatiens indsats i forbindelse med landets kommende tiltræden af EU. Der hersker ingen tvivl om, at Kroatiens medlemskab indebærer adskillige fordele, såsom en konsolidering af fred og stabilitet i Balkan-regionen og en styrkelse af EU's position i denne region. Den vedtagne tekst omhandler også emner, der fortsat er problematiske, og som kræver en fortsat indsats af Kroatien, som f.eks. bekæmpelse af korrupsion, der stadig er en af de største svøber i landet, og støtte til tilbagevendende flygtninge, som stadig er utilstrækkelig. Jeg håber, at Kroatien vil fortsætte de positive takter.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig.* – (LT) Jeg stemte for dette forslag til beslutning om statusrapporten for 2010 om Kroatien, da Parlamentet med dette dokument har bekræftet, at Kroatien har gjort fremskridt med hensyn til drøftelserne om medlemskab af EU. Tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien kan afsluttes rimelig hurtigt, forudsat at de nødvendige reformer fortsat vil blive videreført og gennemført ufortøvet. Det er nødvendigt at videreføre styrkelsen af den offentlige forvaltning og retsvæsenet, korrupsionsbekæmpelsen, sikringen af varig tilbagevenden for flygtninge og fuldt samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Det Tidligere Jugoslavien (ICTY) osv. ufortøvet. Desuden er det nødvendigt, at den kroatiske regering hurtigt udbedrer de strukturelle svagheder i økonomien og lægger mere vægt på det regionale samarbejde for at finde løsninger på bilaterale spørgsmål i samarbejde med nabolandene. En korrekt gennemførelse eller i det mindste et væsentligt fremskridt inden for disse områder vil være et bevis på og styrke Kroatiens vilje til og muligheder for at blive medlem af EU. Jeg tror,

at Kroatiens tiltræden også vil tilskynde de øvrige lande i det vestlige Balkan til hurtigere at tilnærme sig et medlemskab af EU.

Giovanni La Via (PPE), skriftlig. – (IT) Med dette forslag til beslutning om statusrapporten for 2010 om Kroatien var det Parlamentets mål at bifalde Kroatiens forbedringer inden for adskillige områder, som bringer landet endnu tættere på EU. Det er værd at nævne Kroatiens resultater for det seneste år, da der er blevet foretaget væsentlige forfatningsændringer for at tilpasse forfatningen til de øvrige 27 medlemsstaters grundlæggende chartre. Med hensyn til retsvæsenet er der blevet gjort bestræbelser på at gøre denne magt upartisk og uafhængig. Der er også blevet anlagt retssager for krigsforbrydelser, og der er blevet gjort betydelige fremskridt med hensyn til kvinders rettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder. Jeg kan fuldt ud tilslutte mig dette forslag, da jeg er overbevist om, at Kroatien fortjener at blive medlem. Der hersker ingen tvivl om, at der skal gøres mere, navnlig for så vidt angår korruptionsbekæmpelsen, men det forholder sig stadig sådan, at Kroatien gør betydelige fremskridt på sin vej mod et medlemskab af EU.

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg har stemt for denne rapport, da vi alle ønsker stabile naboer i fremgang. Disse ønsker kan kun opfyldes ved at integrere det vestlige Balkan i EU og i de europæisk-atlantiske strukturer. Kroatien er den stat i regionen, som er nået længst i EU's integrationsproces og fremhæver, at landet har anvendt og vil anvende robuste mekanismer i korruptionsbekæmpelsen i den offentlige sektor. Kroatien har allerede gjort fremskridt i denne henseende gennem sit parlaments vedtagelse af en lov, der gør det muligt at beslaglægge aktiver, som man har opnået på ulovlig vis, samt gennem de tiltag, der er iværksat over for højtstående embedsmænd. Jeg glæder mig over disse foranstaltninger, men den kroatiske regering bliver nødt til at klart at demonstrere, at den har lagt den udbredte korruption og straffrihed bag sig. Kroatien kan fortsat regne med Rumæniens støtte i processen mod tiltrædelse af EU gennem udveksling af fælles erfaringer vedrørende både førtiltrædelsesprocessen og aspekterne efter landets tiltræden af EU.

Monica Luisa Macovei (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg har stemt for beslutningen for at anerkende Kroatiens fremskridt mod EU-medlemskab og for at fremhæve de mål, der mangler at blive opfyldt til gavn for den kroatiske befolkning. Jeg stemte imod ændringsforslag 1 og 4, da hensigten med disse var at slette henvisninger til den kroatiske regerings bestræbelser på at bekæmpe forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering og race, hvilket er nødvendigt for at opnå EU-medlemskab.

Da forslaget blev behandlet i Udenrigsudvalget, bidrog jeg med ændringsforslag vedrørende effektivitet og forudsigelighed i retssystemet. I disse ændringsforslag blev der opfordret til en forhøjelse af midlerne, således at domstolene kan arbejde hurtigt og effektivt, der kan opnås en ensartet retspraksis, og alle afgørelser kan blive rettidigt offentliggjort. Korruptionssager skal for retten og skal ikke blive liggende hos anklagemyndigheden og efterforskerne, og domme skal have en præventiv virkning. Effektiviteten af de førtiltrædelsesmidler, der er blevet brugt til en reform af retsvæsenet og til korruptionsbekæmpelse, skal vurderes.

David Martin (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg har stemt for denne rapport, men er stadig i alvorlig tvivl om, hvorvidt Kroatien er egnet som medlem. Det er nødvendigt at gøre betydelige fremskridt inden for en række områder, herunder ikke mindst korruptionsbekæmpelse.

Barbara Matera (PPE), *skriftlig*. – (IT) Kroatiens tiltræden af EU er et vigtigt incitament til Balkanlandene om selv at yde en indsats og gennemføre reformer med henblik på at opnå medlemskab af EU i fremtiden. Kroatiens tiltræden af EU vil udvide området med fred og stabilitet i Europa og omfatter derfor en dobbelt europæisk og regional dimension, der bør fungere som en tilskyndelse til landene i det vestlige Balkan om at opnå en øget samhørighed på regionalt plan.

Jeg glæder mig over Kroatiens positive fremskridt med hensyn til respekten for og beskyttelsen af mindretal, selv om landet også bør træffe passende foranstaltninger for at sikre en øget beskyttelse af romamindretallet og dets deltagelse i civilsamfundet. Romaerne bliver stadig udsat for forskelsbehandling og er ikke tilstrækkeligt repræsenteret i de kroatiske central- og lokalpolitiske myndigheder. Der skal udvikles og implementeres synergier på regionalt plan, herunder især inden for rammerne af Donau-strategien, da en øget kulturel udveksling og økonomisk handel ville være til gavn for hele makroregionen omkring Donau.

Jeg henviser især til samarbejde med hensyn til transport, miljø og økonomisk udvikling. En øget samhørighed på regionalt plan vil fremme hele den vestlige Balkanregions fremtidige adgang til EU.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Det kommer ikke som nogen overraskelse, at Eurobarometret har vist, at kroaterne ikke mener, at EU er til deres fordel, da dette netop er tilfældet. Jeg har stemt imod dette forslag til beslutning og dets asociale formaninger.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Det er muligt, at forhandlingerne med Kroatien om landets tiltræden af EU bliver afsluttet om kort tid. Det er imidlertid nødvendigt at videreføre de nødvendige reformer med beslutsomhed. De vigtigste reformer er styrkelsen af den offentlige forvaltning og retsvæsenet, korruptionsbekæmpelsen, støtte af flygtningenes tilbagevenden, fuldt samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Det Tidligere Jugoslavien og omstruktureringen af skibsværfterne.

Vi skal bifalde det enorme fremskridt, som allerede er gjort. I denne slutfase er det imidlertid nødvendigt at videreføre de nødvendige reformer ufortøvet for at kunne afslutte forhandlingerne om medlemskab af EU rettidigt. Det vækker bekymring, at et flertal i den kroatiske befolkning ikke mener, at et medlemskab af EU vil gavne landet, så vi bliver nødt til at gøre en indsats for at sikre, at kroaterne ser det europæiske projekt som et projekt, de også har andel i. Det er derfor af afgørende betydning, at borgerne får klare og faktuelle oplysninger om virkningerne af Kroatiens tiltræden af EU.

Willy Meyer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (ES) Selv om jeg anser Kroatiens tiltræden af EU for at være positiv, forudsat at den kroatiske befolkning anskuer det sådan, har jeg ikke tilsluttet mig dette forslag til beslutning, da der er flere punkter, som jeg forkaster, herunder især de punkter, der vedrører EU's økonomiske krav. Efter min mening er kravet om, at de kroatiske myndigheder vedtager foranstaltninger, som indebærer en definition og forbedret deltagelse af civilsamfundets aktører i formuleringen af politikker og overvågningen af de offentlige myndigheders aktiviteter, både passende og værdifuld. Jeg kan imidlertid ikke støtte beslutningen, da jeg er fuldstændig imod det nyliberale økonomiske fokus, som den indeholder, og de foranstaltninger, som man i beslutning opfordrer til at gennemføre inden for dette område. Jeg mener således, at det er uacceptabelt, at EU forlanger, at den kroatiske regering skal mindske statens omfordelingsfunktion og offentlige udgifter, og jeg forkaster

opfordringen til at anvende "rentabilitet" som det væsentligste kriterium i en vurdering af de offentlige sundheds- og socialsystemer.

Louis Michel (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Jeg glæder mig over Kroatiens fremskridt med hensyn til landets tiltræden af EU, herunder forfatningsændringen, reformen af retsvæsenet, pressefriheden, beskyttelsen af mindretal og tæt samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Det Tidligere Jugoslavien. Jeg støtter derfor statusrapporten for 2010 om Kroatien fuldt ud. Udsigten til at blive medlem af EU er et kraftigt incitament for de øvrige lande i det vestlige Balkan til at bevæge sig i retning af europæisk integration med henblik på at gennemføre de nødvendige politiske, økonomiske og lovgivningsmæssige reformer, at styrke stabiliteten og at fremme sameksistensen og forsoningen i regionen. De kroatiske myndigheder har stadig hindringer, der skal overvindes og udfordringer, der skal håndteres, som f.eks. korruptionsbekæmpelse, bestræbelserne for at få økonomien tilbage på rette spor, bilæggelse af bilaterale tvister med nabolande og en meget lav beskæftigelsesgrad. Det er derfor nødvendigt at opfordre Kroatien kraftigt til at presse på med de nødvendige reformer for at opfylde de sidste kriterier og afslutte forhandlingerne.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig. – (DE)* Ved at støtte forslaget til beslutning om statusrapporten for 2010 om Kroatien ønsker jeg at give udtryk for min opbakning til den hurtige optagelse af dette land i EU. Kroatien har ikke blot trådt sine kulturelle og historiske barnesko i Centraleuropa, men opfylder ligeledes tiltrædelseskriterierne. Selv om der stadig skal gøres en indsats inden for mange områder, som f.eks. korruptionsbekæmpelse, mangler der i lyset af retsforfølgningen af den forhenværende premierminister, Ivo Sanader, ikke politisk vilje. Det lader til, at Kroatien også er indstillet på at gøre op med fortiden, hvilket f.eks. opbakningen til tilbagevendende krigsflygtninge vidner om. Dette er også blevet beskrevet detaljeret i beslutningen.

Ved at støtte adskillige ændringsforslag har jeg imidlertid også givet udtryk for min afvisning af det politisk korrekte sprog i beslutningen. I adskillige afsnit er det helt igennem utåleligt. For ikke at blokere den kroatiske befolknings vej mod EU og for at vise vores gode vilje, stemte jeg imidlertid endelig for betænkningen.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig. – (DE)* Kroatien er det af kandidatlandene, som har gjort det største fremskridt. Kroatien har således mange gange vist, at landet er klart til at blive medlem af EU, ved f.eks. at bilægge fiskeritvisten. Der er også blevet registreret fremskridt med hensyn til korruptionsbekæmpelsen, hvilket kan ses med anholdelsen af den tidligere premierminister, Ivo Sanader. Med hensyn til spørgsmålet om krigsforbrydelser er Kroatien tilsyneladende ved at skabe afstand til sin fortid ved f.eks. at støtte tilbagevendende flygtninge. Forslaget til beslutning indeholder et par overflødige og alt for politisk korrekte floskler, som f.eks. med hensyn til beskyttelsen af transseksuelle i punkt 5. Imidlertid er rapporten i det store og hele acceptabel. I rapporten henvises der til det fremskridt, der er blevet gjort, og der lægges op til en hurtig tiltrædelsesproces. Der bør bakkes op om dette, da Kroatien fra såvel et kulturelt som historisk synspunkt er fast forankret i Centraleuropa. Jeg stemte derfor for dette forslag til beslutning.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *skriftlig. – (PL)* Kroatien er et af de lande, som nærmer sig et medlemskab af EU. I løbet af de seneste par år har Kroatien udvist et stort initiativ og har gjort fremskridt inden for mange områder, lige fra retsvæsenet til menneskerettighederne. Jeg er meget tilfreds med fremskridtet inden for disse områder, da jeg for et år siden opfordrede den kroatiske regering til at intensivere sine bestræbelser med hensyn til at ændre lovgivningen inden for netop disse områder.

Kroatien kæmper for øjeblikket med de samme problemer som hovedparten af de tidligere og aktuelle ansøgere om medlemskab af EU kæmper med, nemlig korruption, bilæggelse af historiske tvister med nabolande og forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering. Det kræver en enorm indsats fra ikke blot myndighedernes, men ligeledes samfundets, side at løse problemer af denne art. Man kan ikke ændre situationen for seksuelle eller etniske mindretal uden at øve en vis indflydelse på borgernes syn på tingene. Som det har vist sig med nye medlemsstater, har et medlemskab af EU imidlertid gradvist bidraget til at fremme accepten af personer af udenlandsk oprindelse eller af en anden seksuel orientering.

Budskabet om, at EU er klar til at optage et nyt medlem i fællesskabet, bør sendes til Kroatien. Jeg håber, at dette snart vil ske.

Rolandas Paksas (EFD), skriftlig. – (LT) Jeg stemte for dette forslag til beslutning, fordi Kroatien har gjort et enormt fremskridt med hensyn til at opfylde de kriterier, der er nødvendige for afslutningen af tiltrædelsesforhandlingerne. Det bør imidlertid også tages i betragtning, at Kroatiens tiltræden også vil tilskynde de øvrige lande i det vestlige Balkan til hurtigere at tilnærme sig et medlemskab af EU. Jeg glæder mig over den kroatiske regerings bestræbelser på at bekæmpe forskellige former for korruption og på at gennemføre reformerne af den offentlige forvaltning, samt at reformerne af retsvæsenet bliver gennemført. For at sikre en korrekt gennemførelse af retsstatsprincipperne og vinde borgernes tillid til retsvæsenet skal antallet af uopklarede sager imidlertid reduceres betydeligt, og retsprocedurene skal forkortes. Vi skal desuden sikre, at retsforfølgningen af krigsforbrydelser er objektiv og upartisk. Jeg er enig i forslaget om, at der skal ofres større opmærksomhed på sikkerheden på de kraftværker ved Donau, der skal opføres. Desuden er det nødvendigt, at den kroatiske regering hurtigt udbedrer de strukturelle svagheder i økonomien og lægger mere vægt på det regionale samarbejde for at finde løsninger på bilaterale spørgsmål i samarbejde med nabolandene. Efter min mening bør forhandlingerne med Kroatien ikke afsluttes, før alle de nødvendige reformer og andre forpligtelser er blevet implementeret, og der bør ikke fastsættes en konkret tidsfrist.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Balkanregionen er af afgørende betydning for EU's fremtidige geopolitiske konfiguration, og Kroatien er i denne forbindelse det land, der har gjort det største fremskridt i tiltrædelsesprocessen. Europa kunne virkelig gøre en forskel i denne region ved at fungere som en reel drivkraft ved hjælp af økonomiske og politiske reformer. Jeg stemte derfor for forslaget til beslutning i lyset af integrations- og udvidelsespolitikken i retning mod demokratiet og markedsøkonomien i det sydvestlige Europa. Efter min mening vil en afbrydelse og/eller hindring af, at udvidelsen kommer til at omfatte Balkan, så afgjort ikke redde den europæiske økonomi fra skæbnen. Det er således vigtigt at se Kroatien som et land, der vil hjælpe hele EU med at åbne sine døre op for andre lande i regionen. Kroatien vil derfor spille en strategisk rolle som forløber for denne integrations- og udviklingsproces.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), skriftlig. – (PT) Kroatien har gjort væsentlige fremskridt mod et medlemskab af EU, og der er navnlig blevet noteret et fremskridt med hensyn til at opfylde de benchmarks, der er fastsat i forhandlingskapitlerne. Det bør understreges, at et flertal i den kroatiske befolkning ifølge Eurobarometer for meget kort tid siden ikke mente, at et EU-medlemskab vil gavne dem. Det er vigtigt at tage højde for, om den kroatiske befolkning ønsker at blive medlem af EU, og give dem et frit valg. En udvidelse af det europæiske projekt er ønskeligt og til gavn for oprettelsen af et fælles område med fred, frihed, demokrati, fremskridt og velfærd. Det er imidlertid af afgørende betydning, at dette projekt ene og alene og grundlæggende er og fortsat vil være baseret på befolkningens vilje.

Geopolitisk set er Kroatiens tiltræden vigtig med henblik på at tilskynde de øvrige lande i det vestlige Balkan til at lancere og ufortøvet gennemføre reformer, som vedrører tiltrædelsen af det europæiske projekt. I overensstemmelse med disse benchmarks stemte jeg for beslutningen.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig*. – (RO) Jeg glæder mig over Kroatiens fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de kriterier, der er nødvendige for at afslutte tiltrædelsesforhandlingerne. Det er imidlertid nødvendigt, at den kroatiske regering forbedrer samordningen af de centrale forvaltningsinstitutioner med ansvar for miljøforvaltning, især fysisk planlægning og forvaltningen af affald, vand- og luftkvalitet, for i tilstrækkelig grad at bevare det unikke miljø og den store biodiversitet. Jeg mener, at regionens økonomiske udvikling ville kunne fremskyndes gennem et nært samarbejde mellem Kroatien og de andre lande som led i Donaustrategien ved at indlede forskellige former for samarbejde vedrørende transport, miljø og økonomisk udvikling inden for rammerne af makroregionen Donau.

Miguel Portas (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Jeg undlod at stemme. Jeg er i princippet ikke modstander af, at noget land indtræder i en union, som jeg ikke ønsker at se som en klub, der er lukket for lande, der respekterer et minimum af demokratiske værdier og menneskerettigheder, og hvis befolkning frit vælger medlemskab. Jeg kan imidlertid ikke acceptere, at Kroatien presses til at fremskynde processen med at privatisere offentlige virksomheder. Jeg kan heller ikke acceptere, at Kommissionen blander sig i de nationale beslutningsprocesser ved at støtte organisationer, der slår til lyd for medlemskab i et land, hvor et flertal af borgerne ifølge det seneste Eurobarometer ikke mener, at et medlemskab vil være til gavn for landet. Målingen kommer ikke som nogen overraskelse, hvis vi ser på den nuværende EU-politikas asociale karakter.

Crescenzo Rivellini (PPE), *skriftlig*. – (IT) Tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien kan afsluttes i første halvdel af 2011, forudsat at de nødvendige reformer videreføres ufortøvet, især ved at fortsætte korruptionsbekæmpelsen, sikre tilbagevenden for flygtninge, omstrukturere skibsværfterne samt gennemføre reformer i forfatningen og retsvæsenet.

Selv om jeg anerkender den kroatiske regerings vilje med hensyn til korruptionsbekæmpelsen, som f.eks. er tydelig i retssagerne mod to forhenværende ministre og en forhenværende premierminister, er korruption ikke desto mindre et fænomen, som stadig er et alvorligt og udbredt problem. Reformerne af retsvæsenet skal også videreføres ved navnlig at fortsætte retsforfølgelsen af krigsforbrydere og forbedre vidnebeskyttelsesprogrammerne.

Den største udfordring kan imidlertid bestå i at forklare fordelene ved et EU-medlemskab til en noget skeptisk befolkning. Det fremgik jo af den nylige Eurobarometer-undersøgelse, at hovedparten af de kroatiske borgere ikke mener, at et EU-medlemskab vil være til gavn for landet, og dette vækker bekymring. Jeg opfordrer derfor regeringen og civilsamfundet til at gøre en indsats for at sikre, at kroaterne ser, at de også har andel i det europæiske projekt. Der skal under alle omstændigheder afholdes en folkeafstemning om EU-medlemskab.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Med denne beslutning roser Parlamentet Kroatien for det betydelige fremskridt, der er opnået med hensyn til at opfylde de benchmarks, som er nødvendige for at lukke tiltrædelsesforhandlingerne, opfordrer Kroatien til målrettet at videreføre de nødvendige reformer for at kunne opfylde kravene i de endelige benchmarks og afslutte forhandlingerne og opfordrer Kommissionen til at

anvende al sin kapacitet til at støtte Kroatiens bestræbelser på at opfylde kravene i de fastsatte benchmarks.

Licia Ronzulli (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg har stemt for denne rapport, da Kroatiens fremskridt med hensyn til at afslutte procedurerne forud for tiltrædelsen af EU bliver belyst heri. Hvis Kroatien fortsætter med at gennemføre reformer, som landet har gjort i de seneste år, er der en meget god chance for, at forhandlingerne allerede vil blive afsluttet senest i juni.

Tilsyneladende vil den største udfordring imidlertid komme til at bestå i at overbevise lokalbefolkningen om, at EU-medlemskabet vil medføre reelle fordele for Kroatien, da en nylig officiel Eurobarometer-undersøgelse lader til at indikere, at de mener det modsatte. Da der under alle omstændigheder skal afholdes folkeafstemning om medlemskabet, skal vi gøre en indsats for at sikre, at den kroatiske befolkning ser det store europæiske projekt som noget, der er en del af deres fortid og fremtid.

Peter van Dalen (ECR), *skriftlig*. – (NL) Senest i juni 2011 vil kandidatlandet Kroatien have afsluttet sine forhandlinger om medlemskab af EU. Jeg glæder mig over fremskridtet med hensyn til forhandlingerne, men jeg ønsker at se handling inden da. Jeg ønsker ikke, at vi senere skal fortryde Kroatiens medlemskab, og i den forbindelse er Bulgariens og Rumæniens tiltræden vores dyrekøbte erfaringer. På papiret er korruptionsbekæmpelsen klart en af den kroatiske regerings prioriteringer, men vi har kun set meget få korruptionssager, der faktisk er endt i retten. Langt de fleste sager hober sig stadig op i efterforskningsfasen. Det er bemærkelsesværdigt, at dette ofte er tilfældet, når efterforskningen omhandler højtstående embedsmænd. Jeg ønsker, at den kroatiske regering tager affære. Kroatien vil immervæk modtage ca. 4 mia. euro, når landet tiltræder EU. Vi skal kunne stole på de kroatiske politikere, der kommer til at være ansvarlige for anvendelsen af disse midler.

Vi skal tage ved lære af vores erfaringer med Bulgarien og Rumænien. Disse lande blev medlem af EU for hurtigt, og midlerne fra EU er således endt i alle de forkerte lommer. Derfor vil vi ikke kunne afslutte forhandlingsprocessen med Kroatien, så længe korruptionsbekæmpelsen befinder sig på det nuværende niveau. Så enkelt er det.

Geoffrey Van Orden (ECR), *skriftlig*. – (EN) ECR-Gruppen er i høj grad tilhænger af, at EU bliver udvidet. Vi mener, at udvidelserne er et af de mere vellykkede aspekter af EU's politik, forudsat at de bliver gennemført i overensstemmelse med strenge kriterier, og at vi tager ved lære af andre nylige tiltrædelser. Vi har derfor stemt for denne beslutning. Vi mener imidlertid, at der er alvorlige problemer, der stadig mangler at blive løst, inden Kroatien bliver medlem af EU. Korruptionen og reformen af retsvæsenet er ikke blevet grebet korrekt an. Vi er også bekymrede over mediefriheden, forekomsten af organiseret kriminalitet og den massive ophobning af retssager. Der er desuden stadig uløste grænsespørgsmål i forhold til Kroatiens naboer, og vi ønsker ikke, at disse bliver taget med ind i EU. Vi vil ikke have, at Kroatien herefter sætter hælen i over for andre kandidaters ønsker. Vi har allerede kedelige eksempler på dette i andre sammenhænge.

Angelika Werthmann (NI), *skriftlig*. – (DE) Det forslag til beslutning, som er blevet fremsat af Udenrigsudvalget, er meget afbalanceret. Den indeholder en angivelse af de områder, hvor der stadig er svagheder, og som på nuværende tidspunkt er til hinder for, at de sidste tilbageværende åbne forhandlingskapitler kan lukkes. I henstillingerne i rapporten til de kroatiske myndigheder, er opmærksomheden rettet mod varigheden, herunder med hensyn til reformerne af retsvæsenet og korruptionsbekæmpelsen, idet

retsvæsenets garanterede uafhængighed vil være nøglen til Kroatiens fremtidige demokratiske udvikling. Det er også vigtigt, at der i rapporten ydermere gøres opmærksom på, at den kroatiske regerings gode indsats skal videreføres med det samme ambitionsniveau efter tiltrædelsen af EU.

Artur Zasada (PPE), skriftlig. – (PL) Det har i de seneste måneder vist sig, at Kroatiens indsats for at blive medlem af EU så hurtigt som muligt, har udmøntet sig i synlige resultater. De reformer, der er blevet indledt i de foregående år, har bidraget i væsentlig grad til udviklingen af mange forskellige områder. Det er især opmuntrende at iagttage det øgede samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Det Tidligere Jugoslavien i Haag og ligeledes det fremskridt, der er opnået med hensyn til kvinders rettigheder og beskyttelsen af etniske mindretal. Regionale initiativer, som f.eks. aftalen mellem Kroatien, Serbien og Slovenien om et fælles jernbaneselskab, er tegn på et ønske om et fredeligt samarbejde og bidraget til en øget økonomisk udvikling i Balkan.

EU's medlemsstater bør fortsat støtte Kroatiens reformprogram og være særlig opmærksom på landets mest presserende problemer, nemlig korrupsion, høj arbejdsløshed og den vanskelige situation, som den fragmenterede landbrugssektor befinder sig i. Jeg håber, at vi i overensstemmelse med det ungarske formandskabs forsikringer vil afslutte forhandlingerne med Kroatien i juni, og at Kroatien bliver medlem af EU i anden halvdel af 2011 under det polske formandskab.

8. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.25 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

9. Undertegnelse af retsakter vedtaget i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure

Formanden. – (EN) Vi lægger ud med undertegnelsen af det europæiske borgerinitiativ. Hr. formand, minister János Martonyi, kære formænd, kære ordførere! I dag behandler vi juridiske spørgsmål, nemlig den meget vigtige undertegnelse af retsakten vedrørende en meget vigtig del af den europæiske lovgivning. Denne retsakt er vigtig, fordi vi foretager endnu en kontrol med henblik på at afbalancere vores institutioners beføjelser.

Formålet med denne forordning om det europæiske borgerinitiativ, der er blevet vedtaget i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure, er at give vores borgere den samme politiske initiativret, som Rådet og Parlamentet allerede har. Det er nødvendigt med en million underskrifter, dvs. kun underskrifter fra 0,2 % af vores borgere, for at kunne opfordre Kommissionen til at skride til handling inden for områder, der berører borgerne direkte. Det gør det muligt for borgerne at blive hørt. Der hersker ingen tvivl om, at indførelsen af initiativet vil etablere en direkte forbindelse mellem borgerne og institutionerne og dermed bygge bro over kløften mellem dem og mellem alle os i EU.

Parlamentet og Rådet har arbejdet hårdt for at sikre en hurtig vedtagelse af denne borgervenlige forordning ved førstebehandlingen. Jeg ønsker at takke alle dem, der har bidraget til, at dette lykkedes, nemlig de forskellige formandskaber, herunder især det belgiske og ungarske formandskab, Kommissionen og Parlamentets medlemmer. Jeg ønsker

især at takke formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (AFCO) og for Udvalget for Andragender (PETI), Carlo Casini og Erminia Mazzoni. Jeg beder Dem komme herop i forbindelse med undertegnelsen af retsakten. Jeg håber, at de fire ordførere, Alain Lamassoure, Zita Gurmai, Diana Wallis og Gerald Häfner, er til stede, og at vi kan gennemgå proceduren i fællesskab sammen med de mange øvrige medlemmer, der har deltaget som skyggeordførere.

De kan være stolte af den indsats, De har ydet for EU's borgere. Vi vil nu sammen med Rådet undertegne denne retsakt og ophøje den til lov, men inden da vil jeg anmode vores gæst, der ofte har været til stede i Parlamentet i dette halvår, hr. minister Martonyi, om at sige et par ord.

János Martonyi, *formand for Rådet*. – (EN) Hr. formand! På dette enestående og højtidelige tidspunkt, erindrer jeg den europæiske konventions tidlige dage, hvor vi drøftede hvordan det, der plejede at blive kaldt det "demokratiske underskud i den europæiske integrationsproces" kunne blive fjernet eller i det mindste reduceret. Der var et fælles mål, som vi alle var enige om, og det var at forbedre EU's demokratiske funktion.

En af de måder, hvorpå dette kan gøres, er lige blevet opdaget og består i at fremme deltagelsen af borgerne selv i EU's demokratiske liv. På denne måde og derfor blev borgernes initiativret medtaget i traktaten, og nu kan borgerne henvende sig direkte til Kommissionen og opfordre den til at fremsætte et forslag om en EU-retsakt.

Det er min faste overbevisning, at dette er en milepæl på vejen mod øget demokrati i EU. Det er også det første element af direkte demokrati. Med denne forordning etableres der en direkte kontakt og dialog mellem institutionerne og borgerne, og der tilskyndes til direkte dialog og samarbejde på tværs af grænserne. Der tilskyndes også til en form for ejerskab i og med, at Europa ikke længere er "dem", men "os", og at Europa vil udvikle sig på den måde, som vi alle i fællesskab selv former regionen. Ja, vores slogan "et stærkt Europa med et menneskeligt ansigt" afhænger af os alle.

For at nå disse mål og gennemføre traktaten var det nødvendigt at fastlægge en tydelig, enkel og brugervenlig fremgangsmåde. Det er blevet gjort nu og var resultatet af det gode samarbejde mellem alle institutionerne, nemlig Kommissionen, Rådet og frem for alt Parlamentet. Jeg ønsker at udtrykke min særlige tak til hr. Maroš Šefčovič fra Kommissionen, tak til det spanske og det belgiske formandskab, som begge er medlemmer af vores trojka, og en meget særlig tak og lykønskning skal også lyde til Parlamentet til alle dem, der deltog i dette særdeles vigtige arbejde, nemlig udvalgsformændene og ligeledes ordførerne, Alain Lamassoure, Zita Gurmai, Diana Wallis og Gerald Häfner, samt alle de øvrige medlemmer, der deltog i dette utrolig vigtige arbejde.

Dette er et bevis på det fremragende samarbejde og den store forståelse, der er, ikke blot indbyrdes mellem de europæiske institutioner, men også imellem de forskellige politiske familier og grupper. Jeg kan blot håbe, at dette samarbejde og denne forståelse vil fremstå som en model for fremtiden, både for institutionerne og for de politiske grupper.

FORSÆDE: Roberta ANGELILLI

Næstformand

10. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

11. Stigende fødevarepriser (forhandling)

Formanden. – (EN) Det næste punkt på dagsordenen er Rådets og Kommissionens redegørelser om stigende fødevarepriser.

János Martonyi, *formand for Rådet.* – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke Dem for at have inviteret det ungarske formandskab til at deltage i denne forhandling om de stigende fødevarepriser.

For anden gang på tre år er dette punkt på dagsordenen. Igen giver de stigende fødevarepriser anledning til social uro og politisk ustabilitet i adskillige lande. Familier i de fattigste egne af verden er i vanskeligheder. Desuden har Fødevare- og Landbrugsorganisationen fortalt os, at udsigterne ikke er gode, idet priserne vil stige yderligere i år som følge af negative klimaforhold. Det er et presserende problem. Det blev drøftet af landbrugsministrene og WTO's generaldirektør Lamy i Berlin den 22. januar 2011 og igen i Rådet (landbrug) den 24. januar i år.

Årsagerne til disse sidste prisstigninger er indviklede og en blanding af strukturelle og midlertidige faktorer. På efterspørgselssiden har vi flere munde at mætte end nogensinde før. På udbudssiden har tørker og oversvømmelser gjort deres til at ødelægge høsten, udgifterne til produktionsstoffer er steget, og alt dette er blevet forstærket af den finansielle spekulation på råvaremarkederne.

Hvad EU så gøre for at afhjælpe dette problem? Vi er nødt til at få vores interne politikker til at fungere, vi er nødt til at forbedre den globale styring inden for dette område, og vi er nødt til at give et reelt bidrag til de mest sårbare. Tiden er ikke inde til selvtilfredshed, men vi gjord nogle betydelige fremskridt inden for alle tre områder som følge af den seneste krise med hensyn til fødevarepriser. Rådet deltager sammen med Parlamentet i en intensiv drøftelse om den fremtidige udvikling af den fælles landbrugspolitik. Dette er yderst relevant med hensyn til den globale fødevarer sikkerhed. I de seneste drøftelser i Rådet er fødevarer sikkerhed blevet gjort til det centrale element i diskussionen ved at spørge, hvordan vi bedst sikrer, at landbrugsproduktionen i EU kan blive både økonomisk rentabel og miljømæssigt bæredygtigt i fremtiden.

Lad mig også sige, at vi med stor interesse har læst Parlamentets beslutning om anerkendelse af landbruget som en strategisk sektor i forbindelse med fødevarer sikkerhed, som er baseret på betænkningen af Daciana Sârbu. Der er igangværende drøftelser i Rådet om Kommissionens meddelelse af 18. november 2010 om den fælles landbrugspolitik fremtid og om det ungarske formandskabs planer om at vedtage Rådets konklusioner på Rådets møde den 17. marts.

Vi håber, at drøftelserne vedrørende de lovgivningsforslag, der er planlagt til at blive fremsat i andet halvår 2011, vil resultere i konkrete fremskridt. Vi har gjort et betydeligt fremskridt i retning mod en mere koordineret og langsigtet international indsats med hensyn til den globale fødevarer sikkerhed. Vi har langt fra nået milleniumudviklingsmålet om at halvere antallet af sultne mennesker i verden inden 2015. Sult og fødevarer usikkerhed er stadig virkeligheden for en milliard mennesker, men et af FN's seneste resultater, der er opnået som følge af en stor indsats fra EU's side, har været oprettelsen af det globale partnerskab for landbrug, fødevarer sikkerhed og ernæring. Dette er ved at blive implementeret af FAO's udvalg om global fødevarer sikkerhed, der har fået nyt liv.

EU har også gået i spidsen for fornyelsen og moderniseringen af konventionen om fødevarebistand for bedre at kunne bidrage til den globale fødevaresikkerhed og for at forbedre det internationale samfunds evne til at levere fødevarehjælp til de mest sårbare befolkningsgrupper. Dette er den rigtige vej at gå, hvis vi skal forbedre den globale styring inden for dette område.

Fra et fødevaresikkerhedsmæssigt perspektiv ønsker jeg at erindre om Kommissionens meddelelse om humanitær fødevarebistand, der blev vedtaget ultimo marts 2010, og Rådets efterfølgende konklusioner fra medio maj 2010, hvori der blev skitseret en ny politisk ramme for EU's humanitære indsats med henblik på at styrke bestræbelserne på at afhjælpe fødevareusikkerheden i humanitære kriser. I Kommissionens meddelelse om bistand til løsning af udviklingslandenes fødevaresikkerhedsproblemer, som ligeledes blev vedtaget sidste år, blev der samtidig opfordret til en ny, fælles ramme for fødevaresikkerhedspolitik, en yderligere styrkelse af EU's ledende rolle for så vidt angår den globale fødevaresikkerhedsdagsorden og forbedring af EU-bistandens effektivitet. Derfor er Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab i færd med at udarbejde en gennemførelsesplan for at omsætte denne politiske ramme i konkrete tiltag i praksis.

Lad mig også nævne EU's fødevarefacilitet på 1 mia. EUR, der blev vedtaget af Parlamentet og Rådet. Dette instrument har nu været tilgængeligt i tre år og bistår landbrugerne i udviklingslandene med at øge landbrugets produktionskapacitet. Dette er et håndgribeligt bevis på vores beslutsomhed med hensyn til at yde reel bistand til de mest sårbare.

Det er ved at være tid til at træffe beslutninger om de fremtidige retningslinjer for EU's udviklingspolitik, der bygger på grønbogen om EU's udviklingspolitik til støtte for inklusiv vækst og bæredygtig udvikling. Kommissionen tager med processen i forbindelse med grønbogen initiativet til at prioritere skabelse af økonomisk vækst, landbrug og fødevaresikkerhed i udviklingssamarbejde med henblik på at opnå en inklusiv og bæredygtig udvikling i udviklingslandene, som bygger på løsninger til fordel for de fattige. I lyset af de stigende fødevarepriser og den hurtige befolkningstilvækst er en forøgelse af udviklingslandenes egen fødevareproduktionskapacitet af afgørende betydning.

Vi glæder os også over, at G20-topmødet i Seoul har sat fornyet skub i WTO's Dohaudviklingsdagsorden. EU vil bakke fuldt op om en aftale, som indebærer et væsentligt bidrag til stabiliteten ved at fjerne eksporttilskud og nedlægge forbud mod eksportrestriktioner. Det sidstnævnte forværrer blot prisudsvingene og har nøjagtig den modsatte virkning af det, der ønskes opnået.

Lad mig nu vende tilbage til spørgsmålet om finansiel spekulation. Det er uklart i hvilket omfang finansiel spekulation bidrager til prisudsving, men der er en god grund til at øge gennemsigtigheden på råvaremarkederne. Det franske G20-formandskab har fastlagt dette som en prioritering for det kommende år. EU's ungarske formandskab er parat til at arbejde skulder mod skulder med det franske G20-formandskab for at opnå konkrete resultater. Det ungarske formandskab er fuldt ud indstillet på at samarbejde med Parlamentet om en aftale ved førstebehandling af Kommissionens forslag om OTC-derivater.

Verdens fattige og sultne fortjener en passende og varig løsning på deres bekymringer om de stigende fødevarepriser. EU er gået forrest med hensyn til at håndtere problemet, siden den første krise for tre år siden, men der er behov for at gøre mere. Rådet er fuldt ud indstillet på at finde en kollektiv og sammenhængende løsning både inden for EU og på internationalt plan. Jeg er sikker på, at vi kan regne med Parlamentets støtte til alle vores bestræbelser.

Mange tak for Deres opmærksomhed.

Dacian Cioloș, *medlem af Kommissionen*. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Tak for muligheden for at fremsætte en erklæring på Kommissionens vegne om de stigende fødevarerpriser. På min anmodning blev dette emne drøftet på Rådet (landbrug) den 24. januar. Jeg glæder mig derfor også over muligheden for en dialog med Parlamentet om et emne af så vital betydning.

I den forbindelse vil jeg tage to emner op, som efter min mening hænger sammen, og det første er situationen på verdens landbrugsmarkeder, hvor priserne er steget igennem flere uger, og det andet er G20-processen vedrørende spørgsmålene om fødevarer sikkerhed og udsvingene i priserne på landbrugsprodukter.

Lad os starte med situationen på verdens landbrugsmarkeder. Forskellige rapporter, der er udarbejdet af adskillige internationale institutioner, herunder FN's FOA, om de stigende priser på landbrugsprodukter og fødevarer har igen sat verden i alarmberedskab. Skal vi til at opleve en gentagelse af den samme stigning i priserne som i 2007-2008? Selv om priserne, herunder især kornpriserne, er steget kraftigt siden i sommer og også i den senere tid, lader det ikke til, at vi er nået op på prisniveauet for 2008.

Situationen på verdensplan for så vidt angår almindelig hvede er anstrengt, men der er ikke et problem med markedsudbuddet. Den aktuelle høst på den sydlige halvkugle er bedre end forventet. For at lette afslutningen på produktionsårene for EU's marked overvejer vi ikke desto mindre at suspendere tolden på importvarer, der henhører under toldkontingenterne for almindelig hvede af lav og gennemsnitlig kvalitet, og for foderbyg i troen på, at dette er en af de foranstaltninger, der kan bidrage til at aflaste markedet en smule på europæisk plan. Det bør bemærkes, at prognoserne for lagrene af almindelig hvede på verdensplan ved udgangen af produktionsåret 2010-2011 er bedre end i 2007.

For så vidt angår sukker er priserne igen rekordhøje, og prisen på hvidt sukker lå i nærheden af 625 EUR pr. ton i medio januar. Prisstigningen kommer efter to år med et globalt underskud som følge af en ringe produktion. Produktionen i det indeværende produktionsår blev for nylig nedjusteret i visse lande, herunder Australien. I henhold til de seneste prognoser bør der være balance i verdens sukkerbalance i perioden 2010-2011.

Vi kan imidlertid tage ved lære af alt dette. Selv om markederne måtte befinde sig i en vanskelig situation, har der så afgang været tale om en overreaktion med hensyn til prisniveauet på baggrund af det, som fremgår af de grundlæggende fysiske fakta. Fødevarer sikkerheden og det grundlæggende problem med de svingende landbrugspriser er klart et globalt problem, som skal afhjælpes på globalt plan, og jeg glæder mig over, at spørgsmålet om fødevarer sikkerhed og prisudsving er en af de prioriteringer, der blev fastlagt på G20-mødet i Seoul. Dette er en stor udfordring for Kommissionen som helhed.

Som kommissær for landbrug og udvikling af landdistrikter har jeg allerede gentagne gange givet udtryk for min forpligtelse inden for dette område, det være sig både i Berlin ved udgangen af januar for eksempel med mine kolleger i de forskellige lande, der deltager i G20, men også for nylig i FN med generalsekretær Ban Ki-moon under et nyligt besøg i New York.

Lad os også huske på, at spørgsmålet om fødevarer sikkerhed tydeligt er anført som værende en af udfordringerne i den fælles landbrugspolitik i Kommissionens meddelelse om "Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020". Det er et emne af afgørende betydning for både EU og verdens fattigste lande, og derfor samarbejder jeg tæt med kommissær Piebalgs om

disse emner for ligeledes bedre at kunne tilpasse EU's udviklingspolitik til dette problem med fødevarerikkerhed.

Jeg ønsker i dag at løfte sløret for mine overvejelser om disse emner, navnlig for så vidt angår fire områder, nemlig gennemsigtighed, lagre, alternativer med hensyn til forvaltning af prisudsving og handelens rolle. Vi får at vide, at prisudsving forværres af en manglende gennemsigtighed for både de fysiske markeder og for markederne for derivater. Med hensyn til landbrugsmarkederne er der kilder med oplysninger om produktion, forbrug, handel og lagre. Internationale organisationer, nationale tjenester og specialiserede organisationer, som f.eks. Det Internationale Kornråd, udarbejder detaljerede data om dette emne.

Når dette er sagt, er der plads til forbedring af visse data, herunder især de data, der vedrører lagre, hvorom der mangler oplysninger om især fordelingen af lagre på verdensplan. G20-lederne anmodede ligeledes på deres møde i Seoul de kompetente internationale organisationer om at forbedre oplysningerne om lagre og produktionsprognoser. En forbedring af relevansen af disse data er en forudsætning for at forbedre markedernes gennemsigtighed. Vi bliver også nødt til at undersøge spørgsmålet om et diskussionsforum på globalt plan for de centrale aktører på markedet, herunder både eksportører og importører, således at kriserne ikke blot bemærkes, når de opstår. Derfor hænger disse tre spørgsmål sammen, fordi vi er nødt til først at have oplysningerne, og herefter skal vi behandle disse data og endelig have et forum på internationalt plan, hvor den situation, der er blevet bemærket, kan drøftes.

Kommissionen har offentliggjort adskillige meddelelser om prisen på landbrugsvarer og fødevarer. I den seneste meddelelse iværksatte Kommissionen tiltag med henblik på at forbedre gennemsigtigheden i hele fødevarerækeden, og jeg samarbejder med Kommissionens næstformand, Antonio Tajani, om at komme videre med dette centrale spørgsmål.

Der er også blevet bebudet forslag med henblik på at øge gennemsigtigheden og overvågningen af produkter, der er afledt af landbrugsråvarer. I takt med de øgede prisudsving er det vigtigt, at markederne for futures fortsat udøver deres risikostyrende og prisdannende funktion. Vi har derfor brug for en afbalanceret og stram strategi, og jeg glæder mig over kommissær Barniers indsats inden for dette område, og jeg støtter fuldt ud hans arbejde, der også omfatter det konkrete spørgsmål om landbrugsråvarer.

Den 2. februar offentliggjorde Kommissionen en ny og mere global meddelelse om råvaremarkedet og de relaterede finansielle markeder. Denne meddelelse udgør et bidrag til de drøftelser, der er blevet afholdt inden for rammerne af G20, både for så vidt angår udsvingene i råvarepriserne og overvågningen af markederne for derivater. Vi ønsker i samarbejde med vores G20-partnere og mere bredt at bidrage til en mere effektiv regulering af markederne for derivater i såvel producenternes som brugernes interesse.

Jeg synes derfor, at vi i de kommende måneder og, tror jeg, indtil sommeren skal arbejde i prioriteret rækkefølge med de følgende emner: for det første, tilgængeligheden og gennemsigtigheden af oplysninger vedrørende private og offentlige lagre samt vedrørende produktion og forbrug, for det andet, indsamling, behandling og udbredelse af disse oplysninger, sikkerhedsmekanismen for lande, der står i en situation med fødevarerispændinger, fødevarerbestandens rolle og tilrettelæggelse på internationalt plan og i EU, forbedringen af den internationale styring gennem f.eks. mekanismer til en institutionel dialog mellem centrale lande, niveauet for investeringer i bæredygtig landbrugsproduktion og -forskning, ikke blot i EU, men også i de fattigste lande. Et af de spørgsmål, der også skal tages op, er prioriteringen af landbruget i udviklingspolitikkerne,

især fordi Kommissionen er i færd med at forberede sig på en tilpasning og reform af udviklingspolitikken. Efter min mening bør EU i denne forbindelse være til stede i langt højere grad, og dette gælder ikke blot for så vidt angår fødevarebistand, men frem for alt ved at yde støtte til landene mod syd for at gøre det muligt for dem at udvikle deres egen lokale produktionskapacitet på en bæredygtig måde.

I EU er vi nødt til at beskæftige os mere seriøst med at kortlægge markedsmekanismer, som vil gøre det muligt for os at forebygge katastrofer inden for visse sektorer som følge af midlertidige stramninger i producenternes indtægtsniveauer og i udgifterne til produktionsstoffer, og det agter jeg at gøre. Jeg tænker især på kvægavl.

Lad mig afslutningsvis nævne handelens funktion. Det er vores opfattelse, at handel kan bidrage til global fødevarer sikkerhed, da handel gør det muligt at fordele de fødevarer, der er til rådighed, over hele verden. Eksportrestriktionerne har blot styrket de hastige prisstigninger til skade for allerede skrøbelige lande. Handelspolitikken vedrørende fødevarer bør imidlertid knyttes til andre politikker, der vedrører fødevarer, på internationalt plan, hvis vi ønsker en sammenhængende strategi om dette emne.

Jeg kan afslutningsvis forsikre Dem om, at jeg nøje overvåger udviklingen i fødevarer priserne, og at jeg fremover ønsker at samarbejde med Parlamentet og med Rådet om dette emne med henblik på at fremlægge konkrete forslag om først og fremmest reformen af den fælles landbrugspolitik, men også om andre og mere specifikke instrumenter.

Mairead McGuinness, for PPE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg takker både Rådet og Kommissionen for deres meget klare hensigtserklæringer vedrørende dette meget vigtige spørgsmål om de stigende fødevarer priser. De af os fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, der er til stede i dag, er mere vant til at drøfte landbrugsspørgsmål ved midnatstide. Jeg er glad for, at vi, når landbrug pludselig bliver til fødevarer, drøfter dette meget vigtige emne midt på dagen, hvor deltagerne kan høre. Jeg synes, at vi skal huske dette.

(Bifald)

Lad mig sige det meget klart, at den manglende forbindelse mellem landbrug og fødevarer er en del af det problem, som disse forhandlinger i dag drejer sig om. Virkeligheden for landbruget og de lave indtægter for landbrugere i både EU og i udviklingslandene er af afgørende betydning i disse forhandlinger, og, så vi ikke også glemmer det, er et af de afgørende problemer, som Kommissionen formulerede det i sit oplæg, at de stigende råvarepriser og stigende fødevarer priser ikke resulterer i højere indtægter for landbrugerne. Det reelle problem består i, at omkostningerne ved at producere fødevarer stiger hurtigere, og dette er en ond cirkel, som landbrugerne ikke kan fortsætte i.

Udfordringen for os som politikere er, hvordan fødevarer produktionen kan øges på en bæredygtig måde, hvordan der kan produceres mere af mindre, hvordan vores lagre kan forvaltes, og hvordan vi løser problemet med voldsomme udsving i lagerbeholdningerne, som kommissæren har identificeret. Globale lagre er ikke længere løsningen, for vi er nødt til at vide, hvor lagrene er, og indse, at de ikke kommer ud af Kina eller Indien.

Det, som vi er nødt til at gøre, er at rette fokus mod landbrug og fødevarer, og det tror jeg, er begyndt at ske siden min betænkning i løbet af forrige valgperiode.

Lad mig afslutningsvis sige, at vi er nødt til at være forsigtige med hensyn til, hvordan vi reformerer vores landbrugspolitik: Vi skal opretholde og øge fødevarer produktionen i EU

som led i vores bidrag til den globale fødevarerikkerhed. Og ja, lad mig støtte Deres pointe om landbruget i udviklingslandene, nemlig at det er blevet overset alt for længe. Det er nu på høje tid, at vi bistår udviklingslandenes landbrug i kraft af vores politikker.

Stéphane Le Foll, for S&D-Gruppen. – (FR) Fru formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær! Jeg er helt enig i den bemærkning, som Mairead McGuinness lige har fremsat, om at der er en grundlæggende forbindelse mellem emnerne fødevarer og landbrug.

Det spørgsmål, som vi er i færd med at behandle, er de stigende fødevarerpriser og de konsekvenser, som disse kan få for et vist antal befolkningsgrupper i hele verden samt i Europa.

Som det første ønsker jeg at komme med følgende betragtning. Udviklingen i retning af stadig højere priser på landbrugsvarer og råvarer er efter min mening en udvikling på lang sigt, der vil fortsætte af tre primære årsager, nemlig for det første, verdens demografiske udvikling og en stigning i verdens befolkning, for det andet, det forhold at vi i kraft af den globale opvarmning oplever problematiske vejrphænomener, som f.eks. tørke og oversvømmelser, og for det tredje, fordi verden også udvikler sig. De nye vækstøkonomier medfører et stigende forbrug. Den vanskelige situation på landbrugsmarkedene og med hensyn til landbrugsråvarerne er derfor en udvikling, der vinder frem. Den forværres af prisudsvingene, og disse prisudsving er en konsekvens af finansialiseringen af verdensøkonomien.

Det er det, vi bør tage hånd om, hvis vi ønsker at løse problemet i forhold til landbruget og fødevarerproblemet. Det er i denne forbindelse vigtigt at gøre det, som kommissæren sagde, og der er to elementer, nemlig at der skal være gennemsigtighed med hensyn til lagrene, men vi har også brug for en offentlig politik om lagrene i Europa og lagerforvaltning på globalt plan, især inden for rammerne af FN.

For det andet er reguleringen af finansmarkedene og markedsspekulation af afgørende betydning, og det skal især sikres, at der ikke længere er nogen forbindelse mellem spekulationsmængden og de fysiske mængder, der udveksles på markedene. Med hensyn til fødevarerne er det uacceptabelt, at spekulanter spekulerer uden hensyntagen til de konsekvenser, som dette kan få for fødevarerituationen på verdensplan og menneskeheden.

Dette giver mig anledning til at drage to hovedkonklusioner. Vi har for det første brug for en stærk, europæisk politik og for på ny at forsikre strategisk om Europas forpligtelse til at være en global medspiller i fødevarer- og landbrugssektoren. For det andet er vi nødt til at ændre vores udviklingspolitik for at sikre, at vi globalt, og Europa er en global medspiller, igen investerer i landbruget, fordi landbruget er nødvendigt for at mætte verdens munde.

[Bifald]

George Lyon, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Det er glædeligt, at vi rent faktisk diskuterer landbrugs- og fødevarer spørgsmål midt på dagen en onsdag eftermiddag i stedet for ved midnatstid. Det er jeg meget glad for. En af grundene er, at de massive udsving, som vi er vidne til i fødevarerpriserne i dag, endelig har vækket politikere over hele Europa.

I løbet af de seneste 30 år har vi simpelthen vænnet os til, at fødevarerpriserne falder år efter år i faste priser. Fødevarer har aldrig været billigere end i de seneste par år. Vi forventer efterhånden, at hylderne i supermarkedet bugner af fødevarer 24 timer i døgnet. Man mente, at for mange fødevarer var problemet. Det dominerede debatten frem til 2007, snarere end at problemerne var for få.

Prisrekorderne for nylig er et vendepunkt, et tegn på, at overflødhedshornets dage er ved at være talte. Vores nuværende model for landbrugsproduktion har været baseret på billig energi, en overflod af jord og rigelige vandressourcer. Den model kan ikke løse de udfordringer, vi står over for i fremtiden. Et befolkningstal, der stiger til 9 mia., stigende efterspørgsel fra udviklingslandene og virkningerne af klimaændringerne. Som professor John Beddington, den britiske regerings videnskabelige chefrådgiver, forudsagde for nylig, at medmindre vi griber til handling, står vi over for en perfekt storm med knappe energiforsyninger, knaphed på vand og fødevarer mangel.

Vi skal handle nu og opbygge en ny landbrugsmodel. Europa skal gå i spidsen, og reformen af den fælles landbrugspolitik giver os mulighed for at kortlægge et bæredygtigt fødevarerproduktionssystem, der kan opfylde den kolossale efterspørgsel inden for verdens fødevarerforsyning, der tegner sig for fremtiden.

José Bové, *for Verts/ALE-Gruppen.* – (FR) Fru formand, hr. kommissær! Som i 2008 stiger prisen på landbrugsråvarer på verdensmarkederne. Vi er kun 3 % fra 2008-niveauet. Den faldende produktion inden for visse traditionelle eksportområder på grund af klimaændringer, omdirigeringen af korn til fremstilling af biobrændsel og finansiell spekulation, der forværrer prisstigningerne, er ansvarlig for denne situation, hvilket også fremgår af rapporterne fra Den Internationale Valutafond (IMF) og de franske myndigheder, og som Kommissionen også har gjort opmærksom på.

Konsekvenserne af denne nye fødevarerkrise medfører store problemer for de 1,2 mia. mennesker i verden, der lever for mindre end 1,50 USD om dagen. Siden oktober er der kommet 44 mio. flere mennesker til, der lever under fattigdomsgrænsen.

Her bare to dage inden G20-mødet, hvad venter Europa så på for at træffe foranstaltninger, der svarer til dem, USA har indført? Siden den 13. januar 2011 har den amerikanske administration krævet begrænsninger og gennemsigtighed for finansfondenes positioner på markedet for landbrugsprodukter. Dette er et første skridt i retning af at imødegå spekulanternes appetit.

Virksomheden er også dramatisk for de europæiske landmænd. De kan ikke længere fodre deres dyr. Hundredevis af bedrifter er gået konkurs. For fem år siden kostede hvede 100 EUR pr. t. I dag handles den tæt på 300 EUR. Det er en helt ny situation.

Kommissionen kræver, at landmændene tilpasser sig markedets signaler. I dag burde den følge sit eget råd. I lyset af krisen kan EU ikke vente til 2014 med at finde løsninger. Krisen skal konfronteres, og jeg foreslår tre konkrete foranstaltninger.

For det første etablering af kornlagre i de relevante lande, der skal stilles til rådighed for landmændene til en subsidieret pris. For det andet indeksering af de kødpriser, der betales til landmændene, i forhold til foderpriserne. For det tredje skal der i 2011 indføres en mekanisme til overførsel af en del af støtten fra korn til kvægbrug.

James Nicholson, *for ECR-Gruppen.* – (EN) Fru formand! Stigende fødevarerpriser kan tvinge regeringer i knæ. Det har vi set i de seneste dage.

Jeg vil gerne gå lidt tilbage i tiden. Jeg har været medlem af Parlamentet siden 1989. Da jeg kom til Europa i 1989, havde vi ikke noget fødevarerproblem. Vi havde kødbjerger, vi havde smørbjerger, vi havde mælkesøer, og vi havde kornbjerger. Nu er de alle væk, og vi producerer ikke nok fødevarer hurtigt nok til at brødføde os selv.

Så hvor er fødevarerne henne, og hvorfor har vi kun en begrænset forsyning? Når en tørke et eller andet sted i verden rent faktisk kan forårsage total forvirring på hele markedet for alle andre, kan vi ikke lade stå til.

Vi har en situation i EU, hvor landmænd forlader erhvervet over hals og hoved i alle medlemsstater. Vi tilskynder dem rent faktisk til at gøre det endnu hurtigere, og der er ingen unge landmænd på vej ind i erhvervet.

Vi skal handle, før det er for sent at vende udviklingen i de stigende globale fødevarerpriser. Vi skal hellere handle før end siden for at lette det pres, der har ligget på almindelige mennesker.

Man kan give almindelige mennesker beskyttelse med en stærk fælles landbrugspolitik, der sikrer fødevarer af høj kvalitet til rimelige priser uden negative virkninger for miljøet. En stærk søjle af direkte betalinger er vigtigt for verden og for at opfylde fødevarerefterspørgslen. Der kan tages yderligere skridt for at understøtte dette fremover, og der er hårdt brug for såvel investeringer som forskning og udvikling. Forhåbentlig kan vi finde en metode, så dette kan lade sig gøre.

Som jeg ser det, er problemet, at alle kommer her til disse forhandlinger og fremsætter alle de rigtige erklæringer, siger de rette almindeligheder, men de er ikke parate til at træffe de barske beslutninger, der er nødvendige for at hjælpe dem, der har mest behov.

Jeg må sige, at ord ikke længere er nok. Vi har brug for handling vedrørende globale lagre og udsving på markedet, og man kan ikke løse problemet, før man begynder at tage sig af den del af det.

Gabriele Zimmer, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Fru formand! Som en politiker, der er engageret i udviklingspolitik, spørger jeg altid mig selv, hvorfor det er så vanskeligt at tage ved lære af tidligere kriser og katastrofer. For mig at se har dramaet med sultoptøjerne i 2008 stadig gjort et for lille indtryk på hjerte og hjerne hos de folk, der har politisk og økonomisk magt, og ligeledes hos dem, der skrupelløst spekulerer på markederne for landbrugsvarer. Antallet af sultende på verdensplan er igen steget til over en milliard, og det er de fattigste i verden, der rammes hårdest af prisstigningerne på fødevaremarkederne. De skal hver dag bruge mere end 80 % af deres penge på fødevarer.

Det globale løfte fra 2009 om at yde mere end 20 mia. USD i landbrugsstøtte til udviklingslandene, herunder 6 mia. USD via Verdensbanken, til kampen mod sult er ikke blevet honoreret. Hidtil er der kun udbetalt 925 mio. USD. Spekulation på markederne for landbrugsvarer drejer sig ikke længere om foder, men drejer sig nu næsten udelukkende om det finansielle marked og finansielle transaktioner, der har direkte indvirkning på fødevarerpriserne. Derfor glæder det mig, at Kommissionen nu begynder at opgive sin tilbageholdenhed over for denne situation.

Men spekulationen i prisudviklingen er ikke blevet mere gennemsigtig og er heller ikke blevet kontrolleret eller begrænset. Men det er vigtigt, hvis vi skal kunne handle effektivt her og skabe forandringer. Derfor opfordrer jeg Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere kampen mod sult i alle politikker, dagsordener og strategier og ligeledes til at overveje nye metoder og nye fremgangsmåder som f.eks. fødevarerovervågning, så de, der arbejder med jorden, i sidste ende får mere kreativ kraft og indflydelse over fødevarerforsyningen til deres egen befolkning i deres regioner.

John Stuart Agnew, for EFD-Gruppen. – (EN) Fru formand! Selv om fødevarerpriserne utvivlsomt stiger, er situationen ved stalddøren meget anderledes. Britiske landmænd, der producerer oksekød, fårekød, svinekød og æg har rent faktisk oplevet et fald i værdien af deres produktion i løbet af det sidste år. Kyllingekød er uændret, og mælk ligger kun marginalt højere, mens sukkerroer vil falde næste år.

Disse brancher står selv over for kolossale omkostningsstigninger og kan ikke opretholde status quo i mere end nogle få måneder. Så vil de enten få held af at kræve højere priser fra detailhandelen eller ophøre med at producere. Uanset hvad, vil detailpriserne på fødevarer kun stige.

Hvad gør EU ved dette? Tja, EU gør det uforholdsmæssigt dyrt at importere sojabønner, der ikke er genmodificerede. Man pålægger landmændene en global opvarmningsafgift på deres elregninger, mens de samme landmænd har mistet tusinder af ton sukkerroer og kartofler i jorden på grund af det meget kolde vejr. EU ønsker at hæve de offentlige tilskud til økologisk landbrug i stedet for at lade denne sektor være forbrugerstyret. Enhver overgang fra konventionelle produktionssystemer til økologiske vil føre til faldende fødevarerforsyning.

Diane Dodds (NI). – (EN) Fru formand! De vigtigste årsager til fødevarerinflation har været stigende globale råvarepriser, kraftigt stigende energipriser og udsving på markedet, og der er ingen tvivl om, at forbrugerne lider. Det er imidlertid landbruget, der har skullet håndtere dette i et stykke tid sammen med stigende foderpriser og stigende priser på gødning. Overskudsgraden er blevet begrænset, og mange landmænd, især inden for intensive sektorer, står over for økonomisk ruin.

Jeg vil gerne bede Parlamentet i dag overveje konsekvenserne, hvis vi ikke havde støtte til landmænd fra den fælles landbrugspolitik. Hvad ville vi betale for fødevarer i dette økonomiske klima? Jeg vil også opfordre Parlamentet til at overveje omfattende støtte til den fælles landbrugspolitik ved de kommende meget vigtige forhandlinger.

Det er vigtigt, at vi har en politik for støtte til landmændene, der sikrer en tilstrækkelig fødevarerforsyning til en rimelig pris. Jeg vil også gerne sige, at det er helt centralt at være fair, og i den forbindelse har vi brug for gennemsigtighed i fødevarerforsyningskæden. Dette får vi kun, især i Det Forenede Kongerige, hvis vi har en supermarkedsombudsmand.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Fru formand, hr. formand, hr. Kommissær! Jeg vil gerne komme ind på et spørgsmål, der har været oppe ved flere lejligheder og ofte fremstilles som den eneste grund: spekulation.

Jeg mener, at der er behov for tilbageholdenhed i forbindelse med spekulation. Det er klart, at der findes en klar forbindelse mellem visse finansielle aktiviteter og stigende udsving og priser på råvarer. Men at kigge på hele spørgsmålet udelukkende med hensyn til finansiell spekulation vil bestemt være en fejl, eftersom en del af det, vi kalder spekulation, rent faktisk er hel legitim sikring af priser fra producenternes side, og vi er klar over, at producenterne ikke kan gøre dette uden denne mulighed for risikosikring.

Men vi skal undgå en situation, hvor direkte investeringer i råvarer har skadelige virkninger på prisvolatiliteten på grund af dens massive omfang eller dens rent spekulative karakter.

I den forbindelse skal forslaget fra kommissær Barnier om økonomiske anliggender, navnlig regulering af salg af udækkede optioner og derivater, og ligeledes revisionen, der vil ske med direktivet om markedet for finansielle instrumenter (MiFID), give Parlamentet mulighed

for at tage højde for aspekter vedrørende råvarespekulation i forbindelse med finansiell regulering og tilsyn, som vil blive indført for at sikre, at disse markeder også reguleres på en effektiv, men alligevel pragmatisk måde.

Hr. kommissær, De sagde, at disse bestræbelser skulle fortsætte, og jeg mener, at Parlamentet, som under en finanskriser, har fulgt og undertiden foregrebet de ting, som Kommissionen har foreslået, vil leve op til sit ansvar.

Endelig glæder jeg mig over det ungarske formandskabs erklæring om, at Europa vil støtte det franske formandskab for G20, der har gjort regulering af råvaremarkederne til en af sine prioriteringer.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Fru formand! Det er altid bedre at forebygge end at helbrede, når det drejer sig om katastrofer. Der er reel risiko for en global fødevarekrise. Det er ikke noget, jeg har fundet på, men det kommer fra regeringen for en af EU's grundlæggende medlemsstater. Tegnene er bekymrende. Priserne på en række centrale fødevareprodukter som korn stiger konstant og nåede endda rekordniveauer i januar ifølge FN's Organisation for Ernæring og Landbrug. Problemet er helt klart ikke europæisk, og som vi tidligere har hørt her i dag, kender man langt fra de enkelte hypotetiske årsagers bidrag til forklaring af fænomenet.

Vi ved, at Kommissionen er opmærksom på dette spørgsmål, og dens meddelelse fra den 2. februar er et dokument, der fortjener at blive læst grundigt.

Ikke desto mindre fortjener landbrugsproduktionens specifikke karakter særlig opmærksomhed i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, idet man bør anvende egentlige risikoanalyseinstrumenter på politikken for udviklings samarbejde og støtte fødevareproduktion på bekostning af andre former for international bistand.

Jeg vil også gerne udtrykke tilfredshed med Frankrigs holdning i G20 her, idet man ønsker at påvirke reguleringen af finansmarkederne og bekæmpe prismanipulation samt indføre regler, der kan forhindre en pludselig afbrydelse af handelsstrømmene, hvilket f.eks. skete for Rusland for nylig.

Alyn Smith (Verts/ALE). – (EN) Fru formand! At brødføde vores befolkning skal være en regerings fornemmeste pligt, og netop at brødføde vores befolkning er det primære mål med den fælles landbrugspolitik.

Fødevarer sikkerhed er vores Nordstjerne, og det er en EU-succeshistorie. Det er værd at huske, at der har været fødevareroptøjer på alle kontinenter undtagen vores i de senere år, og vi ser nærmest regeringer falde dagligt rundt om i verden, mens vi i det mindste hidtil har formået at give vores borgere en sikker havn.

Så fødevarer sikkerhed er vores prioritering. Det skulle man ikke tro, når man lytter til nogle af de ngo'er og lobbyister og endda nogle af de politikere, der har deltaget i debatten om reformen af den fælles landbrugspolitik for de kommende år.

Fødevarer sikkerhed skal være vores fokus og skal være vores prioritering, og jeg er uenig med kollegerne på et punkt. Jeg mener ikke, at frihandel er løsningen. Jeg mener ikke, at global fødevarer sikkerhed er noget, vi kan opnå eller bør stræbe efter. Eksportforbud i lande, der forsøger at brødføde sig selv, er ikke som sådan urimelige, og jeg vil citere formanden for de engelske landbrugsorganisationer, hvis jeg må: "Hvis vi taler om moral, er et land, der forsøger at brødføde sig selv, intet i sammenligning med rige lande, der lader deres

landbrug forfalde og derefter forventer, at resten af verden vil brødføde dem. Vi har et ansvar for at føre verden i retning at større og ikke mindre produktion”.

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) Fru formand! Hvis vi skal have en virkeligt seriøs diskussion om stigende fødevarerpriser, undgår vi ikke spørgsmålet om, hvordan EU selv bidrager til denne uheldige tendens, uanset hvor lidt nogle måtte ønske det. Alle analytikere på varemarkedet er enige om, at der findes to hovedfaktorer bag de stigende fødevarerpriser.

Den første er den omfattende trykning af nye pengesedler i USA og EU i de seneste måneder. Denne tilgang af nye penge på markederne presser prisen på fødevarer og andre varer opad. Det er ikke spekulanters skyld, som det hævdes i den foreliggende betænkning, men snarere forfejlede politikker fra amerikanske, europæiske og andre centralbanker.

Den anden faktor, der presser fødevarerpriserne opad, er EU's og USA's politik med at tvinge forbrugerne til i endnu højere grad at benytte biobrændsel. De forpligtelser som EU og USA har påtaget sig på dette område har ført til en skarp stigning i mængden af afgrøder, der ikke er beregnet til fødevarer, som dyrkes på landbrugsjord. Resultatet er, at mindre og mindre landbrugsjord bruges til fødevarerproduktion, og det er derfor kun logisk, at fødevarerpriserne stiger. Hvis vi ønsker at få held af at sænke de globale fødevarerpriser, må vi opgive denne absurde politik for biobrændsel.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Fru formand, hr. minister, hr. kommissær! Alle de sultne mennesker i verden, alle dem, der skal betale mere for at brødføde sig selv eller få tøj på kroppen, forventer, at vi reagerer mere energisk på den største katastrofe, der har ramt vores planet i dag, nemlig den katastrofe, der er frembragt af pengegriske fødevarerpekulanter. Det er dem, der presser fødevarerpriserne op til skade for landmænd og forbrugere.

Jeg lyttede nøje til den passionerede appel fra Jean-Paul Gauzès, men han ved sikkert, at kornet i hans region fra den næste høst er blevet købt i år, allerede inden det er sået. Det betyder, at vi virkelig taler om spekulation. Den eneste udvej er, at EU skrider til handling på forskellige områder.

For det første skal vi gribe ind for at stoppe disse finansielle spekulanter ved at oprette en global landbrugs- og fødevarerfond, opbygge nødlagre, indføre mekanismer til stabilisering af den konkrete og ikke en virtuel produktion i faste priser under FN. Vores fælles landbrugspolitik skal også vende tilbage til et system ...

(Formanden afbrød taleren)

FORSÆDE: Silvana KOCH-MEHRIN

Næstformand

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Fru formand! I dag drøfter vi her i Europa-Parlamentet problemet med stigende fødevarerpriser. Dette fænomen med stigende fødevarerpriser mærkes af forbrugerne i Ungarn og andre europæiske lande. De, der ikke mærker det, er landmænd og især småbrugere. Hvordan er det muligt? Hvad bruges pengene til? Denne gåde, dette mysterium løses bl.a. gennem punkt (d) i det fremragende beslutningsforslag fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance, men hele beslutningsforslaget er i sig selv fremragende, og jeg vil gerne lykønske dem med det. Det indeholder også detaljerede svar og løsninger. I punkt (d) henledes opmærksomheden på fænomenet med spekulation. Der står, at der er sket en stigning i spekulationen fra rent finansielle institutioners side,

det vil sige spekulation på råvaremarkedet med kapital, hvilket forårsager en kunstig inflation i råvarepriserne. Derfor har vi til dels løsningen. Pengene går til spekulanterne og til de indkøbere og grossister, hvis profithunger ofte er helt uhæmmet.

Hvor stolt ville den ungarske befolkning ikke blive, hvis det ungarske formandskab behandlede beslutningsforslaget om dette spørgsmål, det om fødevarspekulation, som en prioritering. Jeg vil høre den tilstedeværende repræsentant for det ungarske formandskab, om vi på nogen måde kan regne med dette, og jeg vil høre hr. Ciolos, EU-kommissæren for landbrug, hvilken løsning han forestiller sig på den fødevarerelaterede spekulation.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Fru formand! I udviklede lande bruger den gennemsnitlige husholdning 10 % til 20 % af sin indkomst på fødevarer, mens tallet i udviklingslandene normalt ligger helt oppe på 80 %. Dette understreger de forfærdelige konsekvenser for disse stakkels lande. Vi skal reagere, og vi skal blive ved med at reagere, indtil de kan stå på egne ben.

I december 2008 vedtog Parlamentet med overvældende flertal min betænkning om en fødevarerfacilitet på 1 mia. EUR for at yde økonomisk bistand til udviklingslandene i lyset af de kraftigt stigende fødevarerpriser på det tidspunkt. Formålet med denne facilitet var at reagere på disse kraftige prisstigninger, der hovedsagelig, men ikke udelukkende, skyldtes tørke i kornproducerende lande og stigende oliepriser. Situationen er stadig utroligt svingende og påvirker producenter og forbrugere i både EU og udviklingslandene.

Vi skal finde ud af at samarbejde med andre lande som Thailand. I regionen er Thailand en stor fødevarerproducent, men da nogle af landets naboer som Burma og Vietnam levede i fattigdom og var ved at løbe tør for fødevarer, accepterede vi ikke Thailands tilbud om at samarbejde med os og optræde som vores agent i regionen. Vi skal lære, hvordan vi kan gøre dette. Vi skal sikre en hurtig overgang til stabilitet i Nordafrika. Vi skal sikre, at der ydes hjælp til regioner, der rammes af uforudsete naturkatastrofer som Haiti og Pakistan, og i den forbindelse skal vi fortsat mobilisere reserven til nødhjælp, der giver EU mulighed for at reagere hurtigt på specifikke bistandsbehov, der opstår som følge af sådanne begivenheder.

Kader Arif (S&D). – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne have lov til at udtrykke beklagelse over, at der skulle en krise i Europa til for at udløse den forhandling, vi har i dag, og beslutningsforslaget, som vi skal stemme om i morgen.

Så sent som sidste år, da der var såkaldte "fødevareroptøjer" i udviklingslandene, foreslog Europa simpelthen nødhjælp som reaktion, dvs. at sende kimplanter og gødning, som om problemet var cyklisk, når vi længe har advaret om strukturelle problemer. Vi har en fælles landbrugspolitik, der savner effektive reguleringsmekanismer, fordi det liberale flertal stadig mener, at ingenting må begrænse markedet. Der foregår udbredt, økonomisk destabiliserende og moralsk uacceptabel spekulation i landbrugsprodukter fra udviklingslande, der er fanget i en monokultur som eksportvare, med et Europa, der ikke støtter dem og kun afsætter 4 % af sin udviklingsbistand til landbrugssektoren.

Med dette beslutningsforslag erkender Parlamentet som helhed endelig, at retten til fødevarer er en grundlæggende menneskeret, at det er uacceptabelt, at nogles sult udnyttes af andre, at det er nødvendigt med regulering for at sikre prisstabilitet, og at handelsaftaler skal bevare små familiebrug og retten til fødevarer.

I dag udsender Parlamentet et klart budskab. Det er op til Kommissionen og Rådet at oversætte det.

Nirj Deva (ECR). – (EN) Fru formand! Når jeg sætter mig igen, vil 16 mennesker være døde af sult. Det svarer til den del af salen derovre. Hver dag dør 36 000 mennesker af sult rundt om i verden, fordi de ikke har mad nok at spise.

EU var selvforsynende med fødevarer indtil for nylig. Nu importerer vi fødevarer. Vi tager rent faktisk fødevarer ud af munden på de fattigste. Jeg har hørt, at EU importerer så store mængder fødevarer fra resten af verden, at det kræver omkring 35 mio. ha at dyrke dem. Vi burde være selvforsynende med fødevarer, og vi burde hjælpe udviklingslandene med at blive selvforsynende med fødevarer.

Der findes et svar på alt dette. I 1960'ernes Indien skete der en revolution inden for grønt landbrug under professor Borlaug. Folk sagde, at Indien ville sulte. Indien sultede ikke. Brasilien er nu selvforsynende med fødevarer. Vi kan gøre det, hvis vi har viljen til det.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Fru formand! Tre år efter krisen i 2008 står verden på randen af endnu en fødevarekrise. For at forhindre dette er vi nødt til at kigge på årsagerne og afhjælpe dem.

Vi skal kigge på landbrugs- og handelspolitikkerne, der ødelægger små og mellemstore landbrug, som fremmer intensive produktionsmodeller med henblik på eksport, og som på denne måde truer fødevareresikkerheden og suveræniteten, således som det er tilfældet med fælles landbrugspolitik. Vi skal kigge på tendensen i retning af stigende oliepriser og på landmændenes store afhængighed af denne råvare. Denne afhængighed skal reduceres. Vi skal kigge på den magt, der ligger hos multinationale landbrugsfødevarekoncerner, der har monopol på de centrale produktionsfaktorer, på den stigende anvendelse af agerjord til andre formål end fødevareproduktion, og på fratagelsen af jord fra de lokalsamfund, der bor og arbejder på den.

Frem for alt skal vi kigge på og angribe det irrationelle i et umenneskeligt system, der tillader spekulation i fødevarer. Vi skal øjeblikkeligt sætte en stopper for de finansielle instrumenter, der giver mulighed for spekulation. EU skal acceptere dette eller pådrage sig et medansvar – hvilket vi allerede gør – for konsekvenserne.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! At spise og drikke – det er noget af det mest almindelige og selvindlysende for os. Men det, vi tager for givet, er for mange mennesker ved at blive en alvorlig udfordring, som de knap nok kan klare. Fødevarepriserne er nu steget kraftigt, hvilket har forværret situationen for mange mennesker.

Der er behov for en pakke af foranstaltninger for at løse de mange forskellige årsager til prisstigningerne. I den forbindelse er det vigtigt at forhindre prisspekulation og at opbygge lagre. I samme forbindelse skal den dominerende markedsposition, som nogle fødevarekoncerner og butikskæder har, også undersøges. Udviklingslandene har også brug for større støtte fra os for at udvikle deres landbrug. Kun på den måde vil det lykkes os at sikre fødevarer til de fattigste og forbedre deres økonomiske situation.

For at der ikke skal herske nogen misforståelser om dette, er det ikke hensigtsmæssige priser på landbrugsvarer, der er problemet. De er tværtimod løsningen på problemet. Hensigtsmæssige priser på landbrugsvarer – for mig betyder hensigtsmæssige fri for spekulation – er efter min mening en vigtig forudsætning for at kunne indføre landbrug i udviklingslandene.

Tilstrækkelige fødevarer er en menneskeret, og sult er en forbrydelse mod menneskeheden. At sikre befolkningen fødevarer af høj kvalitet til en rimelig pris inden for EU, men også i resten af verden skal derfor være et centralt mål for europæisk landbrugspolitik.

Richard Ashworth (ECR). – (EN) Fru formand! I de seneste 30 år har fødevarerpriserne har været både lave og stabile. Nu har FAO advaret om, at stigende energiomkostninger, et stigende befolkningstal i verden, større rigdom og klimaændringer vil medføre kolossale udfordringer for verdens fødevarer og for priserne på fødevarer.

Dette vil få store konsekvenser for de europæiske regeringer. For det første vil de stigende priser på fødevarer og energi ramme de allerfattigste familier hårdest. For det andet vil stigende fødevarerpriser på et tidspunkt, hvor europæerne mest af alt har brug for en periode med prisstabilitet, mens økonomien kommer på fode igen, skabe grobund for inflation. På kort sigt vil man være fristet til at importere billigere fødevarer og forvente, at fødevarer- og landbrugsbranchen vil absorbere de stigende omkostninger.

Ingen af disse løsninger vil være kloge. En overdreven afhængighed af importerede fødevarer vil udsætte forbrugerne for en farlig prisvolatilitet, og et for stærkt pres på landbrugssektoren, som allerede står over for kraftige omkostningsstigninger og pressede margener, vil bringe produktionskapaciteten i fare.

Vi skal investere i den fælles landbrugspolitik. Teknologi bliver nøglen, og nu er tiden inde til at gøre det.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! De stigende fødevarerpriser kræver to typer af svar. Det første drejer sig om behovet for at planlægge foranstaltninger på mellemlang og lang sigt. I den forstand skal svaret komme fra den nye fælles landbrugspolitik, der skal garantere fødevarer til rimelige priser og beskytte landmændenes indkomst. Med den nye fælles landbrugspolitik skal vi yde – og det gør vi rent faktisk også – stærk støtte til landbrugsindkomsterne under den første søjle og støtte foranstaltninger til udvikling af landdistrikter samt øge investeringerne i landbrug og fødevarer.

Det andet svar er behovet for at intervenere med nødforanstaltninger for at beskytte det svageste led i kæden, for når fødevarerpriserne svinger, er virkningerne rent faktisk underlige: Når priserne stiger, får producenter og landmænd ikke nogen fordel af det, men når priserne falder, ser producenterne deres overskud og deres allerede beskedne indtjening falde. Det er klart, at der er problemer i forsyningskæden og manglende gennemsigtighed.

Hr. kommissær, disse alvorlige problemer i forsyningskæden omfatter f.eks. misbrug af dominerende indkøbskraft, urimelig aftalepraksis – inklusive sene betalinger – ensidige ændringer af kontrakter, forskudsbetalinger for adgang til forhandlinger og ujævn fordeling af overskudsmargener i fødevarerforsyningskæden.

Kommissionen skal foreslå foranstaltninger ...

(Formanden afbrød taleren)

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Sociale spændinger som for nylig i Nordafrika udløses næsten altid af stigende fødevarerpriser. De rekordstore prisstigninger på korn, sukker og vegetabiliske olier er et klart tegn på den stigende ubalance mellem det globale udbud og den globale efterspørgsel.

En yderligere prisstigning – og det er desværre en mulighed – vil få dramatiske konsekvenser navnlig for de dele af verden, hvor fødevarerudgifterne tegner sig for mere end 40 % per capita-indtægten. Det indebærer også en reel risiko for at skabe spændinger verden over i en verdensøkonomi præget af stadig større gensidig afhængighed. Derfor skal EU være helt klar over, at landbrugspolitikker – den fælles landbrugspolitik for EU og Farm Bill for USA – skal spille en rolle af ekstraordinær og strategisk betydning for verdensordenen, en rolle, der går langt ud over den legitime beskyttelse af landmændenes indkomster.

Vi har behov for en ny global fødevarerpolitik, der kan sikre koordinering af landbrugspolitikkerne på internationalt plan. Personligt håber jeg, at det kommende G20-topmøde vil give mulighed for rent faktisk at begive sig ned ad denne nye vej.

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Fru formand! De ubønhørlige prisstigninger på olie og det deraf følgende opadgående pres på gødningspriserne skaber sammen med kraftige prisstigninger på hvede, majs og andre kornsorter en krise i vores landbrugssektor og en voksende global krise.

Det er værd at huske, at opstanden i Tunesien, der satte gang i en dominoeffekt i hele Mellemøsten, begyndte med, at en fattig gadehandler, der solgte mad, satte ild til sig selv.

Europas landmænd kan yde et positivt bidrag til at løse denne krise, hvis de får de hensigtsmæssige redskaber. Tiden er inde til, at vi udnytter mulighederne ved bioteknologi til at hjælpe os med at opfylde den stigende efterspørgsel på fødevarerprodukter af høj kvalitet.

Mere end 125 mio. ha med genmodificerede afgrøder dyrkes på verdensplan af mere end 13 mio. landmænd, og alligevel nævner vi ikke bioteknologi i dette beslutningsforslag.

Vågn op og duft kaffen, Europa, før vi får fødevareroptøjer på vores gader!

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Fru formand! Der er adskillige grunde til den udbredte volatilitet i fødevarerpriserne: ekstreme vejrforhold, begrænsede natur- og energiressourcer og det stigende befolkningstal i verden. Man bør også fremhæve en anden årsag, nemlig koncentrationer, hvormed jeg mener de multinationales oligopol i fødevarerforsyningskæden, manglende gennemsigtighed og spekulation på råvaremarkederne.

I kølvandet på dereguleringen af de finansielle markeder, gik handel med futures på råvarebørserne fra at være et beskyttelsesredskab til et redskab til spekulation. De vigtigste børser ligger uden for Europa.

Efter finanskrisen vendte forskellige hedgefonde sig mod råvarebørserne, hvor de finansielle reserver nu er 15 gange større end lagrene af landbrugsprodukter, for at hente deres tab ind igen. Derfor har vi brug for institutionelle rammer, der kan begrænse deres investeringer på derivat-landbrugsmarkeder, der hænger direkte sammen med fødevarersektoren.

Jeg glæder mig over initiativerne fra det franske G20-formandskab, og jeg tror fuldt og fast på, at hvis vi skal opretholde en stærk europæisk landbrugssektor for at opnå fødevarerikkerhed, skal vi sikre en rimelig indtægt for landmændene og træffe effektive foranstaltninger for at regulere markedet inden for rammerne af den nye fælles landbrugspolitik.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne slå det helt fast, at jeg taler på vegne af befolkningen i udviklingslandene og ikke som fortaler for den fælles landbrugspolitik.

Ifølge Verdensbanken er mere end 44 mio. mennesker blevet kastet ud i stor fattigdom som følge af stigende fødevarerpriser. Der findes myriader af årsagsfaktorer – færre små bedrifter, skovfældning, ørkendannelse, manglende adgang til vand og klimaændringer.

Derfor har vi brug for en holistisk fremgangsmåde for at sikre, at vi tilskynder befolkningen til at tage sig af deres egne udviklingsbehov og garantere fødevarer sikkerheden på lokalt plan. Vi skal reformere den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik, så der ikke kommer nogen direkte eller indirekte negative virkninger på udviklingslandene og de udviklede lande.

Vi skal fremme det lokale ejerskab til jorden, og endelig skal vi afskaffe den obskøne praksis med ekspropriering af jorden, hvor udenlandske investeringsselskaber og udenlandske virksomheder opkøber jorden og bruger den til deres egne behov. Der findes ikke noget undskyldning for denne obskøne praksis.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Fru formand! Både forbrugerne og landmændene har al mulig ret til at spørge os politikere, hvad der foregår. Hvorfor befinder fødevarermarkedet sig i den nuværende situation? Landmændene ved, hvor store overskud de har, hvor meget de sælger deres produkter for, og de ved, hvor meget de og andre forbrugerne betaler for fødevarerne. Hvad kan vi sige til dem i dag? Lad os huske på 2008 og den situation, fødevarermarkedet befandt sig i. Lærte vi noget af det? Det mener jeg ikke, at vi gjorde.

Vi begrænser stadig produktionen. Hvad værre er, vi betaler for at begrænse produktionen, mens vi tidligere betalte for at øge den. Parlamentet har hørt andre bemærkninger vedrørende landbrug. Måske skulle vores kolleger komme her i dag og lytte. Måske kunne de lære noget om fødevarer sikkerhed.

Der foregår en løbende diskussion om fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013, og endnu en gang ønsker alle at nedsætte udgifterne til den fælles landbrugspolitik. Den nuværende situation, denne krise, er opstået for at advare os mod en katastrofal politisk beslutning. Vi har en chance for at rette op på vores fejl. Vi taler om stabilitet. Vi spørger, hvorfor der ikke er nogen reserver, men vi begrænser tendenserne inden for landbruget. Hvor skal disse reserver komme fra? Hvem vil betale for dem?

Hr. kommissær, denne situation, denne krise, giver Dem nogle usædvanlig stærke argumenter. Vi skal overbevise de tilstedeværende om situationens alvor og Parlamentets ansvar for den fælles landbrugspolitik fremtid og for at brødføde vores samfund. Problemet med fødevarer sikkerhed er ved at blive et globalt problem. Det er udmærket, at ...

(Formanden afbrød taleren)

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Fru formand! Stigende fødevarerpriser ramte de mest sårbare befolkningsgrupper. I en situation, hvor antallet af underernærede i verden nåede 925 mio. i 2010, skal det at sikre fødevarer sikkerhed være en prioritering for EU. Ekstreme naturfænomener er ikke den eneste årsag til de stigende fødevarerpriser, men volatiliteten på markederne og støtten til biogasproduktion spiller også en rolle.

Jeg opfordrer Kommissionen til at skabe instrumenter, der kan bekæmpe prisvolatilitet og uforholdsmæssig spekulation, hvilket igen kan bidrage til at afhjælpe den globale

fødevarerkrise. Jeg vil også understrege, at de stigende fødevarerpriser i de fleste tilfælde ikke medfører stigende indtægter til landmændene. Tværtimod er betalingerne til landmændene på grund af funktionsproblemerne i forsyningskæden langt fra rimelige. Jeg mener, at problemet med stigende priser bidrager til at stække argumenterne mod at bevare en stærk fælles landbrugspolitik.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Fru formand! For få dage siden bragte en af de største tyske aviser et billede på forsiden af et rundstykke med pigtråd omkring. Artiklen handlede om kampen for brød. Jeg mener ikke, at andre emner vil komme til at optage os lige så meget i løbet af dette og de kommende årtier som spørgsmålet om adgangen til fødevarer. Derfor er det udmærket, at vi taler om det, for årsagen – stigende efterspørgsel – vil ikke forsvinde, og derfor vil priserne også fortsætte med at stige. Nu skal vi fra politisk hold være opmærksomme på hele denne situation. Vi skal overveje, hvordan vi kan producere fødevarer og gøre dem tilgængelige for befolkningen. Hr. kommissær, tanken om at foreslå yderligere udtagning af landbrugsjord inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik ved hjælp af screening er forkert. Vi skal gøre den jord, vi har, mere produktiv.

Men vi skal ikke anskue alt dette i et alt for negativt lys. I årevis har vi klaget over, at fødevarerpriserne var for lave. Hvis vi f.eks. mener, at 100 EUR for et t hvede virkelig er en hensigtsmæssig pris, må vi sige, at det er det måske ikke. Hvis vi ser på, hvilken andel af slutproduktets pris, f.eks. brød, der udgøres af prisen på råvaren, mener jeg ikke, at de stigende råvarepriser er den eneste grund til de stigende fødevarerpriser. Der er også andre faktorer involveret. Derfor er hele dette spørgsmål også en mulighed for, at landbruget kan bringe sig i en bedre position for fremtiden.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Fru formand! Fødevarerpriserne har nået nye rekordhøjder. Volatiliteten inden for fødevarerpriserne er blevet større i de senere år af en række forskellige årsager. Derfor er der virkelig grund til bekymring. Klimaændringer skaber ekstreme vejrforhold, og i nogle lande er hele afgrøder blevet ødelagt. Desuden finder der stadig mere spekulation sted i fødevarer, og risikoen ved dette kan ikke overvurderes – man behøver blot at kigge på finanskrisen. Desuden opstår der stadig oftere konkurrence mellem at levere fødevarer til de fattige og brændstof til de riges biler.

Vi skal finde løsninger, så landmændene har tilstrækkelige incitamenter til at producere fødevarer, så det kun er områder, der ikke bruges til fødevarerproduktion, der anvendes til produktion af f.eks. biobrændsel.

For mig som socialdemokrat er det vigtigt, at alle har adgang til sunde fødevarer til rimelige priser, og samtidig at landmændene kan få en rimelig indtægt for deres arbejde.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Fru formand! Lad os bare sige det ligeud, at der findes mægtige handelslobbyer i EU, der har interesse i at svække det europæiske landbrug, så de kan tjene større overskud ved at importere fødevarer fra hele verden. Vi har hørt det mange gange her i Parlamentet, at markederne skulle åbnes for at forhindre prisstigninger. Vi reformerede sukkerproduktionen, åbnede markederne, begrænsede sukkerproduktionen i Europa og afskaffede eksportsubsidierne. Hvad var resultatet? Resultatet var, at sukkerpriserne ikke faldt, de steg simpelthen. Dette burde være en lektion for os alle. Det er ikke vejen frem. Jeg er enig med hr. Smith, som sagde, at markedet ikke er svaret. Vi skal virkelig ikke bøje os for handelslobbyisterne, men sørge for at garantere rimelige fødevarerpriser ved at beskytte vores landbrug, dets produktionspotentiale og fødevarerens sikkerheden bedre. Først da vil vi få fornuftige priser.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg deler bekymringen over de stigende fødevarerpriser, og jeg kan næsten ikke andet, idet dette hænger meget tæt sammen med hverdagen for de europæiske borgere og navnlig for de mindre velhavende. Disse stigninger betyder manglende evne til at opfylde de grundlæggende fødevarerbehov hos befolkningerne i alle udviklingslandene. Over for dette scenario kan de udviklede lande, herunder EU's medlemsstater, ikke bare være ligeglade.

I den nye fælles landbrugspolitik skal vi derfor stille instrumenter til rådighed, der kan begrænse prisvolatiliteten, begrænse spekulation i landbrugsråvarer og sikre en hensigtsmæssig produktionsplan inden for EU. Derfor vil jeg understrege, at vi ikke kan lade jorden ligge ubenyttet hen, indtil et tidspunkt, hvor verdens befolkning vokser og gør det nødvendigt at øge fødevarerforsyningen.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Fru formand, hr. kommissær, hr. minister! Jeg vil gerne fremlægge en statistik, en bemærkning og tre løsningsmodeller. Statistikken er, at når fødevarerpriserne stiger med 1 %, kastes 16 mio. mennesker rundt om i verden ud i alvorlig fattigdom. Bemærkningen er, at det er umuligt at forhindre volatilitet, navnlig på landbrugsmarkederne, ekstrem volatilitet er ikke uundgåeligt og kan bekæmpes, uanset hvor vanskeligt dette måtte være.

De tre løsningsmodeller, som allerede har været nævnt, er for det første inden for udviklingspolitik at prioritere selvforsyningslandbrug og regionale fødevarermarkeder, for det andet behovet for en offentlig reguleringspolitik, inklusive oplagring og forvaltning af lagre, for det tredje et decideret forbud mod spekulation i basisfødevarerprodukter.

Europa skal være der, i spidsen, navnlig inden for G20. Det, jeg har hørt fra János Martonyi, kommissær Ciolos og andre steder fra kommissær Barnier, må vi hilse velkommen. Præsident Sarkozy var meget klar i mælet, og vi har store forhåbninger til, at det franske formandskab vil være en drivkraft på dette område inden for G20.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Fru formand! Udsving på markederne er vigtigt, hvis de skal fungere korrekt og skabe incitamenter til at købe og sælge varer. For os landmænd er handel med råvarefutures en grundlæggende bestanddel i køb og salg af høstede afgrøder. Det betyder en vigtig mulighed for at opnå sikkerhed i planlægningen gennem tidlig fastsættelse af priser og mængder.

I modsætning til situationen i vores velstående industrinationer er stigende fødevarerpriser et særligt problem i de fattige egne af verden, hvor folk skal bruge en stor del af deres indkomst på fødevarer.

Vi skal ikke intervenere på markederne, hver gang priserne ændrer sig, i et forsøg på at bekæmpe de naturlige udsving. Men uden en internationalt gældende rammelovgivning for de finansielle markeder, må vi ikke en gang begynde at overveje at regulere råvaremarkederne, for hvis der er for mange penge på det finansielle marked, vil de finde egnede ækvivalenter, og råvarer er meget populære i øjeblikket. Derfor skal vi ikke blive overraskede, når landbrugsråvarer nu også er en efterstræbt handelsvare.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Fru formand! Fødevarerkrise, der skyldtes den usædvanligt dårlige høst sidste år, har vist os manglerne ved vores landbrugs- og fødevarerpolitik. De aktuelle stigninger i fødevarerpriserne kan til dels skyldes den dårlige høst. Hvis der er mangel på noget, stiger prisen på den pågældende vare helt naturligt på markedet.

Men problemet er, at manglen på en række landbrugsprodukter i vid udstrækning kan tilskrives en forfejlet landbrugspolitik fra Kommissionens side, hvor man længe har diskrimineret de nye medlemsstater og deres landbrugere gennem sin støttepolitik. De skal ikke være overrasket, hr. kommissær, hvis landmænd, der ikke kan få en pris for deres produkter, der mindst vil dække produktionsomkostninger, ganske enkelt ikke sår afgrøderne eller sætter deres husdyr ud. De venter tålmodigt, indtil sultne og med rette irriterede borgere retter deres vrede mod de tjenestemænd i Bruxelles, der længe har undladt at løse landbrugets overordnede og bredt anerkendte problemer.

De ved, hr. kommissær, at manglen på landbrugsprodukter i de nye medlemsstater ikke skyldes dårlig høst, men at det ikke længere kan betale sig for vores landmænd at producere under Deres støtte- og prispolitik. Men de venter. Når de får de samme tilskud som deres kolleger i Frankrig, vil de helt sikkert begynde at så afgrøder.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Fru formand! Leveringen af daglige fornødenheder og især landbrugsvarer må ikke overlades til spekulanter, der udelukkende går efter at maksimere deres kortsigtede profitter. De projekter, som Kommissionen har annonceret inden for den nye strategi for varer og råvarer, og som sigter mod at skabe gennemsigtighed og stabilitet på råvaremarkederne, er derfor velkomne. I lyset af prognoserne om, at fødevarerproduktionen skal øges med 70 % i 2050 for at opfylde efterspørgslen, bør man især være særlig opmærksom på søjle 3 – genbrug og fremme af ressourceeffektiviteten – og der bør snart fremsættes forslag.

Inden for råvarediplomati forventer jeg, at EU leverer ekspertise til udviklingslandene for at give dem mulighed for bæredygtig og miljømæssigt forsvarlig udvinding af råvarer.

Dacian Cioloș, medlem af Kommissionen. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Det har været en intens forhandling om et spørgsmål, der helt klart bekymrer os, og som fremhæves, når situationen kræver det. Det er imidlertid noget, som Kommissionen og de europæiske institutioner konstant er opmærksomme på, eftersom vi er så heldige at have en fælles landbrugspolitik, der skal tilpasses, men som er et vigtigt værktøj, der kan give os mulighed for at håndtere disse spørgsmål.

Men jeg mener, at denne forhandling også har vist os, at vores stabilitet nu i stigende grad afhænger af internationale balancer og stabilitet i verden. Det skal vi have med, også når vi taler om vores fælles landbrugspolitik.

Jeg mener, at det også er klart, at stigende fødevarerpriser er en bekymrende tendens, som ud over spørgsmålet om volatilitet og de betydelige prisvariationer forværrer det problem, som vi skal løse.

Det er klart, at hvis der er behov for øget produktion på markedet, er der behov for at investere i landbruget. Men hvis landmændene skal kunne investere, skal de frem for alt have stabile indkomster, så de får modet til at tage dette skridt.

Derfor skal vores fælles landbrugspolitik på mellemlang og lang sigt udformes med dette for øje. Den skal som minimum tilbyde stabilitet og tilskynde til investeringer, så vores landmænd kan producere og levere til vores markeder.

I løbet af forhandlingen har det også vist sig, at det er nødvendigt at sørge for, at vores fælles landbrugspolitik og landbrugspolitikkerne i de udviklede lande også er i trit med landbrugets udvikling i de sydlige lande, og at vores politik med at støtte samarbejde med og udvikling i de sydlige lande er i trit med den fælles landbrugspolitik.

Samtidig skal vores fælles landbrugspolitik sikre en bæredygtig udvikling af landbruget. Det kan være nødvendigt at revidere de instrumenter, vi har til rådighed til at forvalte disse ekstreme markedssituationer, idet markedet får lov til at spille sin rolle, dog uden at vi frasiger os de nødvendige instrumenter, der giver os mulighed for at handle og for at undgå at blive fanget på det forkerte ben i krisesituationer. I den fælles landbrugspolitik skal vi arbejde videre med dette i de kommende måneder og år.

Spørgsmålet om spekulation og dermed om volatilitet skal løses, og det er ikke en eufemisme. Kommissionen har allerede fremsat forslag, som den har til hensigt at følge op, for at finde en løsning på denne situation. Derfor taler vi i denne forbindelse ikke kun om ønsker, men om konkrete forslag.

Vi skal også overveje EU's rolle på den internationale scene med hensyn til fødevareproblemet. Dette område kan ikke stabiliseres i EU, hvis det ikke er stabilt på internationalt plan.

Det kan også være nødvendigt at revidere vores rolle i landbrugspolitikken og i udviklingspolitikken og se på, hvordan vi løser fødevareproblemerne gennem forskellige politikker som handelspolitik, udviklingspolitik og finansiel politik. Måske har vi også her behov for en koordineret indsats.

Jeg har også taget hensyn til behovet for at handle på kort sigt inden for visse sektorer, og jeg tænker navnlig på den animalske sektor, som jo helt klart gennemgår en vanskelig periode som følge af stærkt pres fra alle sider, lave priser til producenterne, som ikke får gavn af de stigende priser, og ligeledes høje priser på inputs. Jeg har noteret mig dette problem.

Jeg har også noteret mig de forskellige forslag, som De har fremsat. Med hensyn til balancen i støtten til den vegetabiliske og den animalske sektor har medlemsstaterne f.eks. allerede mulighed for at handle ud fra de beslutninger, der blev truffet i 2008 i forbindelse med sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik.

Vi skal analysere og revidere spørgsmålet om lagre endnu en gang, for med de høje priser er det nu umuligt at tale om interventionslagre. Men det kan blive nødvendigt at beslutte, hvilken rolle sådanne lagre kan spille, og hvordan de kan påvirke markedernes korrekte funktion. Jeg mener, at vi skal stille os selv disse spørgsmål, før vi igen fremsætter forslag til dette.

Endelig vil jeg gerne sige til Jaroslav Paška, at forskellene i betaling mellem medlemsstaterne ikke nødvendigvis skyldes Kommissionen. Det er en beslutning truffet af Rådet og af landbrugsministrene. Den endelige beslutning udspringer altid af en forordning, som foreslås af Kommissionen, men der er tale om Rådets og nu Rådets og Parlamentets forordninger.

Jeg vil også gerne slå fast, at der ikke ydes tilskud til landbrugsproduktion af biobrændsel i EU. Derfor er det ikke den fælles landbrugspolitik, der stimulerer produktionen af biobrændsel. Kommissionen har heller ikke til hensigt at udtage landbrugsjord. Der er forskellige ting involveret, men under alle omstændigheder vil vi ikke tage jord ud i en situation, hvor vi rent faktisk er nødt til at producere.

Det var, hvad jeg gerne ville tilføje som svar på det, talerne har været inde på. Jeg vil også gerne takke Dem for denne frugtbare diskussion, og jeg håber, at dagens forhandling stadig vil stå klart i folks erindring om et par måneder, når vi skal diskutere ressourcetildeling til

den fælles landbrugspolitik, en politik, der er et grundlæggende instrument for fødevareriksheden.

János Martonyi, *formand for Rådet*. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke alle medlemmerne for denne konstruktive debat. Jeg mener, at den store politiske opmærksomhed, som Parlamentet giver dette spørgsmål, virkelig kan hjælpe formandskabet med at gennemføre sin dagsorden vedrørende de stigende fødevarer priser.

Som man også har fremhævet under forhandlingen, kræver spørgsmålets omfang og dybde et mangesidet samarbejde og komplekse løsninger inden for forskellige områder som landbrug, regulering af finansielle produkter og tjenesteydelser samt udviklingspolitik.

Med hensyn til produktion af biobrændsel vil jeg gerne gentage, at EU er fuldt ud klar over, at en ikkebæredygtig produktion af biobrændsel kan have negative følger, navnlig massiv skovfældning og fødevarer mangel. Derfor lægger EU vægt på at intensivere udviklingen af andengenerations biobrændsel fremstillet af afgrøder, der ikke anvendes til fødevarer produktion. EU har også afskaffet de forfejlede økonomiske incitamenter til biobrændsel produktion på bekostning af fødevarer produktion.

I lyset af problemets dybe strukturelle rødder skal Europa spille en førerrolle med hensyn til at finde løsninger for fødevarer priser og fødevarer sikkerhed på global plan. Dette sker allerede gennem en række internationale organisationer og programmer som FAO og Verdensfødevarer programmet samt i mere overordnede fora som G20.

Jeg vil blot tilføje for egen regning, at denne forhandling har styrket min tidligere overbevisning om, at hvis man vil løse de globale udfordringer som f.eks. sulten i verden, volatilitet i fødevarer- og råvarer priser, turbulens på finansmarkederne samt regulering af finansielle produkter og tjenester, er der behov for langt mere global styring og flere regler på globalt plan.

Baseret på sin enestående erfaring med forvaltning og regelfastsættelse har Europa en ganske særlig mission og et ganske særligt ansvar her. Derfor mener vi, at Europa og EU skal tage en førerrolle i løsningen af alle disse udfordringer.

Det ungarske formandskab glæder sig over at kunne notere, at det kan regne med, at Parlamentet vil videreføre det arbejde, som EU udfører, både med hensyn til politikken og indsatsen på internationalt plan.

Formanden. – Jeg har modtaget ⁽³⁾ seks beslutningsforslag, jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 17. februar 2011.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Michèle Striffler (PPE), *skriftlig*. – (FR) Global fødevarer sikkerhed er et vigtigt spørgsmål for EU. Der skal handles øjeblikkeligt og vedvarende for at garantere fødevarer sikkerheden for EU's borgere og for planeten som helhed. Det er vigtigt at udvikle bæredygtigt landbrug i udviklingslandene og afsætte en passende del af EU's udviklingsbistand til landbrugssektoren. Den iøjnefaldende reduktion i udviklingsbistanden til landbruget siden

(3) Se protokollen.

1980'erne er beklagelig, og man må håbe, at en erkendelse af dette behov kan vende denne tendens. Kommissionen skal virkelig prioritere landbruget i sin udviklingsbistand, navnlig bistand for at sikre landmænd adgang til markederne og støtte til små og mellemstore familiebrug. Humanitær fødevarebistand skal være vores reaktion på udviklingslandenes behov, udfordringer og strukturelle begrænsninger, idet man tager hensyn til produktion, distribution og lokal transport samt disse landes handelskapacitet for at bidrage til at skabe fundamentet for deres langsigtede fødevarer sikkerhed.

Liam Aylward (ALDE), *skriftlig*. – (GA) Forsyningsikkerhed med fødevarer er et vigtigt spørgsmål i dag. 79 mio. mennesker i EU lever under fattigdomsgrænsen, og sidste vinter gav man fødevarehjælp til 16 mio. mennesker i EU.

Da priserne på fødevarer er steget til nye højder for syvende måned i træk, og eftersom prisvolatilitet skaber alvorlige problemer i fødevarekæden, vil flere mennesker få problemer med at finde sunde fødevarer til en rimelig pris. Programmerne under den fælles landbrugspolitik som programmet for ugunstigt stillede har stor betydning for leveringen af fødevarer. Programmer af denne art skal støttes og gennemføres hurtigt, og der skal indføres langsigtede foranstaltninger for at garantere fødevarer sikkerheden i EU og i hele verden.

I øjeblikket går 30 % af de fødevarer, der fremstilles i verden, til spilde. Det er et uacceptabelt, umoralsk spild, og det skal bekæmpes. En stærk landbrugsbranche, en stærk fælles landbrugspolitik og en fødevareforsyningskæde, hvor man gør alt for at bekæmpe fødevarer spild, er vigtigt for at løse udfordringen med fødevareforsyningen.

Janusz Władysław Zemke (S&D), *skriftlig* – (PL) Jeg anerkender, at Europa-Parlamentet har fokuseret på stigende fødevarepriser. Desværre er disse prisstigninger ikke et kortvarigt fænomen, men synes at udvikle sig til en langsigtet tendens. Den forstærkes af en voksende efterspørgsel på fødevarer, især korn, dårlig høst i de seneste år og små lagre og desværre også finansielle transaktioner og en svækket dollar. Alt dette skaber kaos på markederne. Vi mener, at de sociale konsekvenser er af endnu større betydning. Befolkningerne i mange lande vokser eksponentielt, og de er konstant underernærede og sultne. Deres desperation er en kilde til stigende politiske spændinger.

Vi kan ikke bare se passivt til, mens dette sker. Vi har behov for et internationalt samarbejde under FN's og EU's kontrol. Lande, der er medlemmer af G20, skal aktivt modarbejde spekulation i landbrugsprodukter. Vi skal igen kigge på regulering af landbrugsmarkeder i Europa, så vi ikke kunstigt begrænser den potentielle vækst. Der må ikke forekomme spekulation i global sult, da følgerne af denne spekulation vil være, at mange uskyldige mennesker vil dø af sult, især i de fattigste nationer.

Tunne Kelam (PPE), *skriftlig*. – (ET) I andet halvår af 2010 steg engrospriserne på landbrugsprodukter med 32 %. Verdens kornforbrug steg til 41 mio. t mellem 2005 og 2010 sammenholdt med 21 mio. t mellem 1990 og 2004. Ifølge forskellige analytikere er en omfattende fødevarekrise i 2011 en realitet. Det kræver bare, at en enkelt høst slår fejl. De største eksportlande Rusland, Ukraine, Kina og Mexico har allerede været tvunget til at importere for at sikre sig forsyninger. Årsagerne til de stigende priser er uklare, og man kan ikke længere tale om tendenser på markedet for landbrugsprodukter. De seneste prisstigninger har været dramatiske og uforudsigelige som følge af forskellige former for spekulation. Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på, at den stigende brug af biobrændsel reducerer andelen af korn til dyrefoder og konsum mere og mere. Dette har forårsaget en meget spændt situation hvor vi må erkende, at stigende fødevarepriser fører

til stigende inflation, giver næring til protektionisme og forårsager uro, hvilket alt sammen kan føre til social, økonomisk og politisk ustabilitet i Europa og i resten af verden. Som en af de største importører af fødevarerprodukter har Europa stor indflydelse på de globale fødevarerpriser, men det gør os også sårbare over for forskellige prishokke. Jeg støtter Kommissionens bestræbelser på at få vedtaget en ny lovgivningspakke i foråret 2011, som vil give Kommissionen øgede beføjelser til at regulere markederne og forhindre spekulation. EU skal finde metoder til at sikre bæredygtige priser og en bæredygtig økonomi. Vi skal finde en balance mellem sikkerhed og åbenhed og udvikling. Vi skal være klar til at møde en potentiel krise.

Spyros Danellis (S&D), *skriftlig*. – (EL) De nuværende høje priser er udmærket for nogle mennesker og dårligt for andre. De er f.eks. gavnlige for hvedebønderne i EU, men ikke for animalsk baserede fødevarerproducenter. De gavner lande, der har korn nok til at eksportere, men de skaber en gabestok og sult for befolkningen i udviklingslandene, der er afhængige af kornimport for at få mad. Slutresultatet er naturligvis forskelligt fra område til område og/eller fra den ene producent til den anden. Det skyldes, at der bag alle grupper af vindere og tabere er problemer i agrofødevarekæden i EU, truslen mod fødevarer sikkerhed som følge af klimaændringer og blindgyder, der opstår som følge af overfladiske og inkonsekvente valg i forbindelse med produktion, handel og udvikling. EU skal finde realistiske og afbalancerede løsninger ved at evaluere situationen roligt og seriøst med en fornemmelse for sin rolle på de internationale markeder. Reformen af den fælles landbrugspolitik skal være et bidrag i denne retning.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *skriftlig*. – (HU) Den kraftige stigning i fødevarerpriserne skyldes samvirken mellem tre samtidige faktorer, nemlig tabt produktion på grund af naturkatastrofer, den stigende efterspørgsel på fødevarer, navnlig fra Kina og Indien, og aktiviteter på råvarebørser, dvs. prisspekulation. Den franske præsident Nicolas Sarkozy tog et meget relevant spørgsmål op for et par uger siden, nemlig hvorfor råvaremarkeder ikke er reguleret, når pengemarkederne er det. Vi skal gribe langt mere effektivt ind over for spekulation både inden for EU og på globalt plan. Den vigtigste årsag til fødevarerprishokket har været de kolossale udsving i udbuddet. Kun 10-20 % af kornet skifter hænder på det globale marked, og alligevel kan et fald i produktionen skabe panik. Med udgangspunkt i prognoser om faldende leverancer presser importørerne priserne op.

Det er ikke rimeligt over for hverken producenter eller forbrugere, at de indenlandske priser også bestemmes af eksportpriserne, idet mindst 80 % af produktionen bruges der, hvor den fremstilles. Rusland har tidligere været eksportør og er i øjeblikket importør og har haft en grundlæggende indflydelse på det europæiske marked for korn og oliedråbe. Udbudsskottet forstærkes yderligere gennem spekulation på futures-markederne, der resulterer i et fødevarerprishokke. Det største problem skyldes derfor ikke fysisk mangel på fødevarer, men fødevarerpriser, som de fattige ikke længere har råd til at betale. Det betyder, at foder bliver liggende på lagre, i stedet for at blive solgt til rimelige priser. Høje priser rammer forbrugerne meget hårdt, navnlig i samfundets fattigste lag.

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) Vi diskuterer et problem, der frem for alt af et politisk spørgsmål, der kræver en vision for fremtiden. Men i langt højere grad end kortsigtede løsninger er der behov for mod til at indføre en ny arkitektur, der kombinerer behovet for at øge fødevarerproduktionen med 70 % i de kommende 40 år med de stadig mere begrænsede naturressourcer. Derfor påvirkes alle af det, der gøres eller ikke gøres i Afrika, i Asien, i Amerika eller i Europa, overalt med konsekvenser for tilgængelighed, adgang og fødevarerpriser. Det påvirker de fattige kraftigt, og det samme gælder producenter

af kød og mælk. Derfor skal svaret være globalt og være langt mere vidtgående end blot landbrugspolitik. Det er vigtigt at inddrage en række andre politikker, uden hvilke vi ikke vil kunne gennemføre de nødvendige løsninger. På globalt plan omfatter disse løsninger, at fødevarer gøres til en ret, at man støtter landenes evne til at brødføde sig selv, støtter landmændene og sikrer deres adgang til værdi i fødevarekæden, begrænser finansiel spekulation, beskytter adgangen til jord og opbygger fødevarereserver.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *skriftlig*. – (FI) Menneskers ret til tilstrækkelig ernæring er en menneskeret, der har været anerkendt i FN's verdenserklæring om menneskerettigheder siden 1948. Derfor skal vi huske, at når vi diskuterer prisen på fødevarer, taler vi rent faktisk om grundlæggende menneskerettigheder.

Reformen af EU's fælles landbrugspolitik sker samtidig med en stigning i verdensmarkedsprisen på fødevarer. Hvis vi skal reagere på disse ændringer på en bæredygtig måde med udgangspunkt i menneskerettighederne, har vi brug for et omfattende udsyn og politik. Prisen på fødevarer og pristendenserne for fødevarer påvirkes af adskillige kritiske faktorer i verdens landbrug, såsom klimaændringer, energipolitik og tilgængeligheden af naturressourcer, samt hvor effektivt disse udnyttes. EU burde være pioner for en ny tænkemåde vedrørende landbruget. Vi har brug for en fødevarepolitik, hvor alle elementer i hele fødevareproduktionskæden vurderes kritisk, og hvor man inddrager dens virkninger på sundhed og miljø. En mere naturlig og ressourceeffektiv fødevarepolitik skal understøttes og styres gennem både økonomiske og politiske foranstaltninger.

Spekulation i fødevarerpriser bør desuden begrænses. Michel Barnier, kommissær for det Indre Marked og Tjenesteydelser, har foreslået nye foranstaltninger til bekæmpelse af spekulation i basisvarer på markedet for derivater. Barnier tænker rigtigt. De dramatiske udsving i prisen på fødevarer skader landmændene, forbrugerne og endda hele nationaløkonomier. Engagementer på markedet for derivater skal gøres mere gennemsigtige og underkastes øget tilsyn, og om nødvendigt bør der indføres handelsrestriktioner ved hjælp af fødevarerpriserne. Indførelsen af en bæredygtig fødevarepolitik er et af de vigtigste spørgsmål for EU i øjeblikket.

Pavel Poc (S&D), *skriftlig*. – (CS) Ifølge en udtalelse fra Verdensbanken er fødevarerpriserne steget med over 15 % siden oktober 2010, og kornprisen er f.eks. steget med 39 % om året ifølge FAO. Stigende fødevarerpriser truer ikke bare lavindkomstgrupperne, men afslører også langt dybere og mere alvorlige problemer, der fremover kommer til at udgøre en stor trussel. Den globale fødevareproduktion trues af en række faktorer som skadedyr, sygdomme og naturkatastrofer. Disse faktorer forværres i øjeblikket af ekstreme vejrforhold, der formentlig skyldes klimaændringer. Et godt eksempel på dette kunne værre tørken og brandene i Rusland i 2010 eller oversvømmelserne i Pakistan og for nylig i Australien. Vi kan forvente, at problemet med stigende fødevarerpriser bliver værre i fremtiden. Det er nyttesløst at diskutere årsagerne til klimaændringerne her, fordi risikoen er reel, og det er uacceptabelt hasardspil at tvivle på dem. Men fødevarerpriserne påvirkes også af økonomiske faktorer, navnlig misbrug af markedssystemet gennem statslig manipulation af kursen på amerikanske dollars samt uansvarlig spekulation i råvarehandel. Europa skal erkende, at de beslutninger, der træffes nu, vil påvirke fremtiden for hele fødevaresystemet. På kort sigt kan vi fokusere på at minimere spild af fødevarer, reducere vores afhængighed af import, reducere eller stabilisere efterspørgslen og indføre reguleringsmekanismer på markedet for at forhindre spekulation.

Elisabeth Köstinger (PPE), *skriftlig. – (DE)* I lyset af de aktuelle politiske konflikter er det forhold, at fødevarerpriserne ligger på det højeste niveau, siden man begyndte at registrere dem, et mere presserende problem end nogensinde. I sidste ende er dette et spørgsmål om fødevarerforsyning, og i udviklingslandene er det et spørgsmål om de grundlæggende leverancer af basisfødevarer. EU opfordres til at fremskynde den globale kamp mod fattigdom og sult – omkring 1,4 mia. mennesker lider under ekstrem fattigdom. Fattigdom er også et problem inden for EU's grænser. Den eneste mulighed for at garantere fødevarerforsyningen i Europa er gennem EU's fælles landbrugspolitik. Landbruget står over for kolossale udfordringer, og de skubber i retning af tendensen med at producere "mere med mindre". Højere fødevarerpriser vil ikke automatisk give sig udslag i højere indkomster til landmændene. Kløften mellem producent- og forbrugerpriser bliver større. Virkeligheden bag prisforvaltning er kompleks: knappe råvarer, højere produktionsomkostninger, højere brændstofpriser, afhængighed af høsten, eksport og verdensmarkedet – et net af årsager, der skal pilles op ved hjælp af målrettede foranstaltninger. For at finde løsninger på disse årsager er der hårdt brug for foranstaltninger og enighed inden for alle politikområder. Jeg opfordrer Kommissionen til at gøre grundlæggende fremskridt med hensyn til at styrke landbrugsproduktion i Europa og i udviklingslandene. Spekulation i vores mest vitale varer er umoralsk, og vi skal gribe kraftigere ind over for dette.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig. – (PT)* Fødevarerpriserne er steget betydeligt i de senere år, ikke så meget på grund af loven om udbud og efterspørgsel, men især på grund af spekulation. Faktum er, at disse stigninger især påvirker fattige mennesker, der er nødt til at bruge mere end halvdelen af deres indkomst på fødevarer. Det er uacceptabelt, at nogle skal tjene på andres sult, hvad enten det er i Europa eller i udviklingslandene.

Borgerne har ret til fødevarer sikkerhed, og en forudsætning for dette er adgang til sunde fødevarer for alle. Fødevarer mangel har en række forskellige årsager, bl.a. fejlslagen fysisk planlægning og landbrugsstøttepolitikker samt klimaændringer. Derfor er det vigtigt, at EU støtter landmændenes dyrkning af deres jord og fremstillingen af nødvendige fødevarer. Det er uacceptabelt, at forbrugerne skal betale meget og producenterne tjene lidt, mens spekulanter høster fortjenesten. Klimaændringer skal også være en prioritering for EU af hensyn til fødevarer sikkerheden.

Sandra Kalniete (PPE), *skriftlig. – (LV)* De seneste måneder har vi oplevet en kraftig stigning i fødevarerpriserne, og dette har medført, at antallet af mennesker, der lever på fattigdomsgrænsen, er steget kraftigt. Situationen i Europa er ikke så kritisk, fordi vores borgers indkomster uden sammenligning er højere end i udviklingslandene. Ikke desto mindre er vores vælgere også ved at blive opmærksomme på stigende fødevarerpriser. Ifølge statistikker fra Verdensbanken er omkring 44 mio. mennesker i udviklingslandene havnet i fattigdom siden juni sidste år, idet fødevarerpriserne i begyndelsen af 2011 nåede 2008-niveauet, hvor stigende fødevarer- og oliepriser havde betydelige negative følger for fattigdommen rundt om i verden. Naturligvis har verdensmarkedsprisen på olie indvirkning på fødevarerpriserne, men vi skal stadig huske på, at olien i sommeren 2008 lå på omkring 140 USD pr. tønde, mens den i dag koster omkring 100 USD, hvilket betyder, at prisstigningerne til dels skyldes spekulation. For at undgå sådanne situationer i fremtiden skal G20-landene udvikle en mekanisme for at forhindre sådanne prisstigninger og spekulation i fødevarer. For at opnå dette skal vi samarbejde på internationalt plan. Problemet med variable fødevarerpriser er yderligere et bevis på, at vi har behov for en stærk fælles landbrugspolitik, der er retfærdig, og som skaber ensartede vilkår for alle europæiske landmænd, så vores befolkning kan få kvalitetsfødevarer til acceptable priser.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *skriftlig. – (LT)* I forbindelse med fødevarepriserne vil jeg gerne henlede opmærksomheden på to områder. For det første viser de seneste erfaringer fra mit land, at man ved at manipulere den offentlige opinion en smule meget let kan skabe stigende fødevarepriser. På grund af mellemmand steg prisen på sukker med mere end 10 % på én dag i hele Litauen. Derfor kan vi ikke overlade hverdagsfødevarer til selvregulering. De kan betragtes som en investering, og forvaltningen af denne kræver specifik viden, som producenterne af landbrugsprodukter (landmændene) ikke besidder. Selv om varernes fri bevægelighed er et af grundprincipperne for, at EU's frie marked kan fungere, er det nødvendigt at træffe mere stringente foranstaltninger både i medlemsstaterne og inden for EU for at begrænse spekulation i fødevarer og forsvare de svage befolkningsgruppers rettigheder – forbrugerne, landmænd med små bedrifter og handlende – over for store forædlingskoncerner og butikcentre. Den anden dimension er den tætte sammenhæng mellem fødevareprodukter og energikilder og den indbyrdes sammenhæng mellem priserne på disse. På den ene side fremmer vi brugen af biobrændsel (og vi har oven i købet fastsat obligatoriske kvoter for anvendelsen) for at bekæmpe gasemissioner, der kan forårsage klimaændringer. På den anden side er dyrkning af planter til biobrændsel på landbrugsjord i stedet for produkter beregnet til fødevarer netop det, der presser fødevarepriserne i vejret. Så selv om bekæmpelsen af klimaændringer er et af vores prioriterede mål, skal vi finde ud af, hvordan vi undgår at påvirke priserne på fødevarer, f.eks. ved at det kun er jord, der aldrig vil blive egnet til dyrkning af landbrugsprodukter, der må anvendes til biobrændsel.

Véronique Mathieu (PPE), *skriftlig. – (FR)* Beslutningsforslaget om stigende fødevarepriser drejer sig om det forhold, at fødevarepriserne stiger støt. Det er på grund af denne stigning, at vi opfordrer til øjeblikkelig indførelse af foranstaltninger til bekæmpelse af prismanipulation. Klimafænomener er en bemærkelsesværdig årsag til denne stigning, så der er med andre ord behov for en bedre forvaltning af vand og jord. Den direkte følge for verdens befolkning af stigende fødevarepriser, der kan forårsage optøjer og uro, bør også tilskynde G20-lederne til at nå til enighed om en aftale om markedsforanstaltninger til bekæmpelse af spekulation.

12. Situationen i Egypten (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er redegørelse fra næstformanden i Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om situationen i Egypten.

Kommissær Füle får ordet på vegne af næstformanden i Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – (EN) Fru formand! Det er en fornøjelse at være sammen med Dem her i dag. De er sikkert klar over, at den højtstående repræsentant og næstformanden i Kommissionen i øjeblikket er på besøg i det sydlige Middelhavsområde og har bedt mig tale til Dem om begivenhederne i Egypten.

Den politiske virkelighed i Egypten ændrede sig markant i fredags, da præsident Mubarak trak sig efter 30 år som præsident. Hans afgang har åbnet vejen for en mulig forandring af Egypten. Jeg vil gerne gentage over for Parlamentet, at EU hylder modet hos den egyptiske befolkning, som har udkæmpet kampen for demokratiske forandringer fredeligt og værdigt.

Nu hviler der et stort ansvar på det øverste militære råds skuldre for at lede Egypten i retning af den demokratiske fremtid, som befolkningen stræber efter. Vi har bemærket os løfterne om at revidere forfatningen, at afholde parlaments- og præsidentvalg, at honorere internationale traktater og forpligtelser og at begrænse det militære styre til seks måneder.

Vi hører allerede rapporter om, at man har taget de første skridt. Forslaget til en forfatningsændring skal fremsættes inden for 10 dage og sættes til folkeafstemning inden for to måneder. Vi vil holde nøje øje med, hvilke skridt der tages, og vi håber, at de vil bane vejen for demokratiske, frie og retfærdige valg senere på året.

EU reagerede på begivenhederne i Egypten, så snart de folkelige protester eskalerede. Vi opfordrede gentagne gange de egyptiske myndigheder til at sikre en øjeblikkelig overgang og til at reagere på befolkningens ønsker om demokrati. Den højtstående repræsentant kontaktede den egyptiske vicepræsident Omar Suleiman direkte, da der opstod bekymring over stigende vold og krænkelse af menneskerettighederne.

EU erklærede øjeblikkelig, at vi var parat til at yde fuld støtte til Egyptens overgangsproces i retning af demokrati. Det Europæiske Råd bad den højtstående repræsentant om at udfærdige en pakke med foranstaltninger til støtte for forandringsprocessen i Egypten og Tunesien. Hun blev også bedt om sammen med Kommissionen at tilpasse EU's instrumenter for at stimulere overgangen og landets økonomiske og sociale udvikling.

Vi har indledt arbejdet med, hvordan vi bedst kan støtte Egypten, og vi sigter mod den form for fælles udenrigspolitiske svar, som Lissabontraktaten giver mulighed for. I den forbindelse lytter vi til alle stemmer, også her i Parlamentet. De har et vigtigt bidrag at yde som demokratisk valgte repræsentanter og ligeledes som en del af budgetmyndigheden.

Den højtstående repræsentant og jeg vil også aflægge rapport om denne proces over for Rådet (udenrigsministrene) om få dage. Her vil jeg gerne tilføje, at den højtstående repræsentant fru Ashton har indkaldt til en særlig samling i Rådet (udenrigsministrene) på søndag.

I Egypten såvel som i Tunesien støtter EU entydigt den forandringsproces, der er gået i gang. Der er imidlertid en vigtig forskel. I Tunesien er den politiske situation blevet lidt mere afklaret. Det er lykkedes os at etablere en dialog med overgangsregeringen om landets behov og EU's mulige reaktion.

Den højtstående repræsentant har hele vejen været i tæt kontakt med internationale ledere for at diskutere de udfordringer, som regionen står over for, og for at sikre en koordineret og dermed stærk international reaktion.

Vi vil først søge at tilpasse vores igangværende programmer for at støtte den egyptiske befolknings ønsker om reformer, når situationen bliver mere afklaret. EU har allerede en bred portefølje af programmer i Egypten og bruger hen ved EUR 1 50 mio. om året i landet.

I adskillige år har vi finansieret projekter for demokratiske reformer, god regeringsførelse og respekt for menneskerettigheder. Der blev afsat 40 mio. EUR til dette mål 2007-2010, og der er planer om 50 mio. EUR for 2011-2013. Vi mobiliserer også flere midler, navnlig til civilsamfundet gennem det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder. Den nye situation i Egypten bør skabe det rette miljø til at udnytte disse midler maksimalt og fremme indførelsen af langt mere ambitiøse programmer, end der tidligere har været mulighed for.

Ud over de eksisterende programmer og fonde vil vi lytte til egypterne og høre, hvor de mener, at landet har størst brug for vores støtte. Deres krav i form af demokrati, sociale og økonomiske perspektiver samt frie, retfærdige og integrerende valg skal opfyldes. EU står klar til at støtte denne reformproces baseret på respekt for menneskerettigheder og grundlæggende friheder.

De egyptiske myndigheder har allerede rettet de første henvendelser til os, herunder vedrørende undersøgelse af mistanker om uberettiget tilegnelse af offentlige midler. Vi koordinerer vores indsats på dette område med medlemsstaterne, og Rådet (udenrigsministrene) ventes at behandle dette spørgsmål. Når der kommer yderligere henvendelser, vil vi gøre vores yderste for at være lydhøre og mobilisere vores ekspertise vedrørende demokratisering, valg, menneskerettigheder, økonomiske og sociale reformer samt alle andre spørgsmål, hvor egypterne kan se et behov.

Men jeg vil gerne sige det helt klart. Vi skal ikke diktere resultater eller pålægge dem løsninger. Fremtiden ligger fast i den egyptiske befolknings hænder.

Jeg nævnte indledningsvis, at den højtstående repræsentant og næstformanden rejser rundt i regionen, mens vi sidder her. Hun var villig til at besøge Egypten som led i sin turné og har givet udtryk for denne vilje over for sine egyptiske samtalepartnere. Nu har de egyptiske myndigheder inviteret hende til Cairo, og hun rejser dertil mandag aften efter mødet i Rådet (udenrigsministrene). Dette giver hende mulighed for at lytte til egypterne og til at vurdere prioriteringsbehovene hos dette land på dets vej imod demokrati.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, for PPE-Gruppen. – (ES) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Hr. Mubarak er forsvundet fra scenen, og alle synes at ånde lettet op. For det første den egyptiske befolkning, der har set deres legitime forventninger om større værdighed og demokrati opfyldt, og for det andet det internationale samfund, der ikke uden en vis kynisme er gået fra at være gårdsdagens allierede til at være nutidens plage og måske vil blive fremtidens anklagede.

Men jeg mener ikke, at vi skal stikke os selv blår i øjnene. Hr. Mubaraks og hr. Ben Alís afgang er nødvendige forudsætninger, men er ikke nok til at garantere den demokratiske overgangsproces, som stadig er præget af stor usikkerhed. Det vigtigste er at konsolidere demokratiet.

Fru formand, det er også klart, at selv om demokratiske friheder og menneskerettigheder kan indledes med 16 dages protester og initiativer fra befolkningen og indføres ved lov fra dag til anden, kan økonomiske og sociale fremskridt desværre ikke kommanderes på samme måde. Vi har set dette ved de store økonomiske tab, som både Egypten og Tunesien har lidt i de seneste dage.

For at vende tilbage til kommissærens tale vil jeg gerne sige, at tingene nu efter den første tøven og visse problemer med EU's rygte tilsyneladende er tilbage på sporet. Baroness Ashton befinder sig i regionen, og forslagene fra hr. Füle giver virkelig mening.

For det første klar og helhjertet opbakning til den demokratiske overgangsproces og de politiske reformer i disse lande. For det andet at gennemføre en kritisk revision af den europæiske naboskabspolitik for at styrke demokratiklausulen.

I dag hørte vi i det udvidede Præsidium fra den polske udenrigsminister, den næste rådsformand, om hans initiativ med at oprette en polsk fond for demokrati og menneskerettigheder. Dette kan også udvides til hele EU.

Fru formand, EU har mobiliseret store ressourcer i sin Euro-Middelhavs-politik med dårlige resultater. EU's image har lidt skade i denne konflikt, endda mere end andre internationale aktører. Men EU's tiltrækningskraft er stadig intakt.

Jeg vil gerne sige, at dette er en god mulighed for at understrege, at EU en gang for alle har forstået, at der skrives historie i øjeblikket, og at vi i disse historiske tider skal handle som en global aktør og udføre de nødvendige pligter, da vi ellers må tage til takke med ikke at spille den rolle, vi ønsker, på den internationale scene, og vi bliver så nødt til som hidtil at betale regningen for de store globale problemer.

Adrian Severin, for S&D-Gruppen. – (EN) Fru formand! I årevis troede de euro-atlantiske aktører, at islam umuligt kunne frembringe demokratisk adfærd og demokratiske institutioner. Derfor valgte de enten at støtte autoritære regimer eller mekanisk at overføre den vestlige demokratimodel til de arabiske lande. Ikke blot slog begge strategier fejl, men de er også ansvarlige for fremkomsten af islamiske fundamentalister og fremmedgørelsen af sekulære dele af civilsamfundet.

De nuværende begivenheder i Egypten beviser, at Islam ikke kun behøver at være fundamentalistisk, men også kan være demokratisk, hvis vi accepterer, at demokratiet kan antage forskellige former, og hvis vi lader det gro naturligt frem af sin særlige grobund. Samtidig skal vi erkende, at den folkelige opstand på den ene side skyldes den egyptiske elites udvikling af cyber- eller internetsamfundet og på den anden side er en konsekvens af de eksistensproblemer, den globale økonomiske krise har medført. Hvis EU ikke øjeblikkelig og konsekvent begynder at finde løsninger på disse problemer, kan revolutionen gå i retning af anarki og derfra i retning af endnu et diktatur.

Endelig må vi ikke blot glæde os over, at der ikke blev afbrændt israelske flag ved de seneste begivenheder i Egypten, men ligeledes bemærke, at den manglende langsigtede løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt ligger til grund for den følelse af fiasko, der optændte det arabiske samfund og bar ved til neurosernes bål. Derfor skal EU straks tage initiativ til at bruge forandringerne i Egypten – som i dag blot er et håb – og gøre dem til en reel mulighed for internt demokrati og regional fred.

I denne forbindelse er den højtstående repræsentants/næstformandens ture til regionen og hendes vilje til at tilpasse og modernisere de nødvendige europæiske instrumenter for at løse udfordringerne godt nyt. Hendes indsats fortjener støtte fra os alle.

Guy Verhofstadt, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Hr. Cohn-Bendit og jeg selv var meget kritiske over for Baroness Ashton for to uger siden, og jeg kan se, at hr. Severin har tilpasset sin sprogbrug en smule og er mere modig i sin tale. Dette indlæg var absolut nødvendigt for to uger siden, fordi EU havde indtaget en vattet holdning.

Det er klart, at situationen i Egypten kræver tre ting, nemlig for det første, at Kommissionen skal fremlægge en troværdig og overordnet plan for Tunesien og for Egypten – hvordan man vil styrke civilsamfundet, hvad man skal gøre for at bekæmpe korrupsion, hvordan man skal hjælpe med at opbygge demokratiske institutioner, hvordan man skal skabe et uafhængigt retssystem, og hvordan man kan bidrage til den økonomiske opbygning og udvikling. Det er ikke et spørgsmål om millioner, hr. kommissær, men om milliarder. Jeg mener, at De hurtigt skal fremlægge en overordnet plan.

For det andet afholdt vores gruppe i går en videokonference med dr. Ayman Nour, en af de førende oppositionsledere i Egypten, og der er en række problemer. I hele denne diskussion i Egypten om ændringen af forfatningen kan jeg fortælle Dem, at de sekulære,

demokratiske politiske partier i øjeblikket ikke er med i processen, og det er et budskab, vi skal have frem. For det andet er det håbløst at skulle klare dette på to måneder og at skulle tilrettelægge et valg på to måneder, for det betyder, at ingen almindelige politiske partier vil kunne deltage. Så er der hele spørgsmålet om proportional repræsentation eller et individuelt repræsentationssystem.

Jeg sendte en besked til den højtstående repræsentant fru Ashton for at bede hende tage disse tre spørgsmål op i sine kontakter på mandag, som er grundlæggende for et reelt demokratisk samfund i Egypten i nærmeste fremtid. Jeg mener, at Parlamentet bør støtte hende i disse tre krav, og håber, at hun vil udtrykke disse tre elementer, disse tre ønsker, i sine kontakter i Egypten.

For det tredje er dette ikke afslutningen, hr. kommissær. Vi ser tingene ske i Bahrain, i Yemen, i Algeriet, i Iran, i Libyen, i Marokko og i Kuwait. Nu har vi brug for et modigt budskab fra den højtstående repræsentant om det, der sker i disse lande. Vi må ikke vente, indtil der er sket en række ting. Her har vi også brug for en klar udmelding fra Kommissionen og især fra Baroness Ashton om de ting, der sker i disse lande, idet vi udtrykker vores støtte til masserne i disse lande.

Daniel Cohn-Bendit, *for Verts/ALE-Gruppen.* – (FR) Fru formand, hr. kommissær! Jeg mener, at vi står over for adskillige spørgsmål her. Det første spørgsmål, som ikke kan løses på to uger, er, at Kommissionen undrer sig over, hvad realpolitik betyder i et klima, der har eksisteret i årevis i Middelhavsregionen og måske også andre steder. Med andre ord hvilket forhold EU kan og skal have med disse diktaturer, og hvilken form det skal tage. For det er temmelig ekstraordinært. I dag siger alle, at hr. Mubarak var en diktator. Det hørte jeg ikke for en måned siden i Europa-Parlamentet. Dengang var han ikke diktator. Så hvis De ønsker at fastfryse aktiver, skal De ikke nøjes med aktiver tilhørende hr. Mubaraks venner, men også aktiver tilhørende hr. Mubarak og hans familie, som De gjorde med hr. Ben Ali. Her fastfros De ikke kun aktiver tilhørende hr. Ben Alis omgangskreds.

For det andet mener jeg, at det, vi ser i dag i Egypten og Tunesien, er en demokratisk tsunami. Hvad gjorde vi, da en tsunami krævede masser af ofre? Vi mobiliserede ekstraordinære midler netop for at hjælpe de berørte befolkninger. Nu skal vi mobilisere ekstraordinære midler for at hjælpe befolkningen i Tunesien og Egypten, for årsagerne til revolten var især sult og fattigdom, og hvis fattigdommen ikke afhjælpes gennem den demokratisk forandring, er der fare for, at nogle af de protesterende vil slutte sig til f.eks. fundamentalisternes og ekstremisternes rækker. Vi må ikke tøve.

Derfor mener jeg, at Kommissionen bør tilbyde en stor pakke til Tunesien og Egypten og sige, at demokrati er godt, fordi det også bringer finansiering med sig. Samtidig tror jeg ikke, at det er nok, at Baroness Ashton tager på turné, som tingene ser ud i dag. Der skal være en særlig udsending, for vi skal fortsætte diskussionerne med udvalgene. I Tunesien og Egypten sidder der f.eks. ingen medlemmer af oppositionspartierne eller kvinder i de udvalg, der skal omskrive forfatningen. Der sidder kun mænd, selv om kvinder også deltog i demonstrationerne. Derfor skal vi støtte denne proces, og jeg mener, at Kommissionen bør gøre, hvad den gjorde tidligere for Østeuropa, og tilbyde sin hjælp med alle de nødvendige forfatningsmæssige aspekter – den skal med andre ord være til stede på politisk, juridisk og økonomisk plan.

Jeg har en sidste ting. I forbindelse med denne region er De sikkert klar over, at man i øjeblikket drøfter en teknisk opgradering af associeringsaftalerne med Israel. Jeg mener ikke, at dette er den rette løsning. Jeg mener ikke, at dette er det rette signal at udsende.

Israel skal beskyttes, men politikken i hele denne region, også den israelske regerings, skal revideres. Dette drejer sig ikke om at anfægte Israel, men snarere landets regerings politik. At forære Israel den tekniske ajourføring af associeringsaftalen ville udsende et forkert signal til hele regionen.

(Bifald)

FORSÆDE: Stavros LAMBRINIDIS

Næstformand

Charles Tannock, *for ECR-Gruppen.* – (EN) Hr. formand! I de første 30 år af Israels eksistens var Egypten landets ærkefjende. I de seneste 30 år har de to lande heldigvis holdt fred.

Man kan ikke overdrive, hvor vigtige Camp David-aftalerne er for Israels sikkerhed. Israelerne er virkelig bange for, at det radikale muslimske broderskab vil udfylde tomrummet efter den egyptiske revolution. Det er slemt nok, at Israel står over for terrortruslen fra Hizbollah ved den libanesiske grænse, fanatikere fra Hamas, der skyder med raketter fra Gaza, og den eksistentielle trussel fra et atombevæbnet Iran. Men en islamistisk magtovertagelse i Egypten vil næsten helt bestemt føre til ophævelse af fredstraktaten mellem Egypten og Israel og åbningen af Rafah-grænsen for Hamas.

EU bør gøre vores støtte betinget af bevarelsen af fredstraktaten og ikke tolerere støtte til en politisk udvikling i Egypten, der truer vores strategiske allieredes sikkerhed. Støtte til et demokratisk Egypten er utroligt vigtigt for os, og de økonomiske udfordringer er massive. Jeg støtter fuldt ud tanken om at mobilisere lånefinansiering fra EIB og EBRD, som den højtstående repræsentant foreslog Financial Times i går. Vores politiske partier og grupper i Europa skal også hjælpe med at oprette sekulære, pluralistiske og demokratiske søsterpartier i Egypten, der kan deltage i frie valg om seks måneder, når militæret forhåbentlig afgiver magten.

(Taleren accepterede et spørgsmål i henhold til forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Hr. formand! Jeg kan ikke lade være med at spørge min kollega, hvor afbalanceret han mener, at hans billede af Israel og situationen i Mellemøsten er, eftersom han ikke med ét ord nævnte de omfattende krænkelse af menneskerettighederne, som staten Israel begår, herunder det skændige angreb på Gaza, den såkaldte sikkerhedsmur, som ikke har noget med sikkerhed at gøre, eller alle disse menneskerettighedskrænkelser, som FN og adskillige andre organisationer og menneskerettighedsgrupper har fordømt.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Hr. formand! Denne forhandling drejer sig om, hvordan vi hjælper Egypten. Naturligvis understregede jeg behovet for også at hjælpe vores strategiske allierede, Israel.

Jeg behøver ikke diskutere, hvorfor Israel er vores allierede, hvorfor landet deler vores fælles demokratiske værdier, hvorfor sikkerhedsmuren rent faktisk har begrænset antallet af terrorangreb og selvmordsbombere med over 90 %, eller hvorfor Israel har en fri presse og har frie valg til forskel fra alle dets naboer.

Den diskussion tager vi på et andet tidspunkt. Jeg siger bare, at fredstraktaten med Israel på nuværende tidspunkt er vigtig for den regionale stabilitet og sikkerhed, og man skal naturligvis huske på, at EU er en meget vigtig aktør inden for kvartetten.

Willy Meyer, for GUE/NGL-Gruppen. – (ES) Hr. formand, hr. Füle! EU har et meget alvorligt problem med sin naboskabspolitik, som vi små rette op på. Vi er skiftet fra vores nødvendige indflydelse over Mubarak- og Ben Ali-regimerne – en samarbejdsbaseret fremgangsmåde, der som sagt var nødvendig – til en situation, hvor vi nu forsøger at fordømme disse diktaturer og ligeledes søger en vis indflydelse over den revolutionære proces mod demokratiske forandringer, der er iværksat af visse dele af civilsamfundet.

Revolutionerne i Tunesien og Egypten har noget til fælles. Demonstranterne er meget unge, de politiske organisationer har spillet en ubetydelig rolle – selv om dette ikke gælder fagforeningerne – og begge revolutioner kræver en demokratisk velfærdsstat, og religionen spiller overhovedet ingen rolle, hvilket vi bør glæde os over.

Men vores naboskabspolitik har savnet troværdighed. Man kan ikke spille en nødvendig samarbejdsbaseret rolle over for diktaturer den ene dag for så at fordømme dem den næste og søge indflydelse på de egyptiske forfatningsreformer, der vil skabe fremtidens stat.

Hr. Füle, vi forstår ikke, hvorfor artikel 2 i associeringsaftalerne aldrig er blevet gennemført. Klausul nr. 2 er aldrig blevet anvendt. Ikke i Egypten, ikke i Tunesien, ikke i Marokko, ikke i Israel. Aldrig. Denne klausul er et centralt element i associeringsaftalerne, men alligevel har den aldrig været anvendt. Klausulens bestemmelser er meget tydelige, idet alle lande, der underskriver associeringsaftaler med EU skal overholde den internationale lovgivning og menneskerettighederne. Denne centrale klausul er aldrig blevet taget i brug, den er aldrig blevet aktiveret. Derfor deler vi ikke filosofien om, at frihandel skal have forrang frem for menneskerettigheder i Middelhavsområdet.

Det skal laves om, hr. Füle.

Fiorello Provera, for EFD-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Præsident Mubaraks fald har banet vejen for demokrati, men det er også en fantastisk mulighed for at befri den egyptiske befolkning. Reformen af landets demokratiske institutioner vil bl.a. give mulighed for at videreudvikle økonomien og mulighed for at udbrede fremgangen til alle borgere i samfundet, selv de svageste.

Uden demokrati vil den økonomiske udvikling kun tjene til at gøre nogle få familier rigere, således som de altid har været det i lande, der ikke har nogen social retfærdighed. Den europæiske politik skal derfor støtte Egypten, når landet begiver sig i retning af reformer, og hjælpe den egyptiske befolkning med at vælge sin egen fremtid uden bistand fra andre.

På den anden side skal vi være parate til den kommende regering i Cairo og understrege, at en ny og mere generøs partnerskabspolitik kommer til at afhænge af regional sikkerhed og fred med Israel.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Det er kun naturligt, at revolutionære begivenheder ledsages af store følelser. Men som europæere, der står uden for, burde vi passe på sådanne følelser og holde os situationens realiteter for øje. Hvis vi nu begejstres over udbruddet af demokrati i Egypten eller endda i Tunesien, overser vi realiteterne. I realiteten har vi et militærregime i Egypten, som – håber vi – kun er et overgangsregime, og i Tunesien har man et regime, der ikke er i stand til at forhindre tusindvis eller titusindvis af mennesker i at emigrere illegalt.

Europæerne skal naturligvis være befolkningens ven og frihedens allierede. Men med tanke på fremtiden skal vi også handle i overensstemmelse med dette over for regimer og diktaturer, der stadig sidder sikkert i sadlen i andre arabiske lande. Jeg mener, at det kun

kan lade sig gøre, hvis vi ikke gør os nogen illusioner, og hvis vi hjælper disse befolkninger med at udvikle forudsætningerne for demokratiet, nemlig retsstatsprincippet, en fri markedsøkonomi og de strukturer, der er nødvendige, for at man kan forestille sig demokrati.

(Taleren accepterede et spørgsmål i henhold til forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

Daniel Cohn-Bendit, (Verts/ALE). – (DE) Hr. Mülzer, mener De, at det er udtryk for god smag, at EU i øjeblikket forhandler med oberst Gaddafi om tilbagesendelsen af flygtninge, når mere end 40 personer i dag er blevet såret ved demonstrationer i Libyen? Mener De, at det er bedre, at vi nu sammen med diktatoren tvinger flygtningene til at vende tilbage? Mener De, at det er udtryk for god smag?

Andreas Mülzer (NI). – (DE) Hr. Cohn-Bendit, De hørte, at jeg sagde, at EU skal tage stilling over for diktatorer, der stadig har magten, og som i øjeblikket stadig er accepterede partnere for EU, og at vi skal gøre det, inden der indtræffer revolutionære ændringer i landene med hensyn til menneskerettigheder, demokratisering og retsstatsprincippet. Men demokratisering i disse lande giver ikke grundlag for asyl, og hvis demokratiet nu bryder ud der, skal det også være muligt for befolkningen at blive der.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, hr. formand for Rådet! Der er noget, vi må erkende, og det er noget, som vi endnu ikke har lært, nemlig at vi ofte er nødt til at arbejde med udemokratiske regimer, fordi mange lande i denne verden styres af diktatorer. Samtidig må vi imidlertid ikke glemme at samarbejde med civilsamfundet. Det skal vi gøre både for at støtte menneskerettighederne og udvikle demokratiet.

Mit andet punkt er, at vi skal anerkende, at stabilitet ikke er den eneste afgørende faktor. Vi opnår kun stabilitet, hvis vi støtter friheden. Hvis vi ikke benytter denne mulighed nu og yder bistand til de modige mennesker i disse lande, risikerer vi at stå i et tomrum, hvor vi ikke kan skabe forandring – forandringens vinde – som vi gjorde i 1989 i Central- og Østeuropa, men i stedet vil vi se en situation som i Iran i 1979.

Hvis vi yder bistand nu, betyder det også stabilitet og sikkerhed for os – frihed og stabilitet går hånd i hånd. Derfor er jeg taknemmelig for, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, efter sine startvanskeligheder, og Kommissionen nu helt klart gør fremskridt og fremkommer med fornuftige forslag. I denne forbindelse er det vigtigt, at vi ikke kun forbedrer og styrker vores bistand ud fra et strukturelt synspunkt, men også tilbyder – så er det op til befolkningen der, om den vil tage imod vores tilbud – at hjælpe disse lande med at opbygge demokratiske strukturer, så de er i stand til at indgå i en demokratisk konkurrence, så demokraterne vinder valget og ikke i sidste ende de grupper, der måske er organiseret af militærregimet eller Det Muslimske Broderskab. I den forbindelse skal vi være mere modige og måske udforme vores programmer en smule mere intelligent, end vi har gjort tidligere.

Jeg håber, at vi er på rette spor her. Hvis dette lykkes for os, vil vi ikke gentage fortidens fejltagelser, og vi bør udnytte dette som en mulighed for os selv.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Hr. formand! Det er muligt, at Mubarak er væk, men det kan kun være et mellemtrin. Der er behov for mange andre foranstaltninger, og hæren, der nu sidder på magten, skal finde en troværdig måde at styre den overgangsproces, der allerede er startet. Dette betyder ophævelse af krigsretstilstanden og inddragelse af alle demokratisk kræfter i de skridt, som man nu er på vej til at tage. Udarbejdelsen af en ny forfatning bliver den første vigtige test i den forbindelse.

EU bør for sit vedkommende anvende alle mulige midler, både direkte og indirekte, til at styre denne proces. Det vil bl.a. betyde hjælp til demokratiske partier og civilsamfundet med at udvikle sig. Det betyder også fastfrysning af aktiver tilhørende dem, der har misbrugt statslige midler. Det er klart – og det bliver langt hårdere og vil kræve mere arbejde – at vi skal vedtage en pakke med økonomiske støtteforanstaltninger, fordi overgangen kun kan betragtes som en succes, når økonomien er kommet i gang.

Endelig har vi bemærket, at de demokratiklausuler, der er indført, men som ikke anvendes, ikke har vist sig at være vellykkede. Derfor skal de evalueres.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er sjældent, at man kan forudsige en revolutions forløb. Sådan var det med revolutionerne i USA og i Frankrig og ligeledes den vigtige revolution i Europa i 1989/91. Det er vigtigt for os at være klar over en ting: Dette er og bliver den egyptiske revolution. Det er ikke en europæisk revolution, som vi vil kunne styre. I stedet gør Baroness Ashton det rigtige, nemlig at lytte og ikke forsøge at diktere begivenhederne der, som Europa ville ønske.

Men en ting er vigtigt, nemlig at der ikke bare skal afholdes valg i Egypten til august, egypterne skal have et rigtigt valg. Det er fint, at Det Muslimske Broderskab har involveret sig i processen for en forfatningsændring, har dannet et parti og vil deltage i valget. Men de sekulære kræfter skal ligeledes inddrages, så egypterne får et ægte valg i denne frihedens revolution.

Jeg vil gerne et par ord om tilpasning af instrumenterne. Det er jargon, og der er nærmest ingen, der forstår, hvad det betyder. Hvad betyder det? For det første betyder det at stille flere penge til rådighed og give Den Europæiske Investeringsbank mulighed for at gøre noget, men hvad betyder det ellers? Vi har brug for en europæisk stiftelse for demokrati, således at vi fremover kan arbejde mere effektivt, hurtigere og mere demokratisk med civilsamfundene.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Hr. formand! Endnu en gang diskuterer Parlamentet situationen i Egypten, som er dynamisk og kræver overvågning. I mellemtiden har Egyptens præsident trukket sig, men dette har ikke mindsket frygten for destabilisering i landet og i hele regionen. Der er stadig en trussel om, at ekstremistiske elementer vil gribe magten. Jeg har tidligere foreslået, at Parlamentet og Kommissionen skal sende en særlig observationsmission til Egypten, og nu bør vi give denne delegation mandat til at træffe beslutninger. Det er ikke kun støtten til frie valg, der står på spil, men også leveringen af en nødhjælpsspakke, navnlig i lyset af at egypterne selv anmoder om økonomisk bistand til Egypten. Hvis den nuværende krise forværres, kan det få uro og antidemokratiske følelser til at vokse frem. Hvis de skridt, vi tager, skal være effektive, skal de tages i samråd med diplomater fra USA, som er aktivt engagerede i politikken i denne region.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Hr. formand! En forfærdende mangel på politisk frihed kombineret med en belastende socioøkonomisk situation har ført til massedemonstrationer i ugevis og til sidst til, at præsident Mubarak trådte tilbage.

I Cairos gader forlød det, at kun én egyptisk borger rent faktisk stadig overholdt udgangsforbuddet, nemlig Hosni Mubarak. Men vittige bemærkninger alene vil ikke forbedre den egyptiske befolknings gennemsnitlige levestandard. Det bliver helt klart en af Mubaraks efterfølgeres første opgaver, hvis de ønsker at undgå risikoen for en ny protestbølge. Samtidig venter vi på, at den interne demokratiseringsproces kommer i gang. Det bliver

meget vigtigt at sikre, at denne proces kan forløbe fredeligt, ikke bare for det egyptiske civilsamfund selv, men for regionen som helhed.

Jeg glæder mig over enhver bistand, som EU kan yde til denne dobbelte overgangsproces, og det gælder også kopternes udsatte position og kontinuiteten i de egyptisk-israelske forbindelser.

Barry Madlener (NI). – (NL) Hr. formand! Nu hvor støvet har lagt sig i Egypten, er det på tide, at vi åbner vores øjne for, hvad der egentlig sker i Nordafrika.

Mange af demonstranterne ønsker ikke demokrati, men indførelse af sharia. "Allah akbar" var et slogan, som man ofte hørte under protesterne. Journalister blev chikaneret, en nederlandsk korrespondent blev truet på livet, og det mest triste var, at den fremragende amerikanske journalist Lara Logan blev seksuelt misbrugt af en gruppe mænd.

Ayatollaherne bag diktatoren Ahmadinejad og Al Qaida må virkelig glæde sig. Det Muslimske Broderskab kan nu fortsætte deres hellige krig mod Israel og Vesten.

Jeg opfordrer alle vores medlemmer til ikke at være naive i dag. Egypterne står over for et vigtigt valg. Kommer det islamistiske Muslimske Broderskab til magten, eller får Egypten en sekulær regering? Under sharialovgivning vil koptiske kristne, frafaldne muslimer, kvinder og homoseksuelle ikke have nogen ordentlig fremtid i Egypten. Hvis islamisterne i Det Muslimske Broderskab får deres vilje, bliver Israel endnu en gang mål for voldshandlinger.

Den eneste rimelige position, vi kan indtage i dag, må være: egypterne, vælg frihed, ikke sharia! Islam og demokrati passer ikke sammen. Den nye egyptiske forfatning skal ikke overlades til sharia. Imamerne må ikke få lov til at styre politikken. Det nederlandske Frihedsparti har modet til at sige dette højt. Har Parlamentet og Kommissionen modet til at sige det i dag? Det er det spørgsmål, vi skal besvare i dag.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Hr. formand! Hosni Mubaraks afgang er signalet til en overgang til et pluralistisk som svar på den egyptiske befolknings ønsker.

De egyptiske væbnede styrker har nu ansvaret for at styre deres land i en kort periode i retning af ægte demokrati, retsstatsprincippet med et uafhængigt retsvæsen, god regeringsførelse og retsforfølgelse af korrupsionsmistænkte. Den militære ledelse advares om ikke at skuffe de unge, som gik forrest i demonstrationerne, og hvis repræsentanter skal have mulighed for at spille deres rolle i opbygningen af demokrati i overgangsfasen.

Budskabet fra Egypten er et budskab til hele den arabiske verden. De arabiske lande er vores partnere, og vi har ingen hensigter om at patronisere dem eller pådutte dem noget udefra. Men budskabet til dem, som egypterne og tuneserne har sendt, lyder: "Reformér og reformér nu. Demokratiser, sørg for god regeringsførelse, bekæmp korrupsion eller vær klar til at møde folkets vrede."

Dette budskab er ikke kun til den arabiske verden. I går blev det gentaget i Diyarbakir i Tyrkiet og i Teheran og andre iranske byer. Folket kan gøre det!

Richard Howitt (S&D). – (EN) Hr. formand! Det glæder mig, at den højtstående repræsentant bliver den første og mest højtstående udenlandske diplomat, der besøger Egypten, og efter denne forhandling vil hun medbringe Parlamentets støtte til den øjeblikkelige løsladelse af politiske fanger, til retsforfølgelse af de ansvarlige for den voldelige

undertrykkelse af de fredelige protester og til en fastfrysning af aktiver samt andre forholdsregler over for ophavsmændene til tidligere menneskerettighedskrænkelser.

Hr. kommissær, dette var de sociale mediers revolution, den blev planlagt på en internetcafé med Wael Ghonim fra Google som en af heltene. Men virksomheder som Vodafone skal tage ved lære af deres beslutning om at slukke for deres tjenester, og vi skal opfordre dem til at slutte sig til det globale netværksinitiativ sammen med menneskerettighedsorganisationerne for at vise, at de ønsker at forsvare princippet om ytringsfrihed, når dette er truet.

Endelig var Parlamentet her tilbageholdende med at diskutere Tunesien. Vi diskuterede Tunesien, mens egypterne gik på gaden for at demonstrere, og i dag diskuterer vi Egypten, mens vi måske burde spørge os selv, hvordan vi bedre kan støtte en demokratisk forandring i Yemen, Syrien, Libyen og andre steder i den arabiske verden, før folk må dø i gaderne i deres hovedstæder, inden Europa og resten af verden beslutter sig for at gøre noget.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Hr. formand! Jeg tror ikke, at historien ville tilgive os, hvis vi ikke er i stand til at reagere på de begivenheder, der netop er indtruffet, og som fortsat finder sted. Derfor mener jeg, at det er meget vigtigt, at EU er i stand til hurtigt at udlede konklusioner af sin relative usynlighed, for nu at sige det mildt, under de seneste begivenheder.

Derfor mener jeg, at vi må gøre alt, hvad vi kan, at vi skal tilbyde vores fulde og betingelsesløse støtte til den demokratiske overgangsproces, både i Tunesien og i Egypten, at vi skal stå på befolkningernes side, og at vi skal fortælle dem dette, og at vi skal gøre alt, hvad der står i vores magt for at sikre, at retsstatsprincippet kommer styrket ud af revolutionerne og disse forandringer, navnlig for Egyptens vedkommende. Jeg mener, at retsstatsprincippet i sig selv vil være et stabiliserende element og kan bidrage til at stabilisere hele regionen. Dette er med andre ord kolossalt vigtigt. Vi skal afholde en donorkonference, og frem for alt må vi ikke være bange. Disse revolutioner er sekulære revolutioner fra tunesernes og egypternes side, som blot ønsker demokrati og udvikling, to ting, der hænger uløseligt sammen. Men vi bør revidere vores naboskabspolitik og undersøge spørgsmålet om forholdet mellem stater, men også forholdet mellem forskellige offentlige opinioner. Det er præcis Europa-Parlamentets rolle.

Sajjad Karim (ECR). – (EN) Hr. formand! I dag har vi en forhandling, der er meget forskellig fra den, der fandt sted for blot få dage siden her i salen. Det er vigtigt, at Egyptens befolkning ved, at vi er på deres side. Jeg glæder mig over, at vores højtstående repræsentant i øjeblikket befinder sig i den del af verden.

Egyptens befolkning er nu afhængig af, at hæren sørger for frie og retfærdige valg for at skabe den type samfund, som de har betalt for med deres liv og blod. Nu er det op til det internationale samfund at sørge for, at vi træder til for at hjælpe dem med at opbygge deres institutioner og lade de politiske partier komme frem og deltage i valget. Jeg håber, at EU vil spille sin rolle i denne proces.

Endelig er vi kun alt for godt klar over, at udviklingslandenes ledere tilraner sig midler. Det er på tide, at Europa nægter at lade sig udnytte som redskab til, at disse mennesker kan parkere deres midler.

Pino Arlacchi (S&D). – (stiller hr. Madlener et spørgsmål i henhold til forretningsordenens artikel 149, stk. 8) (EN) Hr. formand! Vi har hørt det tragiske udfald af den egyptiske

overgang til demokrati beskrevet. Det er blevet sagt, at det var uundgåeligt, at islamiske fundamentalister ville tage magten ad demokratisk vej osv. osv.

Mener De ikke, at dette billede er katastrofalt og forkert? Hvorfor tager vi ikke højde for, at årsagerne til islamisk fundamentalisme og terror i Mellemøsten hænger tæt sammen med tyranniske regeringer, og at der nu er mulighed for, at demokratiske regeringer kan mindske begge dele?

Barry Madlener (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg skitserer en af de reelle risici, som Egypten står over for, nemlig at landet kan falde i kløerne på det islamistiske Muslimske Broderskab. Jeg opfordrer også til, at Parlamentet og Kommissionen tager denne risiko alvorligt og udsender et vigtigt signal til egypterne om, at de kan glemme alt om vores støtte, hvis de vælger Det Muslimske Broderskab og sharia. Det er efter min mening et meget vigtigt signal at udsende i dag, og jeg håber, at De er enig med mig om dette.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! 18 dage med oprør, Hosni Mubaraks afgang og det øverste militære råds overtagelse af magten baner i princippet vejen for forandring. Vi håber, at det bliver en forandring i retning af demokrati. Situationen udvikler sig uden tvivl i et højt tempo, som revolutionære begivenheder normalt gør. De ved, at forfatningen blev ophævet og Parlamentet opløst for nylig, og det udvalg, der skal revidere forfatningen foreslår, at der skal gennemføres ændringer på 10 dage, og at der skal afholdes parlaments- og præsidentvalg om seks måneder.

Jeg mener, at EU skal bruge alle midler til at støtte enhver udvikling i retning af en overgang til demokrati. På den anden side vil jeg gerne advare mod hastværk, fordi alle disse opbygningsprocesser kræver en vis mængde tid. Vi må heller ikke glemme, at de demokratiske kræfter har et kritisk behov for fornyelse og styrkelse for at undgå ubalance i det politiske landskab.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Egypten: fra det virtuelle samfund på Facebook til det virkelige med millioner af mennesker, der ønsker en mere retfærdig fordeling af rigdommene og større retfærdighed, og som protesterer mod korrupsion. Vi skal bevæge os videre fra overgangsperioden med soldater og tanks til et virkeligt demokrati: en ny forfatning, nyvalg, afskaffelse af dødsstraffen, mere humane fængsler, sociale rettigheder og frihed.

Det bliver vanskeligt. De, der er villige til at benytte alle midler i en ideologis navn, står og venter. Vi ønsker at tro på det store egyptiske folk, som imidlertid aldrig har oplevet demokrati. Vi ønsker et sekulært demokrati med en skarp adskillelse mellem religiøse myndigheder og den politiske magt, et demokrati, hvor mindretal integreres, og som indfører sande rettigheder til et offentligt sundhedsvæsen, socialsikring og arbejde.

Europa støtter denne fremgangsmåde ved at investere ressourcer, der kan fremme den konkrete udvikling i Egypten: ikke mere diktatur, ikke mere elendighed, ikke mere fattigdom.

Edward McMillan-Scott (ALDE). – (EN) Hr. formand! Mine kolleger har modtaget en e-mail fra mig i mandags, hvori jeg beskriver mine erfaringer under et uformelt besøg i Cairo sidste weekend. Det var et privilegium at være der som næstformand for Demokrati og Menneskerettigheder.

Hr. Kasoulides henviste til de unges rolle i revolutionen i Egypten. Han har helt ret. De spillede en grundlæggende rolle. For nogle få øjeblikke siden talte jeg med en af arrangørerne

og spurgte: "Er De stadig optimistisk?" Han sagde: "Naturligvis er jeg det. Tingene går i den rigtige retning."

Men der er problemer. Tidsplanen for valgene er forkert, og tidsplanen for forfatningsreformen er alt for stram. Vi har brug for langt mere tid. Vi taler om Egypten, men processen breder sig. Det minder om 1989, og EU har brug for særlige procedurer – Parlamentet, Kommissionen, Rådet, Udenrigstjenesten – og vi glæder os over Cathy Ashtons indsats for demokratiet, men vi skal gøre mere endnu. Vi skal belønne reformen.

Som jeg sagde i Cairo i søndags – og jeg håber at kunne sige det til andre befolkningen – "Jeg er ikke her som brite eller som europæer, jeg er her som æresegypten." Det er jeg stadig.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Hr. formand! Vi har brug for yderligere præciseringer af det øverste militære råds planer i Egypten.

Et specifikt løfte drejer sig om afholdelsen af demokratiske valg inden for seks måneder efterfulgt af en forfatningsreform ledet af eksperter. Men jeg har også læst, at vi i næste uge vil se en ny regering, der efter sigende vil omfatte oppositionsrepræsentanter, ifølge den britiske udenrigsminister.

Jeg tror, at vi under alle omstændigheder alle er enige om, at den bedste vej fremad er en overgangsproces, der understøttes af den bredest mulige politiske enighed, indtil der afholdes valg. Det vil også være ønskeligt, hvis de forskellige kræfter i samfundet, der skal arbejde sammen for at sikre overgangen, ikke belastes af større spændinger.

EU skal støtte den demokratiske proces og bidrage til dens succes. Egypten er et centralt land, og udviklingen der vil kunne føles i hele Middelhavsområdet og den arabiske verden. Derfor glæder jeg mig over Baroness Ashtons besøg i Cairo i næste uge.

Endnu en ting: tuneserne og egypterne har givet os en lektion i befolkningens ønske om frihed. Jeg håber, at udenrigsministrene ikke vil sidde dette overhørig, når de skal vurdere den fælles holdning om Cuba, som netop sigter mod at opnå en demokratisk forandring i dette land, og som forsvarer dem, der forsvarer friheden.

Kader Arif (S&D). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Det kan ikke siges ofte nok, at det, der sker i det sydlige Middelhavsområde og mere generelt i den arabiske verden, er historisk, især for disse befolkninger, som et halvt århundrede efter, at deres lande blev selvstændige gennem afkoloniseringen, i dag er ved at opnå deres individuelle og kollektive friheder. Det er historisk, men også uventet, hvilket gælder for alle folkelige revolutioner, hører jeg Dem sige. Men denne nye situation kræver, at vi genovervejer vores vision, vores politikker og vores forbindelser med disse lande fuldstændig. Der er fremsat en række forslag.

Hidtil har vi reageret forsigtigt, og det kan man let og med bekymring forklare med vores besættelse af stabilitet, hvormed jeg mener en sikkerhedsbaseret fremgangsmåde, der skyldes vores frygt, en fremgangsmåde, hvor de eneste prioriteringer er bekæmpelse af indvandring, terror og den radikale islam sammen med en række økonomiske interesser, ikke mindst adgangen til energi.

Vi accepterede autoritære regimer, da deres eneste mål var at bekræfte vores frygt. Befolkningernes opstand har tydeliggjort, at vores politikker er slået fejl. Vi har ikke længere ret til at basere vores analyser på den samme frygt eller endnu værre på en overbevisning, der smager lidt af fremmedhad. Derfor skal vi stå last og brast med dem, der ønsker større

frihed og demokrati, på steder, hvor det er muligt at være muslimsk, demokratisk og sekulær. Det er det budskab, man sender til os.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Hr. formand! Opstandene i Tunesien og Egypten skaber allerede en politisk dominoeffekt i talrige muslimske lande. Befolkningerne fremsætter krav og ønsker, der har været undertrykt i årtier.

Pas på! Det er ikke slut. Det er først lige gået i gang. Nye udfordringer og nye udsigter. Spørgsmålet er, hvad Europa gør. Hvad kan vi gøre, og hvad skal vi gøre? Bestemt ikke det, vi har gjort hidtil. Europa har grundlæggende været fraværende og været præget af manglende sammenhæng og reflekser. Hvad vil vi gøre ved f.eks. den nye tilstrømning af immigranter? Bestemt ikke, hvad man har gjort på det seneste, hvor de nordlige lande har udvist manglende solidaritet med deres partnere i Syd.

Derfor har vi og vores kolleger fra Cypern, Malta, Frankrig, Spanien og Italien stillet et spørgsmål til Kommissionen om dette. Udviklingen i vores bredere nabozone er ved at blive en målestok for den europæiske udenrigspolitik. Bliver det succes eller fiasko? Tiden er ved at rinde ud. Lampedusa kalder.

Carmen Romero López (S&D). – (ES) Hr. formand! Jeg vil også gerne rose Baroness Ashton for hendes besøg i Tunesien for nylig og for hendes tur til Egypten i næste uge.

Hvad kan Europa gøre, som den foregående taler var inde på. Det er vigtigt, at vi klart giver udtryk for vores støtte til disse lande på nuværende tidspunkt. Geografien og historien gør Europa til den naturlige allierede for landene i Middelhavsregionen. Nu er tiden inde til at lade dem vide, hvor vigtige de er for os, hvor radikale ændringer af vores naboskabspolitik de har forårsaget, og hvor store håb vi har for denne nye Middelhavsregion, der er blevet skabt af de unge mennesker i Egypten og Tunesien til vores store overraskelse og vantro.

Nu skal vi støtte denne forandring, som andre talere har været inde på. Frem for alt skal vi gøre det ved at afvikle undertrykkelsens maskineri – vi må ikke glemme, at diktaturet fortsætter, selv om diktatoren måske er væk – ophæve nødretstilstanden og hjælpe de demokrativenlige kræfter, så Europa kan yde et virkeligt bidrag til denne proces, således at demokratiet virkelig kan slå rod, og et nyt partnerskab kan etableres.

Det, der er blevet sagt om behovet for at tilpasse instrumenterne, er på ingen måde overdrevet. Sandheden er, at en side nu er blevet slettet, og at vi nu går over på en ny.

Boris Zala (S&D). – (SK) Hr. formand! Det fremgår helt klart af det, hr. Verhofstadt har sagt, at det ikke er lykkedes de demokratiske egyptiske oppositionskræfter at etablere et forenet organ, der repræsenterer de revolutionære kræfter fra gaderne. Det er en ting at slippe af med en diktator, men noget helt andet at indføre et demokratisk styre.

Et af de grundlæggende træk ved revolutionerne i Centraleuropa i 1989 var evnen til øjeblikkelig at etablere egentlige organisationer, der kunne repræsentere de demokratiske, sekulære revolutionære kræfter.

Her har EU mulighed for at yde bistand. Det er muligvis vigtigere end finansiering og andre spørgsmål. Dette bliver vigtigt i de kommende faser.

Hvem ønsker at sætte sig til bordet på nuværende tidspunkt og virkelig forhandle med de militære ledere? Hvem ønsker virkelig at stille op til valget som repræsentant for disse demokratiske kræfter? Dette spørgsmål forbliver uafklaret, og her kan EU yde bistand. Hvis

dette kan gennemføres, skal vi ikke frygte, at Egypten går i samme retning som Iran, men tværtimod kan vi være sikre på, at Iran vil følge Egyptens vej.

(Taleren accepterede et spørgsmål i henhold til forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

Richard Howitt (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne sige til min ven hr. Zala, at jeg virkelig har nydt godt af det, han har fortalt om sine personlige erfaringer med at befinde sig i en revolution. Hr. Zala, der er to spørgsmål i denne forhandling, som jeg gerne vil høre Deres syn på. Hvis udlandet ikke gør sig til fortaler for demokrati, vil det så ikke hjælpe ekstremisterne snarere end at forhindre det for landets befolkning? Hvis udlandet gør sig til fortaler for demokrati, bliver det så betragtet som indblanding og upassende? Det vil jeg gerne høre Deres syn på.

Boris Zala (S&D). – (SK) Mange tak for spørgsmålet. Efter min mening har vi nu tilstrækkelig erfaring med revolutioner mod diktaturer til at være bekymrede for, at vi vil blande os i andre landes indre anliggender gennem vores råd. I 1989 kendte vi utvivlsomt mange fra udlandet og rådførte os med dem. Vi skal basere os på vores egen historiske erfaring. Der er mange, mange spørgsmål, hvor vi kan rådgive disse lande, og jeg mener, at hvis rådet er fornuftigt, er det acceptabelt.

Laima Liucija Andrikiėnė (PPE). – (EN) Hr. formand! I lyset af udviklingen i Egyptens kolossale betydning for hele regionen og EU's forbindelser med denne del af verden er det meget vigtigt, at vi nu udviser vores rettidige opmærksomhed og interesse og indtager en proaktiv snarere end en reaktiv rolle.

Når en nation – egyptisk eller andre – samles for at kræve sin ret til demokrati, vil EU skulle tilbyde hjælp til landets befolkning med at omsætte deres drøm til virkelighed.

Under hensyntagen til, at forfatningen er suspenderet, Parlamentet et opløst, og præsidentvalget er planlagt til senere i år, er det meget vigtigt at sikre afholdelsen af frie og retfærdige valg i landet. Befolkningen ønsker at udøve sin ret til frie medier og ytringsfrihed.

Samtidig står vi over for risikoen for, at hvis der afholdes valg uden et dybt rodfæstet demokratisk fundament, er det muligt, at ekstremisterne får succes.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg støtter på enhver måde alle de skridt, som den højtstående repræsentant tager for at hjælpe Egypten med at opnå demokrati og fremgang uden yderligere blodsudgydelser. Men dette betyder ikke, at vi skal vende det blinde øje til den stigende vold, som radikale muslimer begår mod koptiske kristne. Jeg er i kontakt med europæiske borgere og tjekker, der hjælper kopterne, men ved at gøre det sætter de bogstavelig talt deres liv på spil. EU skal åbent bede den egyptiske hær om at statuere et eksempel ved at straffe dem, der forfølger kristne. Samtidig bør EU yde aktiv hjælp til de koptere, der er truet, med midlertidigt at komme i sikkerhed.

Jeg vil gerne bede Dem foreslå, at Rådet iværksætter midlertidige beskyttelsesforanstaltninger i henhold til direktiv 2001/55/EF for at redde kopternes liv, indtil Egypten kan blive et sikkert hjemland for dem. Kan De gøre det, hr. kommissær?

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Hr. formand! Der er tre ting, at vi får brug for fra nu af. For det første har vi brug for øjeblikkelig assistance til Egypten i overgangsfasen og ligeledes til Tunesien, således at de kan arbejde i retning af et fuldstændigt og stabilt demokrati. For det andet har vi brug for en langsigtet plan – som jeg vil kalde en Marshallplan – for de enkelte lande som Tunesien og Egypten, en plan for vejen mod demokrati. På denne måde

kan vi vise, at vi er til stede og kan hjælpe dem, der ønsker demokrati – og demonstrere, at demokrati er en forløber for succes.

Endelig har vi behov for en fuldstændig revision af vores politik for Middelhavet. Vi skal erkende og indrømme, at den manglede de nødvendige visioner til at forstå, hvad der kunne være sket i de arabiske lande, og hvad det rent faktisk skete.

Ioan Mircea Paşcu (S&D). – (EN) Hr. formand! Sidste gang gav nogle af os udtryk for vores frustration over den milde tone i vores offentlige – jeg gentager, offentlige – udtalelser, ikke aktiviteter i forbindelse med begivenhederne i Egypten, før Mubarak trådte tilbage. I sin position er Lady Ashton naturligvis fanget som en lus mellem to negle, men hvis vi ønsker at få EU's stemme hørt, skal den være høj nok til at kunne høres.

Tilbage til Egypten forventer jeg baseret på mine egne erfaringer som rumæner, at de virkelige problemer først begynder nu. Den tidligere præsidents afgang løser langt fra problemerne, men vil gøre det egyptiske samfunds problemer komplicerede og mangedoble dem. Nogle af disse problemer, f.eks. at hæren ikke holder sit løfte om at afholde frie valg på det fastsatte tidspunkt eller opsigelsen af traktaten med Israel, vil påvirke os direkte.

Ikke desto mindre er jeg opmuntret over vores vilje til gennem løbende kontakt med de lokale myndigheder at foregribe sådanne problemer og forberede os på at intervenere med de mest hensigtsmæssige midler.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg kommer fra Berlin, og hele verden glædede sig sammen med os berlinere, da grænsen gennem vores by faldt, og grænserne blev åbnet overalt i Østeuropa. For Egyptens vedkommende reagerede vi for sent, for forsigtigt og frem for alt uden følelser. Hvor var vores glæde? Hvert andet ord fra os drejede sig blot om "at bevare stabiliteten". Men frihed er det vigtigste for alle mennesker i verden.

Særligt vi tyskere ved, hvad vi taler om. Det, vi havde i Egypten, var ikke stabilitet. Det var undertrykkelse. Frihed og stabilitet kan til enhver tid gå hånd i hånd. Derfor skal vi ikke diktere, hvem egypterne skal vælge. Hvis valget afvikles på en retfærdig og demokratisk måde, skal vi anerkende resultatet og ikke være så arrogante – som vi var tidligere i Palæstina eller endda i Algeriet – at vi beslutter, om vi vil anerkende dem, der bliver valgt, eller ej. Vi skal anerkende det valg, de træffer.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne sige til hr. Füle, at vi virkelig skal fokusere på at insistere på en overgang til en civil regering og på at sikre, at det militærstyre, der nu har magten, vil holde sine løfter.

Jeg mener, at der nu er oprettet et udvalg, der skal arbejde med forfatningen, men der sidder ikke en eneste kvinde i det udvalg. Det er virkelig en skam, når vi tænker på, hvor mange kvinder – unge kvinder – der var på gaden for at sikre, at denne demokratiske forandring, denne revolution, omfatter hele samfundet. Så vi skal støtte dem, når De tager dertil, og når Baroness Ashton tager dertil, skal vi kræve at mødes med kvinderne. Ikke kun at mødes med dem, man kunne kalde "den gamle garde", men også dem, der var med i revolutionen, og hvis stemme man ikke hører så ofte.

Vi skal insistere på, at alle fanger skal løslades, og at der skal gennemføres en undersøgelse af den vold, der har fundet sted. Endelig mener jeg, at Baroness Ashton har ret: Det er nu, vi skal tænke stort. Det drejer sig om EU-handel, om visa, om penge – og det drejer sig om mod.

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Hr. formand! I begyndelsen af denne forhandling roste kommissæren modet hos de unge mennesker, der gik på gaden i Egypten og Tunesien og gjorde oprør.

Hundredtusinder gik på gaden i Teheran og andre byer i Iran i mandags og blev brutalt undertrykt. De blev knust. En ung studerende blev dræbt. Andre er blevet torteret og sat i fængsel, hvor de uden tvivl vil blive henrettet for at forsøge at gøre opstand mod det fascistiske styre.

Hvorfor siger vi aldrig noget for at opmuntre dem? Hvorfor er vi lammede som harer i forlygternes lys, når det drejer sig om forholdet til mullaherne i Teheran? Hvorfor siger vi ikke noget for at fordømme den brutale psykiske tortur og indespærringen af de 3 400 oppositionsiranere i Ashraf-lejren? Tiden er inde til at skride til handling og vise, at vi støtter den iranske opposition.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Hr. formand! De folkelige opstande for nylig og alle dem, der lurar på den afrikanske side af Middelhavet, bør gøre os dybt bekymrede. Vi skal identificere årsagen til disse opstande. Er det fattigdom, religion, uretfærdighed, korrupsion eller mangel på demokrati og frihed? Hvad er det, disse mennesker ønsker, når de sætter sig op mod regimer, som de har stemt for som deres vejledere og ledere i de sidste 30 eller 40 år?

For mig at se mener vi her i Parlamentet, at vi er det absolut ypperste, når vi taler om fuldt demokrati. Den første løsning, vi foreslår, er penge. De fik penge, og nogle få smarte mennesker sugede dem til sig. Men vi skal forstå, at det vigtige spørgsmål er geopolitisk ustabilitet, de ændringer, som de kan medføre i området, virkningerne af den folkelige reaktion, og de nye balancer, der vil opstå.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke medlemmerne for deres værdifulde bemærkninger og spørgsmål. I dag satte jeg virkelig pris på muligheden for at udveksle synspunkter om begivenhederne i Egypten og på den bedste reaktion på dem. Jeg har hørt en masse konstruktive bemærkninger og forslag, og jeg vil viderebringe Deres budskaber til næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.

Vi vil sammen overveje, hvordan vi bedst kan løse disse spørgsmål, og vi vil have dem stående højt på vores prioriteringsliste, efterhånden som vores reaktion over for Egypten udvikler sig. Jeg kan forsikre Dem for, at vi gennem den igangværende revisionsproces vil komme i dybden med begge de vigtige elementer. For det første forandrings- og reformbehovene i de pågældende lande, men for det andet også den strategiske afspejling af disse fantastiske og historiske forandringer i naboskabsområdet og vores naboskabspolitik. Her har Parlamentet en vigtig rolle at spille.

Egypterne har bevist deres evne til at tage deres fremtid i egne hænder. De beder om demokrati, de beder om socioøkonomiske reformer, og EU skal være i stand til at yde sin fulde støtte til den demokratiske reformproces. Som jeg har sagt, befinder vi os tidligt i processen, men EU er fuldt mobiliseret til at lytte og reagere på de krav, der kommer fra egypterne selv.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne complimentere Dem med Deres håndtering af de spontane indlæg i dag. Det var første gang, jeg har hørt navnene læst op i forvejen, når antallet af talere var begrænset, således at de øvrige medlemmer, der ikke kunne få taletid, kunne komme videre med noget andet. Jeg bad ikke om ordet under de

spontane indlæg, men jeg lagde mærke til, hvad De gjorde, og jeg håber, at andre formænd vil kopiere det.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Mariya Nedelcheva (PPE), *skriftlig.* – (FR) De egyptiske myndigheder lagde planer for en revision af landets forfatning. En gruppe advokater blev informeret og får 10 dage til at fremlægge deres forslag til ændringer. Det er en virkelig god nyhed. De mest kontroversielle artikler, navnlig vedrørende det ubegrænsede antal valgperioder for præsidenten, de restriktive betingelser for kandidater til præsidentvalget, metoderne til valgtilsyn og de begrænsede muligheder for at appellere efter parlamentsvalg skal revideres. Dermed er de demokratiske forandringer undervejs. Men revisionen af forfatningen er ikke det eneste spørgsmål, der skal løses. Økonomisk velfærd og social samhørighed er vigtige forudsætninger for befolkningens emancipation og en smidig styring af landet. EU kan for sin del ikke bare lade stå til, mens disse ændringer finder sted. Når Baroness Ashton har hilst de demokratiske forandringer velkommen, skal hun ajourføre partnerskabsaftalerne og sætte retsstatsprincippet, retsvæsenet og menneskerettighederne i centrum. Disse værdier må ikke gå i glemmebogen under påskud af, at vi skal stabilisere vores forhold.

John Attard-Montalto (S&D), *skriftlig.* – (EN) Det er vigtigt at definere EU's rolle i de omvæltninger, der finder sted i mange arabiske lande i almindelighed og i Egypten i særdeleshed. Disse omvæltninger er kommet bag på alle, og det lader ikke til, at man har noget beredskab til en sådan eventualitet, som ikke er lokal, men derimod udbredt. Den sociopolitiske base, der fremkalder ændringerne i den arabiske verden, er ikke forskellig i alle disse lande, som nu er ved at forandre sig til noget, der forhåbentlig kan blive et demokratisk miljø.

Baroness Ashton er citeret for at sige, at EU har et "demokratisk kald" til at lytte til de befolkninger, der ønsker forandringer – og vi er vidner til en verden i forandring, for det, der sker i de arabiske lande, vil påvirke politiske, sociale og økonomiske spørgsmål verden over. Et særligt vigtigt spørgsmål drejer sig om sikkerhed og stabilitet, og der hersker ingen tvivl om, at det "demokratiske kald" vedrører lande, der for det meste betragtes som allierede med andre, der i øjeblikket har demokratiske politiske systemer. I dag ved man ikke, hvor den demokratiske overgangsproces vil føre hen, eller hvordan de traditionelle demokratier og navnlig EU vil forholde sig.

13. Medieloven i Ungarn (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt på dagsordenen er Kommissionens redegørelse om medieloven i Ungarn.

Neelie Kroes, *næstformand i Kommissionen.* – (EN) Hr. formand! Det glæder mig at kunne meddele Dem, at da flyet landene her til morgen i Strasbourg, fik jeg den gode nyhed, at den ungarske premierminister har indvilliget i at ændre medieloven, så den er i overensstemmelse med alle aspekter af EU-lovgivningen, som vi har gjort opmærksom på fra Kommissionens side, herunder bekymring i forbindelse med chartret om grundlæggende rettigheder.

De forsikrer mig, at ændringerne vil blive vedtaget af den ungarske regering på dennes møde. Kropssproget hos repræsentanterne for den ungarske regering fortæller mig, at dette er korrekt, og at det vil blive forelagt det ungarske parlament inden for de nærmeste dage.

De ungarske myndigheder har accepteret at ændre deres lov på følgende områder.

Nummer et: afbalanceret dækning. De aftalte ændringer vil begrænse de afbalancerede rapporteringskrav til tv- og radiostationer som i andre medlemsstater, og disse krav vil ikke længe gælde on-demand audiovisuelle medietjenester eller den trykte presse. Desuden vil enhver restriktion på tv- og radiostationer skulle respektere proportionalitetsprincippet. Naturligvis vil Kommissionen overvåge, hvordan dette princip omsættes til sekundær lovgivning.

Jeg nævnte fire områder. Det andet drejer sig om oprindelseslandsprincippet. De aftalte ændringer ville betyde, at udenlandske radio- og tv-stationer ikke længere kan idømmes bøder for at overtræde bestemmelserne i den ungarske medielovgivning om beskyttelse af mindreårige eller opildning til had. I stedet kan de ungarske myndigheder suspendere transmissionen af sådanne tjenester på ungarsk område, hvilket er i overensstemmelse med AVMS-direktivet.

Hvad betyder det? Det betyder, at radio- og tv-selskaber, der har retligt hjemsted og er godkendt i andre medlemsstater og overholder lovgivningen i disse lande, vil kunne sende til Ungarn uden at risikere at blive idømt bøder af de ungarske myndigheder.

Nummer tre: medieregistrering. De aftalte ændringer vil betyde, at udbydere af audiovisuelle medietjenester først skal lade sig registrere, efter at de er begyndt at tilbyde deres tjenester, og det er i overensstemmelse med direktivet. Det betyder, at udbydere af audiovisuelle medietjenester og forlæggere ikke længere vil skulle forhåndsgodkendes af de ungarske myndigheder.

Nummer fire: stødende indhold. Desuden gik den ungarske regering med til at ændre endnu en bestemmelse i medieloven, der vækker bekymring med hensyn til ytringsfriheden. I en bestemmelse i medieloven angives det meget bredt, at medieindhold ikke må være stødende, heller ikke i form af antydninger, for enkeltpersoner, mindretal eller flertal. Den aftalte ændring vil begrænse forbuddet til diskriminerende behandling. Desuden ville disse bestemmelser ikke længere gælde for udbydere af medietjenester, der er etableret i andre EU-lande.

Vi vil arbejde tæt sammen med de ungarske myndigheder for at sørge for, at de aftalte ændringer nu indføres i ungarsk lov og anvendes i praksis. Vi vil fortsat overvåge situationen, men det er helt klart. Det siger sig selv, at Kommissionen også kontrollerer de nationale gennemførelsesbestemmelser for AVMS-direktivet i andre medlemsstater og også her vil gøre opmærksom på bekymrende bestemmelser, når dette er nødvendigt. Kommissionen er ikke bange for at benytte sig af sine beføjelser. Den er ikke bange for at forsvare mediefrihed og pluralisme, når det er nødvendigt, og det er det foreliggende tilfælde forhåbentlig bevis på.

Jeg kan forsikre Dem for, at Kommissionen erkender og deler den bekymring, som mange af Dem og dele af civilsamfundet har vedrørende mediernes situation i Europa. Jeg er parat til at gå videre og skride til handling vedrørende mediepluralisme inden for EU's beføjelser, idet vi naturligvis respekterer subsidiariteten.

Kommissionen har ikke bare pligt til, men også en ægte interesse i at lette dialogen mellem interessenter og politiske beslutningstagere på europæisk plan. Den ændrede struktur i medielandskabet i Europa skaber bekymring for fremtiden. Den skaber muligheder, men også en øget risiko for mediepluralismen ud over ejernes brug. Det er helt klart, at vi har behov for en metode til at måle mediepluralismen i bred forstand, hvor vi tager højde for juridiske, økonomiske og sociale aspekter, frem for at behandle dem helt adskilt, sådan som vi hidtil har gjort.

Derfor har jeg til hensigt at nedsætte en gruppe bestående af flere interessenter og bede dem løse udfordringerne for medierne både nu og i fremtiden, herunder situationen med hensyn til mediepluralisme i Europa. De ved, at jeg sætter stor pris på Deres input, så Europa-Parlamentet vil blive repræsenteret i denne ekspertgruppe, hvis De vil tage imod min invitation. Jeg vil snarest komme med nærmere detaljer. Gruppen vil blive bedt om at rådgive mig om de næste skridt, der skal tages med hensyn til medielandskabet, og jeg lægger stor vægt på at træffe konkrete foranstaltninger inden for alle de beføjelser, som jeg har.

Marco Scurria, for PPE-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg deltager i diskussionen med lidt røde kinder, fordi kommissæren mere eller mindre fortalte os, at det er nyttesløst at afholde denne debat, fordi der ikke er noget at diskutere.

Vi ville ikke stå i denne situation, hvis mine kolleger havde lyttet til os, da vi tidligere – på udvalgs møder og ved forhandlinger her i salen – spurgte, om det ikke var muligt at vente lidt, fordi den ungarske regering trods alt hele tiden havde været villig til at imødekomme Kommissionens synspunkter – og det havde været underligt, hvis ikke det havde været tilfældet, eftersom Ungarn i øjeblikket har EU-formandskabet.

Men de besluttede at gøre det alligevel, måske – nej, helt sikkert – på grund af politiske og ideologiske elementer, så de besluttede, at denne debat skulle afholdes. Der er fremsat beslutningsforslag, som skal til afstemning i morgen. Man skulle måske have været mere forsigtig og udvist større tiltro til de regeringer, som er demokratisk valgt af deres befolkninger, startende med den ungarske regering, der blev valgt af et så stort flertal af befolkningen, at den bestemt ikke behøvede at manipulere med medierne for at opnå enighed internt.

Personligt mener jeg, at det bedste, vi kan gøre, er at bede vores socialistiske og liberale kolleger, der har fremsat en bestemt type beslutningsforslag, om at trække dem tilbage, så vi undgår at blive til grin, og i stedet lade Parlamentet komme tilbage til de virkelige problemer for de europæiske borgere. Jeg er naturligvis kommissæren taknemmelig for hendes arbejde.

Claude Moraes, for S&D-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater glæder sig naturligvis over fremskridtene inden for de fire områder med afbalanceret information, oprindelseslandsprincippet osv. Fru kommissær, naturligvis hilser vi det velkommen. Det var teksten i vores beslutningsforslag. Det var det pres, vi lagde på Dem og de ungarske myndigheder for at levere resultater.

Først og fremmest skal jeg spørge Dem om tidspunktet. Var det rent tilfældigt, da De ventede i lufthavnen, som De sagde, eller skyldtes det det pres, som Parlamentet har udøvet med hensyn til de fire centrale ændringsforslag på de fire centrale områder? Fortæl os, at disse indrømmelser er sikret. Naturligvis har Parlamentet endnu ikke kunnet set den tekst, som Kommissionen og de ungarske myndigheder forhandler om, så derfor kræver vi mere

tid til at give udtryk for vores samlede holdning i spørgsmålet. Men det fremgår klart, at forhandlingerne ikke har drejet sig om alle de mange andre alvorlige bekymringer, som Parlamentet og naturligvis vores gruppe har givet udtryk for.

Væsentlige punkter er stadig ubesvarede, herunder mediemyndighedens og medierådets sammensætning og tidsramme. De to instanser er også politisk homogene og udøver stadig en gennemgribende og centraliseret statslig kontrol over alle medier. Vi har brug for et svar på, hvor vi er på vej hen i dette vigtige spørgsmål. Desuden er det beklageligt, at Kommissionen ikke har reageret på henstillingerne fra Parlamentet, Europarådet, kommissæren og f.eks. OSCE vedrørende krænkelse af fortrolighedsprincippet for journalistiske kilder, ekstremt uforholdsmæssige sanktioner og afskaffelse af de offentlige tv- og radiomediers politiske og økonomiske uafhængighed.

Der findes en liste, fru kommissær, som De kender til, som skal besvares, og vi har brug for et svar på disse spørgsmål, helst under denne forhandling. Det er klart, at vi vil rose de ungarske myndigheders vilje til at ændre lovgivningen. Vi vil også tilskynde dem til at foretage ændringer for at rette op på de sidste områder, som vækker bekymring hos os alle her i Parlamentet, idet man tager hensyn til ånden i det europæiske charter om grundlæggende rettigheder og navnlig artikel 11, som beskytter ytringsfriheden. Vi vil gerne have flere svar på, om De mener, at artikel 11 er blevet overholdt. Vi skal inddrage civilsamfundet og interessenterne og sikre, at de overholder principperne om gennemsigtighed og ansvarlighed og sikrer anvendelsen af bedste praksis.

Fru kommissær, vi fremsatte et beslutningsforslag fra vores gruppe, fordi vi ønskede de indrømmelser, som De allerede har annonceret, men vi ønsker flere. Demokratier er bygget på princippet om frie og uafhængige medier. I vores gruppe vil vi ikke undskylde, fordi vi forsvarede dette princip, og vi vil gøre alt, hvad der står i vores magt for at beskytte det, for ungarerne og for alle EU-borgere.

Renate Weber, *for ALDE-Gruppen.* – (EN) Hr. formand! Tidligere har vi her i Parlamentet diskuteret sager, hvor forskellige regeringer har ønsket at kontrollere medierne, men disse forsøg er aldrig gået så langt, som det er tilfældet med den ungarske medielov, hvor alt kontrolleres lige fra tv til radio til den skrevne presse til on demand-medier og bloggere, fra registrering til resultater og suspendering.

Da vi fra ALDE-Gruppen her i Parlamentet første gang udtalte os mod denne lov, blev vi beskyldt for at have politiske motiver. Men erfaringen har vist, at vi havde ret, og i dag indrømmer selv den ungarske regering, at der er noget helt galt med denne lov. Derfor planlægger man adskillige ændringer. Vi stoler på Kommissionens ord om, at dette virkelig er den ungarske holdning og håber at modtage den på skrift, og vi vil følge ændringerne nøje.

Ikke desto mindre er de fire områder, som Kommissionen har anmodet om, kun en del af et langt større billede. Andre aspekter skal ligeledes ændres, nemlig de omfattende kontrolbeføjelser, der ligger i hænderne på en politisk udpeget person, der har været leder af mediekontrolmyndighederne i ni år, den manglende beskyttelse af journalisters kilder og manglen på effektive retsmidler for blot at nævne et par stykker. Det er trods alt ikke kun vores kritik, og Kommissionen selv skal også give ungarerne og det europæisk civilsamfund og journalisterne svar på, hvorfor OSCE og Europarådets menneskerettighedskommissær også har rettet en skarp kritik mod de aspekter, jeg netop har nævnt.

Vi kan ikke alle have politiske motiver. Tværtimod drives vi af en ægte interesse i, at mediefrihed bliver til virkelighed til gavn for vores borgere.

Judith Sargentini, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Mit første spørgsmål er til kommissær Kroes. Fru Kroes, i direktivet om audiovisuelle medietjenester henvises der til et uafhængigt tilsynsorgan. Ja, de embeder i den nye ungarske mediemyndighed og i medierådet, som har beføjelser til at pålægge kraftige sanktioner på et usikkert grundlag, besættes udelukkende af folk, der støtter regeringspartiet. Det finder sted i en allerede yderst polariseret politisk situation.

Hvorfor har Kommissionen ikke protesteret mod denne mangel på uafhængighed? Hvorfor har De fuldstændig forsømt at vurdere mediemyndighedens og medierådets beføjelser, som efter min mening falder inden for europæisk lovgivning, i forhold til chartret om grundlæggende rettigheder? De, fru Kroes, har sagt, at den ungarske regering hidtil har foretaget fire ændringer. For den udenlandske presse, for de audiovisuelle medier, men ikke for indenlandske aviser. De ville også gerne se hr. Orbán og hans folk vifte triumferende med det blå stempel, Deres Bruxelles-flag, og så uforstyrret fortsætte med at prædike intolerance, bagvaske filosoffer og forbyde homomarcher. Og det alt sammen, mens Ungarn har formandskabet for Rådet. De skal De være dybt utilfreds med.

Videre til mine kolleger fra Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater), som sagde i deres beslutningsforslag, at der ikke var noget at være bekymret over, og som har beskyldt kritikere af medieloven for at fremsætte manipulerende og politisk motiverede kommentarer. Det er noget af en anklage, og den er også rettet mod OSCE og Europarådets menneskerettighedskommission. Det er noget af en beskyldning, når vi ved, at selv hr. Orbán i mellemtiden har erkendt, at han er nødt til at foretage nogle ændringer af sin medielov. Dette minder mig om Stalintiden, hvor folk blev retoucheret væk fra fotografier.

Sammen med os og OSCE burde De beskytte europæiske værdier og ikke blive en mekanisme til gennemtvungelse af Deres magt derhjemme.

(Taleren accepterede et spørgsmål i henhold til forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Hr. formand! Fidesz-regeringen fortjener det, der sker nu, nemlig at venstrefløjen fra Martin Schulz til hr. Cohn-Bendit og alle de andre nu klapper af dem, og vores kære kolleger på venstrefløjen giver dem lektioner i demokrati. Jeg vil gerne spørge Dem, hvad Deres budskab er til venstrefløjspartierne som MSZP, som fik folk skudt gennem øjet i Ungarn i 2006? Hvilke garantier har den ungarske nation for, at sådanne hændelser ikke vil indtræffe under Deres venstre-regering, og at De ikke vil opløse demonstrationer med magt, som De gjorde mellem 2002 og 2010 ...

(Formanden afbrød taleren)

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (EN) Hr. formand! Jeg mener ikke, at de uafhængige medier skaber vold, og jeg kan ikke se relevansen af dette spørgsmål, men jeg takker spørgeren for hendes spørgsmål.

Zbigniew Ziobro, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Ytringsfrihed er meget værd. Det ved vi alle, og derfor skal vi have en seriøs debat. Desværre kan dagens forhandling ikke beskrives som sådan. Den er tilsyneladende et påskud for centrum-venstre til at kritisere premierminister Orbáns konservative regering.

Vi kan rent faktisk pege på mange europæiske lande, hvor ytringsfriheden ikke respekteres. Prøv en gang at kigge på erfaringerne fra Polen. I Polen kan man sige, at regeringspartiet har det samlede flertal i alle styrende organer, et magtmonopol, hvor det kontrollerer regeringen, senatet, præsidenten, den nationale radio- og tv-myndighed, det organ, der fører tilsyn med medierne, og endelig har den kontrol over de offentlige radio- og tv-stationer og har støtte fra de største elektroniske mediekoncerner, journalister bliver fyret, alene fordi de har konservative, højreorienterede synspunkter. Højreorienterede eller konservative programmer trækkes tilbage som f.eks. programmet *Warto rozmawiać* med hr. Pospieszalski som vært eller *Misja specjalna* med hr. Gargas som vært. Det fører til spørgsmålet: Hvor er hr. Schulz, hvor er De, mine damer og herrer, når disse krænkelser foregår i Polen? Lad os diskutere disse krænkelser, som allerede er forekommet.

(Taleren accepterede et spørgsmål i henhold til forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Hvis jeg har forstået Dem rigtigt, siger De, at der er restriktioner på ytringsfriheden og pressefriheden i mange lande i Europa. Jeg vil gerne vide, hvilke lande De henviser til, og hvad De personligt ønsker at gøre ved det.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Hr. formand! Tak for Deres spørgsmål. Jeg ville gerne henlede opmærksomheden på, at mediefrihed er et grundlæggende problem. Hvis vi skal løse det, skal vi holde det adskilt fra politiske sympatier, uanset om vi har socialistiske eller højreorienterede og konservative synspunkter. Hvis journalister afskediges, alene fordi de har venstreorienterede synspunkter eller konservative synspunkter, bør vi protestere. I Polen afskediges journalister i dag udelukkende, fordi de har konservative synspunkter. Jeg vil forvente støtte og protester fra hr. Schulz og fra andre socialistiske og venstreorienterede medlemmer, fordi dette ville vise, at vi lægger vægt på standarder og ikke politiske point. Vi lægger vægt på at beskytte mediefriheden. Vi protesterer mod situationer som denne, uanset hvor de forekommer, selv om de forekommer i f.eks. Polen.

Rui Tavares, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Fru kommissær, jeg har lyttet opmærksomt og åbent til Dem, og helt ærligt ved jeg ikke, om jeg er skuffet eller chokeret over Kommissionens indsats, for jeg kan stadig ikke se, om Kommissionen bevidst eller ubevidst gik i den ungarske regerings fælde.

Den ungarske regering har besluttet at diskutere indrømmelser på nogle banale punkter, men ikke at foretage grundlæggende ændringer af loven. Den yderst uforholdsmæssige og skæve sammensætning af medierådet, de exceptionelt store bøder til aviserne, og alle de faktorer, der førte til censur og selvrens i medierne, eksisterer stadig. Men det er en skændsel, hvilket de foregående talere også har været inde på, at så snart Kommissionen fik indrømmelsen om, at udenlandske aviser og udgivelser ville blive fritaget for bøderne, glemte man alt om resten. Det lader til, at principperne fra Europa efter 1989, efter Berlinmurens fald, er blevet undergravet.

Det, Kommissionen faktisk ville sige, var, at vi ikke vil overlade vores europæiske fæller fra noget land til censur og restriktioner på ytringsfriheden. Det har Kommissionen tilsyneladende gjort, men Parlamentet skal fortsat holde øje med ikke bare den ungarske regering, men nu også med Kommissionen, for det er vores pligt og vores ansvar ikke at lade dette spørgsmål ligge, sådan som Kommissionen har gjort på skammeligste vis.

Mario Borghezio, for EFD-Gruppen. – (IT) Hr. formand! Dette vil bestemt ikke blive husket som et oplivende kapitel i Parlamentets historie. Kritikken og angrebene regnede ned over den ungarske regering og EU-formandskabet i forbindelse med den ungarske

medielovgivnings påståede totale mangel på respekt for europæisk lovgivning, men er blevet reduceret til det, der virkelig er tale om, nemlig et bestilt og bestikkende forsøg, der bortset fra alt andet udelukkende er baseret på et ideologisk grundlag, som er endnu mere skammeligt, når det bruges over for et land, der i dag har kampen for frihed indkodet i sit dna – og dette har været tilfældet gennem hele dets historie, som vi alle husker meget vel.

De politiske kræfter, der har fremmet denne langt fra oplivende debat, er stadig voldsomt tynget af ansvaret for det, der bestemt ikke er nogen politisk manøvre på højt plan. Den hæmmes snarere i alvorlig grad af disse rent ideologiske overtoner, og den kaster desuden også en ufortjent skygge over EU-formandskabet, som landet er indehaver af for første gang – og det er bestemt et vigtigt politisk og historisk faktum – i et tidligere kommunistisk land, som i dag har sluttet sig til os i frihed.

Simon Busuttil (PPE). – (EN) Hr. formand! I lyset af Kommissionens meddelelse i dag er det klart, at denne diskussion er blevet overhalet af begivenhederne, og at der ikke længere er grund til at gå videre med afstemningen om beslutningsforslagene i morgen.

Jeg mener, at de, der udtrykte ægte bekymring over medieloven i Ungarn, har ret til et svar. Det bekymrer mig, at Parlamentet i stigende grad kaster sig ud i korstog mod enkelte medlemsstater – som tilfældigvis har PPE-regeringer – inden Kommissionen har undersøgt sagen til bunds og slet ikke er nået frem til nogen konklusioner. Og værre endnu skete det i dette tilfælde på trods af, at vi havde et klart løfte fra de ungarske myndigheder på højeste plan om, at hvis Kommissionen gjorde indsigelser mod denne lovgivning, ville Ungarn være parat til at ændre den, hvilket man også har gjort.

Hvad var meningen med denne forhandling? Hvad er meningen med beslutningsforslagene i morgen, hvis det ikke er politisk rænkespil? PPE står fast på sit engagement i at respektere menneskerettighederne og retsstatsprincippet, uanset hvilken medlemsstat der er tale om. Det kan der ikke herske tvivl om. Men vi vil ikke være med til pege fingre ad enkelte medlemsstater og dømme dem summarisk, inden den juridiske proces er nået til vejs ende. Når den er afsluttet, bør vi respektere den. Da spørgsmålet kom frem for første gang i sidste måned, sagde jeg, at politiseringen af dette spørgsmål ikke kun drejede sig om at angribe en medlemsstat, men også undergravede EU-formandskabet. I dag mener jeg, at vi også har undergravet vores egen institution. Det kan ikke være rigtigt.

Jeg vil rette en appel til alle grupper om at trække de beslutningsforslag, der er sat til afstemning i morgen, tilbage – ikke suspendere dem, ikke udskyde dem, men trække dem tilbage – fordi der ikke længere er grundlag for at gå videre med denne afstemning.

Maria Badia i Cutchet (S&D). – (ES) Hr. formand, fru kommissær, repræsentanter for Rådet! Jeg vil gerne indlede med at sige det indlysende. Undertiden er det nødvendigt at gentage det indlysende: den fri bevægelighed for nyheder og uafhængige meninger er den vigtigste sikkerhed i alle demokratiske samfund.

Det er grunden til, at vi sidder her i dag. Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), Europarådet, adskillige medlemsstater og et stort flertal blandt Parlamentets medlemmer har været så insisterende i fremførelsen af deres bekymring, fordi det er de mest grundlæggende principper i vores europæiske projekt, der står på spil.

Da loven blev hastet igennem af hr. Orbáns regering i Ungarn, mente vi ikke, at man havde overvejet tingene tilstrækkeligt under forberedelserne, og at loven skulle ændres for at sikre, at den var i overensstemmelse med de europæiske forordninger og med selve traktaternes ånd.

Vi er glade og taknemmelige over for kommissæren, som i dag har fortalt os, at den ungarske regering er parat til at ændre loven. Men oprettelsen af en informationstilsynsmyndighed, hvis råd vil være politisk kontrolleret udelukkende af medlemmerne af regeringspartiet, risikerer at føre til en skæv, centraliseret politisk kontrol, som uvægerligt vil føre til censur og værre endnu til selvcensur. Så spørgsmålet er, om denne myndighed vil blive ændret.

Vi har fortalt Kommissionen og Dem, fru kommissær, om vores bekymring vedrørende informationspluralisme, proportionalitetsprincippet og den grundlæggende ret til ytringsfrihed og informationsfrihed, der er indskrevet i artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder. Den ungarske regerings svar, hvor man accepterer ændringerne af denne lov, skal overvåges for at sikre, at de gennemførte ændringer er tilstrækkeligt vidtgående til at bremse den trussel, som disse love udgjorde for vores grundlæggende rettigheder og værdier. F.eks. ved at ændre tilsynsmyndigheden, som jeg var inde på før.

Vi opfordrer kraftigt Kommissionen til at fortsætte sine undersøgelser, navnlig af spørgsmål vedrørende de grundlæggende rettigheder. Jeg vil også gerne understrege, fru kommissær og repræsentanter for Rådet, at dette ikke er et politisk spørgsmål, som nogen gerne vil have os til at tro. Det, der er på spil her, er forsvaret for EU's værdier og respekt for vores lovgivning.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at dette er vores eneste mål og opgave her i dag.

Morten Løkkegaard (ALDE). – (DA) Hr. formand! Ja, det er lidt underligt at skulle stå her som borgerlig-liberal helt ind til benet og blive beskyldt for at være venstreorienteret. Men det skal man altså også opleve. Det her handler overhovedet ikke om at være venstre- eller højreorienteret; det her handler om pressefrihed. Og jeg kan ikke forstå, at mine gode kolleger fra PPE-Gruppen gider at tage debatten op på den måde. Det er, synes jeg, en lille smule patetisk. Det her handler heller ikke om Ungarn; det her handler om pressefrihed. Og jeg er glad for – og jeg vil gerne kvittere for – at den ungarske regering har besvaret de spørgsmål, der er blevet stillet, så udmærket.

Når det så er sagt, så er der stadig problemer, og det har vi også gjort opmærksom på hele vejen igennem fra ALDE-Gruppens side. Vi har stadig problemer med et regeringsudpeget medieråd, der skal vurdere, om der er tale om en afbalanceret dækning. Vi har stadig problemer med, at man har en Kommission, som bør være traktatens vogter og forholde sig til problemerne med Ungarns medielov. Det håber jeg selvfølgelig også, at kommissæren vil gøre. Jeg hæfter mig ved, hvad vi skal gøre nu, og jeg hæfter mig ved, at kommissæren er kommet med et spørgsmål om et uafhængigt råd. Det hilser jeg velkommen på vores vegne, og jeg vil gerne have, at kommissæren måske uddyber lidt, hvad det råd skal beskæftige sig med.

Formanden. – Kære kolleger, til dem, der ikke kender proceduren, vil jeg sige, at det er formanden, der giver tilladelse til at stille spørgsmål ved hjælp af det blå kort. Hvis jeg ikke mener, at vi har tid nok til forhandlingen, giver jeg Dem ikke ordet. Hvis jeg senere kan se, at vi har brugt kortere tid til indlæggene, kan jeg give Dem ordet igen. Så når De vifter med det blå kort, kan jeg desværre ikke altid give Dem ordet. Det vil være noget, som jeg selv og sekretariatet beslutter.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Der er absolut ingen grund til selvretfærdighed fra Det Europæiske Folkepartis Gruppens (Kristelige Demokrater) side. Det, at der nu er foretaget ændringer af den ungarske medielov, skyldes primært, at nogen greb ind over for dette. Hr. Orbán var ikke med i dette i begyndelsen.

Jeg vil gerne sige det helt klart, at de ændringer, der nu er foretaget, er ikke tilstrækkelige. Vi har stadig en tilsynsmyndighed, der i ni år kun har bestået af medlemmer af Fidesz. Det er ikke foreneligt med EU-lovgivningen. Der er stadig ingen kildebeskyttelse. Derfor er der faktisk ikke tale om en demokratisk medielovgivning.

Fru Kroes, efter min mening går De ikke langt nok. De var helt klart mere interesseret i et roligt liv og i ikke at forstyrre det ungarske formandskab end i en virkeligt demokratisk medielov. Jeg vil gerne minde Dem om, at antikommunistiske liberale demokratiske intellektuelle som György Konrad, Agnes Heller og Michael Woida appellerede til de europæiske institutioner for at få støtte. Det er endnu ikke lykkedes os. Jeg mener virkelig, at denne lov skal revideres for at gøre den demokratisk.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg mener, at den ungarske regering har udvist stor følsomhed over for Europa og over for de principper, som Europa er baseret på i denne sag. Straks efter godkendelsen af den ungarske medielov gennemførte venstrefløjen en kampagne, hvor man anvendte udtrykket ”kneblingsloven”.

I virkeligheden ved kun de, der har oplevet kommunisme, fascisme og nazisme, hvad en kneblingslov er, mens demokratiske stater ved, at informationsfrihed og -pluralisme er en fast bestanddel af demokratiet. Men de skal harmoniseres med alle andre dele af retsstatsprincippet og må især ikke skade demokratiets fundament, som er den menneskelige værdighed.

I artikel 21 i den italienske forfatning garanterer man f.eks. informationsfrihed, men man forbyder også direkte publikationer, der strider mod den offentlige moral. Med loven af 1948 om pressefrihed i Italien, som ingen nogensinde har udfordret, indføres en pligt ikke til godkendelse, men registrering af alle publikationer, og det samme gælder den ungarske lov.

Kommissionens forbehold er helt berettigede, men man afviser ikke det erklærede mål med den ungarske lov og målet om at sikre respekt for menneskelig værdighed, og det demonstreres netop gennem den ungarske regerings holdning, hvor man selv straks har åbnet for accepten af kritik og har taget ansvaret for at ændre loven i henhold til disse retningslinjer. Erklæringen om, at EU's grundlæggende rettigheder vil blive indskrevet i den ungarske forfatning, er også bevis for Ungarns grundlæggende ønske om at være en del af den europæiske kultur.

Sammenfattende kan jeg ikke længere forstå meningen med denne diskussion, undtagen at man ønsker at skose Ungarn for at have støttet sin regering og parlamentet på demokratisk vis med to tredjedels flertal. Men dette giver Europa grund til håb, ikke grund til kritik. Derfor er jeg taknemmelig over for Kommissionen og den ungarske regering.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Hr. formand, fru kommissær, hr. minister! Bestræbelser for at reducere mediernes frihed er et generelt europæisk fænomen. Som patriot er jeg navnlig trist over, at det var den ungarske medielov, der gav anledning til ophedede debatter i Europa-Parlamentet og andre europæiske institutioner. Det er ikke en rar følelse. Den kraftige kritik fra Kommissionen tvang Orbán-regeringen – som tilbage i december stadig hårdnakket nægtede at ændre lovgivningen på nogen som helst måde – til at give sig. Nu tvinger Kommissionen Orbán-regeringen til at ændre de skandaløse love.

Det vigtige er, at den ungarske medielovgivning i henhold til Kommissionens vurdering er i konflikt med EU-lovgivningen. Den er ikke kun i strid med direktivet om audiovisuelle medietjenester, men også EU-traktaten og bestemmelserne i chartret om grundlæggende

rettigheder. EU's kritik markerer et politisk nederlag for den ungarske højrefløj. Men de fleste indsigelser fra de fire grupper i Europa-Parlamentet gælder fortsat uændret. Både Kommissionen og Europa-Parlamentet skal holde nøje øje med de virkninger, som de ændrede ungarske love vil få for ytringsfriheden og pressefriheden i Ungarn.

Et spørgsmål til hr. Martonyi: Hvad var Orbán-regeringens begrundelse for at afskaffe den paritetiske sammensætning af medierådet, som lå i den tidligere medielovgivning, hvor det bestod af en 50-50 % fordeling af medlemmer fra henholdsvis regeringspartiet og oppositionen? Hvad mener kommissær Neelie Kroes om dette? Jeg anmoder kraftigt den ungarske regering om ikke at skabe det nationalistiske indtryk, at kritikken er rettet mod Ungarn. Nu anmoder jeg Orbán-regeringen om efter den kraftige kritik fra Kommissionen at kigge indad og indstille den antidemokratiske praksis, som den hidtil har fulgt. "Den, der skjuler problemerne, gør dem kun værre", advarede den berømte ungarske digter Gyula Illyés.

Formanden. – Kære kolleger, det, jeg sagde tidligere, har skabt en del forvirring. Der kommer ikke flere blå kort-spørgsmål i denne forhandling. Vi har ikke tid.

(Tilråb fra fru Morvai: "Skam Dem!")

Sikke et liv!

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Hr. formand, fru kommissær! Som De annoncerede ved begyndelsen af dagens forhandling, er der indgået en aftale mellem den ungarske regering og Kommissionen vedrørende ændringerne af adskillige punkter af den ungarske medielov. Jeg er enig med mine kolleger om, at den diskussion, vi er vidner til nu, som er motiveret af politiske impulser, skævvridning, og, når man lytter til de socialistiske og liberale medlemmer, nogle gange had, er blevet meningsløs.

En europæisk socialistisk taler henviste til beskyttelsen af de fælles europæiske værdier og uddybede sin holdning i den forbindelse. For at citere en ungarsk socialistisk klassiker: "Pjatværk!" Det gælder ikke her, kære kolleger. Det, der er tale om, er simpelthen, at de europæiske socialister, liberale, kommunister og grønne endnu en gang anvender dobbelte standarder. Martin Schulz sagde ikke et ord, da en minister fra den socialistiske regering i Ungarn gennem sine direkte politiske forbindelser gav ordre til at indlede en smædekampagne mod en journalist, der havde generet ham, ved at få narkotika placeret i hans bil. Martin Schulz sagde ikke et ord, da en af ministrene i den ungarske regering indgav politianmeldelse mod en ungarsk journalist for at have skrevet en artikel om lovgivningssvindler, som resulterede i fængslingen af en ungarsk journalist. Den liberale formand Guy Verhofstadt sagde ikke et ord, da ungarske journalister afslørede valgsvindel ved kongressen, hvor man skulle vælge lederen af det ungarske liberale parti, som blev efterfulgt af, at partiet bojkottede disse journalisters tv-station længe efter. Eftersom De ikke nævnte eller talte for beskyttelsen af de fælles europæiske værdier dengang, har Deres udtalelser i dag ingen troværdighed.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Hr. formand! Jeg glæder mig over den ungarske regerings hensigt om at ændre kontroversielle dele af medieloven, og at De, kommissær Kroes, er tilfreds med de annoncerede ændringer.

Men det bekymrer mig virkelig, at vi her i Parlamentet dagen før beslutningsforslaget om den ungarske medielov skal vedtages kun har meget vage budskaber at basere os på, og at vi ikke har modtaget detaljerede forsikringer fra de ungarske myndigheder om de faktiske ændringer, der skal gennemføres. Derfor vil jeg gerne vide, hvordan De kan fremkomme

med disse resultater inden for nogle få timer, og om eksterne eksperter har været involveret i processen eller ej.

Desuden synes den hastighed, hvormed ændringerne blev annonceret, at antyde, at der ikke bliver tale om omfattende ændringer, men kun kosmetiske ændringer, og det er på ingen måde acceptabelt. Hvorfor er vi først blevet informeret i dag, den dag, hvor forhandlingen rent faktisk finder sted, om, at den ungarske regering vil ændre loven inden for 14 dage, og at Kommissionen er tilfreds med dette. Det lader til, at nogen virkelig er interesseret i at forhindre Europa-Parlamentet i at give udtryk for sin bekymring for, at det tekniske arbejde, som Ungarn har annonceret, ikke vil føre til demokratiske ændringer af loven i henhold til chartret om grundlæggende rettigheder.

I lighed med Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa har vi også alvorlige bekymringer med hensyn til medierådets sammensætning og beføjelser, eftersom dette helt klart er en omfattende udvidelse af den statslige kontrol med journalisterne. Selv om jeg hilser dette ønske om dialog velkommen, gentager jeg, at dette ikke er et angreb på Ungarn. Jeg har selv været journalist – og dette drejer sig om at beskytte journalister over hele Europa. Desuden er jeg skuffet over, at kommissær Reding, som er ansvarlig for grundlæggende rettigheder, ikke har været involveret i spørgsmålet om denne kontroversielle lov.

Endelig vil jeg gerne vide en ting til, fru kommissær: Hvad er Kommissionens vision for journalistikkens fremtid i Europa? I EU har vi behov for nogle minimumskriterier, der sikrer mediernes og mediepluralismens frihed og uafhængighed. Jeg opfordrer Dem til at smøge ærmerne op hurtigst mulig, for mediefrihed og dermed kvaliteten af mediernes rapportering er allerede udsat for alvorlige trusler også i andre dele af Europa.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Hr. formand! Det lader til, at vi er enige om, at den ungarske regering har gjort det rigtige ved at fjerne enhver tvivl i dag og gjort det klart, at der findes en fri presse i Budapest, og at der ikke er mangel på mediepluralisme.

Heldigvis er tvetydigheden blevet fjernet med Ungarns formelle løfte til Kommissionen om, at den nye medielov vil blive tilpasset og eksplicit blive bragt i overensstemmelse med de europæiske grundlæggende rettigheder.

Men mine damer og herrer, jeg beklager, at alle debatter om mediepluralisme tilsyneladende altid ender i nationale partipolitiske spil. Efter min mening er vi helt klart nødt til at sætte en stopper for dette. Når det er sagt, fru kommissær, mener jeg, at Deres nye initiativ om at nedsætte en arbejdsgruppe om mediepluralisme er fremragende, og her i Parlamentet vil vi med stor fornøjelse diskutere dette initiativ og samarbejde med Dem om det.

Dette er en fremragende mulighed for endelig at få dette undersøgt til bunds, at komme ind til kernen af spørgsmålet om mediepluralisme, uden at diskussionen bliver farvet af følelser, der opstår på nationalt plan. Det er det perfekte initiativ til at udforske medielandskabet i EU på en objektiv måde.

Endelig vil jeg gerne slå endnu en ting fast. Efter min mening er et europæisk lovgivningsinitiativ til regulering af medierne, hvilket nogle af Dem vil kræve i morgen her i Parlamentet, en helt forkert fremgangsmåde, og jeg mener, at De er enig med os i dette, fru kommissær.

Milan Zver (PPE). – (SL) Hr. formand! Jeg glæder mig også over den ungarske regerings beslutning om at forbedre medieloven, men jeg mener, at dette mangesidede angreb på regeringen i forbindelse med medieloven er uretfærdigt og ubegrundet.

Loven er et produkt af særlige omstændigheder, som man ikke har forståelse for i Vesteuropa. I alle overgangslande har mediemiljøet været temmelig asymmetrisk eller uafbalanceret med hensyn til ejerskab og politisk tilhørsforhold. Det har været domineret af venstrefløjen, og derfor er det helt normalt, at man i samfund, der befinder sig i en overgangsfase, kræver større balance.

Princippet om afbalanceret rapportering har længe været anvendt inden for den videnskabelige og politiske diskurs og blev oprindeligt specifikt tilknyttet medierne. Desuden er indsigelsen vedrørende den politiske skævvridning af medierådets sammensætning under denne lov fuldkommen urimelig. I henhold til denne lovgivning vælges rådets medlemmer med to tredjedeles flertal ved en afstemning i parlamentet, mens en sådan demokratisk mekanisme er ukendt i det store flertal af europæiske lande.

Jeg skal fatte mig i korthed, fru kommissær. Vi vil tage Dem på ordet, når De siger, at medielandskabet i EU er endnu mere reguleret. Men det vil De ikke kunne opnå ved bare at revidere medlemsstaternes lovgivning. De har brug for en grundigere analyse af den faktiske situation, navnlig i de nye medlemsstater, inklusive Slovenien.

József Szájer (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg har en bemærkning til forretningsordenen, og jeg vil gerne stille Dem et spørgsmål.

Uanset hvad De siger, kæmper jeg for medlemmernes ret til at sige, hvad de vil. Men her i Parlamentet har kun den ekstreme højrefløj og venstrefløjen hidtil haft ret til indlæg i henhold til proceduren med de blå kort.

Jeg mener, at det er en ensidig måde at afvikle mødet på, og jeg vil gerne anmode om, at centrum og centrum-højre også får ret til at stille spørgsmål til de andre talere, for ellers vil medlemmerne ikke blive behandlet lige.

Formanden. – Hr. Szájer, jeg tildeler ikke spørgsmål til folk i henhold til proceduren med de blå kort ud fra, hvilken politisk gruppe de tilhører. Jeg gør det ud fra, hvem der har hævet deres blå kort først.

Det viser sig ved denne forhandling, at bestemte mennesker hævdede deres blå kort først, men så løb tiden ud, så jeg sagde, at ingen – hvad enten de er fra centrum, højre eller venstre – ville få flere spørgsmål med de blå kort på grund af tidnød.

Der er indlæg et minuts varighed, og der får vi formentlig heller ikke tid til at tage dem alle.

Jeg ville ønske, at der var tid. Jeg ville ønske, at jeg havde tid til at give alle ordet, men det kan jeg ikke. Jeg undskylder over for Dem og de øvrige, men jeg kan forsikre Dem for, at det ikke var et politisk valg.

Sabine Verheyen (PPE). – (DE) Hr. formand, kommissær Kroes, hr. formand for Rådet! Først vil jeg gerne takke Dem, fru Kroes, fordi De har taget denne forhandling op så hurtigt, og fordi De indgår i forhandlinger med den ungarske regering. Men frem for alt vil jeg gerne takke den ungarske regering for at holde det løfte, den har afgivet ved alle høringer og tidligere diskussioner samt ved forhandlingens begyndelse, nemlig at hvis der var behov for ændringer, ville den også gennemføre disse ændringer på hensigtsmæssig vis.

Pressefrihed og mediepluralisme er vigtige grundlæggende værdier i EU. Medierne har også et ganske særligt ansvar i vores samfund. De skal respektere de personlige rettigheder, de må ikke udøve diskrimination, og de er frem for alt forpligtede til at fortælle sandheden. De fungerer ikke i et juridisk tomrum. Det er også vigtige fremskridt med den nye medielov i Ungarn.

Medierne nyder en ganske særlig beskyttelse, navnlig gennem EU's nuværende juridiske rammer. Som denne lovgivnings vogter har Kommissionen gjort sit arbejde virkelig godt hidtil. Den forhandling, vi har i dag, ville ikke have været nødvendig, hvis vi havde haft større tillid til Kommissionens arbejde som lovgivningens vogter, for at systemet virker, kan vi se af de resultater, vi er blevet informeret om i dag, nemlig de tilpasninger, der er sket på de områder, hvor loven ikke var helt i overensstemmelse med EU-lovgivningen. Det er en vigtig succes.

De ideologiske diskussioner, der opstår igen og igen, navnlig i denne sammenhæng, er efter min mening fuldstændig malplacerede. Tværtimod er det klart, at den faktuelle og samarbejdsbetonede diskussion af de omtvistede punkter i forbindelse med den gældende lovgivning i forbindelse med de samtaler og forhandlinger, der har været afholdt, har bidraget til at skabe klarhed og har ført til positive resultater. Jeg håber, at de forskellige politiske grupper også vil holde inde med deres politiske spil og trække disse beslutningsforslag tilbage.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Hr. formand, fru kommissær, hr. minister! Som vi har hørt, er den ungarske regering og Kommissionen, i modsætning til, hvad nogen antyder, i dag nået til enighed om ændringerne af den ungarske medielov, om den specifikke tekst.

Men De insisterer stadig på at fortsætte denne ny meningsløse diskussion. For mig er det tegn på, at medieloven kun var en undskyldning, et politisk angreb på den ungarske regering, der har to tredjedele flertal. Mens De i Deres beslutningsforslag kræver, at vores love skal respektere retten til information, er Deres tekst baseret på urigtige oplysninger og faktiske fejl på samme måde som alt det, der er blevet sagt her til eftermiddag.

Det er misvisende. For mig, mine damer og herrer, er retten til information retten til uændrede, rigtige oplysninger, og dette har De også krænket her i eftermiddag. Det er interessant, at De kun kæmper for friheder, når De på denne måde kan angribe højrefløjsregeringer. Men det beklagelige faktum ligger fast, at ingen fra den socialistiske og den liberale gruppe bekymrede sig over beskyttelsen af menneskerettigheder, da frihedsrettighederne bogstavelig talt blev trådt under føde på Budapests gader i oktober 2006 under den socialistiske regering i Ungarn, eller da den slovakiske socialistiske regering straffede mindretal for at bruge deres modersmål.

Dengang gjorde de alt for at forhindre, at disse bevislige og alvorlige krænkelser overhovedet blev diskuteret i Europa-Parlamentet. For mig er dette udtryk for en skandaløs dobbeltmoral. I forbindelse med loven taler De om flertallets diktatur og tyranni. For mig, der har oplevet Ceausescus diktatur som barn, viser dette, at De har en underlig ensidig opfattelse af demokratiet og retsstatsprincippet.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min dybe beklagelse over, at denne forhandling har fundet sted i dag, for vi ved alle, at opgaven med den objektive afklaring af alle misforståelser og spørgsmål vedrørende den ungarske medielov ligger hos Kommissionen, hvor man i øjeblikket er ved at løse den. Jeg mener, at det er meningsløst,

at Parlamentet tager stilling i et spørgsmål, der kan finde en positiv løsning inden for få dage.

Jeg er imidlertid klar over, at vi er aktører i en hysteriskabende, venstre-liberal politisk kampagne, hvor det ikke længere har nogen betydning, hvilken form selve loven ender med at få. Det vigtige er, at vores politiske modstandere bruger de sædvanlige skammelige metoder til at angribe et land, hvor centrum-højre partierne sidste år opnåede en jordskredssejr efter otte års hærgen forestået af den socialistiske regering, så vi endelig kan rydde de sidste ruiner af det begrædelige kommunistiske regime af vejen.

Dette omfatter en ændring af rammerne for journalisters etik og mediekultur. Jeg vil gerne spørge, hvor disse kritikere var, der betragter sig selv som progressive demokrater, da Robert Ficos venstreorienterede nationalistiske regering i Slovakiet vedtog en kontroversiel medielov med alle mulige sanktioner i 2008? Ja, de var der også dengang og beskyttede den omtalte lov med næb og kløer, og takket være dem, gælder den stadig den dag i dag. Jeg fordømmer og afviser denne dobbeltmoral på det bestemteste, og jeg opfordrer mine kolleger til ikke at lade sig påvirke af de politiske opfordringer og til at overlade det til de ansvarlige, nemlig Kommissionen og den ungarske regering, at foretage den faglige vurdering og komme med en løsning på problemet.

Vi skal være klar over, at de gentagne angreb mod regeringen i det land, der har formandskabet i en allerede krisepræget periode, kan udgøre en alvorlig risiko for vurderingen af EU's enhed og internationale prestige.

Jean-Marie Cavada (PPE) . – (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet! Dette er en så alvorlig sag, at vi skal sætte os ud over de skrækkelige argumenter, jeg netop har hørt her i Parlamentet, for når vi taler om medierne, taler vi om demokratiets sundhed.

Hr. rådsformand, jeg hører til dem, der beundrer og værdsætter Deres land og den ungarske befolkning. Jeg har fuld forståelse for, at Deres regering og nogle medlemmer af befolkningen ønskede, at oplysningerne skulle håndteres på en mere afbalanceret måde, og objektivt set havde de ret. Men at erstatte én slags propaganda med en anden slags propaganda gør det ikke mere rigtigt. Derfor er jeg tilfreds her i aften, men jeg er opmærksom. Det glæder mig at se, at Deres regering har besluttet at revidere en række grundlæggende punkter og ændre medieloven fra december 2001. Det var nødvendigt, og De gjorde ret i at tage denne sag op. Det glæder mig også, at De igen udviser større respekt for chartret om grundlæggende rettigheder, rettigheder, som Deres befolkning altid har længtes efter i løbet af den nyere historie.

Jeg vil gerne rose kommissær Kroes' arbejde, og jeg støtter oprettelsen af hendes gruppe af tilsynsekspertes. Men vi vil være opmærksomme, fordi vi også føler, at der er en række punkter, der ikke er blevet behandlet, og vi skal ligeledes være opmærksomme på detaljerne i ændringerne til lovgivningen.

Sammenfattende vil jeg gerne sige, hr. rådsformand, at De er arvinger til det samme fædreland som Liszt, som Kossuth, som helten fra 1940, Joël Brand, som Sándor Kopácsi og som oberst Maléter fra 1956. De er Sándor Márais arvinger. De er Imre Kertész' arvinger. Så De må ikke svigte os! Det var en ungarsker, der opfandt det magiske spil Rubiks terning. De må ikke lære os her i Europa at spille med medierne som en slags "Jobbiks terning", for det er et skrækkeligt spil.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Hr. formand! I dag har man formuleret den specifikke tekst til aftalen mellem den ungarske regering og Kommissionen. Den ungarske regering

har læst – hvilket er stort i disse tider, kære kolleger – og forstået Kommissionens bemærkninger og vil nu holde ord og ændre medieloven. Dette betyder, at den ungarske regering og Kommissionen handlede lovligt og demokratisk, mens De har gennemført et politisk loppecirkus her i dag. Desværre er det ikke første gang, det sker, selv om årsagen til problemet helt klart er blevet elimineret. De socialistiske ungarske medlemmer her fremsætter grundløse anklager og får endda andre med på vognen. Derhjemme kommer deres skandaler til milliarder af forinter på den anden side for dagens lys en efter en.

Kære vrede kolleger, De er blevet ført bag lyset helt bevidst. Der er demokrati i Ungarn, og medieloven er i overensstemmelse med alle EU-direktiver og krav. Endelig, mine damer og herrer, bør vi beskæftige os med spørgsmål, der er langt mere relevante end det aktuelle politiske loppecirkus.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Selv om jeg accepterer, at de, der kritiserede den ungarske lov så kraftigt, kun ønsker frihed for medierne og intet andet, mener jeg, at vi også skal udvise respekt for Kommissionens arbejde og for indholdet af forhandlingen her i Parlamentet. Med andre ord mener jeg, at vi for at undgå et ubehageligt kapitel i Parlamentets historie skal tage ansvaret for ikke at stemme i morgen og simpelthen kassere et beslutningsforslag, hvis indhold savner enhver forbindelse til virkeligheden, hvilket kommissærens tale viste.

Derfor opfordrer jeg både Rådet og Kommissionen til at tage uformel kontakt til Formandskonferencen for at give mulighed for den nødvendige og vigtige udveksling af information, der vil give Parlamentet mulighed for i morgen allerede inden beslutningsforslagene at stemme om en beslutning om ikke at tage en afstemning og dermed sætte en stopper for de ideologiske diskussioner.

Victor Boştinaru (S&D). – (RO) Hr. formand! De påstande, De fremsatte, fru kommissær, bekræfter, at Europa-Parlamentet havde ret, da det rejste hård kritik mod den ungarske presselov. Den ungarske regering erkender det rent faktisk gennem sin villighed til at ændre loven, selv om det kun er fire kapitler, og erkender samtidig, at det er en antidemokratisk foranstaltning, der er slået fejl. I Deres brev erkender De endelig, at De vi gennemgå loven og dens forenelighed også med EU-lovgivningen i almindelighed. Jeg ville gerne høre Dem sige, at De ville henviser til chartret om grundlæggende rettigheder.

Jeg har to spørgsmål til Dem, fru kommissær, som jeg vil bede Dem besvare. Hvordan kan De mene, at OSCE's og Europarådets standarder er for høje for EU? For det andet, hvis et kandidatland havde en lov, der var identisk med den uændrede version af den ungarske lov, kan det da afslutte det pågældende forhandlingskapitel?

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! Vi har en talemåde i Slovakiet om, at vejen til Helvede ofte er brolagt med gode hensigter. Jeg ønsker ikke at betvivle vores ungarske venners gode hensigter med at foretage ajourføringer af deres medielove, men den nuværende diskussion bekræfter, at nogle af bestemmelserne i den nye lov måske kunne være formuleret på en mere fornuftig måde.

Det forhold, at den ungarske regering besluttede at gennemføre et så stort antal ændringer og reformer på så kort tid, betød formentlig, at man ikke havde været tilstrækkeligt opmærksom på de mulige konsekvenser af nogle af lovens bestemmelser.

Det samme gælder den ungarske nationallov om dobbelt statsborgerskab, som helt klart vil skabe mange unødvendige problemer ikke kun for os europæere, men også for vores udenlandske partnere. Hvordan vil vores amerikanske eller canadiske venner have det, når

hundredtusinder af ukrainere eller serbere dukker op med europæiske pas udstedt i Ungarn til fjerne slægtninge, som er efterkommere af indbyggerne i det tidligere Ungarn?

Jeg ved ikke, om denne lov blev vedtaget med gode hensigter.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Hr. formand! I en af bestemmelserne i den ungarske presselov står der, at man skal sikre ”afbalanceret dækning”, hvilket på overfladen lyder helt fint. Et andet sted siger man, at publikationer kan idømmes bøder for at krænke ”offentlige interesser, den offentlige moral eller orden”. Nu lyder disse begreber meget vage, meningsløse og derfor farlige, næsten lige så farlige som begreber som fremmedhad og racisme, og hvem ville tænke på at lovgive imod dem.

Men før vi kaster sten imod Ungarn, bør vi også kigge på moralen og tv- og radiomedierne i vores egne lande. BBC, også kendt som ”British Brainwashing Corporation”, handler i strid med sit eget charters forpligtelser om upartiskhed, og man udelukker repræsentanter for vores parti, samtidig med at man gør overdreven reklame for ”establishmentets sikkerhedsventilparti”. Vores parti er vigtigt nok til at blive angrebet rutinemæssigt, men ikke vigtigt nok til at blive inviteret med i programmerne. I 2006 slog de sig sammen med regeringen for at få vores formand sat i fængsel.

Neelie Kroes, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Et par af medlemmerne stillede et interessant spørgsmål: Et det et tilfælde, at dagens forhandling falder sammen med den ungarske regerings beslutning? Undertiden, hr. formand, har man brug for en lille engel på skulderen.

For mit eget vedkommende foretrækker jeg, når De beder mig komme, at gøre det klart, hvad der står på spil, så jeg kan komme bevæbnet med fakta og tal. Er det, der skete i dag, en tilfældighed? Mit svar på det kommer på en måde lige fra hjertet.

Vi taler om en hel procedure: Den startede i slutningen af december, og nu er vi halvvejs gennem februar – så den har taget lidt over syv uger. Vurderet ud fra de seks år, hvor jeg har arbejdet inden for de europæiske institutioner, er det ret hurtigt. Mine hidtidige erfaringer har været, at tingene sjældent går så hurtigt, at jeg føler, at vi kan løse et problem inden for syv uger.

Når det er sagt, er baggrunden for dagens resultat ret fascinerende. Vi har en kombination af flere faktorer. Før det første er det ikke første gang, at vi taler om dette emne. De har inviteret mig til at diskutere det tidligere. De har altid sagt tingene ligeud, så der har ikke været nogen tvivl om, hvad der står på spil – ingen tvivl om, hvad alle partier her i Parlamentet mener om dette spørgsmål.

For det andet taler vi om et meget vigtigt emne. Jeg behøver ikke forklare Dem, at spørgsmålet om ytringsfrihed og pressefrihed er det, der står på spil for Kommissionen, og at det ville være latterligt, hvis vi ikke gjorde det til en topprioritering i forbindelse med forsvaret for demokratiet. Var det et tilfælde, at det foregående punkt på dagsordenen her i eftermiddag var situationen i Egypten? De har talt om at skabe demokrati, så der er en tydelig rød tråd her, og De kan være helt forvisset om, at Kommissionen er klar over dette og rent faktisk gør sit yderste for at forsvare demokratiet og reparere det, når det har været under angreb.

Det tredje spørgsmål er naturligvis det ungarske formandskab. Vi skal ikke være naive. Naturligvis er vores venner i denne medlemsstat i den europæiske familie klar over dette, for ”noblesse oblige” for dem, der har formandskabet. Så også fra deres side har de gjort

alt for at løse problemet. Det sidste punkt i denne forklaring, for så vidt jeg kan komme med en, er, at Europa-Parlamentet har sagt tingene krystalklart: De har kæmpet, og De har holdt verden omkring Dem informeret via pressen – via en fri presse, vil jeg tilføje. Så De skal ikke undervurdere Deres egen rolle.

Når det er sagt, er hele kombinationen af faktorer i sidste ende forklaringen på, hvorfor vi har fået dette resultat på dette tidspunkt. Det er de grundlæggende rettigheder, der har stået på spil, det kan der ikke være tvivl om. Enhver, der tror, at jeg kun er interesseret i fred og ro, kender mig overhovedet ikke, fordi jeg kæmper for demokratiet. Jeg har temmelig stor erfaring, og jeg har haft et længere liv i politik end de fleste af Dem.

Jeg vil også gerne komme ind på et par af de specifikke spørgsmål, som jeg blev stillet. Hvad med medietilsynets uafhængighed? Vores foreløbige analyse af den ungarske lov har ført til den konklusion, at procedurerne for udpegelse og valg af formand for og medlemmer medierådet ikke adskiller sig fra dem, der er almindeligt accepteret i Europa. Vi må erkende – uanset om det styrker vores sag eller ej – at regeringspartiet har to tredjedeles flertal, og det er ganske enkelt et faktum i et demokrati.

(Bifald)

Med hensyn til spørgsmålet om anvendelsen af artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder anvender vi direktivet – AVMS-direktivet – og traktaten, og det omfatter naturligvis også anvendelsen af chartrets artikel 11. Så det kan der ikke være tvivl om.

Hr. Moraes sagde, at der ikke sker nogen juridisk gennemgang af beslutninger truffet af mediemyndigheden. En beslutning fra medierådet, som det træffer i sin egenskab af myndighed i første instans, kan ikke appelleres via en administrativ procedure. Men i henhold til artikel 163 kan en officiel beslutning fra medierådet indbringes for en domstol i henhold til bestemmelserne i den civile retsplejelov. Indgivelsen af appellen har ikke opsættende virkning, men man kan henvise til retsplejeloven for at få suspenderet gennemførelsen af beslutningen.

Fru Weber sagde, at kildebeskyttelsen under den ungarske medielov er utilstrækkelig. Hvis vi tager pressefrihed som et grundlæggende europæisk princip, skal det danne udgangspunktet og være det endelige mål i hele vores tankegang om dette emne. Jeg har altid forsvaret pressefriheden på europæisk plan, og jeg vil fortsat – og jeg lover Dem, at Kommissionen vil fortsætte med at – fremme den utrætteligt. Journalisters ret til at beskytte deres kilder er et af hovedprincipperne, der garanterer den effektive udøvelse af pressefriheden. Journalister bør aldrig stilles over for et krav om at skulle afsløre deres kilder, medmindre det er nødvendigt, at de gør det i forbindelse med efterforskningen af en forbrydelse, og dette princip gælder uanset det politiske klima. Det skal rent faktisk forsvares med større passion, når pressen og medierne generelt står i en svagere position, hvilket er tilfældet i dag.

Direktivet om beskyttelse af personoplysninger og elektronisk kommunikation, som gælder i øjeblikket, kræver, at medlemsstaterne skal sikre fortrolighed i deres kommunikation. Men direktivet gælder ikke for aktiviteter, der falder uden for EU-traktaternes dækningsområde. Det vil sige, at EU-lovgivningen ikke gælder for spørgsmål vedrørende offentlig sikkerhed, forsvar, statens sikkerhed eller håndhævelse af straffelovgivningen, og desuden har medlemsstaterne i henhold til subsidiaritetsprincippet mulighed for at indføre foranstaltninger, der kan begrænse den enkeltes ret til beskyttelse af personoplysninger i henhold til deres egne regler og den europæiske konvention for beskyttelse af

menneskerettigheder og grundlæggende friheder. Enhver sådan begrænsning skal være nødvendig, hensigtsmæssig og forholdsmæssig inden for et demokratisk samfund, og en kommissær har ikke mulighed for at bedømme eller fordømme sådanne nationale bestemmelser, og det nærer jeg heller ikke noget ønske om.

Med hensyn til den manglende henvisning til artikel 30 – og en række medlemmer spurgte om dette – ved jeg, at mange af Dem har klaget over, at Kommissionen ikke har taget fuldt hensyn til artikel 30 ved vurderingen af medieloven. Jeg vil gerne sige det klart og tydeligt: Det er ganske enkelt ikke rigtigt. Selv om Kommissionen i sit oprindelige forslag til AVMS-direktivet havde medtaget en forpligtelse til, at medlemsstaterne skulle garantere de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed – og jeg ved udmærket, at De har en fantastisk hukommelse i den slags sager – blev denne bestemmelse ikke støttet af Rådet, og trods kraftig opbakning fra Europa-Parlamentet blev den ændret til den nuværende artikel 30 i AVMS-direktivet. Den endelige ordlyd af AVMS-direktivet betyder ikke nogen direkte forpligtelse til at oprette uafhængige organer. Det er ikke, hvad vi havde ønsket, men det blev indskrevet i teksten, og det må vi acceptere om end med beklagelse.

De ungarske myndigheder har accepteret at slette den pågældende bestemmelse og tilføje følgende deklaratoriske tekst til artikel 10 i medieforfatningen, og jeg citerer: "Hele mediasystemet har til opgave at levere autentiske, hurtige og nøjagtige oplysninger om sådanne anliggender og begivenheder". Sådan lyder teksten efter ændringerne.

Jeg undskylder, at De ikke har modtaget teksten, men jeg modtog den ikke selv, eller i det mindste havde jeg kun den tekst, som vi forhandlede om, og den kan jeg ikke uddele til Dem. Men så snart det er muligt, vil jeg give Dem teksten. Naturligvis – idet jeg håber, at De tror på, hvad jeg siger, og det vil jeg sætte pris på – forestiller jeg mig, at De i sidste ende ønsker at se det på skrift og have mulighed for at læse det.

Et af de spørgsmål, som vil give mening for Dem, når De skal træffe Deres beslutning, drejer sig om de afbalancerede rapporteringskrav: Som jeg sagde i mine indledende bemærkninger, gælder disse ikke længere for den skrevne presse eller on-demand audiovisuelle medietjenester.

Vedrørende hr. Løkkegaards spørgsmål om, hvorvidt jeg er parat til at foreslå lovgivning om mediepluralisme, sagde jeg indledningsvis, at jeg er parat til at skride til handling i spørgsmålet om mediepluralisme inden for EU's nuværende kompetencer. Der findes ingen ensartet metode, det er jeg klar over, og tilfældet Ungarn har gjort dette endnu tydeligere. Jeg vil nedsætte den arbejdsgruppe, som jeg talte om, og jeg takker Dem, fordi De er villige til at deltage i den, hvor vi skal drøfte de udfordringer, vi står over for, for at sikre, at vi har et samlet overblik over situationen i Europa og naturligvis handle derefter – herunder i spørgsmålet om mediernes uafhængighed. Det bør være en af hovedprioriteringerne.

Med hensyn til OSCE's holdning til den ungarske medielovgivning i forhold til vores egen analyse er der forskel på retsgrundlagene, men OSCE's konklusioner var helt tydelige og helt rigtige. De vigtigste spørgsmål, som OSCE var inde på, drejer sig om den nye mediemyndighed, især medlemmernes lange embedsperiode samt reguleringen af public service-stationen. Jeg har forklaret Kommissionens synspunkt her, og jeg mener, at embedsperioderne for medlemmer af andre radio- og tv-råd i andre medlemsstater i nogle tilfælde går fra fem til ni år. Et eksempel, men der findes flere, er "Rundfunkräte" (offentlige radio- og tv-råd).

Det vigtige – og dette er min afsluttende bemærkning – er meddelelsen fra vicepremierministeren, som jeg modtog i morges, da jeg landede, og jeg er sikker på, at udenrigsministeren vil gentage den meddelelse, som den ungarske regering skrev ned til mig og til Kommissionen, hvor man forklarer sin holdning.

I løbet af de syv uger, hvor vi har haft et tæt samarbejde, var jeg allerede imponeret af indsatsen hos mine egne medarbejdere, der havde slidt og slæbt, men jeg kan forsikre Dem for, at begge sider har slidt og slæbt, og at de udførte deres arbejde ikke bare korrekt, men også konstruktivt for at finde en løsning, for det er et meget vigtigt spørgsmål, og vi er nødt til at finde en løsning.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Hr. formand! Jeg vil kraftigt opfordre kommissæren til rent proceduremæssigt at få de tekster, hun omtaler, sendt ud i aften, i det mindste til gruppeformændene, således at vi i morgen kan stemme på et så velinformeret grundlag som mulig.

Neelie Kroes, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Så vidt jeg ved, er svaret et klart ja. Den ungarske ministers kropssprog siger også ja. Det vil ske hurtigst mulig.

János Martonyi, formand for Rådet. – (EN) Hr. formand! Jeg vil bede Dem anerkende, at jeg ikke er nødt til at bruge kroppen for at udtrykke mig.

Et par korte punkter på Ungarns vegne. Eftersom kommissær Kroes' svar var omfattende og udtømmende og ligeledes vedrørte medierådets sammensætning, var dette et specifikt spørgsmål til mig, som efter min mening er blevet besvaret korrekt, så jeg kan nøjes med at kommentere et par enkelte punkter.

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at Ungarn fuldt ud forpligter sig til at overholde de værdier, principper og regler, der er indskrevet i traktaten, i chartret om grundlæggende rettigheder og i alle andre instrumenter i den internationale lovgivning om menneskerettigheder, både europæiske og universelle.

Den første barske kritik af medieloven blev fremsat, inden loven var vedtaget. Jeg henviser især til bemærkningerne fra OSCE's repræsentant. Mit simple ønske var, at teksten skulle læses, gennemgås og analyseres, og at vi derefter kunne få at vide, hvad der var i vejen, hvilken slags tvivl eller bekymring, der måtte opstå vedrørende teksten, eller vedrørende fortolkningen af gennemførelsen af loven.

Dette var grunden til, at vi straks udtrykte tilfredshed med og støtte til Kommissionen som traktatens vogter i dens analyse af teksten og opfordrede den til at fremføre sine tvivl eller bekymringer. Det er præcis, hvad der er sket nu. Kommissionen gennemgik loven grundigt, fremsatte nogle forslag, og alle disse forslag blev vedtaget. Jeg kan kun bekræfte, at der skal afholdes et kabinetsmøde i overmorgen. Vi vil vedtage teksten, og vi vil straks forelægge den for det ungarske parlament, og ændringerne vil blive vedtaget, så snart det er muligt rent proceduremæssigt, og vil træde i kraft med det samme.

Jeg vil gerne takke Kommissionen for dens hårde arbejde, hjælp og bistand, men jeg vil også gerne takke alle, der har fremsat retfærdige og rimelige bemærkninger og hjulpet os i denne proces, som jeg er overbevist om har været fantastisk vigtig, ikke kun for os, men for EU som helhed.

Jeg vil også gerne tilbyde vores hjælp og fulde støtte til den arbejdsgruppe, som Kommissionen skal til at nedsætte. Dette er i hele Europas interesse, og vi ønsker alle at deltage i dette arbejde og hjælpe så meget, vi kan.

Det eneste, jeg beklager, er den overdrevne sprogbrug, der blev anvendt i nogle af de politiske udtalelser. Som jeg sagde allerede før, ville loven være blevet vedtaget. Undertiden havde vi en følelse af at være udsat for det, franskmændene kalder "un procès d'intention", en slags "Schuldvermutung". Jeg havde en følelse af, at man gik ud fra, at vi var skyldige og ikke uskyldige, hvilket jo ellers er et grundlæggende princip i enhver retfærdig rettergang.

Så undertiden gik disse udtalelser over grænsen for en rimelig og retfærdig politisk debat – en politisk debat, som vi ellers støtter fuldt ud, både derhjemme og på europæisk eller universelt plan.

Det var faktisk skadeligt for Europas interesser som sådan – det var skadeligt for den europæiske integration. Nu håber jeg, at det er et overstået kapitel. Jeg vil gerne endnu en gang bekræfte vores fulde respekt, og som bevis for dette kan jeg meddele dem, at vi har til hensigt at indarbejde chartret om grundlæggende rettigheder den nye ungarske forfatning.

Ungarn vil således være det første land, hvor chartret om grundlæggende rettigheder bliver en integrerende del af retssystemet. Det vil ikke kun gælde de områder, der er omfattet af EU-lovgivningen, men det vil også ligge øverst i hierarkiet i retssystemet som sådan, og det vil have forrang frem for alle andre love og bestemmelser, både strafferetlige, på medieområdet og på alle andre områder.

Dette bør være en forsikring til Dem alle om, at de grundlæggende regler, de grundlæggende værdier og de grundlæggende principper, som vi alle deler, fortsat vil blive respekteret fuldt ud af mit land.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Jeg har modtaget syv beslutningsforslag ⁽⁴⁾, jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Csaba Sógor (PPE), skriftlig. – (HU) I deres beslutningsforslag beder mine kolleger om, at Kommissionen også skal tage hensyn til bestemmelserne i chartret om grundlæggende rettigheder, når den gennemgår den ungarske medielov, og hvis regeringen undlader at ændre loven som ønsket inden for den fastsatte frist, skal der indledes en traktatbrudsprocedure mod Ungarn. Mine kolleger beder ligeledes Kommissionen om endnu i år at indføre en europæisk lovgivningsramme, der skal sikre mediefrihed i medlemsstaterne. Jeg glæder mig virkelig over, at man i stigende grad er opmærksom på bestemmelserne i chartret om grundlæggende rettigheder, og derfor foreslår jeg, at Kommissionen også skal gennemgå anvendelsen af chartret og særlig artikel 21 og 22 med hensyn til den slovakiske sproglov. Jeg glæder mig desuden over, at der stilles krav om udarbejdelse af et udkast til europæisk direktiv for at sikre mediefrihedens ukrænkelighed. Jeg mener, at det helt klart vil være begrundet at oprette tilsvarende tilsynsrammer i forbindelse med de oprindelige nationale mindretals problemer. Dette skyldes, at der findes lande i EU, hvor der ikke stilles krav om afbalanceret rapportering, og dette medfører krænkelse af rettighederne for europæiske borgere, der har levet i de samme områder i århundreder, men som pålægges sanktioner, fordi de taler deres modersmål.

(4) Se protokollen.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *skriftlig.* – (PL) Mediefrihed og -pluralisme er en af de grundlæggende friheder, som EU er baseret på. Derfor glæder det mig overmåde, at Kommissionen har reageret kraftigt på oplysningerne om den ungarske medielov og virkelig er skredet til handling. Jeg har arbejdet med medier i mange år og vil med stor interesse følge arbejdet i den ekspertgruppe, som kommissær Kroes annoncerede, og som skal rådgive Kommissionen om de videre foranstaltninger. Samtidig vil jeg gerne påpege, at den juridiske analyse af den ungarske medielovs forenelighed med EU-lovgivningen, som Kommissionen har udført, desværre har illustreret svagheden ved EU-lovgivningen, navnlig direktivet om audiovisuelle medietjenester. Paradoksalt nok giver direktivet ikke Kommissionen særlig stor manøvreremargen. Så da den ungarske lov blev analyseret, måtte Kommissionen "strække" visse argumenter og basere dem på den nuværende traktat (etableringsfrihed) i stedet for på direktivet. Jeg er klar over, at EU har begrænset jurisdiktion inden for området audiovisuel politik, men på den anden side mener jeg, at medierne, som er en af demokratiets grundpiller, skal have visse minimumsrettigheder og skal være omfattet af fælles standarder. Derfor deler jeg synspunktet hos min politiske gruppe, Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet, om behovet for en revision af EU's juridiske rammer med henblik på indførelse af minimumskrav for mediefrihed og -pluralisme, og jeg har tillid til, at vi snart kan indlede en omfattende diskussion om dette emne.

14. Frihandelsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er henstilling (A7-0034/2011) af Robert Sturdy for Udvalget om International Handel om indgåelse af frihandelsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side [08505/2010 – C7-0320/2010 – 2010/0075(NLE)].

Robert Sturdy, *ordfører.* – (EN) Hr. formand! Denne frihandelsaftale er den første af en ny generation af handelsaftaler iværksat i 2007 som led i det globale Europa-initiativ. Global økonomi, ustabilitet og et stagneret multilateralt system har øget behovet for og arbejdet med at skabe flere bilaterale relationer. Det er den første frihandelsaftale, hvor Parlamentet vil udøve sine nye, øgede beføjelser, som det har fået i medfør af Lissabontraktaten.

Frihandelsaftalen har til formål at give EU-virksomheder inden for en bred vifte af økonomiske sektorer udstrakt og omfattende adgang til det sydkoreanske marked via en række helt nye toldlettelser. Den sikrer WTO-plus-regler i forbindelse med f.eks. geografiske betegnelser, offentlige indkøbsaftaler, bestemmelser om øget gennemsigtighed i forbindelse med statsstøtte og mere effektiv håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, og så indeholder den betydelige nyskabelser såsom et kapitel om bæredygtig udvikling.

Samtidig med de mange både omgående og omfattende fordele glæder jeg mig over, at der i frihandelsaftalen er indbygget en effektiv bilateral beskyttelsesmekanisme, som giver EU mulighed for at genindføre MFN-toldsatser, hvis det viser sig, at den liberalisering, der følger af denne specifikke frihandelsaftale, har påført eller truer med at påføre EU's indenlandske industri alvorlig skade. Den sikrer et særligt hensyn til Europas sårbare sektorer såsom bilindustrien, forbrugerelektronik og tekstil og sikrer den beskyttelse, de fortjener. Her vil jeg gerne takke Pablo Zalba Bidegain for hans arbejde med denne specifikke del af aftalen.

Det sydkoreanske marked rummer betydelige nye muligheder for varer og tjenesteydelser fra EU, men det har hidtil været relativt lukket på grund af høje toldsætter og omkostningstunge ikketoldmæssige hindringer. Frihandelsaftalen vil hurtigt fjerne de årlige afgifter i størrelsesordenen 1,6 mia. EUR på eksport fra EU. Der bliver fordele for EU's eksportører af industri- og landbrugsprodukter, umiddelbare besparelser på kemiske produkter – omtrent 175 mio. EUR – medicinalvarer, underleverancer til bilindustrien, industrielt udstyr osv. Det er også værd at bemærke, at disse tal sandsynligvis bliver endnu højere på grund af den øgede handel. Korea er for øjeblikket blandt de mere værdifulde eksportmarkeder for EU's landmænd med et årligt salg på over 1 mia. EUR til Korea. Frihandelsaftalen indebærer en liberalisering af næsten hele EU's landbrugseksport.

Eksporten er således en vigtig kilde til vækst for EU. Den bidrager til velstand og beskæftigelse for europæiske virksomheder og deres ansatte og vil være en af de vigtigste faktorer til fremme af den økonomiske genopretning i EU. Kommissionen og den europæiske automobilsammenslutning har arbejdet tæt sammen for at få denne aftale i hus.

Verden ser til, mens Europa fører an med hensyn til at forbedre de handelsmæssige og økonomiske forbindelser, og vores partnere i alle dele af verden ser på. Jeg har altid sagt, at handel er det bedste middel til udvikling. Ved at fjerne handelshindringer og bygge nye broer skaber vi nye muligheder. Denne nye frihandelsaftale indebærer en ny tilgang. Som supplement til Doha vil den være en drivkraft bag Europas genopsving og vækst, og Parlamentet vil være med til at bestemme fremtiden for den globale handelspolitik.

Her vil jeg gerne takke Ignacio fra Kommissionen. En af økonomerne har sagt, Ignacio, at dette sikkert er den bedste handelsaftale, som to parter nogensinde har indgået. Jeg opfordrer alle grupper til at glemme alt om protektionisme og støtte aftalen.

Karel De Gucht, *medlem af Kommissionen*. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke medlemmerne for den indsats, som Parlamentet generelt og især Udvalget om International Handel (INTA) har lagt i indsatsen for at sikre en hurtig behandling – og også ratificering, håber jeg – af frihandelsaftalen mellem EU og Korea. På den måde kan den hurtigt træde i kraft.

Denne komplekse opgave bestod af to vigtige processer: afslutning af forhandlingerne om forordningen om beskyttelsesklausulen, gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul i frihandelsaftalen mellem EU og Korea og forberedelsen af tiltrædelsen af denne traktat.

Jeg glæder mig over, at der blev opnået enighed mellem Rådet og Parlamentet om forordningen om beskyttelsesklausulen. Dette arbejde har ikke blot sikret en lovgivning, der giver EU's industri den nødvendige beskyttelse, men har også bekræftet Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles indsats for at skabe effektiv lovgivning. Dette var også den første handelssag, hvor Parlamentet har været medlovgiver under Lissabontraktaten. Resultatet af denne deltagelse er meget imponerende.

Jeg vil ikke gentage listen over de fordele, som frihandelsaftalen forventes at bibringe EU's økonomi. Det har vi drøftet indgående tidligere, og hr. Sturdy har netop opsummeret dem. Tillad mig i stedet lige at indsætte aftalen med Korea i en bredere sammenhæng, nemlig fremtiden for EU's handelspolitik som skitseret af Kommissionen i dens meddelelse af 9. november 2010 og at opsummere grundindholdet i vores politiske linje.

For det første vil vi fortsat arbejde med den multilaterale kanal, nemlig WTO, som den vigtigste vej til at liberalisere handelen og fastlægge bestemmelserne for den globale handel.

Trods tilbageskridt og dødvande siden midten af 2008 vil vi fortsat arbejde aktivt for at få afsluttet Doha-udviklingsrunden her 10 år efter dens lancering. Det kan stadig i høj grad betale sig at indgå en aftale, både af hensyn til økonomisk vinding og for at fremme WTO. Derfor tog jeg initiativ til at samle handelsministrene fra verdens syv vigtigste handelslande i Davos, hvor vi helt konkret drøftede, hvordan vi kan komme ind i slutfasen efter G20 i Seoul. Jeg synes, at vores møde var en succes, og de førende embedsmænd arbejder nu intenst på at skabe et politisk gennembrud til sommer.

Men som vi sagde tilbage i november, er der ikke nogen modstrid mellem det bilaterale og det multilaterale niveau. Faktisk kan liberalisering medføre mere liberalisering. Vi har forfulgt bilaterale handelsaftaler, der skaber reel merværdi sammenlignet med, hvad der kan opnås gennem WTO, og vi vil fortsat gå i den retning, fordi den multilaterale proces helt uundgåeligt er langsom. Dette har været og er vores grundlæggende motivation for at indgå frihandelsaftalen med Korea.

Jeg vil gentage Kommissionens løfte til Parlamentet, som den afgav i forbindelse med gennemførelsen af forordningen om beskyttelsesklausulen og frihandelsaftalen mellem EU og Korea.

Som foreskrevet i forordningen "vil Kommissionen fremlægge en årsberetning for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af frihandelsaftalen mellem EU og Korea og stille sig til rådighed for drøftelser med Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg om eventuelle spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med gennemførelsen af aftalen."

Kommissionen vil føre et nøje tilsyn med Koreas gennemførelse af sine forpligtelser vedrørende forskriftsmæssige forhold, herunder navnlig forpligtelserne angående tekniske bestemmelser inden for automobilsektoren. Tilsynet skal omfatte alle aspekter af ikketoldmæssige hindringer, og resultaterne skal dokumenteres og meddeles til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen lægger også særlig vægt på en effektiv gennemførelse af forpligtelserne vedrørende arbejdskraft og miljø i kapitel 13 i frihandelsaftalen (Handel og bæredygtig udvikling). I denne forbindelse vil Kommissionen søge vejledning fra den nationale rådgivende gruppe, der skal bestå af repræsentanter for erhvervsorganisationer, fagforeninger og ikkestatslige organisationer. Gennemførelsen af kapitel 13 i frihandelsaftalen skal behørigt dokumenteres og meddeles til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen tilslutter sig også vigtigheden af, at der sikres effektiv beskyttelse i tilfælde af pludselige stigninger i importen inden for følsomme sektorer, herunder små biler. Tilsynet med følsomme sektorer skal omfatte biler, tekstilvarer og forbrugerelektronik. I denne forbindelse påpeger Kommissionen, at sektoren for små biler kan anses for et relevant marked, for så vidt angår en beskyttelsesundersøgelse.

Kommissionen bemærker, at oprettelsen af zoner med passiv forædling på den koreanske halvø i henhold til artikel 12 i protokollen om oprindelsesbestemmelser forudsætter, at parterne har indgået en international aftale, som Europa-Parlamentet skal have godkendt. Kommissionen vil holde Europa-Parlamentet fuldt informeret om sine overvejelser i Udvalget for Zoner for Passiv Forædling på den Koreanske Halvø.

Endvidere påpeger Kommissionen, at hvis den på grund af ekstraordinære omstændigheder beslutter at udvide undersøgelsens varighed i medfør af artikel 5, stk. 3, vil den sikre, at en sådan udvidet periode ikke overskrider gyldighedsperioden for eventuelle midlertidige foranstaltninger, der er indført i medfør af artikel 5.

Kommissionen og Europa-Parlamentet er enige om betydningen af et tæt samarbejde om tilsynet med gennemførelsen af frihandelsaftalen mellem EU og Korea og forordningen om beskyttelsesforanstaltninger.

De aftaler i denne henseende følgende. Såfremt Europa-Parlamentet vedtager en henstilling om indledning af undersøgelse af beskyttelsesforanstaltninger, undersøger Kommissionen omhyggeligt, hvorvidt betingelserne indeholdt i forordningen for indledning på eget initiativ er opfyldt. Såfremt Kommissionen ikke anser betingelserne for opfyldt, forelægger den en rapport for Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg indeholdende en redegørelse for alle de faktorer, der er relevante for indledningen af en sådan undersøgelse.

Kommissionen meddeler på anmodning fra Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg ethvert forhold, der vedrører Koreas gennemførelse af dets forpligtelser angående ikketoldmæssige foranstaltninger eller kapitel 13 i frihandelsaftalen (Handel og bæredygtig udvikling).” Dermed er citatet slut.

Endelig vil jeg sige lidt om to emner, som er af stor interesse for Dem, nemlig Koreas CO₂-lovgivning om biludstødning og tillægsaftalen om udkastet til frihandelsaftale mellem Korea og USA (KORUS), som blev afsluttet i december 2010.

Den 24. januar 2011 bekræftede Korea, at der vil blive foretaget visse ændringer i det foregående udkast til CO₂-lovgivning, som bortvejrer en række bekymringer fra de europæiske bilproducenter, samtidig med at man bevarer Koreas ambitiøse emissionsreduktionsmålsætninger. Ændringerne, som Kommissionen bifalder, ændrer ikke ved de generelle emissioner, men skaber en mere retfærdig byrdefordeling mellem Koreas og EU's bilproducenter.

Jeg kan forsikre Parlamentet om, at EU's indstilling til Koreas CO₂-lovgivning var tæt koordineret i alle faser i Kommissionen og især med min kollega Connie Hedegaard og GD CLIMA for at undgå at underminere Koreas miljøbeskyttelsesindsats.

Med hensyn til tillægsaftalen til udkastet til frihandelsaftale mellem Korea og USA, som blev indgået i december 2010, har Kommissionen ikke kunnet konstatere elementer heri, som kan få negative følger for EU. Jeg vil dog kontakte min koreanske kollega for at sikre, at der ikke fremover opstår konkurrencemæssige problemer for EU's automobilssektor, for så vidt at ikkeharmoniserede sikkerhedsstandarder for biler ikke vil blive anvendt på en mere restriktiv måde, end det var tilfældet på forhandlingstidspunktet.

Kommissionen vil følge gennemførelsen af denne bestemmelse på tæt hold. Navnlig vil Arbejdsgruppen for Motorkøretøjer og Reservedele, som er nedsat i henhold til frihandelsaftalen, undersøge de praktiske aspekter af gennemførelsen for at sikre, at problemer med markedsadgang løses effektivt og hurtigt.

Til sidst vil jeg understrege, at frihandelsaftalen mellem EU og Korea ikke blot vil give de europæiske eksportører på det koreanske marked store fordele, men også vil være et klart signal om vores ønske om at udnytte nye muligheder i centrale asiatiske lande.

Vi vil også løse visse interessenters problemer med beskyttelsesklausulen på en effektiv og målrettet måde. Da dette er omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure, har både og Parlamentet kunnet indføre mekanismer til at reagere på eventuelle risici, hvis sådanne skulle opstå.

Med denne frihandelsaftale og forordningen om beskyttelsesforanstaltninger har vi en fortræffelig pakke, som jeg håber, at De vil støtte i morgen.

FORSÆDE: Edward McMILLAN-SCOTT

Næstformand

Daniel Caspary, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi. (DE)*
Hr. formand, mine damer og herrer! International handel og eksport er en vigtig kilde til vækst og beskæftigelse i Europa. Den frihandelsaftale, vi behandler i dag, vil styrke EU's konkurrenceevne og give vores virksomheder langt bedre adgang til en overordentlig dynamisk vækstregion. Både den europæiske og den koreanske økonomi vil få store fordele af den. Vores bruttonationalprodukt vil stige. Det kan føre til, at der skabes nye job. Vores eksport til Korea vil blive fordoblet i de næste par år ifølge alle prognoser, fordi told og ikketoldmæssige handelshindringer bliver ophævet. Alene toldlempelsen vil udgøre 1,6 mia. EUR årligt. EU vil få en betydelig stigning i handel med varer og tjenesteydelser til en værdi af op til 19 mia. EUR.

Navnlig glæder det mig, at Kommissionen i forhandlingerne tog hensyn til Parlamentets henstillinger vedrørende forhandlingen fra Martin-betænkningen fra 2008. Det glæder mig også, at Kommissionen tog hensyn til både Parlamentets og erhvervslivets bekymringer og har kunnet bortvejre nogle af dem i de sidste par uger. Noget, jeg aldrig før har oplevet inden for udenrigshandel, er positive tilbagemeldinger fra landbrugssektoren, som ellers normalt er et problem for os under handelsforhandlinger.

På landbrugsområdet vil aftalen lette adgangen til Sydkorea for europæiske landbrugsprodukter fra den 1. juli 2011. Hidtil er kun 2 % af vores landbrugsprodukter nået toldfrit frem til det koreanske marked. For svinekød betales der 240 mio. EUR i årlig told, og for mælk og mejeriprodukter ligger tallet på omkring 100 mio. EUR. Nu fjernes alle disse hindringer for vores landbrugsprodukters adgang til markedet. Jeg ville blive meget glad, hvis Kommissionen på især dette område vil overveje, hvordan vi kan indføre en slags adgangsprogram, ikke kun for små og mellemstore virksomheder, men også for landbruget i de lande, der får fordel af frihandelsaftalen.

Frem for alt ville jeg ønske, at vi også kunne være sikre på, at vores partnere i Sydkorea nu også rent faktisk gennemfører de handelsfremmeforanstaltninger, vi har fået lovning på i aftalen. Jeg ønsker tilsyn med, om der indføres nye handelshindringer, og jeg vil især gerne lykønske Kommissionen.

Det, Kommissionen har opnået, og det, Parlamentets ordførere har opnået, især i trepartsforhandlingerne, er et eksempel for os alle. Jeg håber, at vi får et bredt flertal for denne aftale ved afstemningen i Parlamentet i morgen.

Pablo Zalba Bidegain, *for PPE-Gruppen. – (ES)* Hr. formand, mine damer og herrer, kommissær De Gucht! I begyndelsen af denne valgperiode, som er min første, var et af de områder, jeg først var med til at drøfte, netop frihandelsaftalen med Korea. Nogle sektorer af europæisk industri, især bilindustrien, var enstemmigt imod denne aftale. Som borger i Navarra og Spanien, hvor bilindustrien tegner sig for en stor del af vores økonomi, følte jeg mig forpligtet til at deltage for at forbedre om ikke aftalen, da dette ikke længere var muligt, så i det mindste beskyttelsesklauselen, som var det område, hvor Parlamentet kunne indføre forbedringer.

Så vi satte os to mål. For det første at beskytte industrien og dens arbejdspladser og for det andet at gøre aftalen mere attraktiv for de berørte industrier, især bilindustrien. Vores mål var ikke blot at undgå en direkte afvisning, men at få deres støtte til aftalen. Jeg tror, at vi i dag kan sige "missionen fuldført". Og det er takket være Parlamentets hårde arbejde og ekspertise.

Jeg vil gerne takke ordføreren og skyggeordførerne for de to betænkninger for deres fortræffelige indsats. Tak, Robert. Og også tak for dine venlige ord.

Ligeledes vil jeg takke medlemmerne af Udvalget om International Handel under forsæde af hr. Moreira. ¡*Muito obrigado!*, Vital.

Desuden vil jeg takke det belgiske EU-formandskab for dets fremragende arbejde. Dets indsats er blevet belønnet i form af den aftale, vi endelig indgik i december.

Til sidst vil jeg fremhæve Kommissionens arbejde og især Ignacio Berceros bidrag, som jeg er yderst taknemmelig for. I morgen vil vi stemme for en klausul, der bliver mere effektiv, lettere at anvende og virkelig beskytter europæisk industri. I dag er bekymringerne over frihandelsaftalen med Korea blevet meget, meget mindre. Vi kan faktisk sige, at de er så godt som væk. I dag opvejer de muligheder, som aftalen giver, helt klart usikkerhedsmomenterne. Parlamentet bør være stolt af et veludført stykke arbejde.

Bernd Lange, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Lissabontraktaten har skabt et nyt grundlag for handelspolitik. EU er eneansvarlig for handelspolitik, og Parlamentet godkender eller afviser dens indhold. I denne sammenhæng har vi fået et nyt ansvar. Vi kan kun give dette nye ansvar indhold, hvis vi står sammen. Det har vi i høj grad bevist i denne sag. Her vil jeg også gerne takke ordførerne og skyggeordførerne.

Handelspolitik er ikke et mål i sig selv. Formålet er først og fremmest at styrke beskæftigelsen og den industrielle udvikling i EU og for det andet at forbedre vilkårene for borgerne i andre lande i verden. Handelspolitikken skal opfylde begge disse mål. Derfor skal vi vurdere denne aftale i dette lys. Generelt er dette et skridt i den rigtige retning mod at opfylde disse to krav. Men vi har bestemt også et par kritikpunkter, f.eks. spørgsmålet om toldgodtgørelse i Sydkorea, som medfører ensidige konkurrencefordele for visse industrisektorer i Sydkorea, især i følsomme områder som bilindustrien. Derfor er det godt, at vi har haft meget intensive forhandlinger om sikkerhedsklausulen og i fællesskab gennemført en sådan klausul, der sikrer nøje overvågning af netop disse punkter, så vi kan være sikre på, at mulighederne med toldgodtgørelsen i Sydkorea ikke skaber konkurrenceforvridning i Europa. Det er Parlamentet, som har indført disse sikringer.

For det andet har denne aftale også til formål at forbedre situationen i Sydkorea for vores kolleger der. Sydkorea skal stadig forbedre kapitel 13 og især spørgsmålet om ILO's vigtigste grundlæggende arbejdsstandarder. To af de absolut vigtigste grundlæggende arbejdsstandarder – nr. 87 og 98 vedrørende overenskomstforhandlinger – er endnu hverken gennemført eller ratificeret. Artikel 314 i straffeloven handler om handelshindringer. Ingen af disse er i overensstemmelse med aftalens karakter og bestemmelser. Jeg har derfor tillid til Dem, hr. kommissær, og Deres erklæring til støtte for beskyttelsesklausulen, og regner med, at De vil ændre denne situation i Sydkorea, så denne aftale kan blive en model for fremtiden og bane vejen for globalisering på en rimelig måde.

Michael Theurer, for ALDE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi er i øjeblikket vidner til en historisk situation, fordi frihandelsaftalen med Sydkorea, som vi drøfter og agter at vedtage, er den første frihandelsaftale, der er blevet drøftet under det nye Lissabonsystem, der giver Parlamentet fuld medbestemmelse.

Det gør et vigtigt politisk område – handelspolitik – mere demokratisk. Det finder vi som Parlament vigtigt. Forhandlingen her i Parlamentet har også vist, at vi med hensyn til beskyttelsesklausuler har kunnet tage hensyn til store bekymringer fra arbejdstageres, virksomheders og sammenslutningers side og har kunnet forbedre denne klausul, der skal beskytte industriens interesser og frem for alt fremtidens job ved at skabe lige forhold og rimelige konkurrencevilkår for at undgå asymmetri. Det er det, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa har koncentreret sig om.

Som skyggeordfører for vores gruppe glæder det mig, at dette er lykkedes os. Toldgodtgørelsesmekanismen, som voldte os kvaler i begyndelsen, er nu blevet udtrykkeligt medtaget i beskyttelsesklausulen, og både industrien og Parlamentet kan nu anmode Kommissionen om at foretage en undersøgelse. Der er planlagt en overvågningsproces, som skal afvikles på en gennemsigtig måde via en onlineplatform, og der er flere muligheder for at undersøge de faktorer, der bestemmer, om der er forvoldt større skader på europæisk industri. Mekanismerne for Kommissionens overvågning, især af sårbare sektorer i tilfælde af øget import, er også taget med. Vi kan begynde med dette og fokusere på fordelene ved aftalen med Sydkorea, såsom den betydelige toldlettelse – Kommissionen forventer, at Europas virksomheder kommer til at spare 1,6 mio. EUR.

Derfor tak til kommissær De Gucht, som selv har arbejdet hårdt for at nå frem til et kompromis med os og med Rådet. Også tak til ordførerne og skyggeordførerne, især hr. Sturdy og hr. Zalba Bidegain, for deres fremragende arbejde. Vi har virkelig opnået et godt resultat.

Yannick Jadot, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Dette er den største frihandelsaftale, som Europa har indgået i de seneste år, og når vi taler frihandelsaftaler, må det siges, at De ikke mangler ambitioner – Sydkorea, Canada, Indien og Mercosur. Der er ikke et eneste land, der ikke indgår i Kommissionens ambitioner på frihandelsaftaleområdet.

Med denne aftale har vi set, at der ikke kun bliver vindere, men gad vide, hvem vinderne så bliver, for jeg har fået at vide, at det er folk i landbrugssektoren. Som folkevalgt repræsentant for Bretagne kan jeg fortælle Dem, at i denne region, der producerer over 60 % af Frankrigs svinekød, opvejer de få fordele, som virksomhederne i landbrugsfødevarersektoren måtte få, ikke nedgangen i turisme, miljøforringelsen, forringelsen af arbejdstagernes helbred og landmændenes tab.

Så der er bestemt også mange tabere, og har vi her en vision for, hvordan det økonomiske og sociale Europa kommer til at se ud, når alle disse frihandelsaftaler er blevet underskrevet? Nej, det har vi ikke, og vi ved heller ikke, om der overhovedet er en industriel eller økonomisk sektor tilbage til at få fordel af disse frihandelsaftaler.

Men hvad vigtigere er, hr. kommissær, uanset hvor meget De forsøger at fortælle os, at vi ikke anfægter Sydkoreas miljø- og klimapolitik, så er det ikke rigtigt. Vi kommer til at kunne eksportere enorme luksusbiler, og det er producenterne af disse biler, som gør mindst for at bekæmpe klimaændringerne, der bliver belønnet med denne aftale.

For første gang sætter EU spørgsmålstegen ved en af vores handelspartners klimapolitik. Er Kommissionen under pres fra Canada begyndt at ændre sit direktiv om brændstofkvalitet?

Vi mener, at vi prioriterer Europas ambitioner i den forkerte rækkefølge: Miljø og klima skal komme før handel. Derfor stemmer vores gruppe imod denne aftale.

Helmut Scholz, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Med EU-Korea-frihandelsaftalen, som blev underskrevet i oktober 2010, og som af Kommissionen og Rådet er blevet betegnet som den mest ambitiøse aftale af sin art, der nogensinde er forhandlet på plads af EU og et højt industrialiseret land, falder beskyttelsestolden med omkring 98 % i de kommende fem år. Samhandelen mellem EU og Korea forventes at blive fordoblet på mellemlang sigt, og vi har hørt, at det også vil sætte skub i den økonomiske vækst, jobskabelse og velstand. Min gruppe og jeg nærer begrundet tvivl om denne forudsigtelse.

Helt bortset fra mantraet med frihandlens rolle som en slags frelser af den globale økonomi, som ikke har det så godt for tiden, hvilket også er afspejlet i selve frihandelsaftalen, fremgår det ikke klart af denne aftale, om den vil eller kan hjælpe os med at håndtere de globale udfordringer som følge af klimaændringer og den nødvendige, grundlæggende økonomiske omstrukturering. Hvilke effektivitetskriterier og hvilke frihandelskriterier er der? Samtidig indeholder den frihandelsaftale, som nu er indgået, næppe henvisninger til bæredygtighed for fremtiden, resultatorienterede forandringer eller internationalt økonomisk samarbejde. Der er indgået en aftale, der stadig er i strid med ILO's grundlæggende standarder.

(Formanden afbrød taleren.)

Anna Rosbach, for EFD-Gruppen. – (DA) Hr. formand! I morgen stemmer vi om frihandelsaftalen med Korea, og den har været undervejs længe! De fleste af os vil være enige i, at dette er en win-win-situation. Den bliver især en fordel for Europas bønder og erhvervsdrivende. Men vi må ikke lukke øjnene for, at aftalen ikke kun bringer fordele for europæiske firmaer og koreanske bønder. Nogle sektorer vil vinde på aftalen, medens andre uvægerligt vil tabe. I fremtiden kan EU's borgere altså købe billigere tekniske produkter og biler fra Korea. Og Korea får til gengæld hårdt tiltrængte levnedsmidler fra Europa samt lægemidler og luksusprodukter. Hertil kommer, at aftalen kan føre til bedre miljø- og arbejdsforhold i Korea – det er værd at bemærke og glæde sig over. Jeg håber, at aftalen kan træde i kraft hurtigt, især fordi EU vil få en first-mover-fordel i forhold til USA, som også er i forhandling med Korea om en lignende aftale. Til slut vil jeg takke alle involverede ordførere for deres utrættelige og højt kvalificerede arbejde.

Laurence J.A.J. Stassen (NI) . – (NL) Hr. formand! I morgen stemmer vi om frihandelsaftalen med Sydkorea. Jeg må sige, at den ser fin ud ved første øjekast. Delegationen fra det hollandske Frihedsparti i Parlamentet er kraftig tilhænger af frihandel. Desværre kan EU ikke lade være med at indføje en beskyttelsesklause i frihandelsaftalen. Det betyder, at ikkekonkurrencedygtige selskaber bliver beskyttet, når de ikke kan klare sig og stilles over for konkurrencen fra koreanske produkter.

Men hvis den europæiske forbruger så vælger at købe koreanske produkter i stedet for europæiske af den simple grund, at førstnævnte måske er af bedre kvalitet eller er billigere, så rejses handelshindringerne med det samme igen. Se, hvordan Europas refleks med at indføre protektionisme og markedsintervention igen stikker sit grimme hoved frem.

Frihandel, der ikke indebærer ulemper for europæisk industri, er naturligvis en illusion. At forsøge at løse dette problem ved at medtage beskyttelsesklausuler og tilbyde erstatning til ugunstigt stillede industrier er derfor en fuldstændig forfejlet løsning.

Det vil sætte industrier, der klarer sig dårligt, i stand til at fortsætte, som de altid har gjort, i stedet for at tilpasse sig konkurrencen. Hvad værre er – hvem kommer i sidste instans til at betale? Netop: desværre vores borgere. Som forbrugere bliver de tvunget til at betale overpris for deres indkøb, og som skatteydere skal de oven i købet også hoste op med den krævede godtgørelse.

Hvordan skal jeg forklare mine vælgere, at de snart kommer til at betale regningen, hvis f.eks. Fiat mister noget af sin markedsandel til Kia? Disse regler har ikke noget at gøre i en frihandelsaftale. I praksis er dette her ikke andet end at yde støtte til ineffektive selskaber, som betales af de europæiske borgere. Frihandel? En storartet tanke, men lad os nu droppe denne beskyttelsesklausul.

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Sydkorea er bestemt et meget vigtigt marked for produkter fra europæisk industri – det er blevet understreget, og biler er blevet fremhævet – men også for landbruget. Jeg vil understrege, at vi skal have en situation med lutter vindere. Der vokser en ny generation op, og det er godt. Aftalen med Sydkorea indeholder et kapitel om bæredygtig udvikling, som dækker arbejdsstandarder, miljøpolitik og en overvågningsmekanisme, som skal inddrage civilsamfundet. Det er også godt.

Frihandelsaftalen er et skridt i den rigtige retning, og jeg vil gerne takke alle deltagere og understrege, at der er gjort et fremragende stykke arbejde. Jeg vil dog også opfordre til, at der indføres klare regler for produktionskæden som helhed, især for fødevarer. Vi skal ikke kun tænke på slutproduktet, og det skal ikke kun være landbrugsindustrien, den gavner. Også landmænd skal drage fordel af den.

Af hensyn til de europæiske forbrugere og vores landmænd er det, når handelsstrømmene liberaliseres, nødvendigt at sikre, at landbrugsprodukter, som importeres til EU, opfylder vores høje standarder i henseende til miljøbeskyttelse, dyre- og forbrugerbeskyttelse, herunder på oprindelsesstedet og i hele produktionskæden.

Jeg støtter Udvalget om International Handel i morgen, men med hensyn til yderligere liberalisering opfordrer jeg kraftigt til, at der også tages hensyn til fødevarerektoren og landmændene.

Vital Moreira, (S&D). – (PT) Hr. formand! I min egenskab af formand for Udvalget om International Handel vil jeg først og fremmest udtrykke min tilfredshed med, at vi nu er ved at afslutte vores første vigtige test i udøvelsen af de medbestemmelsesbeføjelser, som vi har fået med Lissabontraktaten på handelsaftaleområdet. Jeg synes, at vi har udøvet vores beføjelser med stor ansvarsfølelse, og det er kun rimeligt, at jeg også takker ordførerne og skyggeordførerne og også takker for det gode samarbejde med Kommissionen og Rådet, under det belgiske formandskab under forhandlingerne om beskyttelsesforordningen.

Det skal bemærkes, at der under afstemningen i Udvalget om International Handel var et overvældende flertal for at anbefale en vedtagelse af handelsaftalen og af forordningen om beskyttelsesmekanismen. Det viser, at Parlamentet kan danne en bred, politisk koalition for at skabe større åbenhed i international handel i overensstemmelse med principperne i selve handelsaftalen.

Efter min mening er handelsaftalen en fordel for begge parter. Med en gensidig åbning af de to markeder kan de enkelte økonomier udnytte deres konkurrencemæssige fordele. Ikke blot fjerner handelsaftalen toldmæssige og ikketoldmæssige hindringer, den giver også adgang til det offentlige indkøbsmarked, sikring af intellektuelle ejendomsrettigheder og beskyttelse af beskæftigelsesrettigheder og miljøstandarder.

Når aftalen er blevet ratificeret, dvs. forhåbentlig i morgen, skal vi resolut gå over i næste fase, nemlig dens gennemførelse.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Hr. formand, hr. kommissær! Denne aftale indeholder en klausul, som ikke overbeviser os og aldrig har gjort det. Jeg taler om godtgørelse af told, som Korea får for import af produkter fra Kina eller andre lande. Vi har allerede drøftet dette, men som liberal demokrat finder jeg denne foranstaltning dybt mangelfuld. Det er en slags eksportstøtte, og når vi stemmer om aftalen, vil jeg gerne have sikkerhed for, at denne klausul ikke kommer til at danne præcedens og ikke kommer til at indgå i eventuelle fremtidige aftaler.

Afstemningen i morgen afslutter en del af den rejse, vi har foretaget sammen, men kun en del, for forholdet mellem Parlamentet og Kommissionen skal fortsætte, ikke mindst når beskyttelsesklausulen skal gennemføres i praksis. Af hensyn til europæisk industri og europæiske arbejdstagere må vi ikke begå fejl, når vi gennemfører den, for ellers får vi store problemer med fremtidige aftaler.

I år er kaninens år i Fjernøsten, så jeg håber, at europæisk industri kommer til at løbe som en kanin og udnytte fordelene ved denne aftale.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg kan stadig udmærket godt huske, hvordan befolkningen i Korea, som det nu sker i Egypten og Tunesien, protesterede i gaderne og over for politiets stave og våben kæmpede for frihed, demokrati og selvbestemmelse. Det, der siden er sket, er utroligt. Det er utroligt, hvad der er opnået i Korea med hensyn til demokrati, selvbestemmelse og frihed, men også med hensyn til økonomi og nu i stigende grad miljø. Det gør Korea til et godt eksempel for mange andre asiatiske lande, og jeg bifalder også i høj grad det stedse tættere samarbejde med dette land og vores indsats for at nedbryde toldbarrierer og indføre en mere retfærdig handel.

Alligevel afviser vi denne aftale i dag, og det er der en række specifikke grunde til, hvoraf nogle er blevet nævnt af min kollega, hr. Jadot. Ud over hvad der er blevet sagt, vil jeg også gerne nævne forordningen for finanssektoren, som vi betragter som et skridt i den forkerte retning. Men der er også grundlæggende årsager hertil. Vi indgår flere og flere frihandelsaftaler, hvor den ene aftale fører til den næste. Vi har ikke brug for en mosaik af flere nye individuelle aftaler, men bare for retfærdige, rimelige regler for verdenshandel som helhed.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Hr. formand! En frihandelsaftale handler ikke kun om told. Den handler også om intellektuelle ejendomsrettigheder.

En virksomhed i min valgkreds, Avon Protection, er en af verdens største producenter af gasmasker. Avon mener, at deres patentrettigheder er blevet overtrådt af en sydkoreansk virksomheder, der producerer noget, som ganske enkelt er kopier. Der formodes at være patentbeskyttelse i Sydkorea, men vil en koreansk domstol virkelig afsige dom til fordel for et britisk selskab imod en koreansk virksomhed?

Hvis frihandel skal fungere, skal aktørerne stå på lige fod, og ja, en beskyttelsesklausul som Pablo Zalba Bidegains er nyttig, men den anden part skal også sikre, at aftalen nu også er gensidig, for ellers bliver frihandelsaftalen, som jo skulle være til fordel for begge parter, en ensidig foreteelse.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg synes, det er forkert, at vi har gjort en forhandling om frihandelsaftalen med Korea til en konfrontation mellem såkaldte neoprotektionister og arge frihandelstilhængere. Jeg synes også, at det er forkert af Kommissionen at have handlet mere som et agentur for udvikling af tjenesteydelsesøkonomi end en politisk regering for 500 mio. europæere, som burde sikre balance mellem hensyn til vækst på den ene side og beskæftigelse og fordeling af rigdom på den anden.

Det, der adskiller os fra USA, som endnu ikke har ratificeret denne aftale – og vi ved godt hvorfor – og det gælder også for forbindelserne til Korea – er det forhold, at ingen førende økonomisk magt udstiller sin produktionsindustri af høj kvalitet – og jeg understreger ordet kvalitet – for uundgåelige nedlukningsprocesser, ofrer den på de finansielle interessers alter, sætter kontorarbejdere i Londons finanscentrum op imod hvidkittede arbejdstagere i de moderne europæiske fabrikker, og det er lige netop, hvad Europa ikke har brug for her i krisens kølvand.

Alt dette, hr. Sturdy, hr. kommissær, har intet som helst at gøre med neoprotektionisme. Ellers skal vi i denne kategori medtage de spanske, tyske, polske, portugisiske, franske og italienske industriministre, der i Le Monde den 10. februar gentog behovet for at sætte EU's interesser i centrum for de europæiske institutioners arbejde og fastslog, at EU i denne sag bestemt ikke kunne beskyttes af en beskyttelsesklausul, alle dens værdier ellers ufortalte.

Det har været en fremragende akademisk øvelse inden for internationale handelsforbindelser, men vi har ikke handlet i Europas interesse. Derfor ...

(Formanden afbrød taleren)

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Hr. formand! Denne frihandelsaftale er den første, der skulle behandles siden Lissabontraktatens ikrafttræden, og derfor mener vi medlemmer, at den først kan træde i kraft, når vi har fået solide garantier, garantier, der også skal fungere som model for fremtidige handelsaftaler. Derfor er det op til os – til Dem og os – at sikre en korrekt gennemførelse af disse mekanismer for at beskytte den europæiske økonomi i tilfælde af konkurrenceforvridning.

Men det må under ingen omstændigheder hindre os i at tænke strategisk på to områder. For at sikre, at konkurrencen virkelig er rimelig, er det for det første vigtigt, at der tages hensyn til sociale, sundhedsmæssige og miljømæssige standarder i handelsaftaler. Det er et hovedkrav.

For det andet skal Europa udstyre sig selv med de nødvendige instrumenter til at opretholde eller genvinde sin produktionskapacitet, f.eks. industriens eller landbrugets, og at fastholde – og det er af afgørende betydning for fremtiden – det teknologiske fremskridt.

Claudio Morganti (EFD). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg håber bare, at det, vi drøfter her og nu, ikke ender med at være endnu et – måske dødbringende – slag imod vores økonomier. Vi bliver allerede nu oversvømmet med varer produceret til lave eller meget lave omkostninger, som især kommer fra Øst- eller Sydøstasien. Mange italienske virksomheder, især SMV, er blevet tvunget i knæ på grund af urimelig konkurrence. Det

betyder, at de ikke kan konkurrere på markedet med tragiske konsekvenser for både økonomi og navnlig beskæftigelse.

Denne aftale indebærer forskellige sikrings- og beskyttelsesklausuler, men hvem kan forsikre os om, at disse regler også vil blive anvendt senere? Der er stadig for mange ukendte faktorer, og de eventuelle fordele, som aftalen giver et par storproducenter, siver ikke altid ned til de små producenter. I min region Toscana er tekstilindustrien, som historisk set har været en drivkraft, allerede nu i alvorlige problemer på grund af konkurrence fra Asien. Jeg håber bare, at Europa ikke giver denne sektor og sikkert også mange andre dødsstødet med denne aftale.

Vi stemmer ikke for denne aftale.

Peter Šťastný (PPE). – (SK) Hr. formand! Siden starten på forhandlingerne i maj 2007 har frihandelsaftalen med Sydkorea været en lang og svær rejse. Trods klare fordele for begge parter blev enkelte centrale sektorer i europæisk industri udsat for alvorlige risici. Også jeg udtrykte forbehold her i Parlamentet, og jeg opfordrede til reelle, afbalancerede spilleregler.

Løsningen var en bilateral beskyttelsesklausul. Jeg vil gerne takke Robert Sturdy og Pablo Zalba Bidegain for deres lederskab som ordførere og ligeledes alle andre involverede. Takket være deres kombinerede indsats vil EU's og Sydkoreas økonomier blive milliarder af euro rigere. Fra juli 2011 bliver de reelle vindere af denne aftale forbrugere og borgere på begge sider.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Alle har sagt, at frihandelsaftalen med Korea er en institutionel og strategisk innovation fra EU's side. Tværtimod er den en uligevægtig aftale, der får negative følger for den europæiske fremstillingsindustri.

Ophævelsen af told på koreanske produkter til gengæld for forbedrede miljømæssige og sociale standarder i Korea kan ikke betragtes som rimeligt. Den koreanske skibsværftsindustri modtager betydelig statsstøtte, som har gjort det muligt for den at sikre sig 30 % af verdensmarkedet. Det betyder, at europæisk industri, dvs. biler, tekstiler, kemikalier osv., skal forsvare sig imod en konkurrence, der måske ikke formelt, men i hvert tilfælde reelt er urimelig.

Indførelsen af beskyttelsesklausulen er en hensigtsmæssig foranstaltning, men det er ikke nok til at afbøde de mange svagheder ved aftalen. Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at være mere forsigtig, hvis den virkelig ønsker at forsvare europæiske økonomiske interesser.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Dette er et eksempel på handel, der alene er rettet imod konkurrence i stedet for harmonisering og gensidighed, dvs. konkurrence mellem lande, producenter og arbejdstagere.

Store økonomiske koncerner og transnationale selskaber forventes som altid at få et overskud på millioner af euro med denne frihandelsaftale. Men som altid ser vi ikke medaljens bagside, dvs. de ofre, der bringes af de små producenter og små og mellemstore virksomheder, miljømæssige ofre, ødelæggelse af produktionskapacitet og job samt angreb på lønninger og arbejdstagernes rettigheder.

Denne aftale rammer primært lande som Portugal og de regioner, der er mest afhængige af de berørte sektorer. Det er tekstil, bilrelaterede komponenter og elektronik. Det er

interessant, at selv ordføreren allerede har forudset de uundgåelige fyringer i hele Europa, men vi ved også, at fagforeningerne og landbrugsorganisationerne i Korea er imod denne aftale.

Det er derfor klart, hvem vinderne er, og hvem taberne bliver, når aftalen besegles.

Bastiaan Belder (EFD). - (NL) Hr. formand! Denne handelsaftale med Sydkorea er ambitiøs og omfattende. Den bidrager til at fjerne store handelshindringer, og de europæiske selskaber kommer til at få fordel af den. Øget adgang til det sydkoreanske marked forbedrer de europæiske selskabers markedspostion.

Da andre vigtige aktører som USA, Chile og EFTA-landene ønsker at få eller allerede har handelsaftaler med Sydkorea, er dette et meget vigtigt skridt. Med denne aftale har EU vist, at vi ikke afskærer os fra åben og bæredygtig handel i en tid, hvor nogle andre lande udviser protektionistiske tendenser. Handel er en vej ud af den økonomiske krise. Men frihandel må ikke føre til fribytteri.

Stål- og bilindustrien er bekymret over aftalen, og det er ikke ganske uden grund. Når aftalen skal gennemføres, skal vi derfor føre nøje tilsyn med, om alle betingelserne opfyldes, og vi skal sikre, at vi kan benytte bilaterale beskyttelsesklausuler hurtigt og effektivt, hvis det bliver nødvendigt.

Karel De Gucht, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg skal fatte mig i korthed.

Først et svar på spørgsmålet fra the Earl of Dartmouth. Hvis de intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder patenter i tredjelande, overtrædes, er det kun godt, at de berørte operatører har adgang til de tilgængelige håndhævelsesmidler, herunder om nødvendigt domstolene, da der i disse tilfælde vil være tale om en sag mellem to private virksomheder.

I sagen med Avon Protection vil det være hensigtsmæssigt, at Deres vælger først søger erstatning for overtrædelsen af patentet via de eksisterende retlige rammer i Korea. Hvis denne håndhævelse i Korea ikke er retfærdig eller hurtig nok, kan Kommissionen se på sagen.

Vedrørende hr. Jadots bemærkninger ville det oprindelige forslag til Koreas lovgivning have tvunget EU's bilproducenter til at sænke deres bilers CO₂-emissioner dobbelt så meget som de koreanske bilproducenter. Det skyldes især, at de foreslåede udledningsbegrænsninger ikke var forholdsmæssige, men yderst progressive og afhæng af de respektive bilers udledninger. Selv om EU's bilproducenter kun er ansvarlige for en lille del af bilsalget i Korea – 3 % i 2009 – og derfor for de samlede CO₂-biludledninger i Korea, ville de blive anmodet om at bidrage uforholdsmæssigt meget. Deres gennemsnitlige udledningsbegrænsning mellem 2009 og 2015 skulle have været 23 % sammenholdt med kun 10 % for deres koreanske kolleger, der tegner sig for 95 % af det samlede bilsalg i Korea. En sådan byrdefordeling ville ikke være retfærdig, og derfor diskuterede vi det med de koreanske kolleger.

Endelig vil jeg takke alle, der har deltaget i denne lovgivningsproces – Udvalget om International Handel, Kommissionens ordførere, formanden for Udvalget om International Handel, Rådet og mine egne medarbejdere i Kommissionen – for noget, der efter min mening er et meget godt eksempel på, hvordan ratifikationsproceduren skal foregå under Lissabontraktaten.

Robert Sturdy, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg vil også gerne takke kommissæren. Det har været en fremragende proces. I de sidste tre år har jeg arbejdet med en række fælles beslutningsprocedurer, og jeg må sige, at denne har været den bedste. Diskussionen med mine skyggeordførere har været fænomenal. Vi har fået et utroligt godt input fra næsten alle.

Jeg vil benytte mig af lejligheden til at takke formanden, hr. Moreira. Uden hans ekspertviden tror jeg ikke, at vi ville have fået afsluttet komitologispørgsmålet på en tilfredsstillende måde. Det var et særdeles vanskeligt punkt ved slutningen af forhandlingerne. Der er rejst en række spørgsmål i dag. Til hr. Jadot vil jeg bare sige, at jeg tror, at Deres svinekødsproducenter i Bretagne får store fordele heraf, Yannick, for svinekødsproducenterne har det svært i Europa. Det nævner jeg kun, fordi jeg selv er involveret i landbrug.

Som jeg sagde, har denne forhandling været af en fremragende kvalitet. Der er altid to måder at se tingene på, og hr. Susta har helt ret i, at der altid er en splittelse mellem protektionisten og fribytteren.

Men vi kan ikke stikke hovedet i busken og lukke døren og så bare forvente, at verden ikke bevæger sig uden os, for det gør den. Vi lever i et globalt marked, uanset om vi kan lide det eller ej. Det er der problemer med, men det er et faktum. Jeg er overbevist om, at dette giver enorme muligheder for EU, så vi kan komme ud af vores problemer med den finansielle krise. Vi har lavet en standard for fremtidige aftaler. Men de bliver ikke så lette som denne her. Jeg er sikker på, at vi kommer til andre og meget vanskeligere aftaler, og vi ser frem til at samarbejde med Kommissionen om dem.

Tak til alle, som har deltaget i forhandlingen i aften. Den har været fremragende og viser, hvor bredt Parlamentet kan være.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted kl. 12.00 i morgen (torsdag den 17. februar 2011).

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

George Sabin Cutaş (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg mener, at frihandelsaftalen mellem EU og Korea får positive følger for EU's økonomi. For det første bidrager den til at sikre toldbesparelser på anslået 1,6 mia. EUR årligt. Vi kommer til at se en forøgelse af handelen, især i tjenesteydelsessektoren, hvor den fremtidige vækst anslås til 70 %, og i landbrugssektoren, hvor EU's årlige eksport til Korea tegner sig for en værdi af 1 mia. EUR.

Samtidig er det en ambitiøs, innovativ aftale. Det er den første i en ny generation af frihandelsaftaler, der både indeholder et kapitel om bæredygtig udvikling og overholdelse af arbejdsstandarder samt en overvågningsmekanisme, som civilsamfundet vil blive inddraget i. Frygten for de problemer, som konkurrencen fra Korea kunne skabe for EU's mere sårbare industrier såsom bilindustrien, er nu bortvejret med beskyttelsesklausulen i aftalen. Den vil blive brugt til at indføre foranstaltninger til overvågning af import og eksport og til at evaluere aftalens indvirkning på de forskellige sektorer.

15. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

16. Spørgetid (spørgsmål til Rådet)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er spørgetiden (B7-0009/2011).

Vi behandler en række spørgsmål til Rådet.

Spørgsmål nr. 1 af **Bernd Posselt** (H-000010/11)

Om: Retsstatsprincipperne i Serbien

Hvordan bedømmer Rådet udviklingen af retsstatsforhold i Serbien, især i lyset af den tvivlsomme retssag imod angivelige gorillastyrker, der hører til det albanske mindretal i Preševo-dalen i det sydlige Serbien?

Enikő Győri, *formand for Rådet.* – (HU) Rådets udtalelse om udvikling af retsstatsprincipperne i Serbien fremgår af i Rådets konklusioner af 14. december 2010. I disse konklusioner bifalder Rådet det forhold, at Serbien fortsætter sin reformplan og har gjort yderligere fremskridt med gennemførelsen af bestemmelserne i interimsaftalen med EU. Rådet fastslår også, at Serbien fortsat opnår gode resultater med gennemførelsen af sine forpligtelser under stabiliserings- og associeringsaftalen. Men landet skal gøre en større indsats på især følgende områder: reformen af den offentlige forvaltning, retsstatsprincippet, herunder reformen af retssystemet, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet samt forbedring af erhvervmiljøet. Rådet har ikke drøftet udvikling af retsstatsprincipperne i Serbien med hensyn til den specifikke procedure, som hr. Posselt nævner.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Siden jeg fremsendte spørgsmålet, har en gruppe serbiske borgere af albansk nationalitet fået de hårdeste domme i en skueproces ved en særdomstol, hvor de stod anklaget for forbrydelser i Kosovo. Bør dette ikke behandles af EU's retsstatsmission i Kosovo (EULEX) i stedet for Serbien? Vil De være venlig at se på dette og undersøge den specifikke sag, jeg har stillet spørgsmål om?

Enikő Győri, *formand for Rådet.* – (HU) Mange tak, hr. Posselt. Bemærk venligst, at de såkaldte tiltrædelseskriterier, som Det Europæiske Råd fastlagde i 1993 i København, er afgørende betragtninger med hensyn til Rådets holdning til eventuelle udvidelser og stabiliserings- og associeringsaftaler. Disse kriterier omfatter også respekt for menneskerettigheder og mindretals rettigheder, og intet kan være vigtigere for Rådet under forhandlingerne end dette princip. Hvad jeg kan fortælle dem er, at det ungarske formandskab, der repræsenterer Rådet, naturligvis anerkender Deres spørgsmål og er klar over alvoren af disse begivenheder og vil som i alle tiltrædelses- og associeringsaftaleprocedurer lægge særlig vægt på disse aspekter, også i denne sag.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg har et andet tillægsspørgsmål til Rådet med hensyn til hr. Posselts spørgsmål. Min kollega har allerede spurgt, om Rådet især i dette særlige tilfælde kan forestille sig at kontakte regeringen og de ansvarlige på stedet igen. Derfor vil jeg igen spørge Rådets formandskab, om det i denne specifikke sag kan forestille sig at tage kontakt med dem, der er ansvarlige på stedet?

Enikő Győri, *formand for Rådet.* – (HU) Formanden nævnte den bredere sammenhæng og den ånd i hvilken Rådet behandler lignende sager, og jeg kan fortælle Dem, at Serbiens tiltrædelse er kommet i gang, efter at de indsendte deres tiltrædelsesanmodning, og vi er nu kommet ind i en ny fase, da Serbien har besvaret Kommissionens spørgeskema. Svarene blev indsendt den 31. januar. Som med alle vigtige spørgsmål i relation til

tiltrædelsesproceduren vil både Kommissionen og Rådet naturligvis være særligt opmærksomme på sådanne spørgsmål.

Spørgsmål nr. 2 af **Jim Higgins** (H-000012/11)

Om: Små og mellemstore virksomheder og det ungarske formandskab

Et af det ungarske formandskabs erklærede mål er at forbedre de små og mellemstore virksomheders situation. Kan Rådet uddybe dette og præcisere, hvorledes det vil forbedre forholdene for de små og mellemstore virksomheder, der kæmper for at overleve?

Enikő Győri, *formand for Rådet*. – (HU) Små og mellemstore virksomheder er vigtige aktører i den europæiske økonomi. Forbedrede rammebetingelser for deres aktiviteter er en af det ungarske formandskabs prioriteringer. I de kommende måneder vil formandskabet fokusere på gennemførelsen af Europa 2020-strategien og flagskibsinitiativerne for innovation og industripolitik samt fuldstændig oprettelse af det indre marked, da kun 8 % af alle europæiske SMV arbejder med grænseoverskridende aktiviteter.

På grundlag af den tidligere kommissær Mario Montis rapport skal denne indsats omfatte ophævelse af alle hindringer for deres adgang til det indre marked. Det kan vi opnå ved at gennemføre og håndhæve alle direktiver, især tjenesteydelsesdirektivet – hvilket også er blevet drøftet her i Parlamentet i denne mødeperiode – til punkt og prikke og til tiden, så vi skaber forbrugervenlige løsninger inden for det fælles eurobetalingsområde (SEPA), ved at gøre det lettere at overholde skatteregler for virksomheder, der handler på tværs af grænserne, og ved at fremme vedtagelsen af et SMV-venligt EU-patent – og Parlamentet traf en meget vigtig beslutning om dette emne i tirsdags efter mandagens forhandling. Forudsætningen for alt dette er det, jeg har talt om indtil nu, og at vi skal inspirere SMV til at gennemføre så mange innovative investeringer som muligt.

Desuden vil det ungarske formandskab foretage en midtvejsevaluering af EU's Small Business Act. Denne lov skal være et virkelig Magna Carta for SMV. Desuden agter formandskabet at fremme en overordnet tilgang med hensyn til den nye integrerede industripolitik, hvor vi vil søge at fjerne alle informationsmæssige, finansielle og tekniske støttehindringer, der hindrer SMV i at blive rygraden i den grønne økonomi.

Desuden vil vi mindske den administrative byrde og risikoen for statslige indgreb med bedre og mere intelligente lovgivningsrammer samt institutionelle forandringer. Vi er overbevist om, at det er vigtigt at styrke SMV's innovationskapacitet, og det kræver en ny tilgang til innovation, som ikke skal fokusere på fremme af teknologisk innovation. Jeg vil minde Dem om, at Det Europæiske Råd også traf meget vigtige beslutninger med hensyn til innovation den 4. februar.

Vedrørende det centrale spørgsmål om, hvordan SMV kan få adgang til finansiering, kan man sige, at vi har lovet at hjælpe sunde SMV med at få kredit og lån i form af garantier, innovative finansielle instrumenter og banker, der tilbyder gunstige vilkår.

Til sidst vil jeg tilføje, at det ungarske formandskab vil stille forslag til Rådet med hensyn til midtvejsevalueringen af dyre, flerårige EU-udgiftsprogrammer inden for forskning og udvikling, som også omfatter vigtige støtteinstrumenter rettet mod SMV såsom Finansieringsordningen med risikodeling (RSFF).

Jim Higgins (PPE). – (GA) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske formandskabet med dets tilstedeværelse i aften, og jeg glæder mig over ministerens ord.

Et af de største problemer for småindustrien er for meget bureaukrati. Hr. Barroso lovede i 2004, at han ville gøre noget for at fjerne dette problem, men det er ikke sket endnu. På baggrund af det, jeg har hørt den ungarske formand for Rådet sige, er jeg meget optimistisk.

Det er utrolig vigtigt, at vi gør alt for at få løst dette problem, for det skaber store problemer for dem, der ønsker at komme ind i den slags industri.

Zigmantas Balčytis (S&D). - (LT) Hr. formand! Tilbage i 2008 vedtog Rådet en tildeling på 15 mia. EUR fra Den Europæiske Investeringsbank, som skulle være hovedinstrumentet til at redde de små og mellemstore virksomheder gennem krisen. Evalueringen viser, at kun få af disse midler blev brugt, og de gik især til de store virksomheder, mens de små ikke fik den nødvendige finansiering. Hvordan vil det ungarske formandskab sikre, at de allerede vedtagne instrumenter til støtte for små og mellemstore virksomheder bruges og gennemføres på en retfærdig måde?

Nicole Sinclair (NI). - (EN) Gad vide, om mine kolleger er enige med mig i, at det er utrolig skuffende, at der ikke har været større støtte til en skriftlig erklæring, der er fremsat af min kollega fra West Midlands, Malcolm Harbour, som er formand for Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse.

I dag har han sendt en e-mail om, at kun 184 af de 736 kolleger har underskrevet den. Er det et tegn på, at det ikke er muligt at samarbejde, når det handler om små og mellemstore virksomheder i EU, og at det i praksis er op til medlemsstaterne at tage sig af deres egne små virksomheder?

Enikő Győri, formand for Rådet. - (EN) Først et svar på hr. Higgins' spørgsmål om lovgivningsmiljøet. Det er nemlig meget vigtigt for SMV's eksistens og arbejdsforhold.

Princippet om "tænk småt først" er hjørnestenen i udarbejdelsen af love og politikker inden for de nye rammer, vi forsøger at fastlægge. Det er vigtigt på alle niveauer, ikke kun på EU-niveau, men – og jeg er sikker på, at De er enige med mig – også på nationalt, regionalt og kommunalt plan.

Kommissionen har revideret sine statsstøttebestemmelser for at tilskynde medlemsstaterne til at yde mere støtte til SMV på nøgleområder som uddannelse, F&U og miljøbeskyttelse og for at komme væk fra det nuværende fokus på store virksomheder.

Medlemsstaternes godkendelse af at tillade anvendelse af reducerede momssatser for lokale tjenesteydelser, herunder arbejdsintensive ydelser som frisørvirksomhed samt restaurations- og reparationsydelser vil yderligere stimulere den økonomiske aktivitet og skabe job, og Kommissionen glæder sig meget over denne beslutning.

Vedrørende bedre lovgivning har Kommissionen allerede taget vigtige lovgivningsinitiativer. Den har vedtaget et forslag om revidering af momsdirektivet for at fjerne hindringerne for elektronisk fakturering, hvor det omkostningsbesparende potentiale er milliarder af euro på mellemlang sigt.

Kommissionen foreslog også i februar at tillade medlemsstaterne at indføre mindre belastende regnskabskrav for mikrovirksomheder og opfyldte dermed sit løfte i handlingsplanen for små virksomheder. Det skaber mulighed for at mindske byrden med op til 6 mia. EUR. Kommissionen tilskynder medlemsstaterne til hurtigst muligt at tillade de medlemsstater, der ønsker at udnytte denne mulighed, at gøre det, så vi i Rådet skal bestemt gå i den retning.

Kommissionen vil også omhyggeligt vurdere den sandsynlige belastning af eventuelle nye lovgivningsforslag, ikke kun for SMV. Vi har fremsat ret mange gode forslag, og i Rådet (konkurrenceevne) ser vi på dette område og forsøger at løse så mange af disse spørgsmål hurtigst muligt.

Og nu til det andet spørgsmål om bedre adgang til kredit, selv om jeg også kom ind på dette i min indledende bemærkning. For at skabe adgang til den ønskede kredit udlånte EIB 1 mia. EUR til SMV i 2008, en stigning på 60 % sammenlignet med 2007.

Målet er at udlåne flere penge til dem på et senere tidspunkt. Jeg husker meget vel, at jeg, da jeg stadig var medlem af Parlamentet, var ansvarlig for en udtalelse om EIB. I min udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget foretog jeg en evaluering. Jeg kan fortælle Dem, at EIB reagerede meget hurtigt på de ændrede omstændigheder og omorganiserede sine prioriteringer. Så vi glædede os over EIB's initiativer.

Jeg er enig med Dem i, at pengene ikke altid når frem til de forventede modtagere, og at der bør indføres en bedre struktur. Min holdning er, at vi virkelig skal være opmærksomme på EIB's kolleger i medlemsstaterne, for i de fleste sager er det dem, der er partnerne. Vi bør ikke længere bebrejde EIB for en gennemførelse, der ikke direkte foretages af EIB.

Så med hensyn til det andet spørgsmål er jeg enig i, at det er utrolig vigtigt, at EU's midler og EIB's lån når frem til de ønskede modtagere, dvs. små og mellemstore virksomheder.

Jeg tror ikke, at Rådet kan udtale sig om skriftlige erklæringer, så det vil jeg ikke kommentere, hr. formand.

Spørgsmål nr. 3 af **Georgios Papanikolaou** (H-000014/11)

Om: Initiativer vedrørende forvaltning af vand og drikkevand

Det ungarske formandskab har i sit informationsmateriale om prioriteterne for formandskabet givet udtryk for ønsket om at lægge særlig vægt på spørgsmål om forvaltning af vand og drikkevand samt ekstreme begivenheder, der har at gøre med vandressourcer.

Da programmet ikke specificerer de politikker, der vil blive fulgt i denne forbindelse, bedes formandskabet informere Europa-Parlamentet om, nøjagtig hvilke foranstaltninger det agter at træffe på dette område? Vurderer formandskabet, at der i de nærmeste år vil opstå et specifikt problem i forbindelse med forvaltningen og sikkerheden af vandressourcer og drikkevand i EU-medlemsstaterne?

Enikő Győri, *formand for Rådet*. – (HU) Jeg vil gerne besvare hr. Georgios Papanikolaous spørgsmål om vandressourcer. Dette emne har særlig betydning for de tre formandskaber Spanien, Belgien og Ungarn. Det er et vigtigt aspekt af det fælles program, vi udviklede for over to år siden, og hvert land supplerede det under det halvårige formandskab for at bidrage til, at det fælles program bliver gennemført med hensyn til en integreret tilgang til vandpolitik. Vi fortsætter derfor det arbejde, som Spanien og Belgien indledte, og vil gerne komme med vores eget bidrag i form af konklusioner vedrørende vandpolitik på Rådets møde i juni 2011.

Disse konklusioner kommer til at dække tre hovedområder. Det første er den integrerede forvaltning af ekstreme vandrelaterede begivenheder som oversvømmelser, vandmangel, for meget overfladevand og uregelmæssig fordeling af regnvand. Det andet emne er de økologiske ydelser, som vand leverer. Det er et meget spændende emne, som efter min mening ikke drøftes tilstrækkeligt for tiden. Vi tager det for givet, at vi har vand, og vi

bruger de såkaldte økologiske ydelser, som vi får af vådområders levesteder, men dem burde vi sætte meget større pris på. Det tredje emne bliver intensiveringen af samarbejdet om vandforvaltning, både på internationalt plan og blandt EU's medlemsstater.

Rådet sigter i sine konklusioner mod at bidrage til Kommissionens meddelelse om begrebet europæiske vande, der forventes vedtaget i 2012, og som vil understrege vigtigheden af en bæredygtig forvaltning af vandressourcerne i EU's medlemsstater og af at beskytte vandressourcerne og vandforsyningen.

Endelig vil der også blive gennemført konferencer og begivenheder om vand under det ungarske formandskab, f.eks. konferencen om fremtiden for Europas ferskvandsressourcer, som finder sted den 22. og 23. marts i Budapest sammen med det uformelle miljøministermøde. Og en sidste bemærkning. Det er en af det ungarske formandskabs prioriterede målsætninger at sikre fastlæggelsen af en Donau-strategi for EU og i denne sammenhæng også for vand, beskyttelse af vores drikkevandsgrundlag, og en integreret vandpolitik får naturligvis særlig betydning her.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Mange tak for Deres svar, fru minister. Jeg kan tilføje, at Kommissionen i 2007 i sin meddelelse om indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union anførte, at den fandt, at EU bør yde penge til at supplere vandforsyningsinfrastrukturen.

Jeg minder også om, at de mange fjerntliggende egne af Europa, navnlig små øgrupper mod syd såsom de ægæiske øer, har store problemer med vandforsyning og drikkevand, og at metoder som afsaltning er ekstremt dyre.

Spørgsmål er derfor, om De agter og er positivt stemt for at fremme en debat om direkte EU-støtte til vandforsyningssystemer i fjerntliggende egne?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Den 3. februar blev Ungarn og Rumænien udpeget til at være koordinatore for et prioriteret område for miljøbeskyttelse i Donau-regionen med særligt henblik på genetablering og opretholdelse af vandkvalitet, og jeg vil gerne spørge Dem, om disse koordinatore vil gennemføre denne prioriterede indsats, for det vil sætte os i stand til at sikre drikkevandets kvalitet. Takket være de nævnte projekter har vi ikke blot investeringer til at bygge spildevandsbehandlingsanlæg, men også til at udvikle metoder og værktøjer til at beskytte drikkevandskilder. Derfor er det vigtigt for os at drøfte gennemførelsen af EU's strategi for Donau-regionen.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Mit spørgsmål vedrører også strategien for Donau-regionen. Vi ønsker naturligvis en dramatisk forbedring af vandkvaliteten i Donau. Planlægger alle medlemsstater at lave en handlingsplan på dette område, hvor der også gradvist vil blive taget hensyn til kloakeringsarbejde fra bifloderne, så vi også får renere bifloder, og får vi en forbedring af vandkvaliteten i Donau helt ned til dens udløb? Agter alle berørte medlemsstater at udarbejde handlingsplaner?

Enikő Győri, formand for Rådet. – (HU) Mange tak for Deres spørgsmål, som også viser, at det er et meget vigtigt område for EU, og jeg synes ikke, at vi bruger nær den tid på at drøfte disse emner, som de fortjener. Alene ved at udarbejde konklusioner om og rette opmærksomheden mod f.eks. vandproblemer, der skyldes ekstreme vejrforhold, agter det ungarske formandskab at bane vej for, at Kommissionen kan forelægge de bedst mulige forslag i sin handlingsplan for 2012 for formandskabet og Rådet.

Hr. Papanikolaou nævnte problemer for øerne i Det Ægæiske Hav. Det er et stort problem for dem, der bor der, og det er lige så stort for folk i Syditalien og Barcelona – vi husker alle, at der var mangel på drikkevand i Barcelona, og at der skulle transporteres vand dertil i tankvogne – og derfor viser alt dette, at det er vigtigt, at vi behandler disse emner.

Med Rådets konklusioner vil vi give inspiration til Kommissionen, og jeg er sikker på, at når vi f.eks. starter debatten om de flerårige finansielle rammer, skal vi formulere dem på en sådan måde, at vi kan afsætte midler direkte til at få løst disse fælles EU-problemer på den bedste måde.

Fru Ticau og hr. Rubiks stillede begge spørgsmål til Donau-strategien. Jeg vil gerne besvare de to spørgsmål under ét. Det var til vores store tilfredshed, at kommissær Hahn fremlagde handlingsplanerne i begyndelsen af februar i Ungarn. Der er 13 handlingsplaner, og med hensyn til de spørgsmål, De stillede vedrørende både drikkevandsgrundlaget og kloakering, er der såkaldte handlingsplaner for alle former for oversvømmelser og tørker, og hver plan styres af to lande. Det er også en meget god måde at styrke det regionale samarbejde om Donau-strategien. Deltagerne omfatter otte EU-medlemsstater og seks tredjelande, og det er meget inspirerende, at vi har en så omfattende strategi, der gør det muligt at tage konkrete skridt på alle disse områder. Det er korrekt, at der ikke er afsat nye midler hertil, men jeg er overbevist om, at man inden for disse rammer kan omorganisere eksisterende projekter, og ved at styrke samarbejdet på tværs af grænserne kan vi få et langt mere effektivt resultat, end hvis alle lande handler på egne vegne. Det er umuligt at forestille sig individuelle foranstaltninger vedrørende en flod, der forbinder os alle.

Vi kan naturligvis stadig have fremragende planer, hvis vi ikke gennemfører disse, og derfor håber jeg meget, at vi kan drøfte dem i de forskellige rådssammensætninger nu under det ungarske formandskab. Vi satte gang i processen på Rådets (almindelige anliggender) møde den 31. juni og følger på tæt hold arbejds fremadskriden. Arbejdet skrider fint fremad, også i arbejdsgrupperne, og ved det ungarske formandskabs afslutning vil vi kunne vedtage strategien i Rådet (almindelige anliggender). Det Europæiske Råd vil kunne give os sin støtte i den henseende, og så er det op til os at gennemføre den så godt som muligt, lige fra spildevandsbehandling til bevaring af vores drikkevandsgrundlag.

Spørgsmål nr. 4 af **Vilija Blinkeviciute** (H-000016/11)

Om: Handicappedes og deres repræsentative organisationers deltagelse i vedtagelsen af afgørelser vedrørende handicappede

Den europæiske strategi 2010-2020 for handicappede, offentliggjort af Kommissionen, vil berøre ca. 80 mio. handicappede i Den Europæiske Union. Kommissionen har opstillet otte nøgleområder: tilgængelighed, deltagelse, ligebehandling, beskæftigelse, uddannelse, social sikring, sundhed og foranstaltninger udadtil. EU-institutionerne og medlemsstaterne opfordres til sammen at iværksætte denne strategi. Ifølge FN's konvention om handicappedes rettigheder skal medlemsstater, der vedtager beslutninger om handicappede, høre og inddrage handicappede og deres repræsentative organisationer i denne procedure. Desværre indgår denne bestemmelse ikke i den nye strategi for handicappede.

Har Rådet iværksat konkrete foranstaltninger for at sikre, at princippet i FN's konvention om handicappedes rettigheder om, at der ikke bør gennemføres noget om handicappede uden inddragelse af de handicappede, respekteres? Hvordan stiller Kommissionen sig til oprettelsen af et udvalg for handicappede, som i så fald skulle være ansvarlig over for Rådet for Beskæftigelse, Socialpolitik, Sundhed og Forbrugerpolitik (EPSCO), og som skulle ledes af det land, som har formandskabet for Den Europæiske Union? Rådet ikke, at

Kommissionen og medlemsstaterne således ville nærmere tilknyttet gennemførelsen af FN's konvention om handicappedes rettigheder?

Enikő Győri, *formand for Rådet*. – (HU) Det glæder også mig, at der stadig er tid til at drøfte dette spørgsmål. FN's konvention om handicappedes rettigheder er et effektivt og godt middel til at fremme og beskytte handicappedes rettigheder i EU, og både EU og medlemsstaterne tillægger den stor betydning. Rådet vil gerne minde det ærede medlem om, at det allerede ved adskillige lejligheder har bekræftet, at vi agter at opfylde handicappedes behov og ønsker at sikre deres deltagelse på lige fod i samfundet, men det er vigtigt for os at inddrage dem i udformningen af beslutninger og politikker, der gælder for dem.

I Rådets resolutioner fra 2008 og 2010 opfordrede vi konsekvent til at inddrage handicappede og deres organisationer i fastlæggelsen af politikker. Vi erindrer om, at Rådet også har vedtaget et direktiv om forbud mod diskrimination på grundlag af handicap inden for beskæftigelse og på arbejdspladsen. Dette direktiv giver også ret til medlemskab af arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer, hvilket betyder, at det er en specifik foranstaltning vedtaget af Rådet for at sikre, at handicappede rent faktisk kan deltage i beslutningsprocessen.

Kommissionen har også en ny handicapstrategi. Den blev til vores store tilfredshed offentliggjort i efteråret og fokuserer primært på gennemførelsen af FN's konvention om handicappedes rettigheder. Det ungarske formandskab agter at fremlægge udkast til konklusioner for Rådet i forbindelse med denne strategi med henblik på at få den vedtaget i slutningen af det ungarske formandskab i juni. Med hensyn til at nedsætte et særskilt handicapudvalg har Rådet til dato ikke modtaget forslag herom. Vi minder her om, at Rådet kun kan handle som lovgiver på forslag fra Kommissionen, men vi holder naturligvis altid øje med Parlamentet, men det er sådan, lovgivningen fungerer i EU.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) På et møde i januar i år i Parlamentet på initiativ af Det Europæiske Handicapforum sagde næstformanden i Kommissionen, Viviane Reding, at EU's medlemsstater ikke støtter Rådets direktiv om lige behandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Direktivet om forskelsbehandling er derfor et af de vigtigste emner inden for menneskerettigheder, navnlig i henseende til at sikre handicappedes rettigheder. Har Ungarn, som i øjeblikket har EU-formandskabet, til hensigt at træffe særlige foranstaltninger for at få vedtaget og revideret dette direktiv, og hvilke specifikke foranstaltninger vil De træffe for at bane vej for dette direktiv?

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Mange tak for Deres svar, hr. minister. Jeg vil gerne opfordre Rådet til at være opmærksomt på vigtigheden af at inddrage handicappede. Det får også konsekvenser for Parlamentets arbejde med hensyn til medlemmernes mulighed for at komme med i denne proces, da det er os, som repræsenterer folket, så at sige. Jeg vil gerne lykønske formandskabet med, at man behandler handicappede på højt niveau indtil trioens afslutning. Mit spørgsmål er, om de efterfølgende formandskaber også vil behandle emnet om handicappede på samme niveau.

Enikő Győri, *formand for Rådet*. – (HU) Mange tak for Deres tillægsspørgsmål. Med hensyn til fru Blinkevičiūtės spørgsmål, som vedrører udviklingen i direktivet om forskelsbehandling, kunne jeg vel sige, at det skal vi nok få løst, det kunne jeg sådan set godt sige, men det vil jeg ikke. Vi ved alle, hvor smerteligt langsom lovgivningsprocessen har været for denne lov – over tre år. Nu planlægger vi naturligvis at gøre fremskridt. For at kunne gøre det og bevare vores troværdighed forsøger vi at fokusere på netop den del

af direktivet, der vedrører handicap. Derfor planlægger vi at drøfte handicapaspekter i to runder, og at vi kan overbevise medlemsstaterne om at gøre fremskridt på dette område. Vi sigter ikke i alle retninger, men vil i stedet koncentrere os om dette spørgsmål.

Jeg er nødt til at sige, at det er meget vanskeligt. Medlemsstaterne nævner ofte økonomi og finansielle problemer. Den tidligere regering i mit land var også tvunget til at anmode om en forlængelse for at kunne gennemføre EU's og landets egne politikker, f.eks. med hensyn til at ophæve hindringer, og i krisetider og tider med smalhals er alt dette vanskeligt for medlemsstaterne. Navnlig i lyset af vores løfte om at være et menneskecentreret formandskab mener jeg, at vi skal gøre fremskridt på dette vigtige område – for som hr. Kósa altid siger, vedrører dette ikke kun handicappede, men også mange andre, fra unge mødre til ældre mennesker, mange flere end dem, vi kalder handicappede – hvilket betyder, at det i høj grad er Rådets ansvar at sikre fremskridt på dette område.

Hr. Kósa spurgte om, hvordan vi bedre kan inddrage Parlamentet, eller hvordan vi kan arbejde sammen. Jeg synes, at hr. Kósa i sin egenskab af formand for den tværpolitiske arbejdsgruppe gør et fremragende arbejde og har et godt forhold til ikke blot Rådet og formandskabet, men også til Kommissionen. Som vi kan se i flere sammenhænge, at hvis Parlamentet spiller en retningsvisende rolle – og jeg er overbevist om, at Parlamentet spiller en sådan rolle i handicapspørgsmål – kan Kommissionen og Rådet ikke gøre andet end at følge dets anvisninger. Derfor kan de indarbejdes i Kommissionens forslag, som så fremsendes til Rådet. Med hensyn til roma-strategien har betænkningen af fru Lívía Járóka, som blev vedtaget i mandags i LIBE-udvalget, en god chance for at komme med i Kommissionens forslag og så blive sendt til Rådet. Jeg anbefaler derfor denne fremgangsmåde, og jeg vil blive meget glad, hvis dette fremragende samarbejde kan fortsætte.

Vi sender svarene skriftligt til de spørgsmål, vi ikke har haft tid til at besvare.

Formanden. – Det er korrekt, men jeg vil tillade hr. Chountis at stille et tillægsspørgsmål til dette spørgsmål.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Jeg ønsker ikke det spørgsmål, jeg har fremsendt, behandlet. Jeg sætter pris på Deres forsøg, men jeg ønsker ikke at lave rod i rækkefølgen.

Jeg har bare en bemærkning, som ikke vedrører eller påvirker formanden direkte, og jeg skal fatte mig i korthed. Jeg vil bare sige, at fordi vi har et problem med spørgsmålet om parlamentarisk kontrol, som De udmærket ved, har der været tre lejligheder i plenarforsamlingen, hvor vi ikke har haft spørgsmål til Rådet, og procedurene betyder i sidste instans, at vi har mindre tid til rådighed. Jeg vil derfor bede Dem drøfte med Præsidiet, hvordan vi kan øremærke vores tid.

Mange tak for Deres bestræbelser. Jeg vil ikke bruge for lang tid og ønsker ikke mit spørgsmål drøftet. Tak til ministeren, som var parat til det og venter på at gøre det.

Formanden. – Jeg er opmærksom på Deres klage, hr. Chountis, og jeg giver Dem min fulde støtte.

Men det er ikke præsidiet, der træffer beslutning om tidsforbruget til forhandlingerne, deres indhold eller taletid – det er Formandskonferencen, mærkeligt nok, som altid forsøger at sætte for meget på dagsordenen. Det er præsidiets medlemmer og dermed mig, som skal løse de problemer, som dette skaber, og så rydde op i rodet.

Jeg undskylder over for alle, der ikke har fået ordet. Som fru Győri sagde, vil alle spørgsmål, som hun ikke har haft tid til at besvare i aften – og dem, som hun har besvaret, har hun besvaret meget kompetent – vil blive besvaret skriftligt.

Spørgsmål, der ikke er blevet besvaret på grund af tidnød, vil blive besvaret skriftligt (se bilag).

Spørgetiden er afsluttet.

17. Dagsorden for næste møde: se protokollen

18. Hævelse af mødet

(Formanden hævede mødet kl. 20.55)